

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

42
62
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LVCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI

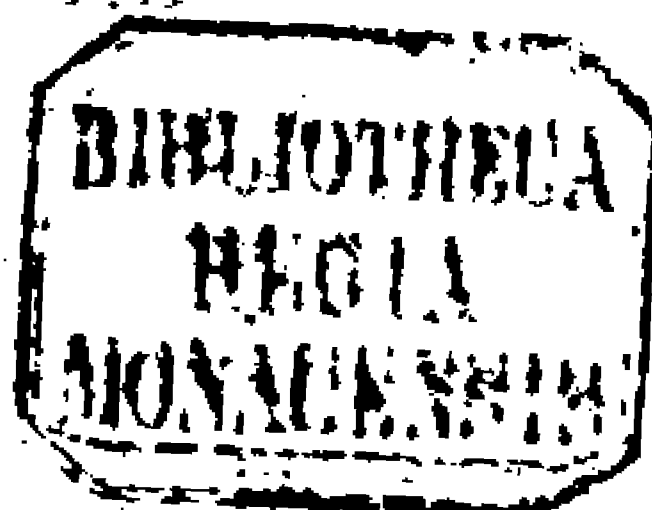
numero. 70. una cum inter

pretatione e regione

latina: nufq̃ an

tea impre

ss.

Contenta Librorum partialium.

- 1 Deorum Supernorum/habet Dialogos 20.
- 2 Deorum Marinorum/habet Dialogos 12
- 3 Deorum Infernorum/habet Dialogos 30.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ.

ΕΡΜ. ΗΣ ΦΙΛΟΜΑΘΗΣ, ΞΟΧ ΠΟΛΥΜΑΘΗΣ.

12
Ioannes Schottus. Argenting
studiosius elaborauit,
Sed relectos iudica.

1 5 1 5.

Othomarus Nachtgall Argentinus, Ioanni
Schotto municipi suo S.

Quum in hac urbe nostra Argētinensi, cui ambo vitę
huius initia debemus, omnis eruditiorę coetus ad gra-
iam eloquentiā, veluti πρὸς τῆς ἀμαλθείας κέραισ adspi-
ret: cōductoq; aliunde pręceptore Conrado Mellissi-
politano, Erasmi Rotterodami discipulo, gręcę lingę
non indocto, auide admodum Theodori grammati-
ca perdiscat: visus sum mihi opere precium facturum:
si Deorę Luciani Samosatensis dialogos, ductu cla-
rissimi viri Aleandri Mottenis / p̄ceptoris mei, Lute-
cię publicatos gręce / sub tua impressoria incude, grę-
colatinos fieri curarem: quo gręcitatis adhuc rudes, q̄
si ex mutis (ut aiunt) magistris, gręci aliquādo euadere
possent. Est em̄ in illis mira quędam mixta urbanitate
facilitas, neq; leporis minus. Candidi sunt: venusti: &
citra fastū sublimes. Heroas / q̄s gentilitas deos credi-
dit, inducunt loquentes: suisq; quęlibet depingūt co-
loribus. Deniq; ad gręcę lingę intelligentiā venan-
dam, mirū in modū sunt accōmodati. Teste v̄ uno nō
tam Germanię nrę / q̄ totius orbis splendore Erasmo
Rotterodamo: qui in libello quē de ratione studi; in-
scripsit: quū de authoribus gręcis in quos protinus in-
cidas / quippiā admonuisset: Luciano nrō primas par-
tes tribuit. Neq; facile offendas / qui huic sententię nō
subscribat. Nisi forte cęcutiētes quosdā: qui tenebras
suas quibus inuoluti sunt / undiq; circūferunt: nihil p̄-
bantes / pręter id qđ sordidū est / & ab omni cultū alie-
num. Quibus noster hic non desudat labor, quū & ut

sacer dixit Hieronymus) merces nō nauigent nisi vo-
 lentibus. At dicent: Quę dēmentia/Lucianū christia-
 no adhibere legendū: in quo nil prę Iouis stupra/ra-
 ptus/adulteria, *παιδεύσιον*, & alia id genus fide carē-
 tia cognoscere liceat? Respondeo: Quisquis is est/ q̄
 fabulosa atq; sceleribus scatentia legere dedignat: ca-
 ueat quęso/ne hebreorū archana legēdo penetret. Nā
 in Iudicū libro. 9. capite sic scriptū comperiet: Ierūt li-
 gna ut ungerēt supra se Regem: dixeruntq; oliuē: Im-
 pera nobis. Et in Regū quarto libro/capite. 19. sic scri-
 bitur: Carduus Libani misit ad cedrū qui est in Liba-
 no/dicēs: Da filiā tuā filio meo uxorem. Quid de Zo-
 dome flagitio/David regis homicidio/ & alijs impro-
 be tentatis cōmemorē: quibus omnis hebreorū refer-
 ta est historia? Fateor tñ ingenuē: in hoc Luciano nō
 delitescendū: nisi quatenus gręcę facundię deseruit.
 Nam sacrę literę propediē (ut auguramur) pocilatore
 Erasmo nro, in fonte suo/id est græco eloquio degus-
 tabimus nouū (ut vocant) Instrumentū: quale grām
 & veritatē per Christū factā edocet. In hoc oīs erudi-
 tionis summa collocata est. In hoc oīs mentis acies diri-
 genda: oīs animi vigor stringendus: oēs deniq; nerui
 intendēdi sunt. Tu vale mi Ioannes: bonisq; literis, ut
 cepisti, arte tua impressoria succurre: bonicq; consule
 hęc minutula, memor huius Hesiodici,

*Εἰ γὰρ κενὸν σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθείοι,
 ἢ θαυμά τούτ' ἔρδοις, ταχέως μέγα καὶ τι γένοιτο.*
 Iterq; vale. Ex Viridario, s. Ioannis Argentineñ.

Ο ΒΙΒΛΟΣ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΖΑΤΕΩΣ
ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Α ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΚΑΙ ΔΙΟΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΧΘΟΝ ΜΕΩ ΖΕΥ. ΔΕΙΝΟΝ ΓΑΡ ΗΪΗ ΠΕΠΟΝΘΑΙ
Ζ. ΛΥΣΩ ΣΕ ΦΗΣ' ΟΥ ΕΧΡΗΝ ΒΑΡΥΤΕΡΑΣ
ΠΕΔΑΣ ΕΧΟΝΤΑ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΥΚΑΣΟΝ Ο
ΛΟΝ ΥΠΕΡ ΚΕΦΑΛΗΣ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΟΝ ΥΠΟ
ΕΚΚΑΙΔΕΙΑ ΓΥΓΩΝ ΜΗ ΜΟΝΟΝ ΚΕΙΡΕΣΘΑΙ
ΤΟ ΗΪΑΣ. ΑΛΛΑ Η' ΤΟΥΣ ΟΦΘΑΛΜΟΥΣ ΕΞΟΡΥΤΤΕΣΘΑΙ. ΑΝΘ' ΩΝ
ΤΟΙ ΑΥΘ' ΗΜΙΝ ΖΩΑ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΨΛΑΣΑΣ. ΚΑΙ ΤΟ ΠΥΡ
ΕΚΛΕΨΑΣ. ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΣ. Α' ΜΕΝ ΓΑΡ ΕΜΕ
ΕΞΗΠΑΤΗΣΑΣ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΩΝ ΚΡΕΩΝ, ΟΣΩ ΤΙΜΕΛΗ ΚΕΚΑ-
ΛΥΜΜΕΝΑ ΜΟΙ ΠΑΡΑΘΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΙΝΩ ΤΩΝ ΜΟΙΡΩΝ ΣΕΑΝ,
ΤΩ ΦΥΛΑΤΤΩΝ ΤΙ ΧΡΗ ΛΕΓΕΙΝ; Π. ΟΥΚ ΟΥΡ' ΙΚΑΝΗΡ ΗΪΗ ΤΗΝ
ΔΙΚΗΝ ΕΚΤΕΤΙΚΑ ΤΟΣΟΝΤΟΝ ΘΕΟΝ ΤΩ ΚΑΝΚΑΣΩ ΠΡΟΣΚΛΩΜΕ-
ΝΟΣ ΤΟΝ ΚΑΚΙΣΤΑ ΕΡΝΕΩΝ ΑΠΟΛΟΥΜΕΝΟΝ ΑΕ ΤΟΝ ΤΡΕΦΩΝ ΤΩ Η'
ΠΑΤΙ. Ζ. ΕΝ ΔΕ ΠΟΛΛΟΝ ΜΕΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΩΝ ΣΕ ΔΕΙ ΠΑΘΕΙΝ.
Π. Η' ΜΗΡ' ΕΝΗ ΑΜΙΣΘΙ ΜΕ ΛΥΣΕΙΣ Ω ΖΕΥ. ΑΛΛΑ ΣΟΙ ΜΗΝΥ-
ΣΩ ΠΑΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ. Ζ. ΚΑΤΑΣΟΦΙΖΗ ΜΕΩ ΠΡΟΜΗΘΕΥ.
Π. ΚΑΙ ΤΙ ΠΛΕΟΝ ΕΞΩ; ΕΝ ΓΑΡ ΑΓΝΟΗΣΕΙΣ' ΑΝΘΙΣ' ΕΝΘΑ Δ'
ΚΑΥΚΑΣΟΣ ΕΣΙΝ. ΕΝ Δ' ΑΠΟΡΗΣΕΙΣ ΔΕΣΜΩΝ Η' ΤΙ ΤΕΧΝΑΖΩΝ Δ'
ΛΙΣΚΩΜΑΙ. Ζ. ΕΙΠΕ ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΟΝΤΙΝΑ ΜΙΣΘΟΝ ΑΨΟΤΙΣΕΙΣ
ΑΝΑΓΚΑΙΟΝ ΗΜΙΝ ΟΝΤΑ. Π. Η' ΕΙΠΩ ΕΦ' ΟΤΙ ΒΑΔΙΖΕΙΣ ΝΥΝ
ΑΞΙΟΨΙΣΤΟΣ ΕΣΟ ΜΑΙ ΣΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΥΠΟΛΟΙΨΟΝ ΜΑΝΤΕΥΟ-
ΜΕΝΟΣ. Ζ. ΠΩΣ ΓΑΡ ΕΥ; Π. ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΘΕΤΙΝ ΣΥΝΕΣΟ-
ΜΕΝΟΣ ΑΥΤΗ. ΖΕΥ. ΤΑΤΙ ΜΕΝ ΕΓΝΩΣ. ΤΙ Δ' ΟΥΡ' ΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥΤΩ
ΔΟΚΕΙΣ ΓΑΡ ΤΙ ΑΛΗΘΕΣ ΕΡΕΙΝ. Π. ΜΗΔΕΡ' Ω ΖΕΥ ΚΟΙΝΩΝΗΣΗΣ
ΤΗ ΚΗΡΕΙ ΔΙ. Η' ΓΑΡ ΑΥΤΗ ΚΝΟΦΟΥΣΗ ΕΚΣΘΟΝ, ΤΟ ΤΕΧΘΕΡ' ΙΣΑ ΕΡ.

LIBER I
LUCIANI SAMOSATENSIS
DEORVM DIALOGI.

Promethei, Et Iouis. PROMETHEVS.

Olue me Iupit̃, graua em̃ iã passus sum.
I, Soluã te ais: quẽ oportebat grauiore
pedicas habentem/ & Caucasum to-
tum super caput incumbentem/a
sedecim vulturibus non solum corrodi
epar: sed & oculis carere effossis, eo q̃
hec nobis animalia homines effinxeris: & ignem
furti surripuisti: et m̃lieres fabricatus es. q̃bo eq̃dẽ me
decepisti in distributione carniũ: ossa piguedine ob-
ducta, mihi apponens/ & meliorẽ partium tibi
ipi seruans. Quid optet dicere? P, Igit̃ sufficiẽtẽ iã
poenam exolut: tantũ tempus Caucaſo affi-
xus/ pessimũ iugum perdendam aquã, nutriendi in e-
pate. I, ~~neq̃ m̃mẽtũ faciat hoc cor q̃ te opter pati.~~
P, Atq̃ nō sine mercede me solues Iupit̃: s; tibi signifi-
cabo valde neciũ. I, Blãdiẽdo decipis me Promet̃.
P, Et qd plus habebō? Nō em̃ ignoras rursus ubi
caucasus ẽ: neq; idigebis vicul' si quõ ỹsutias agẽs de-
prehẽdar. I, Dic prius (aliquã mercedẽ accipies) ne
ciũ nobis exñs. P, Si dixero ad quẽ locũ vadis nũc,
fidedignus ero tibi & de reliquis vaticin-
ans. I, Quõ enim non? P, Ad Thetin/coitu-
rus cũ ipsa. I, Hoc qdem nosti. Quid igit̃ ob hoc?
videris qdẽ aliqd verũ dicere. P, Nihil lu. cõicaueris
Nereidi, si em̃ ip̃a grauida r̃ddeat ex te: f̃tus filia faciet

γάσεται σε οἷα καὶ σὺ ἐδράσας τὸν χρόνον. Σ. ἴτο φῆς,
 ἐκπεφσθαί με τῆς ἀρχῆς. π. μὴ γένοιτο ὡς Ζεῦ, πλήρ τοι οὐ
 τό τι ἡ μίξις αὐτῆς ἀπειλεί. Ζ. χαίρετω τοι γὰρ οὐρ ἡ
 θεῖς, σέ δὲ ὁ ἡφαίστος ἐπὶ τοῖς λυσάτω.
 Β. Διός, καὶ Ἑρμῶν. ΖΕΥΣ
 τῆρ ἱνάχῃ παῖδα τῆρ καλῆν ὀίσθα ὡς Ἑρμῆ. Ε. ναί, τῆρ
 ἰωλέγεις. Ζ. οὐκ ἐτι πᾶσις ἐκείνη ἐστίν, ἀλλὰ δάμαλις.
 Ε. τεράσιον ἴτο, τῷ τρόπῳ δ' ἐνηλλάγη. Ζ. ζηλοτυψήσα
 σα ἡ ἥρα μετέβαλεν αὐτήν. ἀλλὰ καὶ καινὸν ἄλλοτὶ δεινὸν
 ἐπιμεμηχάνηται, τῇ κακοδαίμονι βουκόλῳ τήρ πολυόμ
 ματοῦ ἄργον τόννομα ἐπέσκησεν, ὅς μὲν τὴν δάμαλιν αὐ
 πνοσῶν. Ε. τί οὐρ ἡμᾶς χρὴ ποιεῖν; Ζ. καταπτάμενος
 ἐς τῆρ νέμεαν, ἐκεί δέ περ ὁ ἄργος βουκολεῖ, ἐκείνου μὲν
 ἀποκτείνω. τῆρ δέ ἰω δαί τῶν πελάγονος ἐς τῆρ Αἰγυπτον
 ἀπαγαγὼν, ἴσιν πόρισον. ἢ, τοιοῦτῳ ἐσωθεὶς τοῖς ἐκεί,
 καὶ νέιλον ἀναγέτω, ἢ, τοὺς ἀνέμους ἐπιπεμψέτω, ἢ, σωζέ
 τω τοὺς πλέοντας. Γ. Διός, καὶ γανυμήδους. Ζ.
 ἄγε ὡς γανυμήδης, ἡκομεν γὰρ ἐνθα ἐχρήν. φίλη σὺν με ἡ
 δία, ὅπως εἰδῆς οὐκ ἐτὶ ῥάμφος ἀγκύλον με ἔχοντα, οὐδ'
 ὄνυχας ὀξείας, οὐ πτερὰ οἷος ἐφαινόμην σοι πτηνὸς εἶναι
 δοκῶν. Γ. ἀνέβω, οὐκ αἶτος ἄρτι ἦσθα, ἢ, καταστάμε
 νος ἡρπασσας με ἀπὸ μέσσης ποιμνίας. πῶς οὐρ τὰ μὲν
 πτερὰ ἐκείνα σοι ἐξεῖς ῥύκη; σὺ δ' ἄλλος ἡδὲ ἀναπέφθ
 νας; Ζ. ἀλλ' οὔτε ἀνέβωτος ὅρδρῳ ὡς μῆρᾶμιον, οὔτε ὅς
 τόσθι πάντων βασιλεύς τῶν θεῶν ὅν τόσθι εἰμι, πρὸς τὸν
 καιρὸν ἀλλάξας ἑμαυτὸν. Γ. τί φῆς; σὺ γὰρ ὁ πᾶν ἐκεί
 νος; εἴτα πῶς σύριγγα οὐκ ἔχεις, οὐδ' ἐκέραια, οὐδ' ἐλάσι
 ος εἴ τ' ἀσκέλῃς; Ζ. μόνον γὰρ ἐκείνου ἡγήθεον; Γ. ναὶ καὶ
 βύο μέν γε αὐτῷ ἐνδορχίῃ

LIBER

I

tibi, qualia & tu fecisti Saturno. I, Hoc ais :
expulsum me a regno. P, Ne fiat Iupiter tale
quid/coitus ipsius praefert. I, Valeat igitur
Thetis, te vero Vulcanus ob hoc soluet.

2 Iouis, Et Mercurij.

IUPITER.

Illam Inachi puellam pulchram nosti Mercuri. M, Etiam,
Io dicis. I, Non amplius puella illa est: sed iuuenca.
M, Mostrosus hoc. Quomodo mutata est? I, Zelotypi
a mota Iuno, transformavit ipsam. Sed & novum aliquid quippiam
molestum fabricavit: infestum bubulcum quendam, multocu-
larem, Argum nomine constituit qui pasceret iuencam: sine
sono exans. M, Quid igitur nos oportet facere? I, devolans
in Nemeam silvam, illic alicubi Argus pascit: illum quidem
interficito: ipsam vero Io per pelagus in Aegyptum
abducens/ hinc facito: & in posterum sit deus incolis:
& Nilum deducat: & ventos relaxet: & ser-

uet navigantes. 3 Iupiter, & Ganymedes. IV.

Age o Ganyem. pervenimus enim quod optebat, osculare me-
iam: ut videas non amplius rostrum aduncum me habere: neque
ungues acutos/ neque alas: quod apparueram tibi volatilis esse
apparens. G. Homo/ non aquila nuper eras: & deo
lans rapuisti me a medio ovili. Quo pacto igitur
aliquae illae tibi ablatae sunt? Tu alius an apparui-
sti? I. Sed neque homo quem vides adulescentule/ neque a-
quila/ sed omnium rex Deorum ego ipse sum: ad
occasionem mutas me ipsum. G. Quid ais tu? Pan ille es?
deum/ quomodo fistulam non habes: neque cornua: neque hirsu-
tus es crura? I. Solus, non illum existimas deum? G. Etiam quidem.
sacrificavimus certe ipsi coleatur

τράγοι ἐπεὶ τὸ σπήλαιον ἄγοντες, ἐνθα ἔσκηεν σύ δὲ ἄνδρα
 ποδὶς ἔσ' τις εἶναι μοι δοκείσ· Ζ· εἰπέ μοι· Διὸς δέ οἱ κε
 ἠκαστος ὄνομα, οὐδὲ βωμόν εἶδες ἐν τῷ παργάρῳ τῶν ὕον
 τος καὶ βροντῶντος καὶ ἀστραπαῶς ποιόντος· Γ· σύ ὦ βέλ
 τι σε φησὶ εἶναι, ὅς πρῶτον κατέχευας ἡμῖν τὴν πολλὴν χά
 λαζαν, ὃ οἰκίῃ ὑπερ' ἄνω λεγόμενος, ὃ ποίῳ τὸν τόφον, ὥ
 τὸν κριὸν ὃ πατὴρ ἔθυσεν, εἶτα τί ἀδικήσας τά με ἀνέστη
 σας ὦ βασιλεῦ τῶν θεῶν· τὰ δὲ πρόβατα ἴσως οἱ λύκοι δὲ
 κητώσαντο, ἡ δὲ ἐρήμοις ἐπιπλεσόντες· Ζ· ἐτι γὰρ μέλει
 σοι τῶν προβάτων ἀθανάτῳ γεγεννημένῳ, ἢ ἐν ταῦθα συνε
 σομένῳ μεθ' ἡμῶν· Γ· τί λέγεις· οὐ γὰρ κατὰ ξείσ με
 ἡ δὲ ἐστὶν ἴδμεν τήμερον· Σ· ἐν δαμῶς· ἐπεὶ μάτηρ ἄ
 τος εἶμ' ἀντὶ θεοῦ γεγεννημένος· Γ· ἐν κούμ' ἐπιζητήσει με
 ὃ πατὴρ, καὶ ἀγανακτήσει μὴ ἐνρίσκω, καὶ πληγὰς ὕσει
 ρον λήψομαι καταλιπὼν τὸ ποίμνιον· Ζ· πῶν γὰρ ἐκεί
 νος ὀφείταί σε· Γ· μηδαμῶς· ποθῶ γὰρ ἢ ἢ αὐτὸν εἶδ'
 ἀπαξίσ με, ὑπεὶ σκνὸν μαίσοι καὶ ἄλλον παρ' αὐτὸν κρι
 ον τυθήσασθαι λύτρα ὑπερ' ἐμὸν· ἔχομεν δὲ τὸν τριετὴ τὸν
 μέγαρ ὅς ἡγείται πρὸς τὴν νομήν· Ζ· ὥς ἀφ' ἧς ὃ
 πᾶις ἔστι καὶ ἀπλοϊκός, καὶ αὐτὸ δὴ τοῦ το πᾶις ἐτὶ ὅλῳ
 ὦ τανύμυδες ἐκείνα μεν πάντα χαίρειν ἔα, καὶ ἐπὶ λαῶν
 αὐτῶν, τῶν ποιμνίου καὶ τῆς ἴδης· σύ δὲ ἡ δὲ γὰρ ἐπ' οὐραν
 νισ εἶ, πολλὰ εὖ ποιήσεις ἐν τεύθερ καὶ τὸν πατέρα, καὶ τὴν
 πατρίδα· καὶ αὐτὶ μεν τυροῦ καὶ γάλακτος, ἀμβρυσίαν
 ἔδῃ, ἢ νέκταρ πίη· τοῦ το μέν τοι καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμῖν αὐ
 τὸς παρέξεισ ἐγχείω· τὸ δὲ μέγιστον, ἐν καὶ ἐτὶ ἀνθρώπος,
 ἀλλ' αἰθάνατος γενήσῃ καὶ ἀστέρα σου φαίνεσθαι ποιήσω κάλ
 λιστον, καὶ ὅλως ἐν δαίμων ἔσῃ· Γ· ἡ δὲ παίζειν ἐπὶ

hircū ad speluncam agentes, ubi stat. Tu v̄o plagia-
rius quispiā esse mihi videris. I. Dic mihi: Iouis ne
audiueris nomen: neq; aram videris in Gargaro pluē
tis; & tonantis, & fulgura facientis? G. Tu te opti-
me vir ais esse: q̄ paulo añ effudisti nobis copiose grā
dinē: qui habitare superne diceris / faciēs strepitū: cui
arietē p̄r sacrificauit. Dēiq; q̄dnā ip̄robe tētātē me sur-
isti rex Deorū? Oues forsitan lupi ra- (sum rapu-
puerunt nunc / eremū irruentes. I. Adhuc em̄ curgē
tibi ouium immortalī factō, & hic coe-
unti nobiscum. G. Quid dicis? Non demittes me
modo in Idam hodie? I. Nequaquā, qm̄ frustra aqui-
la fuisset pro deo factus. G. Igitur inquireret me
pater: & indignabitur nō inueniens: verberaq; post-
ea capiam relinquens ouile. I. Vbi il-
le videbit te? G. Neq; v̄o desydero tā ip̄m. Si autē
hinc dimoueris me: promitto tibi & aliū ab ip̄so arie-
tem imolandū, premia de me. Habemus eq̄dē triennē
magnū, qui p̄cedit ad pabulū. I. Q̄ simplex hic
puer ē, & icōsyderatus, sicq; se h̄z res: puer ē adhuc. S;̄
Ganymedes / illa quidē oīa valere sine: & obliuiscere
ip̄sorū: ouilis / & Idē. quādo quidē tu iam coele-
stis es. multa bene facies hinc coelitus & patri &
patriē. Et quidē pro caseo & lacte ambrosiam
comedes: & nectar bibes. hoc insup̄ alijs dñs nobis i-
p̄se p̄bebis infundēs. Hoc v̄o maximū: nō āplius hō /
sed imortalis factus es: & astrū tuū apparere faciā pul-
cherrimū: prorsusq; foelix eris. G. Si v̄o ludere cu-

θυμήσω, τίς συμπαίξεταί μοι; ἔμ γάρ τ' ἴδ' ἢ πολλοὶ ἄλ-
κιῶται ἡμεῖς. Ζ. ἔχεις κάρταῦτα τὸν συμπαίζόμενον;
σοι τοῦτον ἔρωτα, καὶ ἀσφαγάλουσι μάλα πολλοὺς. Θάρ-
ρει μόνον καὶ παιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδ' ἐπιπῶδει τῶν κάρ-
τω. Γ. τί δέ; ἡμῖν χρῆσίμος; ἄν γενοίμην ἢ ποιμαί-
ναι δέσσει κάρταῦτα; Ζ. ὄνκ, ἀλλ' οἰνοχοῖσσις, καὶ
ἐπὶ τοῦ νέκταρος τετάξῃ, καὶ ἐπιμελήσῃ τοῦ συμποσί-
του. τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν. οἶδα γάρ ὥς ῥ' ἐγχείαι τὸ γάλα,
καὶ ἀναδύονται τὸ κισσύβιον. Ζ. ἰδοὺ, πάλιν οὗτος γά-
λακτος μνημονεύει, καὶ ἀνδρώποισι διακονήσεσθαι οἴε-
ται. πάντ' δ' οὐρανός ἐστι, ἢ τίνομεν ὥς περ ἔφη τὸ μέ-
ταρ. Γ. ἡδίων ἢ Ζεὺ τοῦ γάλακτος; Ζ. εἴσῃ μετ' ὀλί-
γον. καὶ γευσάμενος ὄνκ ἐτι πωδήσῃς τὸ γάλα. Γ. κοι-
μήσομαι δέ ποῦ τῆς νυκτός; ἢ μετὰ τοῦ ἡλικιώτου ἔρω-
τος; Ζ. ὄνκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε ἀνέρωσσα ὥς ἅμα κα-
θεύδοιμεν. Γ. μόνος γάρ ὄνκ ἄν δύναιο, ἀλλ' ἡδίων σοι
καθεύδειν μετ' ἐμοῦ; Ζ. ναι, μετὰ γε τοιούτου οἷος εἴ σὺ
ταυῦ μὴδ' οὕτω καλός. Γ. τί γάρ σε πρὸς τὸν ὕπνον ὀνή-
σει τὸ κάλλος; Ζ. ἔχει τί θέλητρον ἡδύ, ἢ μαλακώτε-
ρον ἐπάγει αὐτόν. Γ. ἢ μὴν ὄγε πατήρ ἤχθετά μοι συγκα-
θεύδοντί, ἢ διηγέιτο ἔωθεν ὥς ἀφείλον αὐτοῦ φρ' ὕπνον σρε-
φόμενος, ἢ λοκτεῖζων, καὶ τί φθεγγόμενος μεταξὺ δ' ὡ-
τε καθεύδοιμι. ὥστε παρὰ τὴν μητέρα ἔπειπέ με κοιμη-
θικόμενον τὰ πολλὰ. ὥρα δ' ἴσθι εἰ διὰ τοῦτο ὥς φησὶ ἀνέ-
ρωσσάς με, καταθεῖναι ἄνθισ' ἐς τὴν γῆν ἢ πράγματα ἐξ-
εἰς ἀγρυπνῶν. ἐνοχλήσω γάρ σε συνεχῶς σρεφόμενος. Ζ.
τοῦτ' αὐτό μοι τὸ ἡδίστον ποιήσεις, εἰ ἐγρυπνήσῃς με-
τα σοῦ. φίλῳ γάρ διατρέσω πολλὰς ἢ περιπύσσων.

piam: quis colludet mecū? In Ida em̄ multi cog-
tanei eramus. I. Habebis & hic collusorem
tibi hunc Cupidinē/ & astragalos valde multorū. Cō-
fide solum: & lētus sis: & nihil desyderes inferi-
orū. G. Quid vero vobis utiū ero? An oues pasce-
re oportebit & hic? I. Nō: sed ministrabis vinū: &
ad nectar paulopost ordiaberis: & curabis opotatōez
G. Hoc qdē nō difficile. scio em̄ ut opteat effūdē lac
& coronare poculū pastorale. I. Vide, rursus hic la-
ctis meminit: & hominibus se ministrare pu-
tat. Hoc yō coelū est: & bibemus quēadmodū dixi ne-
ctar. G. Dulcius o iupiter lacte? I. Scies post pusil-
lū: et cū gustaueris/ nō āplius desyderabis lac. G. Por-
ro ubi dormiam nocte? An cum cogtaneo Cupi-
dine? I. Non: sed ob hoc te rapui/ ut simul dor-
miremus. G. Solus em̄ non possis: sed suauius
dormire mecū? I. Profecto, cum tali qualis es tu
Ganymedes/ sic pulcher. G. qd em̄ te ad somnū iuua-
bit pulchritudo? I. H3 qddā icitamētū suaue: & facili-
us iducit ip̄3. G. Atq; pat̄ meus idignabat̄ mihi cōdor-
miēti: & narrabat mane/ quō turbare ip̄ius somnū vo-
lutans p̄ lectū, calcitrans, & aliquid loquēs int̄ea quan-
do dormire. quapropt̄ ad matrē r̄mittebat me dormi-
turū sepiuscule. Si ob hoc ut ais/ rapu-
isti me: deponere rursus in terram opus habe-
bis vigilans. turbabo em̄ te frequenter cōuertens. I.
Hoc quidē mihi suauissimū facies: si vigilauero te
cum, exosculans em̄ perficiam sepe & amplectens.

Γ. ΑΥΤΟΣ ἄν' εἰδείης· ἐγὼ δὲ κοίμῃσ' οἰαί σ' οὐ κατὰ φι-
λοῦντος. Ζ. Εἰσόμεθα τότε τί πρακτέον· νῦν δὲ ἄπαγε
αὐτὸν ὧς Ἑρμῇ, καὶ πίνοντα τῆς Ἀθανασίας ἄγε δινοχέου-
τα ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὥς χρὴ ὀρέγαι τὸν
σκύφον. Δ' ἔρωτος, καὶ Διός. Εἶ Ρ Ω Σ.
Ἀλλ' εἰ καὶ τί ἡμαρτον ὧς Ζεῦ, σύγγνωθί μοι· παιδίου γάρ
εἰμι καὶ ἔτι ἄφρων. Ζ. Σὺ παιδίον ὧς ἔρως ὅς ἀρχαιότε-
ρος· εἰ πολὺ τοῦ ἰαπετοῦ, ἢ Διότι μὴ πώγωνά μὴ γάρ πο-
λιάς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἀξιῶς νομίζεσθαι
γέρον καὶ παροῦργος ὦν. Ε. Τί δέ σε ἠδίκησα ὁ γέρον
ὥς φῆς ἐγώ, Διότι με καὶ πεδῆσαι Διανοῆς; Ζ. Σκόπε
ὧς κατάρτατε εἰ μικρὰ, ὅς ἐμοὶ μὲν ὄντως ἐντρύφας, ὥς
τε μηδὲρ ἐστὶν ὁ μὴ πεποιήκας με, σάτυρον, ταῦρον, χρυσόν,
κύκνον, ἄετον· ἐμοῦ δὲ ὅλως οὐδε μίαν ἢ ντῖνα ἔρασθῆναι
πεποιήκας· οὐ δὲ συνῆκα ἡδύς γυναικὶ διὰ σέ γε γεννημέ-
νος· ἀλλὰ με δεῖ μαγγανεύειν ἐπ' αὐτὸς, καὶ κρύπτειν ἔ-
μαυτόν· οἱ δὲ τὸν μὲν ταῦρον ἢ κύκνον φιλοῦσιν· ἐμὲ δὲ
ἢ ἰδῶσι τεθνῶσιν ὑπὸ τοῦ Δέοντος. Ε. Εἰκότως· οὐ γάρ φέ-
ρουσιν ὧς Ζεῦ θνητοὶ ὄψαι τὴν πρόσωπιν. Ζ. Πῶς οὖν τὸν
Ἀπόλλωνος βράγχος, καὶ ὁ ὑάκινθος φιλοῦσιν; Ε. Ἀλλ'
ἢ Δάφνη καὶ κείνον ἔφυγε καὶ τοὶ κομῆτην καὶ ἀγένητον ὄντα·
εἰδ' ἐθέλεις ἐπέραισος εἶναι, μὴ ἐπίσσει τὴν αἰγίδα, μὴ δέ
τὸν κεραινόμ φέρει· ἀλλ' ὥς ἡδύς ποιεῖ σε αὐτὸν, ἐκατέρω-
θεν καθεμένους βοσρύχους τῇ μίτρᾳ τούτος ἀνελκόμενος·
πορφυρίδα ἔχε· ὑποδέου χρυσίδασ' ὕψ' αὐλῶ· καὶ τυμ-
πᾶναισ' ἐνρυθμα βάινει· ὅφει ὅτι πλείους ἀπολαθῆσθαι
σοι τῶν Διονύσου μαϊνάδων. Ζ. ἄπαγε, οὐκ ἄρ' δεξαίμην
ἐπέραισος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος. Ε. Ὀνκοῦν ὧς Ζεῦ μὴ

G. Ipse videris. ego vero dormiam te deoscu-
lante. I. Videbimus tūc qd agendū. Nūc v̄o abduc
ip̄m Mercuri: & bibentem īmortalitatē/duc ut minū
stret nobis; docēs prius quēadmodū opteat porrigere
cyphum. & Amoris, & Iouis. AMOR.
S; & si quid peccaui lupit̄/ignosce mīhi. puerulus em̄
sum & adhuc demēs. I. Tu puerulus Amor, ātiqui
or es multū lapeto. Vel qm̄ non barbā/neq; ca-
nos pduxisti: pp̄t hęc & ifās dignū putas existimari:
senex & vetator exns. A. qd v̄o te īiuria affeci senex
ut ais. ego/pp̄t qd me et vīcīre affectas? I. Cōsidera
o perfide/si sunt parua: qui mīhi sic deliciaris: quapro-
pter nihil est quod nō feceris me: satyrū, taurū, aurū,
cygnū, aquilam. me v̄o prorsus nullū quēpiā amare
fecisti: neq; intellexi suavis mulieri per te fas-
ctus. S; me optet dolere ob ipsas/ & abscondere me
ipsum. Hę v̄o quidē taurū/vel cygnū amant: me vero
si videant/moriunt̄ p̄ timore. A. Merito. nō em̄ fe-
runt Iupiter/mortāles existētes/aspectū. I. Quō igit̄
Apollinē Brāchus/ & Hyacinthus amant? A. Sed
Daphnis & illū fugiebat/utiq; cōatū et īerbē exntē.
Si vero vis amabilis esse: nō concutias clypeū: neq;
fulmen fer. Sed q̄ suauissimū fac teip̄m: utraq; par-
te dimittens capillos/in mitra hos resumens.
purpurā habe. subliga aureas crepidas ad tybiā, et tym-
pana sonora incede: & videbis q̄ plures sequentur
te Bacchi menadibus. I. Sile. non probauerim
amabilis esse talis factus. A. Igit̄ Iupiter/ne-

Δε' ἔρῃ θέλε, ῥαδίον γάρ τοῦτότε· Ζ· οὐκ· ὁλλ' ἔρῃ μὲν
ἀπαγμονέσερον Δ' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνει· ἐπὶ τοῦτοισ' αὖ
τοῖς ἀφίημί σε·

Ε' ἥρασ' καὶ Διός·

ἥ Ρ Α·

ἔξ οὗ μειράκιον τοῦτο ὦ Ζεῦ τὸ φεύγιον ἀπὸ τῆς Ἰδης ἔρ
πάσας Δεῦρο ἀνέγαγες, ἑλαττόν μοι προσέ τόν νοῦν·
Ζ· ἢ τοῦτο γάρ ὦ ἥρα ζηλοτυπείσῃς ἢ ἀφλέσῃς οὕτω ἢ ἄλλω
πώτατον· ἐγὼ δέ ὦ μῆρ τῶν γυναιξὶ μόναις χαλεπήν σε
εἶναι ὁπόσαι ἄρ' ὁμιλήσωσιν ἐμοί· Η· οὐδ' ἐκείνα μὲν
εὐποιεῖς, οὐδ' ἐπρέποντα σεαυτῷ, ὅς' ἀπάντων θεῶν Δεσπ
πότης ὢν, ἀπολιπὼν ἐμέ τῇ νόμῳ γαμετῇ, ἐπὶ τῇ γῆν
κάτει, μοιχεύων χρυσίου ἢ ταυροσ γενόμενος· πλὴν ἄλλ'
ἐκείναι μὲν σοὶ κ' ἄρ' ἐν γῇ μένῃσι· τὸ Δ' ἰδίον τέτι παῖ
δίον ἀρπάσας ἀνέπτησ' ὦ γενναῖότατε θεῶν, καὶ συνοικῆ
νῦν ἐπὶ κεφαλῇ μοι ἐπαχθεὶς οἰνοχοῦρ· Δὴ τῷ λόγῳ οὕτως
ἠπώρεις οἰνοχόων, ἢ ἀπαγορεύκασιν, ἄρα ἢ τε ἠβη καὶ δ' ἠ
φαισοὺς διακονούμενοι· σὺ δέ ἢ τῇ κύλικα οὐκ ἄρ' ἄλλως
λάβοις παρ' αὐτοῦ ἢ φίλησας πρότερον αὐτὸν ὁπῶντων ὁ
ρώντων, καὶ τὸ φιλημά σοι ἠδίορ τοῦ νέκταρος· καὶ Διὶ
τοῦτο ἐν δέ Διφῶν πολλὰς αἰτέεις πιεῖν· ἐνίστε δέ καὶ
ἀπογευσάμενος μόνον ἔδωκας ἐκείνῳ· καὶ πίνοντος ἄπο
λαβὼν τῇ κύλικα, ὅσον ὑπόλιπον ἐν αὐτῇ πίνεις, ὁ δέ
καὶ αὐτὸς ἔπινε, καὶ ἔνθα προσήρμωσε τὰ χεῖλη, ἵνα καὶ
πίνῃς ἅμα καὶ φίλῃς· πρῶν δέ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπάντων
πατὴρ, ἀποδέμενος τῇ αἰγίδι καὶ τὸν κραυνοῦν, ἐκείθι
σο ἀτραγαλίζων μετ' αὐτοῦ, πώγωνά τιλικοῦτον καθεῖλε
νός· πάντα οὖν ὁρῶ ταῦτα, ὥστε μὴ ὅιον λανθάνει· Ζ·

καὶ τί Δεινόν

q̃ amare vis. facile q̃dē hoc est. I. Nō, s̃ amare quidē:
expeditius vero ipsum consequi. ob hęc i
psa remitto te.

Iunonis & Iouis.

I V N O.

Ex quo adulescentulū hunc Iupit̃/phrygiū ab Ida ra
piens/huc adduxisti, minus mihi adhibes mentem.
I. Et ob hoc Iuno celotypa es iā ob simplicē hūc & miē
molestū. Ego ỹo putabā mulieribus solis difficilez te
esse quęcunq̃ conuersant̃ mecū. IV. Neq̃ illa q̃dē
recte facis: nec cōuenientia tibi sunt, qui oīm deor̃ do
minus exñs, relinquens me legitimā uxorem, ad terrā
descendens, moechās, aurū/vel taurus factus. Verū
illę mulieres tibi in terra manent: hūc ỹo troianū pu
erulū rapiēs deuolasti gñosissime deor̃: & cohītat
nunc in caput mihi intrusus. Nāq̃ (ut fama est) sic
īdigebas pocillatoribz: & defessi s̃ utiq̃ Hebe et Vul
canus seruiētes. Tu vero & calicem non aliter
accipis ab ip̃o/ q̃ osculans prius ip̃m omnibus vi
dentibus: & osculū tibi iucundius nectare. Et ob
hoc neq̃ sitiens sepenūero petis bibere. Interdū ỹo et
degustans solū/dedisti illi. & dum biberet: appre
hendens calicē/quantū reliquū est in ip̃o bibis: unde
& ipse bibit: & ubi admouit labra: ut &
bibas simul & osculeris. Nuper vero rex & omniū
pater/ponens clypeum & fulmen/sedi
sti ludens cum ip̃o: barbā tm̃ demis
sus. Oīa igit̃ video hęc: q̃ propt̃ ne putes me latere. I.
Et quid graue

ὣς ἤρα μειράκιον ἔτῳ καλὸν μεταξὺ πίνοντα καταφιλεῖν
καὶ ἠδῆσθαι ἀμφοῖν καὶ τῷ φίληματι, καὶ τῷ νέκταρι· ἦν
γούρ ἐπιτρέψω αὐτῷ καὶ ἄτῳ φιλήσασί σε, οὐκ ἔτι μέμ-
νη μοι πρῶτον μότερον τῶν νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶ-
ναι· ἦ· παιδῶν δ' οὗτοι λόγοι· ἐγὼ δὲ μὲ δ' οὕτω μανεί-
ην, ὥς τὰ χεῖλη προσενηγείην τῷ μαλθακῷ τούτῳ φρυγί
οὕτως ἐκτεθλυμένῳ· ζ· μή μου λοιδωροῦ ὧ γενναιοτά-
τη τῶις παιδ' ἰκθ'· οὐτοσί γάρ ὁ θηλυδρίασ, ὁ βάρβαρος·
ὁ μαλθακὸς ἠδ' ἰὼν καὶ ποθεινότερος, οὐν βάλωμαι δέ ἐπιεῖν,
μή σε παροξύνω ἐπιπλέον· ἦ· ἔθε καὶ γαμήσειας αὐτὸν
ἐμοῦ ἔνεκα· μέμνησο γούρ διὰ μοι διὰ τὸν οἰνοχόον τοῦ
τὸν ἐμπαροινέει· ζ· οὐκ· ἀλλὰ τὴν ἠφαιστον ἔδει τὴν σὸν
οἶον οἰνοχοεῖν καὶ κλῖν καλεῖν, ἐκ τῆς καμίνου ἔκοντα,
ἔτι τῶν σπινθήρων ἀνάπλεων, ἄρτι τὴν πυράγρην ἀποτι-
θέμενον· καὶ ἄτῳ ἐκείνῳ αὐτῶν τῶν δακτύλων λαμβάνειν
ἡμῶς τὴν κύλικα καὶ ἐπισπασσάμενος φιλήσαι μεταξὺ·
ὁρ' οὐδ' ἄρ' ἡ μήτηρ σὺν ἠδ' ὥς φιλήσειας· ὑπὸ τῆς ἀσβό-
λου κατηθαλασμένον τὸ πρόσωπον ἠδ' ὥς ταῦτα· οὐ γὰρ
καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἰνοχόος ἐκείνος ἐμπρέπει τῷ συμπο-
σίῳ τῶν θεῶν· ὁ γανυμήδης δέ καταπεμπτέος αὐθις ἐσ-
τὴν ἴδην· καθαρὸς γὰρ καὶ ῥοδοδάκτυλος· καὶ ἐπίσασμε-
νος ὀρέγει τὸ ἔκτομα καὶ δ' σε λυπεῖ μόλις, καὶ φιλεῖ ἡ
δ' οἶον τοῦ νέκταρος· ἦ· νῦν καὶ χαλὸς ὧ Ζεῦ δ' ἠφαιστος, καὶ
οἱ δακτύλοι αὐτοῦ ἀνάξιοι τῆς σῆς κύλικος, καὶ ἀσβόλη με-
σὸς ἐστί· καὶ ναυτί' ὅς ὄρῳ αὐτόν, ἐξέτα τὸν καλὸν κομῆ-
την τοῦτον ἢ ἴδην ἀνέθρεψε· πάλαι δέ οὐκ ἔώρας ταῦτα· οὐ
δ' οἱ σπρῆξές, οὐ δ' ἢ καμίνος ἀπέτρεπὸν σε μή ἔχῃ πῶ
νεῖν παρ' αὐτοῦ· ζ· λυπεῖς ὧ ἤρα σε αὐτήν, οὐ δὲ ἄλλο·

Iuno/adulescentulū sic pulchrū, int̄ bibendū osculari:
& letari ambobus & ob osculum/& ob nectar. Si
igitur cōmittā ip̄i simul osculari te; nō amplius cōque-
rereris mihi/prestantius nectare putando osculū ef-
fe. IV. Pediconū s̄ hi s̄mōes. Ego v̄o nō sic insa-
na sum: ut labra admoueam molli huic phrygio,
sic effoeminato. I. Ne me obiurges generosissi-
ma/pediconū, hicce em̄ effoeminatus/barbarus/
mollis, iucundior & desyderabilior. Nolo dicere,
ne te irritē magis. IV. Vtinā & i uxorē duxisses ip̄z
mei causa. Meminero igit̄/ q̄lit̄ mihi p̄ pocillatorē hūc
insultas. I. Non. Sed Vulcanum oportebat tuum
filiū pocillari nobis claudicantē, ex fornace venientē,
adhuc scintillis scatentem, paulo ante forcipem depo-
nentem: & ab illis ip̄s digitis recipere
nos calicem: & amplectantes osculari interea:
quem nec̄ mater tu/iucunde osculata fueris: a fuligi-
ne exustum faciem. Delectabilia ne hęc? Non enim
& pręter multa alia/pocillator hic decorat conui-
uiū deorū. Porro ille Gany. vix q̄ntū agēs ānū/statū in
Idam venit purus/& roseos digitos habēs: docteq̄
fundit pocula: & (q̄d te male habz i primis) osculat iu-
cūdius nectare. IV. Nūc & claudicās o lupi Vul. &
digiti ip̄ius indigni tui calicis: & fuligine ple-
nus est: & nausea afficeris vidēs ip̄z: ex q̄ illū pulchrū/
tū hūc Ida educauit. olī v̄o nō r̄spiciebas hęc: ne cōa-
q̄ fauillę/nec̄ caminus abduxerūt te quo minus bi-
beres ab ip̄o. I. tristitia afficis Iuno te ip̄az, nihil aliđ.

καμοὶ ἐπιτείνεις ἥν' ἔρωτα ζηλότυποῦσα· εἰ δὲ ὄκθη παρὰ
παιδὸς ὡραίου δεχομένη τὸ ἔκπομα, σοὶ μὲν δ' υἱὸς οἱ
νοχοίτω· σὺ δὲ ὦ τανύμηδες ἐμοὶ μόνῳ ἀναδίδῃς τὴν κίλτ
κα, καὶ ἐφ' ἑκάστη δῖος φίλει με, καὶ ὅτε πλήρη ὀρέγοισ
ἢ αὐθις ὁπότε παρ' ἐμοῦ ἀπολαμβάνουσ· τί τοῦτο δακρύ
εις; μὴ δέδιθι· οἰμώζεται γὰρ ἢ τῖς σε λυπᾷ ἢ ἐθέλῃ·

Σ' Ἡρας καὶ Διός·

ΗΡΑ·

τὸν ἰζίονα τοῦτον ὀρώσ' ὦ Ζεῦ· ποδῖόν τινά τοῦ τρόπου
ἢ γῆ; Ζ· ἀνθρώπου εἶναι χρῆσθ' ὦ Ηρα καὶ συμποτικόν·
ὅν γὰρ ἀνσυνῆν ἡμῖν ἀνάξιος τοῦ συμποσίου ὢν· ἢ ἄλλ'
ἀνάξιός ἐστιν· ὑβρίσῃς γέ ὢν· ὥστε μηκέτι συνέστω· Ζ·
τί δαὶ ὑβρίσῃ; χρὴ γὰρ, ὅμιαι, καμὲ εἰδέναι· ἢ τί δ'
ἄλλο; καὶ γὰρ αἰσχύνομαι εἰπεῖν αὐτό· τοιοῦτόν ἐστιν δ'
ἐτόλμησε· Ζ· καὶ μὴν διὰ τοῦτο καὶ μάλλον εἰποῖς ἄρ'
ὅσον ἢ αἰσχρόν ἐπεχείρησε· μῶν οὐρ ἐπείρα τίνος; συνί
μι γὰρ ὁποῖόν τι τὸ αἰσχρόν ὁ περ' ἀρ' ὀκνήσειας εἰπεῖν·
ἢ αὐτὴν ἐμέ, ὅνῃ ἄλλῃ τινά ὦ Ζεῦ πολὺν ἦδ' ἡ χρόνον· ἢ
τὸ μέν πρῶτον ἠγνόουν τὸ πρῶγμα, διότι ἀπενῆς ἀφώρρα
ἔσ' ἐμέ· ὃ δὲ καὶ ἔστεινε καὶ ὑπεδῶκεν· καὶ εἰ ποτε πῖοῦ
σα παραδοίην τῷ τανυμήδει τὸ ἔκπομα, ὃ δὲ ἦν τει ἐν αὐ
τῷ ἐκείνῳ πῖεῖν· ἢ λαβὼν ἐφίλει μεταξὺ, ἢ πρὸς τόνος ὁ
φθαλμόνσ προσῆγε, ἢ αὐθις ἀφώρρα ἔσ' ἐμέ· ταῦτα ἦ δ' αὖ
συνίην ἔρωτικά ὄντα, καὶ ἐπὶ πολὺ μὲν ἠιδούμην λέγειν
πρὸς σέ· καὶ ὥμην παύσασθαι τῆς μανίας τοῦ ἀνθρώ
που· ἐπεὶ δὲ καὶ λόγους ἐτόλμησέ μοι προσευχεῖν, ἐγὼ
μὲν ἀφείσα αὐτόν ἐτι δακρύοντα καὶ προκύνδόμενον,
ἐπιφραζαμένη τὰ ὦτα, ὥς μὴ δέ οἰκούσαιμι αὐτοῦ ὑβρι
στικά ἰκετεύοντος, ἀπῆλθον σοὶ φράσσουσα· σὺ δὲ αὐτὸς

(tristeris / a

Et mihi exaggeras Cupidineꝝ celotypia mota. Si v̄o
puero pulchro accipiēs pocuꝝ: tibi qđē filius tuus po
cilletur: tu v̄o Ganymedes mihi soli redde calicē
cē: & toties bis osculare me: & qñ plenū calicē fuderis
& rurſū qñ a me acceperis. Quid ob hoc lachryma
ris? Ne timeas. Lugebit em̄ si quis te triftari voluerit.

6 Iunonis & Iouis. IVNO.

Ixionem hūc vides Iupit̄: quibꝝ nā moribꝝ affectū
putas? I. Hominē esse utilem Iuno / & cōbibonem.
nō em̄ intellexi nob̄ idignū symposio existere. IV. Sꝫ
idignus ē: iuriosus qđē exñs. q̄ pp̄t nō āplius it̄sit. I.
Quid aut cōtumelię itulit? oꝝ em̄ (ut puto) & me r̄ſc̄r
alid̄. Etem̄ erubesco dicē ip̄ꝝ: tale ē qđ (IV. quid v̄o
p̄ſumpſit. I. Atqui ob hoc & magis dixeris qđcūqꝫ
turpi conatu tētauit. nūqđ igit̄ adnexus ē aliq̄ mō: itel
ligo em̄ cuiusmōi turpe sit qđ reformidaueris dicere.
IV. Ip̄am me: nō aliā quāpiam Iupit̄ / lōgo iā tpe. Et
quidē primū ignorabā rem / ob quā attēte respiciebat
in me. Idē v̄o gemebat et sublachrymabat̄. Et si qñ bi
bens tradidisseꝝ Ganymedi poculū: hic petebat ex eo
ip̄o bibere. & capiēs osculabat̄ interea: & ad oꝝ (iā
c̄los admouebat: & rurſus p̄ſpectū i me itēdebat. hec
intelligebā amatoria eē: et m̄to qđē tpe verēcūdabar
ad te: putabāqꝫ ceſſaturū a furore homiꝝ (dicere
nē. Poſtqꝫ v̄o et ſymones auſus eſt mihi ad̄ncere: ego
remittens ip̄m adhuc lachrymantē & volutantem /
claudens aures, ne audirem ipſius contu
melioſa ſupplicātis, acceſſi tibi dictura. Tu vero ipſe

ὄρα, ὅπως μέτει τὸν ἄνδρα. Ζ. εὖ γε ὁ κατάρτατος ἐπ' ἐ-
μέ αὐτὸν, καὶ μέχρι τῶν ἡέρας γάμων τοσούτου ἐμεθύσθη.
τοῦ μέταρος, ἀλλ' ἡμεῖς τούτων αἰτίοι καὶ πέρα τοῦ
μετρίου φιλόφρονες, οἳ γε καὶ συμπτώσας αὐτοῦς ἐποίη-
σάμεθα. συγγνωστοὶ οὖν εἰ πίνοντες ὅμοια ἡμῖν, καὶ ἰδόν-
τες οὐράνια κάλλη, καὶ οἷα οὐποτε εἶδον ἐπὶ γῆς, ἐπεθύ-
μησαν ἀπολαῦσαι αὐτῶν, ἔρωτι ἁλόντες. ὃ δὲ ἔρωσ, βί-
αιον τί ἐστὶ καὶ οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἄρχει, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν
αὐτῶν ἐνίοτε. Η. σοὺ μὲν καὶ πάνν' οὕτως γε δεσπότης
ἐστὶ. καὶ ἄγεισε· ἢ φέρει τῆς ῥινόσ, φάσιν, ἔλκων· ἢ ἐπὶ
αὐτῷ ἐνδὶα ἄν' ἡγῆ γαίσοι. καὶ ἀλλάττη ῥαδίως ἐσ' ὃ, τῇ
ἄν' κελύσῃ. καὶ ὅλως αἰτήμα καὶ παιδιὰ τοῦ ἔρωτος σὺ
γε· καὶ νῦν τῷ ἰζίονι οἶδα καθότι συγγνώμη ἀπονέμεις.
ἄτε καὶ αὐτὸς μοι χεύσας ποτὲ αὐτοῦ τὴν γυναικα, ἢ σοὶ
τὸν περὶ δῆρ' ἔτεκεν. Ζ. ἔτι γὰρ σὺ μέμνησαι ἐκείνων εἰ τι
ἐγὼ ἔπαυσα ἐς γῆν καθελθὼν. ἀτὰρ οἶσθα ὅ μοι δοκεῖ περὶ
τοῦ ἰζιονοσ· κολάζει μὲν μηδ' αὖ μῶσ αὐτὸν, μὴ δ' ἀπαθέιν
τοῦ συμποσίον· σκαιὸν γὰρ, ἔπει' ὃ ἔρῳ ἢ ὡς φῆις δακ-
ρύει, καὶ ἀφόρητα πάσχει. Η. τί ὦ Ζεῦ; δέδια γὰρ μὴ
τι ὑβριστικὸν καὶ σὺ εἴπω. Ζ. οὐδαμῶς, ἀλλ' εἰδῶλον
ἐκ μεφέλῃσ πλασάμενοι αὐτῇ σοὶ ὅμοιον, ἐπειδὴ ἄν' λυθῇ τὸ
σωματώσιον, καὶ αἶνος ἀγρύπνῃ, ὡς τὸ εἶκος, ὑπὸ τοῦ ἔ-
ρωτος, παραματὰ κλίνωμεν αὐτῷ φέροντες. οὕτω γὰρ παύ-
σαιτο ἀνιῶμενος, οἰκθεῖς τετυχηκέναι τῆς ἐπιθυμίας. Η.
ἅπαγε· μὴ ὄραϊσιν ἴκοι το τῶν ὑπερ' αὐτὸν ἔπιθυμῶν. Ζ.
ὅμωσ ὑπόμεινον ὦ ἡέρα· τι γὰρ ἄν' ἢ πάθοις δεινὸν ἀπὸ
τοῦ πλάσματος, εἰ νεφέλῃ ὁ ἰξίων συνέσαι; Η. ἀλλὰ ἢ νε-
φέλῃ ἐγὼ εἶναι δοξῶ, ἢ τὸ αἰσχρὸν ἐπ' ἐμὲ ποιήσει δαί-
μων.

vide quō pūnias virum. I. Euge sceleratus in me
ipsum/ & usq; ad Iunonis nuptias tantū inebriatus
nectare. Sed nos horū authores: & ultra
modū amatores hoīm: q; qdē & cōbibones ipos feci
mus. vēia digni sūt igr̃ si bibētes silia nob̃ egerit: et vidē
tes celestes p̃chritudies, q̃les nūq; vidēt in trā: desy
derauerūt frui ip̃is/ amore capti. Hic ṽo Cupido vi
olentū quiddā. & nō hoīb; solū imperat: sed et nobis
ipsis interdū. IV. Tuus quidē & valde hic dominus
est: & ducit te: & fert naso (ut aiunt) trahēs: & seq̃ris
ipsum quo duxerit te: & imutaris facile in id quod
iusserit: & prorsus possessio & ludibriū Cupidinis tu
es. Et nunc Ixioni conscio, ob id veniam tribuis:
q̃nq; dē & ip̃e adsterio tētaueris olī ip̃ius uxore: q̃ tibi
Perithon pepit. I. Adhuc em̃ tu memisti illorū si qd
ego lusi ī terrā descēdēs. S; noueris qd mihi videt de
Ixione. mulctare quidē nequaq; ip̃m: neq; expellere
a cōuiuio. rusticū em̃ esset: eo q; amat: & ut ais lachry
mat & itolerabilia patit. IV. quid lupit? timui em̃ ne
quid iniuriosus dicas. I. Neq; q; Sed simulacrum
ex nube fingentes tibi simile, postq; solutum fuerit
conuiuium, & ille vigilat (ut par est) pr̃e a
more: adhibeamus ipsi afferentes. Sic em̃ ces
sauerit: putans se consecutum esse desyderium. IV.
Apage, ne ad maturitatē pueniat idip̃; desyderās. I.
Tamē sustine Iuno. quid em̃ & passa fueris molestū a
fictione: si cum nube Ixion coibit? IV. Sed nu
bes ego esse apparebo: & turpitudinē in me faciet p̃

τὴν ὁμοιότητά. Ζ. οὐδὲν τοῦτο φησὶ· ἴτε γὰρ ἡ νεφέλη ποτὲ
 γένιτ' ἄν, οὔτε σὺ νεφέλη· ὃ δ' ἱζίωρ μόνον ἐξαπατηθήσε-
 ται· ἢ ἄλλ', οἷοι πάντες ἄνθρωποι ἀπειρόκαλοί εἰσιν,
 ἀνχίσει κατελθὼν ἴσως, καὶ διηγῆσεται ἅπασιν, λέγων
 συγγενῆσθαι τῇ ἡρᾷ, καὶ σύλληκτρος εἶναι τῷ Δίϊ, καὶ
 που τόχα ἐρᾷ με φήσεμ ἑαυτοῦ· οἷδε πισεύουσιν, οὐκ
 εἰδότες ὥς νεφέλη συνῆν· Ζ. οὐκοῦν ἡρτὶ τοιοῦτον εἶπεν,
 ἐσ τὸν ἄδην ἐμπεσὼν, τροχῷ ἄθλιος προσδεθείς, συμ-
 περιενεχθήσεται μετ' αὐτοῦ· αἶϊ, καὶ πόνον ἀποκυνσοῦ ἔξει·
 Δίην διδούσ τοῦ ἔρωτος· ἢ· οὐ γὰρ δεινὸν τοῦτό γε·
 ἀπὸ τῆς μεγάλαυχίας· Ζ' Ἀπόλλωνος, ἢ ἠφαιστοῦ·
 ἢ ἑώρακας· ὦ Ἀπολλὸν ἢ τῆς μάϊας βρέφος τὸ ἄρτι τεχ-
 θέν, ὥς καλόν τε ἐστὶ, ἢ προσγελαῖ πᾶσι, ἢ δαλδοὶ τῇ ἡδῇ
 ὥς μέγα ἀγαθὸν ἀποβησόμενον· Α· ἐκείνο γέ φῶ βρέ-
 φος ὦ ἠφαισε ἢ μέγα ἀγαθόν, ὃ τοῦ ἱαπετοῦ πρεσβύτε-
 ρόν ἐστιν ὅσον ἐν τῇ πανουργίᾳ· ἢ· καὶ τίνα ἄν ἄδικῃ
 σαι δύναίτο ἀρτίτοκον ὄν· Α· ἔρωτα τὸν ποσειδῶνα, οὗ
 τὴν τρίαιναν ἐκλεψεν· ἢ τὸν Ἄρη· καὶ τοῦτου γὰρ ἐξεΐλην-
 σαι λαθῶν τοῦ καλεοῦ τὸ ζήφος· ἵνα μὴ ἐμμαντὸ λέγω, ὃν
 ἀφώτισε τοῦ τόξου καὶ τῶν βελῶν· ἢ· τὸ μεσγνόντα ὕ-
 τα· δ' μόγις ἐκινεῖτο ἐν ἐν τῶις σπαργάνοις· Α· εἶσθ' ὦ
 ἠφαισε, εἴ σοι προσέλθῃ μόνον· ἢ· καὶ μὴν προσῆλθεν
 ἡδῇ· Α· τί οὐρ πάντα ἔχεις τὰ ἐργαλεία, ἢ οὐδὲν ἀπολώ-
 λερ' αὐτῶν· ἢ· πάντα ὦ Ἀπολλὸν· Α· δ' μωσ' ἐπίσκεφε αἰρε-
 βῶς· ἢ Δία τὴν, πυράγραμ' οὐχ ὄρω· Α· ἄλλ' ὅφει αὐτὴν
 πονεῖν τῶις σπαργάνοις τοῦ βρέφους· ἢ· οὕτως ὀξύχειρ
 ἐστὶ, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ ἐκμελετήσας τὴν κλεπτικήν· Α·
 οὐ γὰρ ἦσθ' αὐτοῦ ἢ λαλοῦντος ἡδῇ σωμύλα ἢ ἐπεΐβο-
 χα·

(Iuno

similitudine? I. Nihil hoc quod ais, ne quod enim nubes aliquando fuerit: neque tu nubes. Hic vero Ixion solum decipitur. IV. Sed (quales omnes homines arrogantes sunt) gloriabitur descendens forsitan: & narrabit omnibus: dicens coivisse Iunoni/ & corruialis esse Ioui: & alicubi forsitan amicam me dixerit ipsum. illi vero credent: non videntes quomodo nubi coibit. I. Igitur si quid tale dixerit: in infernum decidens/ rota miser victus circumferetur cum ipsa semper: & laborem irrequietum habebit: ultionem dans amoris. IV. Non enim graue hoc quidem: ob iactantiam. 7 Apollinis. & Vulcani. V. Vidisti Apollo/ Maie infantem nuper natum, quod pulcher est, & arridet omnibus: manifestatque quod prope iam ut magnum bonum aduenturum. A. Illud quidem dicis infantem Vulcanem vel magnum bonum, qui lapeto senior est: optum in iustitia. V. Quae nam iniuria afficeretur posset nuper genitus ex his? A. Interroga Neptunum: cui tridentem furatus est, vel Martem. & huic enim detraxit latens/ ex vagina enssem. Vt non me ipsum dicam: quem destituit arcu & sagittis. V. Illud nuper genitum haec fecisse ais: qui vix movebatur in fasciis. A. Scies Vulcanem: si te accesserit solum. V. Atqui accessit iam. A. Igitur omnia habes instrumenta: & nihil perditum est ipso. V. Omnia Apollo. A. Tamen inspicere diligenter. V. per Iovem, forcipem non video. A. Sed videbis ipsum alicubi in fasciis infantis. V. usque adeo aduncis manibus est: quemadmodum in ventre matris callens furandi arte. A. Non enim audisti ipsum: & loquens iam loquacitate & inuolu

(cra?

ὁ δὲ καὶ Διὸν ἐπισθαι ἡμῖν ἐθέλει· χθρὸς δὲ προσκαλεσά-
μενος τὸν ἔρωτα, κατεπάλαισεν ἐνθὺς ὅωκ' ὅϊ δ' ὀπίσσω ἴ-
φελκων τῷ πόδε· ἔϊτα μεταξὺ ἐπαينوύμενος, τῆς Ἀφροδί-
της μὲν τὸν κεστὸν ἐκλεψε, προσπτυξάμενος αὐτὸν ἐπὶ τῇ
νίκῃ· τοῦ Διὸς δὲ γελῶντος ἦλθεν ἐπὶ τὸ σκήπτρον· εἰ δὲ
μὴ βαρύτερος ὁ κεραινόσ' ἦν, καὶ πολὺ τὸ τῦρ εἴχεν, κἀκεῖ-
νον ὑφείλετο· ἦ· γοργόρτινα τὸν πᾶν δα φῆς· Ἀ· οὐ μὲν
νομ, ἀλλ' ἦ δαι καὶ μουσικόμ· ἦ· τῷ τοῦτο τεκμαίρεσθαι
ἔχεις· Ἀ· χελώνη που νεκρὰ ἐν ῥῶν, ὄργανον ἄπ' αὐτῆς
συνεπῆξεν· πῆχεις γάρ ἐναρμόσας καὶ ζυγῶσας, ἔπειτα
καλάμενος ἐμπαῖξας καὶ μαγάδιον ὑποθείς, ἢ ἐντεινάμε-
νος ἔπτα χορδὰς, μελωδεῖ πάντῃ γλαφυρὸν ὥς ἢ φαίστε ἢ
ἐναρμόνιον, ὥς κἀμὲ αὐτῷ φθονεῖν τὸν πάλαι κυθαρίζειν
ἀσχοῦντα· ἔλεγε δὲ ἡ μῶϊα, ὥς οὐ δέ μένοι τάς νύκτας ἐν
τῷ οὐρανῷ, ἀλλ' ὑπὸ περιεργίας ἄχόι τοῦ ἄδου κατῖοι, κλέ-
ψον τί καὶ κείθεν δηλαδὴ· ὑπόπτερος δ' ἐστὶ, ἢ ῥάβδον τιν-
α πεποίηται θαυμασίαν τὴν δύναμιν· ἢ ψυχαγωγεῖ καὶ
κατάγει τοὺς νεκρούς· ἦ· ἐγὼ ἐκείνην ἔδωκα αὐτῷ παίγ-
νιον εἶναι· Ἀ· τοιγαροῦν ἀπέδωκέ σοι τὸν μισθὸν τῆς
πυράγρας· ἦ· ἔνγε ὑπέμνησας· ὥστε βαδισοῦμαι ἀπο-
λητόμενος αὐτὴν, ἔγ σου ὥς φῆς εὐρεθεῖν ἐν τοῖς σπαργα-
νοῖς· ὦ· ἠφαίσου· καὶ Διός· **ἠφαιστός·**
τί με ὦ Ζεῦ δέι ποιεῖν; ἦ καὶ γὰρ ὥς ἐκέλευσας, ἔχωρ' ἔν-
πέλεκυν ὀξύτατον, εἰ καὶ λίθου δέοι μὴ πλὴγῇ διατε-
μῆν· Ζ· ἔνγε ὦ ἠφαίστε, ἀλλὰ δειλέ μου τὴν κεφαλὴν
εἰς δύο κατενεγκῶν· ἦ· περὶ ἅμου εἰ μέμνη· πρόσαι-
τε δ' οὐν τὰ ληθεὸς ὁ περ δέλεις σοι γενέσθαι· Ζ· διαίρε-
σθαι μοι τὸ κρανίον· εἰ δὲ ἀπειθήσῃς, ὁ νῦν πρῶτον ὄργη

hic quidē & seruire nobis vult. Heri vero lacer-
fēs Cupidinē/supauit eū lucta: subito nescio q̄ mō sub-
trahens pedes. Deinde interea laudatus: Vene-
ri quidē anulū furtim abstulit/amplexanti ipsum ob
victoriā: Ioui vero ridenti sceptrum. Si vero
nō grauius fulmen fuissz, & multū ignis habuissz: & il-
lud surīpuissz. V. trificū q̄ndā puerū narras. A. nō so-
lū/sz iā & musicū. V. Hoc ip̄z explicare (nū ex ip̄a
habes. A. Testudinē alicubi mortuā inueniēs/organ-
o pegit. cubitus em̄ adaptā/et apponēs māubriū: dein
calamos cōponens/ & fundilyrē supponēs & exten-
dens septem chordas: canit valde suaue Vulcane/&
valde cōcīnū: ut & ip̄e iuidia capiar alñ cythara canerē
moliens. Dixit ȳo Maia: q̄ neq̄ maneat noctes in
coelo: sed prę sedulitate, usq̄ ad infernū descendat: fu-
raturus q̄ppīā & illic vicz. Alatus ȳo est. Et virgā q̄n-
dam fecit mirabili virtute: qua animas ducit &
deducit mortuorū. V. Ego illam dedi ipsi pro lu-
dicro. A. Igitur reddidit tibi mercedem
forcipē. V. Euge, recordari me fecisti: q̄ pp̄t vado re-
cepturus ip̄az: sicubi (ut aīs) inuenta fuerit in fascio-
lis. 8 Vulcani. & Iouis. VVLCA
Quid me o Iupit̄ optz facerē? venio em̄ ut iussisti: hñs
securi acutissimā, etiā si lapides opteat una plaga disse-
care. I. Euge Vulcane/diuide meum caput
in duas partes separās. V. Tenta me si sanus suz? p̄ci-
cipe aut decens quodcunq̄ velis tibi fieri. I. Diui-
de mihi caluariā. Si ȳo inobediēs fueris: nec nūc q̄dez
d (primū ira

ζομένου πειράσῃ μόνον· ἀλλὰ χρὴ καθικνέεισθαι παντὶ τῷ
θυμῷ, μὴ δὲ μέλλειν· ἀπόλλυμαι γάρ ὑπὸ τῶν ὧ δίνων,
δαίμον τὸν ἐγκέφαλον ἀνασρέφουσι· ἢ ὄρα ὦ Ζεῦ μὴ καὶ
κόρτῃ ποιήσωμεν· ὁ Ζεύς γάρ ὁ Πέλεκυς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀναιμα
τὶ, οὐδὲ κατὰ τὴν εἰλείθυιαν μαίωσεται σε· Ζ· κατένευ
κεμόνον ὦ ἠφαιστῆα· ῥῶν· οἶδρα γὰρ ἐγὼ τὸ συμφέρον· ἢ
ἄκων μὲν κατοίσω δέ· τί γὰρ χρὴ ποιεῖν σοῦ λελεύοντος;
τί τοῦτο; κόρη ἔνοπλος· μέγα ὦ Ζεῦ κακὸν εἶχεσ' ἐν τῇ κε
φαλῇ· εἰκότως γ' οὐρ ὁ Ζεύθυμος ἦσθα τῇ καύτῃ ὑπὸ τῇ
μήνι γὰρ παρθένου ζωογονῶν, καὶ ταῦτα ἔνοπλον· ἢ πού
σρατόπεδον οὐ κεφαλὴν ἐλελήθεισ' ἔχωρ· ἢ δὲ πῆδ' ἢ πυρ'
ῥιχίζει, καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει, καὶ τὸ δόρυ πάλαι, καὶ
ἐρθονσιᾶ, καὶ τὸ μέγιστον, καλὴ πάνυ· καὶ ἄκμαία γεγέ
νηται ἢ ἢ ἐν βραχέει· γλανκῶπις μὲν, ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦ
το· ἢ κόρυς· ὥστε ὦ Ζεῦ μαίωτρά μοι ἀποδόσ', ἐγγυήσας
μοὶ αὐτήν· Ζ· ἀδύνατα αἰτέεις ὦ ἠφαιστε· παρθένος γὰρ
ἀεὶ θέλει μένειν· ἐγὼ γ' οὐρ τόγε ἔπ' ἐμοί, οὐδὲν ἀντιλέγω
ἢ· τοῦτ' ἐβλόμην· ἐμοὶ μελήσει τὰ λοιπὰ· καὶ ἢ ἢ σὺν
αἰσάσω αὐτήν· Ζ· εἴ σοι ῥάδιον οὕτω ποίει· πλήρ' οἶδρα
ὅτι ἀδυνάτωρ ἔρῃς.

θ' Ἡρακλῆος· καὶ Ἑρμοῦ· ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔστιν ὦ Ἑρμῆ νῦν ἐντυχέειν τῷ Δίῃ· Ἑρ· οὐδαμῶς ὦ
Πόσειδον· Π· ὁ μὲν προσάγγελον αὐτῷ· Ε· μὴ ἐνόχλει
φῆμῃ· ἄκαιρον γὰρ, ὥστε οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν ἐν τῷ παρόν
τι· Π· μῶν τῇ Ἡρᾷ σύνεστιν· Ε· οὐκ· ἀλλ' ἑτεροῖον τέ
ἐστι· Π· σὺνίημι· ὁ Ἰαννυμῆδης ἔνδον· Ε· οὐδὲ τοῦτο,
ἀλλὰ μαλακῶς ἔχει αὐτόσ· Π· πόθεν ὦ Ἑρμῆ· Δεινὸν γὰρ
τοῦτο φῆς· Ε· ἀσχύνομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστιν

tum probabis me. Verūtn̄ oportet cedere omni
irē: neq; curare. pereō enim ob parturigines
quę meū caput subuertunt. V. Vide lupi? ne ma-
lū q̄ppiā faciamus. acuta em̄ securis est: & nō sine san-
guine: neq; per Lucinā, obstetricabi? tibi. I. Percu-
te solū Vulcane confidens. noui ego cōducibile. V.
Inuitus quidē pcutiā. quid em̄ optet facere te iubēte?
qd hoc? Puella armata. magnū o lupi? malū hūisti ī ca-
pite. merito igi? cōcitato animo fueras/ tantam in
cerebri pāniculo virginē pducēs: et ip̄az armatā. certe
exercitū/ nō caput latueras habēs. Hęc v̄o puella tri-
pudiat: & clypeum quatit: hastam vibrat:
debaccha? & qd maximū/ pulchra valde & adulta fa-
cta est iā ī breui tpe/ glaucis oculis. S; decorat & hoc
puellā. q̄pp? lupi? p̄mia obstetricis mihi exolues: de-
mihi ip̄az. I. īpossibilia petis Vul. virgo em̄ (spōdēs
sp̄ vult manē. Ego qdē (qd ad me attinet) nihil cōtradi
V. Hoc volebā. Mihi curę erūt reliq;. & nūc ra? (co-
piam ip̄am. I. Si tibi facile id fuerit/ fac. verūtn̄ noui
q̄ impossibilia amas.

9 Neptuni. & Mercurij. NEPTV.
Est ne Mercuri mō locus cōueniēdi Iouē? M. neq; q̄
Neptune. N. Verūtn̄ p̄nūcia ip̄i. M. Ne cōturba-
aio. intempestiuū em̄ est. q̄pp? nō videris eū ī p̄sen-
ti. N. Nūqd cū Iunōe coit? M. Nō. s; aliud q̄ppiā
est. N. itelligo. Ganymedes itus est. M. Neq; hoc.
s; molliter se habet. N. Vnde Mercuri? graue em̄
hoc est qd ais. M. Erubesco dicere: tale est.

π. ἄλλ' οὐ χρὴ πρόσ ἐμὲ θείον γενέσθαι· Ε. τέτοκεν ἄρτι
ὥς ὡ πόσειδον· π. ἄπαγε, τέτοκεν ἐκείνοσ' ἐκ τίνος; οὐ
κοῦρ ἐλελήθει ἡμῶσ' ἀνδρόγυρσος ὦρ· ἄλλ' οὐδ' ἐπεσήμαι·
νεμ' αὐτῷ ἢ γαστὴρ ὀγκοῦσιν· Ε. εὐ λέγεις· οὐ γὰρ ἐκείνη
εἶχε τὸ ἔμβρυον· π. οἶδα, ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔτεκεν αὐτίς,
ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν· τοκάδα γὰρ τὴν κεφαλὴν ἔχει· Ε. οὐκ,
ἄλλ' ἐν τῷ μηρῷ ἐκίει τὸ ἐκ τῆς σελήνης βρέφος· π. εὐγε
ὁ γενναῖος ὥς ὅλος ἡμῖν κυφορεῖ, καὶ πανταχόθι τοῦ σώ
ματος· ἄλλὰ τίς ἢ σελήνη ἐστίν; Ε. ἐμβαία, τῶρ κάδ'
μου θυγατέρων μία· ταύτη συνελθὼν ἐγκύμονα ἐποίησεν·
π. εἴτα ἔτεκεν ὡς ἔρμῃ αὐτ' ἐκείνησ'; Ε. καὶ μαλὰ εἰ καὶ
παράλοζον εἶναι σοὶ δοκεῖ, τὴν μὲν γὰρ σελήνην ὑπελ
δοῦσα ἢ ἥρα, οἶσθα δὲ ὥς ζηλότυπος ἐστὶ, πείθει αἰτῆσαι
παρὰ τοῦ Διὸς, μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν ἢ καὶ παρ'
αὐτῇ· ὥς δ' ἐπείσθη καὶ, ἤκερ ἔχωρ καὶ τὸν κεραυνὸν, ἀνε
φλέγη ὁ ὄροφος· καὶ ἢ σελήνη μὲν διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυ
ρός, ἐμὲ δὲ κελεύει ἀνατεμόντα τὴν γαστέρα τῆς γυναικὸς
ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἐτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπτα μηνῶν·
καὶ ἔπειτα ἐποίησα, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθῃσιν,
ὥς ἀποτελεσθεῖν, ἐνταῦθα καὶ νῦν τρίτῳ ἡδὴ μηνὶ ἐξέτε
κεν αὐτὸ, καὶ μαλακῶς ἀπὸ τῶν ὠδίνων ἔχει· π. νῦν οὖν
ποῦ τὸ βρέφος ἐστίν; Ε. ἐστὴν κύσσαν ἀποκομίσας πα
ρέδωκα ταῖς νύμφαις ἀνατρέφειν, Διόνυσον ἑσπονδομασ
θέντα· π. οὐκ οὔρ' ἀμφοτέρωτ' Διονύσου τούτου καὶ μη
τῆς καὶ πατὴρ ὁ δέ ἐστιν· Ε. εἴηκεν, ἄπειμίδ' οὔρ' ἴδωρ
αὐτῷ πρόσ τὸ τραῦμα οἴσωρ, καὶ τ' ἄλλα ποιήσωρ ὥς ἀν
νομίζεται ὥσπερ λεχῶν.

(nu
S3 nō o3 apd me erubescere diuinū exñtē. M. Peperit
per Neptune. N. Apage, peperit ille? Ex quo? Igi-
tur latuerat nos/hermophrodyta exñs. S3 neq3 scā-
uit ipī vēter tumorē qñdā. M. Bene dicis. nō em̄ ille
habuit embryon. N. Noui. e capite peperit rursū
quēadmodū Mineruā. pariēs em̄ caput h3. M. Nō.
sed in coxa peperit ex Semele infantē. N. Euge,
ille generosus, solus ex nobis grauidat: & i oī pte cor-
poris. Sed quē Semele est? M. Thebana, Cad-
mi filiarū una, cum hac cōcumbens/grauidam fecit.
N. Deinde peperit Mercuri p illa? M. Etsi valde id
inopinatū esse tibi videat: hanc quide3 Semelē latentē
aggrediēs Iuno (nostī yō ut çelotypa est) psuad3 ei: ut
a Ioue/cū tonitru & fulgurib3 venire ad (petat
ipam. Vt yō psuasus est: & venit/habens fulmen: cō-
bustū est tectū domus: & Semele quidē dirūpīt p i-
gne. Me yō iubet: rescantē ventrem mulieris/
adligare imperfectū adhuc sibi foetū septem mensiū.
Et postq3 fecit: diuidens suūpsius coxam nutriciam,
ut perfectā ~~fuit~~, interea nunc tertio iā mense pepe-
rit ipm: & molliter se ob dolores habet. N. Nūc igit
ubi infans est? M. Ad Nyssam montē deferens/ p
bui nymphis nutriendum, Dionysium nomi-
nandum. N. Igit utraq3 Dionysij huius, & ma-
ter & pater hic est. M. Vide. Accedo igitur/aquā
ipsi ad vulnus ferens: & alia facturū ei, qui
habetur pro puerpera.

Γ

Ἑρμοῦ. καὶ Ἡλίου.

ΕΡΜΗΝ

ὦ Ἥλιε μὴ ἐλάσῃς τήμερον, ὃ Ζεῦς φησὶ, μὴ δὲ ἄνριον, μὴ
 δ' ἐστὶν τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐνδον μένε, καὶ τὸ μεταξὺ μία
 τὶς ἔστω νύξ μακρά. ὥστε λνέτωσαν μὲν οἱ ὥραι αὐτοῖς
 τοὺς ἵππους. σὺ δὲ σβέσον τὸ πῦρ, καὶ ἀνάπανε διὰ μα
 κροῦ σεαυτὸν. Ἡ καὶ νῦν ταῦτα ὦ Ἑρμῆ, καὶ ἀλλόκοτα ἦ
 κεις παραγγέλων. ἀλλὰ μὴ παραβαίνειν τί ἔδοξα ἐν τῷ
 δρόμῳ, καὶ ἔξω ἐλάσαι τῶν ὄρων. ἢ ἄτά μοι ἄχθεται, καὶ
 τὴν νύκτα τριπλασίαν τῆς ἡμέρας ποιῆσαι διέγνωκεν.
 Ε. οὐδ' ἐν τοιούτῳ. οὐ δ' ἐστ' αἰεὶ τοῦτο ἔσται. Δεῖται δὲ τῇ
 νῦν αὐτὸς ἐπὶ μακροτέρῃ γενέσθαι διὰ τὴν νύκτα. Ἡ. ποῦ
 δὲ καὶ ἐστὶν; Ἡ. πόθεν ἐξεπέμφθησ' ἀγγέλων ταῦτά μοι;
 Ε. ἐκ βοιωτίας ὦ Ἥλιε παρὰ τῆς Ἀμφιτρύωνος γυναικός,
 ἥ σύνεστιν ἐρῶν αὐτῆς. Ἡ. εἴτα οὐχ' ἱκανὴ νύξ μία; Ε.
 οὐδ' αὖ μῶς. τεχθῆναι γάρ τινά δ' εἰ ἐκ τῆς ὀμιλίας ταύτης
 μέγα καὶ πολὺ ἀθλοῦ θεῶν. τοῦτον δ' οὐ μὲν ἐν μιᾷ νυκτὶ ἄπο
 τελεσθῆναι ἀδύνατον. Ἡ. ἀλλὰ τελεσιουργεῖτω μὲν ἀγα
 θὴ τύχη. ταῦτα δ' οὐ μὲν ὦ Ἑρμῆ οὐκ ἐγίνετο ἐπὶ τοῦ χρόνου.
 αὐτοὶ γάρ ἡμεῖς ἐσ' μὲν, οὐδ' ἀποκοίτοσ' ἐκείνοσ' παρὰ
 τῆς ῥεῖας ἦν, οὐδ' ἀπολιπὸν ἄρ' τὸν οὐρανὸν ἐν οὐρανοῖς
 ἐκοιμάτο. ἀλλὰ ἡμέρα μὲν ἦν ἡ ἡμέρα, νύξ δὲ κατὰ μέ
 τρον τὸ αὐτῆς ἀνάλογον ταῖς ὥραις. ξένον δὲ ἢ παρηλ
 λαγμένον οὐδ' ἐν. οὐδ' ἄρ' ἐκοινῶνισέ ποτε ἐκείνοσ' θυγῆ γυ
 ναικί. νῦν δὲ λυστήνου ἕνεκα χρὴ ἀνεγράψαι τὰ πάντα,
 καὶ ἀκαμπτερές μὲν γενέσθαι τοὺς ἵππους ὑπὸ τῆς ὀρ
 γίας. δύσπορον δὲ τὴν ὁδόν. ἀτρίβῃ μὲν οὐσαν ἐξῆς τρι
 ῶν ἡμερῶν. τοὺς δ' ἀνθρώπους ἀθλίως ἐν σκοτεινῷ διαβί
 οῦν. τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώτων, καὶ καθεδούν

ταί.

10 Mercurij. & Phœbi. MERCVR.

O Phœbe/ne aurigā agas hodie, ait Iupit̃, neq; cras: neq; in tertium diem. sed intus mane. & interea una quēdā sit nox longa. quāprop̃ dissoluent horę rursus equos. Tu ỹo extingue ignē: & quieti trade aliquā diu teip̃m. P. Noua hęc Mercuri/& aliena venis annūciāns. Verę nec transgredi quippiā visus suz ī cursu: extraq; agitare montes. Deiñ mihi indignat̃: & noctem triplicem a die facere decreuit. M. Nihil tale. neq; semp hoc erit. Rogat aut̃ q̃ppiaz nunc ipse: longissimam fieri noctem. P. Vbi vero est: vel unde emissus es nunciās hęc mihi? M. Ex Boetia Phœbe/ab Amphitryonis uxore: cū q̃ coit: amās ip̃az. P. deiñ nō sufficit nox una? M. Nequaq; gigni em̃ quendā optet ex conuictu hoc, magnū & bellicosum deū. hūc igit̃ in una nocte perfici impossibile est. P. Igitur perficiatur bona fortuna. Hęc ỹo Mercuri nō fiebāt a tpe Saturni. ipsi em̃ nos eramus tunc. neq; adulter ille a Rhea erat: neq; relinquens cœlum/in Thebis dormiebat. Sed dies quidē erat dies: nox ỹo s̃m mensurā ip̃ius p̃portionabil̃ horis. p̃egrinū porro aut errabundū nihil. neq; cōmūicauit aliqñ ille se mortali mulieri. Nūc ỹo infelicitis mulieris cā optz subuertere oīa: & inflexuosos quidem fieri equos p̃gocio. Difficile iter, inuiū quippe ex̃ns a tribus diebus, homines aut̃ misere in caligine viuerē. taliter ipsi fruentur Iouis amoribus: & dormiē-

περιμένοντες ἐστ' ἄρ' ἐκείνος ἀπὸτελέσει τὸν ἀθλητὴν ὅμ
λέγεις ὑπὸ μακρῷ τῷ ῥόφῳ· Ε· σιώπα ὦ ἥλιε, μὴ τι
κακὸν ἀπολαύσῃς τῶν λόγων· ἐγὼ δὲ παρὰ τὴν σελήνην
ἀπελθὼν, καὶ τὸν ὕπνον ἀπαγγελάω, κακείνοισ' ἄπερ δ
Ζεὺς ἀπέσειλε· τὴν μὲν σχολὴν προβαίνειν, τὸν δὲ ὕπνον
μὴ ἀνιέναι τοὺς ἀνθρώπους· ὥς ἀγνοήσωσι μακρὰν οὕτω
τὴν νύκτα γεγεννημένην·

ἰα' Ἀφροδίτησ· καὶ σελήνησ· ΑΦΡΟΔΙΤΗ·
τί ταῦτα ὦ σελήνη φασὶ ποιεῖν σε ὥσῳτ' ἄρ' κατὰ τὴν
καρίαν γένῃ, ἵστάναι μὲν σε τὸ ζεύγος, ἀφορῶσαν ἐς τὸν
ἐνδυμίωνα κατεύδοντα ὑπαίθριον ἄτε κυνηγέτην ὄντα ἐνίφ
τε δὲ καὶ καταβαίνειν ἔσ' αὐτὸν ἐκ μέσσοις τῆς οἴου· Σ·
ἔρώτα ὦ Αφροδίτη τὸν σὸν υἱόν, ὅς μοι τούτῳ αἴτιος·
Α· ἔα ἐκείνος· ὕβριστής ἐστιν ἐμὲ γούρ αὐτοῦ τὴν μητέρα,
οἷα δέδρακεν· ἄρτι μὲν ἐς τὴν ἴδην κατὰ γῶν Ἀγχίστ' ἔ
νεκα τοῦ ἱλίου, ἄρτι δ' ἐς τὴν λιβάνου ἐπὶ τὸ ἄσσύριον
ἐκείνο μετράκιον, δ' καὶ τῇ περσεφάτῃ ἐπέρασον ποιήσας,
ἔξ ἡμισείας ἀφείλετό με τὸν ἐρώμενον, ὥστε πολλάκις
ἠπείλησα, εἰ μὴ παύσεται τοιαῦτα ποιεῖν, κλάσειν μὲν
αὐτοῦ τὰ τόξα καὶ τὴν φαρέτραν, περιαιρήσειν δὲ καὶ τὰ
πτερὰ· ἥδη δὲ καὶ πληγὰς αὐτῷ ἐνέτεινα ἐἰς τὰς πυγὰς τῷ
σανδάλῳ· ὃ δὲ οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ παραντίκα δεδιώσ' καὶ
ἰκετεύων, μετ' ὀλίγον ἐπιλέλῃσαι ἀπάντων· Ἀτὰρ εἰ πέμψ
καλὸς ὁ ἐνδυμίων ἐστὶν ὃ ἐνπαράμυθον γάρ ὁ τῷ τὸ δει
νόν· Σ· ἐμοὶ μὲν καὶ πάννυ καλὸς ὦ Αφροδίτη δοκεῖ, καὶ
μάλιστα ὅταν ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν χλα
μύδα καθεύδῃ, τῇ λαίᾳ μὲν ἔχων τὰ ἀκόντια καὶ ἐκ τῆς χει
ρὸς ὕψος ῥέοντα, καὶ δεξιὰ δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν ἐς τὸ ἄνω

expectantes donec ille perficiat athletam quem
dicis/per longā obscuritatē. M. Tace Phoebe: ne qd
malū consequaris verbis. Ego ꝑo ad Lunam
abiens, & Somnū, ānunciabo & illis quęcunq;
Iupitꝑ ꝑstituit. Illā qdē ociū ꝑducere: hūc ꝑo Somnū
non demittere homines. ut ignorent longam adeo
noctem factam.

ii Venus. & Luna. VENVS.

Quid hęc Luna aiunt facere te? quando aduersus
Cariam peruenis/sistere te iugum: respiciendo ad
Endymionē dormientē sub diuo tanqꝑ venatorē. intꝑ
dum ꝑo & descendere ad ip̄m ex media via. L.
Interroga Venus tuū filium: quī mihi horꝑ causa est.
V. Sine illum. iniuriosus est mihi etiam eius matri.
Qualia fecit: Nupꝑ qdē in Idam deducēs Anchisę cau
sa troiani: nuper ꝑo in Libanum ad assyrium
illum adolescētulū: quē & Proserpinę amabilē faciēs/
ex inuidia abstulit mihi amatū. Quaproptꝑ sepe nūero
minata suz: si nō cessauerit talia faciēs: fracturā eē qdē
ip̄ius sagittas & pharetrā: ablaturam vero &
alas. Nunc quidē & plagas ip̄i intuli ad nates
sandalis. verūtñ non noui: quopacto statim timēs &
supplicās/paulo post oblitus est oīm. Sed dic mihi:
pulcher ne Endymion est: cōsolatoriū em̄ hoc est ido
neum. L. Mihi qdē valde pulcher, Venus videtꝑ: &
maxime quādo deiectus in saxū, super chla
midem dormit: lęua quidē habens sagittas iā ex mas
nu decidentes: dextra vero circa caput superius

ἐπὶ κελασμένῃ ἐπὶ πρέπῃ τῷ προσώπῳ περιηαμένη· ὁ δὲ ὑπὸ
τοῦ ὑπνοῦ λελυμένος ἀναπνέει τὸ ἀμβρόσιον ἐκείνο ὅσθι
μα· τότε τοίνυν ἐγὼ ἀποφῆτι κατιούσα, ἐπ' ὁρώμεν δὲ α
κτύλων βεβηκῖα, ὥς ἄν μὴ ἀνεγρόμενος ἀκταραχθεῖν, οἷσ
θα τί ἄν οὖν σοι λέγοιμι τὰ μεταταῦτα· πλήρ' ἀπόλλυμαι
γε ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. **ιβ'** Ἀφροδίτη· καὶ ἔρωσ· **α·**
ἄ τέκνον ἔρωσ, ὅρα δῖα ποιέεις, οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λέγω ὅπο
σα τοὺς ἀνθρώπους ἀναπείθεισ καθ' αὐτῶν, ἢ κατ' ἄλλῃ
λων ἐργάζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅς τόν μὲν Δί
α πολύμορφον ἐπιδεικνύεις, ἀλλάττων ἐσ δ', τί ἄν σοι ἐπὶ
τοῦ καιροῦ δοκῇ· τὴν σελήνην δὲ καθαιρέεις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
τόν ἥλιον δὲ παρὰ τῇ κλυμένην βραδύνειν ἐνύοτε ἀναγκά
ζεισ, ἐπιλεησμένον τῆς ἰσσοσίσιας· οἱ μὲν γάρ ἐσ ἐμὲ τὴν
μητέρα ὑβρίζεις θαρ' ῥῶν ποιέεις· ἀλλὰ σὺ ὦ τολμηρότατε,
καὶ τὴν ῥέα μὲν αὐτὴν γραῦν ἦλθ καὶ μητέρα τοσοῦτων θεῶν
ἀνέπεισας παιδεραστέην, καὶ τὸ φρύγιον μερῶν ἐκεῖ
νο ποθεῖν· καὶ νῦν ἐκείνη μέμνηται ὑπὸ σοῦ, καὶ ζευζαμένη
τὸνσ λέοντας παραλαβοῦσα, καὶ τὸνσ κορύβαντας, ἅ τε
μανικοὺς καὶ ἀντοὺς ὄντας, ἄνω καὶ κάτω τὴν Ἰδην περι
πολοῦσι μὴ μὲν ὀλολύξῃς ἐπὶ τῷ Ἄττη· οἱ κορύβαντες δὲ
ὁ μὲν αὐτῶν τέμνεται ζίφει τὸν πῆχυν· ὁ δὲ ἀνείσ τὴν κό
μηρῖται μεμνηὼς Διὸς τῶν ὀρώων· ὁ δὲ ἀνλεί τῷ κέρῳ· ὁ
δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπαίνῳ, ἢ ἐπὶ κτυπεῖ τῷ κυμβάλῳ·
καὶ ὅλως θόρυβος καὶ μαυρία τὰ ἐν τῇ Ἰδῇ ἅπαντα ἐσί· δέδισα
τοίνυν ἅπαντα· δέδισα τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ μέγα σέ κακόν τε
κοῦσα, μὴ ἀπομανεῖς ἅποτε ἢ ῥέα, ἢ καὶ μᾶλλον ἔτι ἐν αὐτῇ
όνσα, κελεύσῃ τοὺς κορύβαντας, συληβόντας σε διασ
πάσασθαι, ἢ τβῖς λέεσι παραβαλεῖν· ταῦτα δέδισα, καὶ
δυνεύοντά σε ὀρώσα.

admota/decorē adfert faciei adiacens. Hic vero prę
somnia solutus, spirat ambrosium anhelu
tū. tūc igit̃ ego sine strepitu descēdēs / ī sum̃is pedū ar
ticolis incedens, ut ne exurgens excitatus turbareē. no
sti itaq; quid tibi dicerem quę post hęc? Verę pereō
prę amore. 12 Veneris. & Cupidinis. V.

O fili Cupido, vide qualia facis: nō in terra dico q̃n
ta hoībus persuades in seip̃os/vel inuicem in ali
os mutuo facere: sed & ea quę in cęlo. qui ip̃m qdē Io
uem multiformē demōstras: mutās in q̃dcunq; tibi p
tempore vīsum fuerit. Lunam deuocas e cęlo.
Solem ỹo apud Clymenā morari interdum co
gis: oblitū aurigandi muneris. Quę quidē in me
matrē otumelijs expiris ofidēs facis. S; tu o audacissīe,
& Rheam ip̃am anum iā, & matrē tot Deorum,
induxisti pueraſcere: & troianū adulescentem il
lum depire. Et nūc illa īſaniuit prop̃ te: iugūq; ip̃onēs
leonibus/assumens & Corybantes, tanq̃
furiosos & ip̃os existentes, susq; deq; per Idam circū
agunt. Hęc qdē p̃dita est ob Athon. Corybantū vero
alius dissecat gladio cubitum. hic vero demissus co
mam/ferē īſanus per montes. alius canit cornu.
alius vero intonat tympano: vel sonat cymbalo.
estq; oīno tum̃tus et vesania eorū q̃ ī Ida sūt oīz. timeo
igitur oīa. Timeo & hoc ip̃m, quę magnū te malū pe
peri: ne resipiscens aliqñ Rheā/ vel magis adhuc ī ip̃o
furore p̃sistēs/īperet Corybantib; te apphēdētes dis
cerpere: vel leonibus obijcere. Hęc timeo: peri
culo irretitū te videns.

Ε. Θάρ' ῥα μήτερ· ἔπει καὶ τοῖς λέγουσιν αὐτοῖς ἦν Ζυγὴ
θῆσ' εἰμὶ· καὶ πολλὰ κισ' ἐπαναβάς ἐπὶ τὰ νῶτα, καὶ τῆς
κόμης λαβόμενος ἠνιοχῶ αὐτοῦς· οἱ δὲ σαίνονσί με· καὶ
τῇ χεὶρᾷ δεχόμενοι ἐς τὸ σῶμα, περιλιχμίζοντο ἀπο
δαδασί μοι· αὐτὴ μὲν γάρ ἡ ῥέα πότε ἄρ' ἐκείνη σχολὴν
ἀγάγοι ἐπ' ἐμὲ ὅλη οὔσα ἐν τῷ ἄττι· καὶ τοῖς τί ἐγὼ ἄδῃ
κῶ, δεικνύς τὰ καλὰ οἷα ἐστὶν ὃ ὑμεῖς δὲ μὴ ἐφίεσθε τῶν
καλῶν· μὴ τοίνυν ἐμὲ αἰτιῶσθε τούτων· ἢ θέλεις σὺ ὦ μή
τερ, αὐτὴ μὴκέτι ἐρᾷ μὴτε σέ τοῦ Ἄρεος, μὴτ' ἐκείνου σοῦ;
Α. ὥς δεινὸς εἶ καὶ κρατεῖς ἀπάμνων· ἀλλὰ μεμνήσῃ με
ποτέ τῶν λόγων·

Ιγ' Διόα· Ἀσκληπιοῦ· ἢ Ἡρακλέους· Ζεῦ Σ·
παύσασθε ὦ Ἀσκλησιέ καὶ Ἡράκλεισ' ἐρίζοντες πρὸς ἄλ
λήλους ὥπερ ἄνθρωποι· ἀπρεπὴ γάρ ταῦτα ἢ ἄλλοξια τοῦ
συμπόσιον τῶν θεῶν· ἢ ἀλλὰ ἐθέλεις ὦ Ζεῦ τῷ τόνι φαρ
μακέα προκατακλίνεσθαί μου;
Α. νῆ Δία, ἢ ἀμείνων
γάρ εἰμι· ἢ· κατὰ τί ὦ ἐμβρόντητε; ἢ Διότι σε δὲ Ζεὺς
ἐκεραύνωσεν ὅ μὴ θέμις ποιούντα; νῦν δὲ κατ' ἔλεον αὐ
τοῖς ἀθανασίᾳς μετείληφας·
Α. ἐπιλέλησθαι γάρ καὶ σὺ
Ἡράκλεος ἐν τῇ οἴτῃ καταφλεγείς, ὅτι μοι ὄνειδίζεις τὸ
πῦρ· ἢ ὄνηρῖσα καὶ ὁμοία βεβίωται ἡμῖν· ὅς Διὸς
μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαῦτα δὲ πεπόνηκα ἐκκαθαίρων τὸν βί
ον, θηρία καταγωνιζόμενος, ἢ ἀνθρώπων ὑβριδαίῃ τιμω
ρούμενος· σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης, νοσοῦσι μὲν
ἴσως ἄνθρωποις χρησίμος ἐπιθήσεις φαρμάκων, ἀνδρῶ
δες δὲ οὐδ' ἐν ἐπιδηειγμένους·
Α. εὖ λέγεις· ὅτι σου
τὰ ἐγναύματα ἰασάμην, ὅτε πρῶτον ἀνῆλθες ἡμίφλεκτος
ὑπ' ἀμφόιν διεφθαρμένος τῷ σώματι τοῦ χιτῶνος, ἢ με

C. Confide mater. qm̃ & leonibus ip̃is iam familia-
ris sum: & sepe numero inscendēs super terga/ &
iubis ap̃phēsis, eq̃tis ritu agito illos. hi ṽo blādiūnt mi-
manū accipientes in os/ circūlābentes red- (hi: &
dunt illēsam mihi. Ipsi aut Rheg quādo vacauerit
ut ferañ in me? q̃ tota est in Atte. Atq̃ quid ego inius-
rior demōstrās pulchra q̃lia sūt? Vos ṽo nō appetite
pulchra. Ne igit̃ me accusate de his. Vel vis tu o mas-
ter/ ne amplius amet te Mars: necq̃ illum tu?

V. q̃ puicax es, & victor oīm. S3 mem̃eris meorū
aliquando verborum.

13. Iouis. AEsculapij. & Herculis. IV PI.

Cessate o AEsculapi & Hercules/ certantes mu-
tuo quēadmodū hoīes. indecora em̃ hęc & aliena sūt a
conuiuiō Deorū. H. S3 vis Iupiter/ huncce incan-
torem prēponi mihi? AE. Per Iouem, melior
certe sū. H. Prop̃ qd̃ stupide? aut quāobrē te Iupit̃
fulmine afflauit/ nefas cōmittētē? Nūc ṽo s3m mīaz rur-
sum īmortalitatē induisti. AE. Oblitus es & tu
Hercules/ q̃ in OEta cōbustus es: qui mihi impropas
ignē. H. Nō igit̃ q̃li siliq̃ rōne viuūt nobis. qm̃ ego
filius sum: tanta ṽo laboraui cōsumens vi- (Iouis
tam: feras debellans: & homines iniuriosos excru-
ciās. at tū radicū icisor es & circulator: egrotātibz qd̃
forsitan hominibus utilis adhibere pharmacū: viri-
le vero nīhil demōstrans. AE. Bene dicis. qm̃ tuas
inustiones curaui: quādo nuper ascendisti semīustus
utrinq̃: corruptus corpe/ vesteq̃: & ul-

τὰ τοῦτο τοῦ πυρός· ἐγὼ δὲ εἶ καὶ μηδὲν ἄλλο, οὔτε ἐλαύνω
λευσάωσπερ σύ· οὐτε ἔξαινον ἔρια ἐν λυδία πορφυρίδα ἐν
δέσνῳ, καὶ παϊόμενος ὑπὸ τῆς ὀμφάλης χρυσῷ σαρ-
δάλῳ· ἀλλ' οὐδέ μελαγχολήσας ἀποκτεῖνα τὰ τέκνα καὶ
τὴν γυναῖκα· ἢ· εἰ μὴ παύσῃ λοιδοροῦ μενῶς μοι, ἀντί-
καμῶ λαίῃσιν, ὥς οὐ πολὺ σε ὀρήσει ἡ ἀθανασία· ἔπει-
μένος σε ῥίψω ἐπὶ κεφαλὴν ἐκ τοῦ θυρανοῦ· ὥς μὴ δέ τῃ
παιήονα ἰάσασθαι σε τὸ κρανίον συντριβέντα· ζ· παύ-
σασθέ φημι, καὶ μὴ ἐπιταράττετε ἡμῖν τὴν ζυνοσίαν, ἢ
ἀμφοτέρους ἀποπέμφομαι ὑμᾶς τοὺς συμποσίους· καὶ
τοὶ ἐν γυναικὶ ὡς ἤραυλες προκατακλίνεσθαι σου τὸν ἄσ-
κλησιόν, ὅτε καὶ πρότερον ἀποθανόντα·

ιδ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπολλωνος·

ΕΡΜΗΣ·

τί σκυθρωπὸς εἶ ὦ Ἀπολλον· Α· ὅτι ὦ Ἑρμὴ λυστυ-
χῷ ἐν τοῖς ἐρωτικῶν· Ε· ἄξιον μὲν λύπησ τὸ τοιοῦτον·
σύ δέ τί λυστυχεῖς; ἢ τὸ κατὰ τὴν δάφνην σελευσῆι ἔτις
Α· οὐδαμῶς, ἀλλ' ἐρώμενον πενθῶ τὸν Λάκωνα τὸν οἰ-
βάλον· Ε· τέθνηκε γὰρ εἶπέ μοι ὁ χάρινθος· Α· καὶ μά-
λα· Ε· πρόσ τί μοι ὦ Ἀπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραςος
ἦν, ὥς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκείνο μαιρώκειον; Α· αὐ-
τοῦ ἐμοῦ τὸ ἔργον· Ε· οὐκοῦν ἐμάνησ ὦ Ἀπολλον· Α· οὐκ,
ἀλλὰ λυστύχημά τί ἀκούσιον ἐγένετο· Ε· πῶς; ἐθέλω
γὰρ ἀκοῦσαι τὸν λόγον· Α· Δῖσκέμεν ἐμάμθανε, καὶ ὡς
συνεδίσκενον αὐτῷ· ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολλοῦμενος
ζέφυρος, ἦρα μὲν ἐκ πολλοῦ καὶ αὐτὸς ἀμελούμενος, δέ
καὶ μὴ φέρων τὴν ὑπεροφίαν, ἐγὼ μὲν ἀνέρ' ῥίπα, ὥς περ
εἰώθαμεν, τὸν Δῖσνον, ἐς τὸ ἄνω ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ταῦγέτου
καταπνεύσας ἐπὶ κεφαλὴν τῷ παιδί ἐνέσει σε

tra hęc igne. Ego vero (& si nihil aliud est) non serui
ui quęadmodũ tu: neq; deduxi lanas i lydia purpura i
dutus/ & verberatus ab Omphale aurea cre
pida. Sed neq; insaniens interfeci liberos &
uxorẽ. H. Nisi cessaueris conuicijs afficiens me: sta
tim scies/ qđ nō multũ te iuuabit immortalitas. qm̃ coa
ptans te iaculabor in caput e coelo: quapropter neq;
medicina Deorũ sanare te poterit/ caluiciẽ cōterẽtem.
fate aio: & nō turbate nobis cōuentũ. vel (I. Cels
utrosq; remittam vos a conuiuio. Verum
tñ iusta est sentẽtia Hercules/ ante te recũbere AES
culapium: qui & prius mortem obierit.

12 Mercurius. & Apollo. **MERC V.**
Quare mcestus es Apollo? A. Qm̃ Mercuri/ ifœ
lix sum in amatorijs. M. Digne quidẽ luges tale.
Tu yō qđ ifœlix es? Nũ hoc de Daphne te molestat
A. neq; qđ: s; amatũ lugeo Laconẽ filiũ Oe (adhuc
bali. M. nũ mortuus ẽ dic mihi hyacĩthus? A. Et ma
xime. M. A quo o Apollo? vel qđ sic inamabilis
erat: ut ifficerẽ pulchrũ illũ adolescẽtẽ potuerit? A. mei
ĩpius ẽ opus. M. Igit̃ ifanus fuisti Apollo. A. Nō:
sed infœlicitas qđã inuita accidit. M. qđ pacto? volo
em̃ audire rōnem. A. Disco ludere discebat: & ego
colludebam ei. hic yō pessimus ventorũ perdendus
cephyrus: qđdo qđẽ diu ab hyacĩtho neglectus fuerat:
nō sustinẽs eius supbiã: me i sublimẽ iaculãte (quęad
assolemus) discũ: hic a Tayget
flans/ in caput puero intulit

φέρων αὐτὸν· ὥστε ἀπὸ τῆς πληγῆς αἷμα τε ῥυῖναι προ-
λὺν, καὶ τὸν παῖδα ἐνθύσ' ἀποθανεῖν· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν Ζέ-
φυρον ἀντίκα' ἡμυνάμην κατατοξεύσας, φεύγοντι, ἐπισπώ-
μενος ἄχρι τοῦ ὄρου· τῷ παιδί δέ καὶ τάφον ἐχωσάμην
ἐν Ἀμύνλαις· ὅπῃ οὐδ' αὖτις Δίσκος αὐτὸν κατέβαλε· καὶ ἀπὸ
τοῦ αἵματος ἄνδρος ἀναδουῖναι τὴν γῆν ἐποίησα· ἦδισον ὦ
Ἑρμῆ, καὶ ἐνανθέστατον ἀνθέων ἀπάντων, ἔτι καὶ γράμ-
ματα ἔχωρ' ἐπαίζοντα τῷ νεκρῷ· ὅρα σοὶ ἀλόγως λευ-
πῆσθαι Διὸς· Ε· Ναὶ ὦ Ἄπολλον· ἦδεις γὰρ θνητὸν πε-
ποιημένον τὸν ἐρώμενον· ὥστε μὴ ἄχρου ἀποθανόντος·

ΙΕ' Ἑρμοῦ· καὶ Ἀπόλλωνος· Ἑρμῆ Σ'
τὸ δὲ ναὶ χαλὸν αὐτὸν ὄντα ἠφαισόν, καὶ τέχνην ἔχον-
τα βάναντον ὦ Ἄπολλον, τὰς καλλίστας γεγαμηκέναι
τῇ τε Ἀφροδίτῃ, καὶ τῇ χάρι· Α· ἐνδοξμῖα τις ὦ Ἑρ-
μῆ· πλήρ' ἐκείνων ἐγὼ θαυμάζω, τὸ ἀνέχεσθαι συνούσας
αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὅταν ὀρώσιν ἰδρωτὶ ῥεόμενον, εἰς τὴν
κάμινον ἐπιμεκνυφότα, πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου
ἔχοντα, καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλονσί τε,
καὶ φιλοῦσι, καὶ συγκατεύδουσιν· Ε· τοῦτο καὶ αὐτὸς
ἀγανακτῶ, καὶ τῷ ἠφάισῳ φθονῶ· σὺ δὲ κόμα ὦ Ἀπολ-
λον, καὶ κιθάρίζε, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ κάλλει φρόνει· κ' ἄγε
ἐπὶ τῇ ἐνεξίᾳ καὶ τῇ λύρᾳ· εἴτα ἐπειδ' ἄμην μᾶσθαι Δέοι μό-
νοι καθευδῆσομεν· Α· ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναφρόδιτος εἰμὶ
εἰς τὰ ἐρωτικά, καὶ δύο γούρ' ὄνσ' μάλιστα ὑπερηγάπησα
τὴν Δάφνην καὶ τοῦ· Ἰάκινθον, ἥ μὲν ἀποδιδράσκει με καὶ
μισεῖ· ὥστε εἴλετο ξύλον γενέσθαι μᾶλλον ἢ ἐμοὶ συνεῖναι·
ὃ δὲ ὑπὸ τοῦ Δίσκου ἀπώλετο· καὶ νῦν αὐτ' ἐκείνων σεφά-
νον ἔχω· Ε· ἐγὼ δὲ ἦδη ποτὲ τὴν Ἀφροδίτην· ἀλλ' ἐν

ferens ip̄m. quapropt̄ a plaga sanguis defluxit mul-
tus. & puer statim e vita cessit. Sed ego ip̄m quidē Ze-
phyrū statim ultus sum: cōficiens sagittas: fugientē p-
sequens usq; ad mōtē. Puero yō & sepulchrū tumulaui
in Amyclis/ubi discus eum deiecit: & a
sanguine florem reddere terrā feci suauissimum,
Mercuri, bene olentissimū florem oīm, adhuc & lit-
teras hñtē cōdolētes mortuo. Nūq̄d tibi sine rōne lu-
xisse videor? M. p̄fecto Ap. nō. videbas em̄ morte
fectū quē amabas. q̄pp̄t ne idignare ob mortuū. (af

15 Mercurij. & Apollinis. MERCV.

Hoc yō, & claudū ip̄m exñtem Vulcanū, & artē ha-
bentē operariā, Apollo/pulcherrimas uxores duxisse
Venerem & Gratiam. A. Foelicitas quēdā Mer-
curi. Verū illa ego demiror: tolerare coeuntes cum
illo: maxime quū videant sudore defluentem/in
fornacem inclinatum/multā fuliginem in facie
habentem: & tamen eiusmodi exñtem amplectunt̄:
osculantur: & simul dormiunt. M. Hoc & ipse
egrefero: & Vulcano inuideo. Tu yō comare Apol-
lo: & cūthara cane: & magnū qd ob pulchritudinē sa-
ob dext̄itatē īgenij & lyrā. Dein postq̄ (pe. Ego q̄q̄
li dormiēus. A. Ego yō & alioq̄n mīe (cubare o3 so
circa amatoria: & e duob; q̄s maxie a3 (venereus sū
Daphnē & Hyacinthū: illa qdē refugit me & (maui
odit. quapropt̄ elegit lignū fieri magis q̄p̄ mecū coire.
hic yō disco perijt. & nunc pro illis coro-
nas habeo. M. Ego yō iā aliquādo Venerē. S3 non

χρησιν αὐχέιν Α· οἶδ'α· καὶ τὸν ἑρμαφροδίτου ἐκ σοῦ λέγε-
ται τετόκέναι· πλήρ' ἐκείνο μοι εἰπέ· εἴ τί οἶσθα, πῶς οὐ ζή-
λοτυψῇ ἡ Ἀφροδίτη τὴν χάριν, ἢ χάρις ταύτην· Ε· οὔ τί οἶ-
δ' ἄπολλον ἐκείνη μὲν αὐτῷ ἐν τῇ λήμνῳ σύνεστίρ, ἡ δὲ Ἀ-
φροδίτη ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλωστε περὶ τὸν ἄρημ' ἔχει τὰ πολ-
λά, καὶ αἰεὶν ἐρᾷ ὥς ὅλιγον αὐτῇ τοῦ χαλκένου τούτου μέλει·
Α· καὶ ταῦτα οἶει ῥηφαιστον εἰδέναι· Ε· οἶδ'ερ, ἀλλὰ τίς
ἄρ' ἀράσαι δύναίτο· γυνάκιον ὄρω νεανίαν καὶ στρατιώ-
την αὐτῇ, ὅστε τε τὴν ἡσυχίαν ἄγει· πλήρ' ἀπειλεῖ γε δεσ-
μᾶτινα ἐπιμηχανήσασθαι αὐτοῖς καὶ συλλήφεισθαι, σα-
γηνεύσας ἐπὶ τῆς ἐνυῆς· Α· οὐκ οἶδ'α· ἐνζαίμην δ' ἄρ'
αὐτὸς ὁ ζυγληφθισόμενος εἶναι.

15 ἥρασ· καὶ λητοῦς· ΗΡΑ·
καλὰ μὲν γὰρ ὧ λητοῖ καὶ τὰ τέκνα ἔτεκεσ τῷ Δίϊ· Α·
οὐ πάσι ὧ ἥρα τοιούτουσ' τίκτειν δύναμεθα· οἶσ' ὁ ἥφαι-
στός ἐστιν· Η· ἀλλ' οὕτως μὲν ὁ χολός, ὁ μὲν ὁ χρησίμος
γε ἐστὶ, τεχνίτης ὡς ἄριστος, καὶ κατασκευόσμεν ἡμῖν ῥῆ
οὐρανόν, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ἔγκει, καὶ τὸ σπονδάζεται πρὸς
αὐτῆς· διὰ δέ σοι παῖδες, ἡ μὲν αὐτῶν ἄρ' ῥηνική πέτρα τοῦ
μέτρου, καὶ ὄρειος, καὶ τὸ τελευτάκιον ἐς τὴν σκηνίδα ἀπελ-
θοῦσα, πάντες ἴσασιν οἷα ἐσθίει ξερᾶ κτονοῦσα· καὶ μίμου
μένει τοὺς σκύθας αὐτοὺς ἀνδρωποφάγας ὄντας· ὁ δ' ἄ-
πολλον προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κί-
θαρίζειν, καὶ ἰατροῦ εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, καὶ κατασκευάσε-
ναι ἐργαστήρια τῆς μαντικῆς· τὸ μὲν ἐν Δελφοῖς, τὸ δ' ἐν
Κλάρω, καὶ ἐν Διδύμοις ἐξαπατᾷ χρωμένους αὐτῷ λοζὰ καὶ
ἐπαμφοτερίζοντα, πρὸς ἑκάτερον τῆς ἐρωτησεῖς ἀποκρί-
νόμενος, ὥς οὐκ ἴδμεν εἶναι τὸ σφάλμα, καὶ πλουτέει μὲν
ἀπὸ τοῦ τοιοῦτος· πολλοὶ γὰρ δι' ἀνόητοι καὶ

op3 glari. A. itelligo, & hermaphroditū ex te dici-
tur pepisse. Verū hoc mihi refer/si qd nosti: quō nō se-
lotypia psequit Venus Grām/vl Grā hāc. M. qm
Apollo/illa cum ipso in Lemno coit: hęc vero Ve-
nus in coelo: aliterq; cum Marte habet mul-
ta: & illum amat. q̄prop̄ parz ipm fabrū curat.

A. Et hęc putas Vulcanū scire? M. Nouit. sed qd
facere queat? generosum videns iuuenē & milita-
rem. Ideoq; quietē agit. Verū minā quidem vin-
cula quēdā se fabricaturū ipsis & comprehēsurz/cir-
cūligans in cubili. A. Nō noui. optarē yō
ipse deprehensus esse.

16 Iunonis. & Latonę. IVNO.

Pulchros Latona liberos peperisti Ioui. L.
Non omnes Iuno tales parere possumus q̄lis Vulca-
nus est. I. Sed hic claudus/tamen utilis
est, artifex existens optimus. Exornauit nobis
coelum: Venerem uxorem duxit: sedulusq; est circa
ipaz. Poŕo tui pueri, hęc qdē (Diana) ex ipis viriſ ultra
modū, montiuaga, & tandem ad Scythiam abi-
ens/oēs sciunt qualia comedit hospitū infēctrix: imi-
tans Scythas ipos, hoīm comestores. Ille vero A-
pollo simulat quidē omnia scire: & iaculari: & ci-
thara ludere: & medicus esse: & vaticinari: & cōstitu-
ens officinas vaticinarię artis. hāc qdē in Delphis/ illā
Claro & Didymo: decipit utētes ipa/ obliq; & (yō i
quę in utrāq; ptē referri possūt/ad utrūq; q̄litis respō-
dens: ut sine periculo esse sit error: & dicatur quidem
f 2 ob id. Multi em̄ amentes sunt:

παρέχοντες τοὺς αὐτοὺς καταγοντεύεσθαι· πλήρ' οὖν ἀγνο-
εῖται γε ὑπὸ τῶν συνεωτέρων τὰ πολλὰ τερατευόμενος·
αὐτὸς γοῦν ὁ μῶντις, ἠγνόει ὅτι φονεύσει μὲν τὸν ἐρώμε-
νον τῷ Δίσι· οὐ προεμαντεύσατο δὲ, ὥς φεύζεται ἄνθρω-
πὸς ἢ Δάφνη, καὶ ταῦτα ὅτ' ἄνθρωπος καλὸν καὶ κομήτην ὄντα, ὥς ἐδύνατο
ὁρῶν καθότι καλλιτέκνότερα τῆς Νιόβης ἔδοξας· ἅ· ταῦτα
μὲν τοὶ τὰ τέκνα ἢ ξενοκτόνος, καὶ ὁ φενδόμεντις, ὁ ἴδ' ὅ-
πως λυπεῖ σε ὁρώμενα ἐν τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα ὅτ' ἄν-
θρωπος ἐπαίνῃται ἐς τὸ κάλλος, ὃ δὲ κίθαρχ' ἐν τῷ συμ-
ποσίῳ θαυμάζομενος ὑφ' ὅσων· ἢ ἐγέλασα ὡς ἄνθρωπος
ἐκείνος θαυμάσιος· ὅν δ' ἄνθρωπος, εἰ τὰ Δίκαια αἰ μού-
σαι Δικᾶσαι ἤθελον, ἀπέδειξεν, ἄνθρωπος κρατῆσας τῆς
μυστικῆς· οὐδὲν δὲ κατασοφισθεὶς ἄλλος ἀπόλωλεν ὁδὸν
ἄλλου· ἢ δὲ καλῆς σου παρθένος οὕτως καλὴ ἐστίν, ὥστε
ἐπεὶ ἔμαθον ὁφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀνταίωνος, φοβηθεῖσα μὴ ὁ
νεανίσκος ἐξαγορεύσῃ τὸ αἶσχος αὐτῆς, ἐπαφῆκεν αὐτῇ
τοὺς κύνας· ἐγὼ γὰρ λέγειν, ὅτι οὐδὲ τὰς τεκούσας ἐμαυ-
τοῦτο παρθένοσ γε καὶ αὐτὴ οὐσα· ἅ· μέγα ὡς ἄνθρωπος φρονεῖς
ὅτι ζύνει τῷ Δίῳ, καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ· καὶ διατοῦτο
ὑβρίζει ὡς ἄνθρωπος· πλήρ' ἄλλ' ὁφομαί σε μετ' ὀλίγον αὐθις
δακρύουσα, ὅπ' ὅταν σὲ καταλιπὼν ἐς τὴν γῆν κατῇ ταῦ-
ρος ἢ κύκνος γενόμενος·

12' Ἀπόλλωνος· καὶ Ἑρμοῦ· ΑΠΟΛΛΩΝ
τί γέλασ' ὡς Ἑρμῆς· Ε· ὅτι γελοϊότατα ὡς Ἀπολλωνεῖ
δοῦν· ἅ· εἰπέ οὐν· ὥς καὶ αὐτὸς ἀκούσας ἔχω ξυγγελάμ·
Ε· ἢ Ἀφροδίτῃ ζυνοῦσα τῷ Ἄρει κατείληπται, καὶ ὁ ἥφαι-
στος ἔδωκεν αὐτοῖς ζυλλαβῶν· ἅ· πῶς· ἢ δὴ γὰρ τί
ἐρεῖς ὅτι· Ε· ἐκ πολλοῦ οἶμαι ταῦτα εἰδὼς ἐθήρην

exhibentes se decipiendos. Verū non igno-
ratur quidem a doctioribus sæpe mentiens.
Ipse igitur vates/nesciebat q̄ interfectorus erat ama-
tum disco. non p̄uaticinatus fuerat/ q̄ fugeret ip̄m
Daphne: sic pulchrū & comatū exñtē. quaprop̄ non
video: q̄ nā mō felicior liberis Niobe videaris. L. Hi
tñ filij, hospitū interfectrix, & falsus vates, scio quo
pacto molestant te: visi int̄ Deos: & potissimū quādo
hec qdē laudať ob p̄chritudinē. hic ȳo cythara canēs
uiuio/ admiratiōi exñs oibz. I. Risi Latona. (in cō-
Ille admirandus: quē Marſyas (si iuste Mu-
ſe iudicare voluissent) excoriauisset: ipso vincente in
musica. nunc ȳo deceptus/ miser periit: inique
captus. Hec ȳo pulchra tua virgo, sic pulchra ē: q̄ pp̄t
ubi se visam didicit ab Acteone: timens ne
iuuenis accusaret turpitudinē ipsius: imisit ipsi
canes. Omitto em̄ dicere: q̄ neq̄ pturiētibz obstetri-
cabať virgo qdē & ip̄a exñs. L. Magnū Iuno ſapis
qñ cois cum Ioue: & simul regnas cū ip̄o. & ob hoc
cōtumeliaris licēť. Verū em̄ uero videbo te paulopost
lachrymātē: qñ te reliq̄ns/ ī trā descēderit: tau (rursus
rus/ vel cygnus factus.

17 Apollinis. & Mercurij. APOLLO.
Quid rides Mercuri? M. qm̄ maxia ridicla Ap. vi-
di. A. Dic igit. ut & ip̄e audiēs/ habeā fil' qd rideā.
M. Venus coiens cū Marte dephensa est: & Vulca-
nus ligauit ip̄os oprehēdēs. A. quō? suaue em̄ q̄ppiā
dicere videris. M. Ex m̄lto tpe (puto) hec vidēs/ ve-
f 3 (nabatur

αὐτοῦς, καὶ περὶ τῆς εὐνῆς ἀφανὴ δεσμὰ περιθεῖς ἐργάζετο, ἀπελθὼν ἐπὶ τῇ καμίνῳ. εἶτα ὁ μὲν Ἄρης εἰσέρχεται λαθῶν, ὥς ᾧετο· καθορᾷ δὲ αὐτὸν ἥλιος, καὶ λέγει πρὸς τὸν ἠφαιστον· ἐπεὶ δὲ ἐπέβησάν τοι λέχονσ' καὶ ἐν ἔργῳ ἦσαν, καὶ ἐν τούτῳ ἐγένοντο τῶν ἀρκύων, περιτελέεσθαι μὲν αὐτοῖς τὰ δεσμὰ, ἐφίσταται δὲ αὐτοῖς ὁ ἠφαιστος· ἐκείνη μὲν οὖν καὶ γὰρ ἔτυχεν γυμνῇ οὔσα, οὐκ εἶχεν ὅπως ἐγκαλύψαιτο αἰδουμένη· ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγεῖν ἐπειράτο, καὶ ἠλπίζεν ῥῆξαι τὰ δεσμὰ· ἐπειτα δὲ συνείσ' ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτὸν, ἰκέτενε· Ἄ· τί οὖν; ἀπέλυσεν αὐτοῦς ὁ ἠφαιστος· ἔ· οὐδέ τι· ἀλλὰ ζυγκάλεσσας τοὺς θεοὺς ἐπιδείκνυνται τὴν μοιχείαν αὐτοῖς· οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφοτέρω καὶ νενευκότες, ζύνδεσμενοι ἐρυθρίωσι· καὶ τὸ θέαμα ἠδιστον ἔμοι ἔδοξε, μονοῦχι αὐτὸ γιόμενον τὸ ἔργον· Ἄ· ὁ δὲ χαλκεύς ἐκείνος οὐκ αἰδεῖται καὶ αὐτὸς ἐπιδεικνύμενος τὴν αἰσχύνην τοῦ γαμοῦ· ἔ· μὰ Δι' ὅστε· καὶ ἐπιγελᾷ αὐτοῖς ἐφεσόσ'· ἐγὼ μέρτοι, εἴ κη' τάληθεσ' εἰπείη, ἐφθόρουμ τῷ Ἄρει μὴ μόνον μοι χεύσαντί τῇ καλλίστῃ θεῷ, ἀλλὰ καὶ δεδεμένῳ μετ' αὐτῆς· Ἄ· οὐκοῦν καὶ δεδῆσθαι ἄρ' ὑπέμεινας ἐπὶ τούτῳ· ἔ· σύ δ' οὐκ ἄρ' ἔσ' ἀπολλοῦς· ἰδέ μόνον ἀπελθὼν· ἐπαινεέσομεσι γὰρ σε, ἢ μὴ ὁμοῖα καὶ αὐτὸς ἐνζηῖδων.

ἦν ἥρας· καὶ Δίος·

ἦρ Ἄ·

ἐγὼ μὲν ἡσχυνόμην ἄρ' ἔσ' Ζεῦ, εἵ μοι τοιοῦτος ἦν υἱὸς θῆλυς δ' ὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης, μήτρα μὲν ἀναδεδεμένος τῇ κόμῃ· τὰ πολλὰ δὲ μαίνομεναι στυναίρι συνῶν, ἄβρότερος αὐτῶν ἐκείνων ὑπὸ τυμπάνοις καὶ ὀνλῶσι καὶ κυμβαλοῖς χορεύων, καὶ ὄλωσ

ip̄os: et circa cubile m̄ie apparētia vīcīa circūponēs fa-
ciebat: abiens in caminū. Deinde Mars acce-
dit latens / ut putabat. Respicit ȳo ip̄m Sol: & dicit
Vulcano. Porro ubi conscenderūt cubile: & in
opere erant, intra retia circumnectit
vincula: astatq; ip̄is Vulcanus.

Illa quidem erat nuda: non habens quo
tegeret pudēda. At Mars primū diffus (q̄ intel-
gere tētabat: & sperabat se fracturū vīcīa. verū post
lexit ievitabili se detētū / supplicabat. A. qd̄ igit̄: dis-
soluit ip̄os Vulcanus. M. Nondum. Sed conuo-
cans Deos / demōstrat adulteriū ip̄is. Hi vero
nudi ambo, inferius renitentes colligati, erubesc-
cūt. Et spectaculū iucūdiissimū mihi visū ē: nec solū ip̄z
opificium. A. At faber ille non erubescit
demonstrans turpitudinem coniugis? M.
Non per Iouē, sed arridet ip̄is astans. Ego quidē tū (si
licet vera dicere) inuidebam Marti, nō solū mœchan-
ticum pulcherrima dea, sed & ligato cum ipsa.
A. Igit̄ & ligari te sustinuisses ob hoc? M.
Tu vero nō Apollo? Vide solū accedēs. lauda-
bo em̄ te / si non similia & ip̄e optaueris videns.

18 Iunonis. & Iouis. IVNO.

Ego quidē erubescere Iupiter / si mihi talis essz filius
effœmniatus sic & corruptus ab ebrietate: mitra qdē
redimitus cæsariem. Sepe vero insanientibus mu-
lieribus coiens / mollior illis, ad tympana &
tibias coream ducit: & prorsus

παντὶ μάλλον εἰκὼς ἢ σοὶ τῷ πατρί· Ζ. ἢ μὴν οὗτος
γε ὁ θνημίτηρ, ὁ ἀβρότερος τῶν γυναικῶν, ὃν μόνον ὧ
ρα τῇ ἀνδρίᾳ ἐχειρῶσατο, ἢ τοὺς κατοικοῦντας τὸν τιμῶ
λον ἔλαβε, καὶ τοὺς θράκας ὑπηγάγετο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἱν
δούς ἐλίοσας τῷ γυναικείῳ τούτῳ ἱσρατὶωτῆκῳ τοὺς τε
λέφαντας εἴλε, καὶ τῆς χώρας ἐκράτησε, καὶ τὴν βασιλέα πρὸς
ὀλίγον ἀντὶστήναι τολῶσαντα, αἰχμάλωκον ἀπαγαγε
καὶ ταῦτα ἀπαντα ἔπραξε ἐρχόμενος ἄμα καὶ χορεύων,
θύρσοις χρώμενος κίττινοις, μεθύων ὥς φῆς καὶ ἐνθεάζων·
εἰ δέ τις ἐπεχείρισε λοιδόρησασθαι αὐτῷ ὑβρίσας ἐς τὴν
τελευτήν, καὶ τοῦτον ἐτίμνεσθαι ἢ καταδικᾶσθαι τοῖς κλη
μασιν, ἢ διασπασθῆναι ποιήσας ὑπὸ τῆς μητρὸς ὥς
περ νεβρόν· ὁρᾷς ὥς ἀνδρείαια ταῦτα καὶ οὐκ ἀνδρία τοῦ πα
τρός; εἰ δὲ παιδιὰ καὶ τρυφή, πρόσθετι ἀντοῖς οὐδέ τις
φθόνοσ· καὶ μάλιστα εἰ λογίσαι τό τίς, δῖος ἄρ' ἦν φαν
οὔτος ἦν, οὐκ οὐ ταῦτα μεθύων ποιεῖ; καὶ σύ μοι δοκεῖς
ἐπαινέσεσθαι καὶ τὸ εὖρεμα αὐτοῦ τῇ ἁμπελῶν καὶ τὸν οἶ
νον, καὶ ταῦτα ὁρῶν οἱ αἰδοῖ μενσθέντες ποιούσι σφαλλόμε
νοι καὶ πρὸς ὑβρίν τραπόμενοι, καὶ ὅλος μεμηνότες ὑπὸ
τοῦ πότου· τὸν γοῦν ἱκάριον ὧς πρῶτον ἔδωκε τὸ κλῆμα·
οἱ συμπτώται αὐτοῖς διέφθειραν παίοντες ταῖς δικέλαις·
Ζ. οὐδὲν τοῦτο φῆς, ὃν γὰρ οἶνος ταῦτα, οὐδ' ὁ Διόνυ
σος ποιεῖ, τὸ δὲ ἄμετρον τῆς πόσεος καὶ τὸ πέρα τοῦ κα
λῶς ἔχοντος, ἐμφορῆσθαι τοῦ ἀκράτου· ὅς δ' ἄρ' ἐμμετρα
πίνῃ, ἱλαρώτερος μεν καὶ ἡδέως γένουτ' ἄρ'· οἷον δὲ ὁ ἱκά
ριος ἐπαθερ οὐδὲν ἄρ' ἐργάσασθαι οὐδένα τῶν ζυμποτῶν·
ἀλλὰ σύ ἐπιζηλοῦντί μ' εἰκὼς ὧς ἦρα, καὶ τῆς σεμέλης μνη
μονεύει· εἶγε διαβάλλεις τοῦ Διονύσου τὰ κάλλιστα;

cuiuslibet magis sis q̃ tibi patri. I. Atqui hic quidē
femīeo more mitra r̃dimitus/mollior m̃fieriis:nō so
no/Lydiā manu s̃uauit:& inhabitātes Tmoꝝ dū lu
lum coepit:& Thraces subegit:sed & ad In
dos equitē egit. Muliebre hoc. Exercitu e
lephantes coepit:regionem deuicit:regem pau
lulum resistere audentem/captiuum abduxit.

Et hęc omnia fecit saltans simul & choreas ducens:
pampinis utēs hederat̃is:inebriatus ut ais/& furens.
Si ỹo q̃spiā conatus fuerit iniurijs afficere eū / otūelias
finē: hunc puniet vel alligans pamꝝ (exaggerādo in
pinis:vel dilaniari faciens a matre quemad
modū hyñulū. Vides q̃ virilia hęc/& nō indigna pa
tre. Si ỹo ludus & delicię fuerint:pest̃ ipsis nulla
inuidia:& maxie si existimauerit aliq̃s: q̃nā sobrie vi
hic erat:ubi hęc ebriosus faceret. IV. tu mihi (uens
p̃conijs extulisse inuentū ip̃ius/vineā & viꝝ (videris
num: taliaq̃ videns qualia ebriosi faciunt cōmo
ti & in contumeliā conuersi/ prorsus insani pre
potu. Ip̃m igit̃ Icarion primo dedit palmitem.

verꝝ compotores ip̃i ruperunt:ludentes ligonibus.

I. Nihil hoc est q̃d ais. nō em̃ vinū hęc/necꝝ Diony
sius facit:sed excessus mensurę potatiōis citra deco
rum se habētis/satiando se puro vino. qui ỹo modice
biberit:hilarior quidē & iucūdior fit. Quod ỹo Ica
rus gessit/nihil fecit ulli compotorum.

Sed tu zelotypa videris Iuno/& Semeles re
minisci,siquidē calumniaris Dionysiu pulcherrimū.

16¹ Ἀφροδίτης· καὶ ἔρωτος· ἈΦΡΟΔΙΤΗ

τί δὲ ποτε ὦ ἔρως· τοὺς μὲν ἄλλους θεοὺς κατηγωνίσω
ἅπαντας, τὸν Δία, τὸν Ποσειδῶν, τὸν Ἀπόλλων, τὴν Ἥραν,
ἐμὲ τὴν μητέρα, μόνος δὲ ἄπαρχῇ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐπ' ἐκεί
νης ἄπυρρος μὲν σοὶ ἦ δάσ, κενὴ δὲ οἷστώρ ἢ φαρέτρα, σὺ
δὲ ἄτοξος εἶ καὶ ἄστοχος· Ε· δέδισα ὦ μητὲρ αὐτὴν φο
βερά γάρ ἐστι, καὶ χαρσὴν, καὶ δεινὴν ἀνδρική· ὁ πόταν
οὕτως ἐντεινόμενος τὸ τόξον ἴω ἐπ' αὐτὴν, ἐπισείδωσα τὸν λό
φον ἐκπλάττει με, καὶ ὑπὸ τρομος γίνομαι, καὶ ἄπορ' ῥέ
μου τὰ τοξεύματα ἐκ τῶν χειρῶν· Α· ὁ ἄρην γὰρ οὐ φοβέ
ρώτερος ἦρ'· καὶ ὁ μὲν ἄφωπλίσας αὐτὸν καὶ νενίκηκας·
Ε· ἀλλ' ἐκείνος ἐκὼν προσίεται με καὶ προσκαλεῖται·
ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ὑφορᾷται αἶε, καὶ ποτε ἐγὼ μὲν ἄλλως παρὲν
πλησίον ἔχω τὴν λαμπάδα· ἢ δὲ εἰ μοι πρόσσει φη
σί, ἢ τὸν πατέρα, τῷ Δοξατίῳ σε Δία πείρασά, ἢ τοῦ πο
δὸς λαβομένη, καὶ ἐς τὸν τάρταρον ἐμβαλοῦσα, ἢ αὐτὴ
Διασπασαμένη· πολλὰ τοῦτα ἠπειλήσεν· καὶ ὅρ' αὖ δὲ Δρι
μύ, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθεος ἔχει πρόσωπόν τι φοβερόν· ἐχίδη
ναισ κατόμομον· ὅπερ ἐγὼ μάλιστα δέδισα· μορμολίτ
τεται γάρ με, καὶ φεύγω δ' ταρτάρῳ αὐτό· Α· ἀλλὰ τὴν μὲν
Ἀθηνᾶν δέδισα, ὥς φησ, καὶ τὴν Γοργόνα, καὶ ταῦτα, μὴ
φοβηθεῖς τὸν Κεραινόεν τοῦ Διὸς· αἶ δὲ μούσαι Διὰ τί σοὶ
ἄτρωτοί, καὶ ἔξω βελῶν εἰσὶν· ἢ ἢ κ' αἰεὶ ναι λόφους ἐπι
σείουσι· καὶ Γοργόνας προφαίνουσι· Ε· αἰδοῦμαι αὐτάς
ὦ μητὲρ· σεμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἶε τι φροντίζουσι, καὶ περὶ
ῥα ἡν ἔχουσι· καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλάκις αὐταῖς κιν
λούμενος ὑπὸ τοῦ μέλους· Α· ἔα καὶ ταῦτα· ὅτι σεμ
ναί· τὴν δὲ Ἄρτεμιρινός ἐνεκα οὐ τι τρώσκει· Ε· τὸ μὲν

19 Veneris, & Cupidinis: **VENVS.**

Quid tādē Cupido, in cā ē: alios deos bello expugna omnes: Iouem, Neptunum, Apollinē, Iunonem, (stī me matrē: a sola yō abstinēs Minerua: & aduersus illā sine igne qdē tibi est fax/vacuaq; iacuſ pharetra: tū yō sine arcu es/iaculādiue arte. C. timeo o maſ ipāz: mirabilis em̄ ē & truculēto aspectu, & ferocita (forſ igit̄ extēdēs arcū peto ipāz: cōcutiēs gaſ (te virilī, qñ leam deturbat me. & subtremulus fio. & deſcit mihi sagittas e manibus. V. Mars num terribior erat: & tñ armis destituiſti ipm & deuiciſti.

C. Sed ille libens accedit me: & inuitat.

Minerua yō obseruat sp. Et quū aliquādo aduolauit propius admouēs/hñs facē: illa, si me acceſſeris ait, per parentē Iouē, hac hasta te trāsfodiam: vel pede capiens & in infernū deſciam: aut ipsa te discerpā. mltaq; talia minata est. Ad hęc, videt tibi liter: & in pectore habet faciē quandā horrendā, viperis crinitā, quā ego maximopere formido. terribiliter em̄ me: fugioq; qñ aspiſcio ipāz. V. verū tñ ipāz Mineruā tñs (ut ais) & gorgona/& hmōi: nō (quidē timens fulmen Iouis. Musq; yō ppſ quid a te nō vulnerant/& absq; iacuſ agūt: nūqd & ille galeas tiūt: aut gorgones ostētāt. C. Reuereor ipas (cōcutiē maſ, venerandę em̄ sunt: & sp quippiā curāt: & circa cantū continent. & ego aſto sepe ipsis/deſlinitus melodīa. V. Omitte & has, qm̄ sſ venerandę, ipāz yō Dianā q cā nō vulneras. C. Hoc quidē

ὅλον δὲ καταλάβειν αὐτὴν οἶόν τε· φεύγονσαν αἰεὶ διὰ
τῶν ὄρων· εἶτα καὶ ἰδιὸν τῖνα ἔρωτα ἦδ' ἔρα· Ἀ· τί νος ὦ
τέκνον· Ε· θήρασ, καὶ ἐλάφω, καὶ νεβρῶν διρέϊν τὲ δι-
ώκονσα καὶ κατατοξεύειν, καὶ ὅλως πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐσίμ-
ῃ· ἐπεὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ τοι τοξότῃ καὶ αὐτὸν ὄντα,
καὶ ἐκβολὸν· Ἀ· οἶδα ὦ τέκνον· πολλὰ ἐκείνορ ἐτόξευσας·
Κ· ΘΕΩΝ· ΚΡΙΣΙΣ· ΖΕΥΣ·

ἔρμῃ λαβὼν τουτὶ τὸ μῆλον, ἀπιδί. ἐς τὴν φρυγίαν παρὰ
τὸν πριάμην· παῖδα τὸν βουκόλον· νέμει δὲ τῆς ἰδέας ἐν τῷ
γαργάρῳ, καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι σε ὦ παρὶ κελεύει ὁ Ζεὺς
ἐπειδὴ καλὸς τε αὐτὸς εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, δικά-
σαι τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ καλλίστη ἐστὶ· τοῦ δὲ ἀγῶ-
νος τὸ ὄφελον ἡ νικῶσα λαβέτω τὸ μῆλον· ὦρα δὲ ἦδ' ἡ καὶ
ὑμῖν ἀντ' αὐτοῖς ἀπιέναι πρὸς τὸν Δικαστὴν· ἐγὼ δὲ ἀποβοῦ-
μαι τὴν Δίαιταν ἐπίσῃς τε ὑμῶν ἀγαθῶν· καὶ εἰ γε οἶσθε
τε ἦν ἡδέως, ἀν' ἀπ' ὅσων νενικύιας εἶδον· ἄλλως τε καὶ ἀνάγκη
μὲν τὸ καλλιστεῖον ἀρδόντα, πάντως ἀπεχθάνεσθαι τῶν
πλείοσι· διὰ ταῦτα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιτήδειος ὑμῖν Δικα-
στής· ὁ δὲ νεανίας αὐτὸς ὁ φρυγέξ· ὃν ἄπιτε βασιλικὸς
ἐστὶ, καὶ ταννμῆζονος τούτου· ἔγγενής, τ' ἄλλα δὲ ἀφελῆς
καὶ ὄρειος, οὐκ ἄρτις αὐτὸν ἀπαξιώσειε τοιαύτης θέας·
Ἄφρο· ἐγὼ μὲν ὦ Ζεῦ εἰ καὶ τὸν μῶμον αὐτὸν ἐπισήσει-
ας ἡμῖν Δικαστὴν, θαρ' ῥοῦσα βαδίσουμαι πρὸς τὴν ἐπί-
δειξιν· τί γὰρ ἄρ' καὶ μωμῆσαι τό μου· χρη δὲ ταῦτα ὅς
ἀρέσκειν τὸν ἄνθρωπον· ἦρα οὐ δ' ἡμεῖς ὦ Ἄφροδίτη
Δεδίαμεν, οὐ δ' ἄρ' ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν Δίαιταν,
ἀλλὰ δεχόμεθα καὶ τοῦτον ὅστις ἄρ' ἡ τὸν παρὶν· Ζεὺς·
ἦ καὶ σοὶ ταῦτα ὦ εὐγάρτερ σὺν Δοκεί· τί φῆς ὅπως τρέφῃ;

oīno ē in cā. neq̃ em̃ dephēdere hāc possū. Fugit sp̃ p
mōtes. dein & suū q̃ndā nūc amat Cupidinē. A. quē
gnate? C. feras/cervos/& hyñulos ut capiat ī (nā o
lectans:sagittis cōficiēs:& pr̃sus circa hmōi occupat.
tam& si fratrē eius:qui & ipse arcu valet:

feritq̃ em̃us. V. Noui fili. sepe illū sagittis ofecisti.

io Deorum iudicium. IVPITER.

Mercuri/adcipiens hocce pomū/ abi in Phrygiam ad
Priami puerū bubulcū. pascit aut Idē in

Gargaro. & dic ad ip̃z: Qm̃ tibi Paris/imperat Iupit̃:
q̃nqdē pulcher es & sapiēs circa res amatorias:iudica
re Deas/quē ipsarū pulcherrima sit. Eius certami

nis p̃m̃ium vincens capiat pomum. Tempus ỹo iam
vobis est abeundi ad iudicem. Ego enim recu

so arbitrandi munus/ equaliter vos amās. Siquidē, q̃
erat iucundū/omnes videre vicisse. Alioqn necce est
uni summā pulchritudinē reddentē/ oīno odiū subire
plurimarū. pp̃t̃ hęc ip̃e m̃e idoneus fuero vobis iu
dex. Iuuēis ỹo ip̃e troiāus, ad quē abitis regius

est Ganymedes, huius cognatus: in reliquis simplex
& mōtanus. nēoq̃ dedignabit̃/ q̃cqd huic visū fuerit.

V Ego quidē Iupit̃/& si Momon ip̃z rep̃hēsiōis deū
eris nobis iudicē: confidens ibo ad osten

tatiōez. in q̃ em̃ rep̃hēderet me. Op̃z ỹo & his duabo
placere hoīem. Iuno. Neq̃ nos Venus

timemus: neq̃ Mars tuus suscepit arbitrium:
sed recipimus hunc quicunq̃ fuerit Paridem. Iupit̃.

Nūqd tibi hoc filia si placere videt̃? qd ais? auerteris:

καὶ ἐρυνθρίῳ· ἔστι μὲρ ἴδιον τὸ αἰδέσθαι γε τὰ ταῦτα
ὑμῶν τῶν παρθένων· ἐπινεύεις δὲ δ' ἄμωσ· ἄπιτε οὖν, καὶ
ὄπωσ μὴ χαλεπήνῃτε τῷ δικαστῇ δι' ἐνίκημέναι, μὴ δὲ
κακὸν ἐντρέψῃτε τῷ νεανίσκῳ· οὐ γὰρ οἶόν τε ἐπίσῃς εἶ-
ναι καλὰς πάσας· ἔρμην· προΐωμεν ἐνθὺ τῆς φρυγίας·
ἐγὼ μὲν ἡγούμενος, ὑμεῖς δὲ μὴ βραδέως ἀκολουθεῖτε
μοι, καὶ θαρ' ῥεῖτε· οἶδα ἐγὼ τὸν πάριον· νεανίας ἐστὶ καλὸς
καὶ τ' ἄλλα ἐρωτικὸς, καὶ τὰ τοιαῦτα κρίνειν ἱκανώτατος·
οὐκ ἄρ' ἐκείνος δικάσειε κακῶς· ἄφρο· τοῦτο μὲν ἄπαρ
ἀγαθόν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις τὸ, δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
δικαστήν· πότῃ δὲ ἀγαμὸς ἐστὶν οὗτος, ἢ καὶ γυνή τις
αὐτῷ σύνεστιν; ἔρ· οὐ πάντελ' ὁ ἀγαμὸς ἐστὶν ὡς ἄφρο
δίτη· ἄφ· πῶς λέγεις; ἔρ· δοκεῖ τις αὐτῷ συνοικεῖν
ἰδαία γυνή, ἱκανὴ μὲν, ἀγροίκος δὲ καὶ δεινῶς ὄρειος· ἀλλ'
οὐ σφόδρα προσέχειν αὐτῇ εἰκε· τίνοσ δ' οὖν ἐνεκα ταῦτα
ἐρωτᾷς; ἄ· ἄλλως ἡρώμην· Ἀθηνᾶ· παρὰ τρεῖς βεῦεις
ὡς οὗτος ἰδίᾳ ταύτῃ κοινολογούμενος· ἔρ· οὐ δὲ μὲν ὡς Ἀθηνᾶ
νῶς δεινόν, οὐ δὲ κατ' ὑμῶν, ἀλλ' ἡρετό με, εἰ ἀγαμὸς ὁ
πάριος ἐστίν· Ἀθηνᾶ· ὡς δὴ τί τοῦτο πολυπραγμονοῦσα;
ἔρμην· οὐκ οἶδα· φησὶ δ' οὖν, ὅτι ἄλλως ἀπελθόν, οὐκ
ἐξεπίτηδες ἡρετό με· Ἀθηνᾶ· τί οὖν; ἀγαμὸς ἐστίν;
ἔρμην· οὐ δοκεῖ· Ἀθηνᾶ· τί δέ, τῶν πολεμικῶν ἐστίν;
αὐτῷ ἐπιθυμία, καὶ φιλόδοξος τις, ἢ τὸ πᾶν βουκόλος;
ἔρμην· τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔχω λέγειν, εἰκάζειν δὲ χρὴ,
νέον ὄντα καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τύχην, καὶ βούλεσθαι ἄρ'
πρῶτον αὐτὸν εἶναι κατὰ τὰς μάχας· ἄφροδίτη· ὁ-
ρᾷς; οὐδὲν ἐγὼ μέμφομαι, οὐ δὲ προσεγναλῶ σοι τὸ
πρὸς αὐτὸν

& erubescis? Est propriū erubescere quidē ob hæc
vobis virginibus. Annuis tamen. Abite igit̃: &
ne difficiles sitis iudici victę: neq̃
malum inferatis iuueni. nō em̃ possibile est: equalit̃ ef
se pulchras oēs. Mer. Procedāus statim in Phrygiā.
Ego quidē ducens; vos vero non tarde sequimini
me; & cōfidite. Noui ego Paridē: iuuenis est pulcher:
& in reliq̃s amatorius: taliaq̃ iudicare sufficiētissius.
non ille iudicauerit male. Ve. Hoc quidem totum
bonum: & ad me dicis hoc: iustum nobis esse
iudicem. Num ṽo sine uxore est ip̃e? An & mulier
cum ip̃so cōuersat̃? M. Non oīno sine uxore ē Ve
nus. V. Quō dicis? M. Videť qđā cū ip̃o cohabitāť
ex Ida mulier: sufficiēs qđē/agrestis ṽo & valde mō
nō admodū adhibeť mētē ip̃i videť. Cuius (tana. S3
int̃rogas? V. Alio q̃n int̃rogabā. Mi. (igr̃ rei gr̃a hęc
heu ip̃e priuatī huic cōicās. M. Nihil (Cōpacisceris
ua. molestū: neq̃ de vobis: s3 int̃rogabat me: (Miner
Paris ess3. Mi. veret̃n qđ hoc ni3 (an ne sine uxore
M. Nō noui. ait ṽo: qđ alio q̃n subie (mīū anxia q̃rit?
ex p̃posito int̃rogauit me. Mi. qđ igr̃ (rit ī mēoriā: nec
M. nō videť. Mi. qđ ṽo rer̃: bellis (sine uxore ē?
ip̃i desiderīū: an gl̃iē cupido: ṽl oīno ē bu (car̃ est ne
M. Certe verū nō possū diceť: cōñceť ṽo (bulcus?
iuuenem existentem hęc appetere: velleq̃ (opt3:
primū ip̃m esse circa pugnas. Ve. Vi3
des? Nihil ego conqueror: neq̃ increpo/qđ
ad hunc

ἰδίᾳ λαλεῖν· μεμψομοίρων γάρ, ἢ οὐκ ἀφροδίτης τὰ ταῦ-
τα· Ἑρμῆς· καὶ αὕτη σχεδὸν τὰ αὐτά με ἤρετο· διὸ μὴ
καλεπῶς ἔχε, μὴ δ' οἷον μειονεκτεῖν εἰ τι καὶ ταύτη κατὰ
τὸ ἀπλοῦν ἀπεκρινάμην· ἀλλὰ μεταξὺ λόγων ἦδη πολὺ
προϊόντες ἀπεσπάσαμεν τῶν ἀσέρων, ἢ σχεδὸν γε κατὰ
τὴν φρυγίαν ἐσμεν· ἐγὼ δὲ καὶ τὴν Ἰάνην ὄρω, καὶ τὸ γάρ-
γαρον ὅλον ἀκριβῶς, εἰ δέ μὴ ἐξαπατῶμαι, καὶ αὐτὸν
ὑμῶν τὸν δικαστὴν τὸν πάριον· ἦρα· ὅπου δέ ἐστιν ὁ
γὰρ κ' αἰμοὶ φαίνεται· Ἑρμῆς· ταύτη δ' ἦρα πρὸς τὰ λαϊὰ
σκόπει, μὴ πρὸς ἀκρωτῶ ὄρει, παρὰ δὲ τὴν πλευράν δὴ
τὸ αὐτρου ἢ τὴν ἀγέλην ὄρῃς· ἦρα· ἀλλ' οὐκ ὄρῳ τὴν ἀγέ-
λην· Ἑρμῆς· τί φησὶ ὁὐκ ὄρῃς βοῖδινα κατὰ τὸν ἐμὸν
δυντῶσι δάκτυλον ἐκ μέσων τῶν πετρῶν προερχόμενα, ἢ
τινα ἐκ τοῦ σκοπέλου καταδεύοντα καλαῦροπα ἔκοντα, ἢ
ἀνείργοντα μὴ πρόσω διασκίδινασθαι τὴν ἀγέλην; ἦρα
ὄρῳ νῦν, εἰ γε ἐκείνός ἐστιν· Ἑρμῆς· ἀλλ' ἐκεῖνος· ἐπει-
δὴ δὲ πλησίον ἐσμεν ἐπὶ τῆς γῆς εἰ δοκεῖ καταστάντες
βαλίζωμεν, ἵνα μὴ διαταράξωμεν αὐτὸν ἄνωθεν ἐξ ἀφαν-
νοῦς καὶ πιπτάμενοι· ἦρα· εὖ λέγεις, καὶ οὕτω ποιῶμεν·
ἔπει δὲ καταβεβήκαμεν ὥρα σοι ὦ Ἀφροδίτη προΐεναι, ἢ
ἡγέισθαι ἡμῖν τῆς ὁδοῦ· σὺ γὰρ ὥς τὸ εἰκὸς ἐμπαίροσ' εἰ
τοῦ χωρίου πολλάκις, ὥς λόγος, καθελθοῦσα πρὸς Ἀγκί-
σῃ· Ἀφ· οὐ σφόδρα ὦ ἦρα τοῦ τοις ἀχθομαι τῶις σκῶμα-
μασιν· Ἑρμῆς· ἀλλ' οὐν ἐγὼ ὑμῖν ἡγήσομαι· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐνδιέτριψα τῇ ἡλῇ, ὅποτε ὁ Ζεὺς ἦρα τοῦ μερκαίου
τοῦ φρυγός, καὶ πολλάκις Δεῦρο ἦλθον ὑπ' ἐκείνου κατα-
πεμφθεῖς εἰς ἐπισκοπὴν τοῦ παιδός, καὶ ὅποτε ἦδη ἐμ-
αέτω ἦν συμπαρισταμένη αὐτῷ· καὶ συνεκούφιζον τὸν καί

puatū loqueris. de portiōe em̄ / & nō de Venere talia
sunt. M. Et ipsa incōsulte hęc me int̄rogabat: iō nō
moleste adcipe: neq; puta te minus h̄iturā / si q̄piā et
simplicit̄ r̄ndi. S; int̄ea q̄ loquimur / nūc m̄tū (huic
procedentes / diuellimus nos a stellis: & fere circa
Phrygiam sumus. Ego ŷo & Idam video / & Gar
garum totū exacte: & (si quidē nō fallor) ip̄m quoq;
vestrū iudicem Paridem. IV. Vbi est? non
em̄ mihi apparet. M. Ex hac parte Iuno / ad Iguam
vide: non ad sum̄itatē montis: ad latus ubi
antrū & gregem vides. IV. Sed non video gre
gem. M. Quid ais? Non vides bucculas s; m̄ meū
hunc digitū / ex medijs petris procedentes: &
quendā ex scopulo decurrentē / pedum habentem: &
prohibentem ulterius dispergi gregem. IV.
Video nunc. Vtiq; ille est. M. Sed ille. Quoni
am ŷo p̄pe sumus: ad terrā (si visus fuerit) cōsistentes
proficiscamur: ne turbemus ip̄m / superne de impro
uiso deuolantes. IV. Bene dicis. & sic facimus.
Postq; ŷo descēdius: oportunū tibi venus / p̄ceder̄ et
monstrare nobis viā. tu em̄ (ut verisimile est) experta
locum / sepe (ut sermo est) descendisti ad Anchi
sen. Ve. Non multū Iuno / his tristior scom
matibus. M. Verūtāmē ego vos ducam. etenim
ip̄e versatus sum in Ida / qñ Iūpit̄ amabat adulescentē
phrygiū: & sepe huc veni ab illo de
missus: ut specularer puerum. & quando iam in
aglā mutatus erat / si; volauī cū ip̄o: & parit̄ subleua
h (bam for

λῶν· καὶ εἶγε μέμνημαι, ἀπὸ ταυτησὶ τῆς πέτρας αὐτὸν
ἀνέρπασεν· ὁ μὲν γὰρ τότε ἔτυχεν σύριζον πρὸς τὸ ποίμ-
νιον· κατασπάμενος δὲ ὅπισθεν αὐτοῦ ὁ Ζεῦς, κούφως μάλ-
λα τοῖς ὄνυξι περιβαλὼν, καὶ τῷ σώματι τὴν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ
τιάραμ δακνῶν, ἀνέφερε τὸν πᾶντα τετραγμένον καὶ τῷ
τραχήλῳ ἀπεστραμμένῳ ἐς αὐτὸν ἀποβλέποντα· τότε ἔνν
ἐγὼ τὴν ρύριγγα ἔλαβον, ἀποβεβλήκει γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ
θεοῦ· ἀλλὰ γὰρ ὁ Διαιτητὴς ὄντοσιν πλησίον, ὥς ἐ προσεί-
πομεν αὐτόν· καί γε ὦ βυκόλε· παρὶς· νῆ καὶ σύ γε ὦ νεῶ-
νίσκε· τίς δὲ ὦρ δεῦρο ἀφίζαι πρὸς ἡμᾶς; ἢ τίνας ταῦ-
τας ἄγεις τὰς γυνῶνας; οὐ γὰρ ἐπιτηδίαι ὄρεοπλείμ
οὕτω γε εὐσας καλᾶς· ἐρ· ἄλλ' οὐ γυνῶνες εἰσὶν· ἤραρ
δὲ ὦ πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην ὄρα· καὶ αὐτὸν ἔρ-
μῆν ἀπέσειλεν ὁ Ζεῦς· ἀλλὰ τί τρέμεις καὶ ὠχρίῃς; καὶ μὴ
δέδιθι· χαλεπὸν γὰρ εὐδέρ· κελεύει δέ σε Δικαστὴν γενέσ-
θαι τοῦ λαλοῦσ' αὐτῶν· ἐπεὶ δὴ γὰρ φησι, καλὸς τε αὐτὸς
εἶ, καὶ σοφὸς τὰ ἐρωτικά, σοὶ τὴν γνῶσιν ἐπιτρέπω· τοῦ δ'
ἀγῶνος τὸν ὄμιλον εἴσῃ ἀναγνούς τὸ μῆλον· ἀλεξ· φερ·
ἴδω τί καὶ βούλεται· ἢ καλὴ φησι λαβέτω πῶς ἂν οὐρῶν δέσ-
ποτα ἔρμῃ, Διυθεϊνῇ ἐγὼ Διητόσ' αὐτόν καὶ ἄγροικόν ὦν,
Δικαστὴς γενέσθαι παραδόξου θέας, καὶ μείζονος ἢ κατὰ
βουκόλον; τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν τῶν ἄβρων μᾶλλον καὶ
ἀστικῶν· τὸ δ' ἐμὸν αἶγα μὲν αἰγὸς ὁπωτέρα ἢ καλίων,
καὶ δάμαλιν ἄλλῃς δαμάλεως τάχ' ἂν Δικᾶσαιμι κατὰ
τὴν τέχνην· αὗται δὲ πᾶσαι τε ὁμοίως καλαί, καὶ οὐκ οἶ-
δ' ὅπως ἀντιστὰς τῇς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ἑτέραν μεταγάγοι
τὴν ὄψιν ἀποσπάσας· οὐ γὰρ ἐθέλει ἀφίστασθαι ῥαδίως·
ὅλ' ἔνθα ἂν ἀπερείσῃ

mosum. & utiq; meminī: ab hac petra ipsum
surripuit. Hic quidē tunc erat fistula canēs apud o
uile. Deuolans ꝑo post ipm lupi, leniter val
de unguibus circumuolans: & ore supra ca
put tiaram mordens: sustuli puerum turbatum, &
collo conuerso ad ipm respicientem. Tunc
ego fistulam coepi. deiecerat em ipsam pre
timore. Sed iudex hicce prope est: quapropter allo
quamur ipm. Salue bubulce. P. Et tu quidem iu
uenis quis proinde es, qui huc puenis ad nos? Vt q
ducis mulieres? non em idoneꝯ sꝯ in montibꝯ versari
adeo pulchrꝯ Mer. Non mulieres sunt. Iunonem
vero o Paris, Mineruā, & Venerē vides, & me Mer
curiū misit lupi. Sed ppꝯ quid tremis & pallefcis? ne
time. molestū em nihil est. Iubet autē te iudicem ef
se pulchritudinis iparꝯ. Quidē em ait: pulcher ipse
es, & sapiēs circa amatoria, tibi iudiciū cōmitto. Huius
certaminis premiū scies electionis pomū. P. Age,
scio quid velit. pulchra ait/ accipiat. qꝯ pacto igitur do
mine Mercuri, possē ego mortaliꝯ et agrestis exñs/
iudex fieri iopinatꝯ speculatiōis, maioris qꝯ qꝯ ptineat
bubulcū? eqdē talia iudicare/ delicatorꝯ magis est (ad
urbanorꝯ. At ego capra ne capra sit pulchrior, (&
& iuuenca alia iuuenca, forsitan iudicarem ex
arte. Hę ꝑo omnes eque pulchrꝯ sunt: neq; no
ui, quo pacto quispiā ab altera transferatur
aspectū diuellēdo. Nō em vult ituitus abstinē facile:
sed ubicūq; inheserit

το πρῶτον, τοῦτ' ἔχεται, καὶ τὸ παρὸν ἐπαίνει· καὶ ἂν ἐπ'
ἄλλῳ μεταβῇ, καὶ αἰεὶνο καλὸν ὄρα, καὶ παραμένει, καὶ
ὑπὸ τῶν πλησίων παραλαμβάνεται· καὶ ὅλως περιέχυ-
ταί μοι τὸ κάλλος αὐτῶν, καὶ ὅλον περιείληφέ με, καὶ ἄχ-
δομαι ὅτι μὴ καὶ αὐτοὺς ὥσπερ δ' ἄργος ὅλῳ βλέπειν δύ-
ναμαι τῷ σώματι· δοκῶ δ' ἂν μοι καλῶς δικάσαι, πᾶ-
σαις ἀποδύουσ τὸ μῆλον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε ταύτην μὲν
εἶναι συμβέβηκε τοῦ Διὸς ἀδελφὴν καὶ γυναικα, ταῦτα δ'
θεγατέρας· πῶς οὖν οὐ χαλεπὴ καὶ δύτῳς ἡ κρίσις;
Ε· οὐκ οἶδα· πλήρ' οὐχ' οἶόν τε ἀναδύναμι πρὸς τοῦ Διὸς
κεκλευσμένον· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἔρμῃ πείσαι αὐτὰς
μὴ χαλεπῶς ἔχειν μοι τὰς δύο τὰς νενικημένους, ἀλλὰ
μόνον τῶν ὀφθαλμῶν ἡγεῖσθαι τὴν διαμαρτίαν· Ε· οὕτω
φασὶ ποιεῖν· ὥρα δέ σοι ἦδη περαίνειν τὸν κρίσιν· ἀλ-
πειρασόμεθα· τί γὰρ ἄν καὶ πάθοι τις; ἐκείνο δέ πρῶ-
τον εἰδέναι βούλομαι, πότερα ἐξαρχέσει σκοπεῖν αὐτὰς
ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ ἀποδύσαι δέξει πρὸς τὸ ἀκριβέστερον
ἐξετάσεως; Ε· τοῦτο μὲν σὸν ἄν εἴη τοῦ Δικαστοῦ· καὶ
πρόσαπτε δ' πῃ καὶ θέλεις· Π· δ' πῃ καὶ θέλω; τυμνάσθαι
δὲ βούλομαι· Ε· ἀπόδυντε ὡς αὐταί· σὺ δ' ἐπισκόπει·
ἐγὼ δ' ἀπεστράφημ· ἀφρο· νολῶς ὡς παρὶ· καὶ πρώτη γέ
ἀποδύσομαι, ὅπως μάθῃς ὅτι μὴ μόνον ἔχω τὰς ὡλέ-
νους λευκάς, μηδ' ἐτὼ βοῶντις εἶναι μέγα φρονῶ· ἐπίσκη
δέ εἰμι πᾶσα καὶ ὁμοίως καλή· ἀθῆ· μὴ πρότερον αὐ-
τὴν ἀποδύσῃ ὡς παρὶ, πρὶν ἂν τὸν κέστον ἀπόθῃται· φαρ-
μακίς γάρ ἐσι, μὴ σε καταγοικτεύσῃ δι' αὐτοῦ· καὶ τοι γέ
ἐχρήμ μὴ δ' ὅτω κεκαλλωπισμένην παρῆναι, μὴ δέ τὸς
αὐτὰ ἐν τετραμμένην χρώματα καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἔταί·

primo/hoc detinet: quodq̃ p̃sens est laudat. & si in
aliud trāffert: illud q̃q̃ pulchrū videt: in illo morat̃: &
ob hoc propius cōprehēdit. Et prorsus confundi
tur mihi pulchritudo ip̃arū: atq̃ oīno capit me. & tri
stor, q̃ non ip̃e quēadmodū Argus toto aspicere pos
sum corpore. Videor itaq̃ mihi pulchre iudicasse: om
nibus reddēs malū. Etem̃ rursus & hoc in re est, huic
esse contigit Iouis sororem, & uxorem: has
yo filias. q̃ pacto igit̃ nō difficile fuerit & tale iudiciū?
M. Hoc nō noui. verū nō est quare recuset̃ Iouis
imperīū. P. Ob hoc Mercuri, crediderim ip̃as
non difficiles futuras mihi geminas deuictas: si
tm̃ oculorū deprehendero vitium. M. Sic
aiūt se facturās. Tēpus yo icūbit tibi nūc exeq̃ndi iu
Tētemus, qd̃ em̃ agat quis? Illud yo prius (diciū. P.
mum scire volo: sufficiat ne considerare ipsas
quēadmodū se habent: an & subire nece sit, exactam
idaginē? M. Hoc qd̃ ad te ptinebit: quī iudex es.
ip̃era q̃dcūq̃ velis. P. q̃dcūq̃ & volo? Nudas vi
dere desydero. M. Exuite vos. Tu yo cōtemplare.
ego auertar. Ve. Recte o Paris, & prima quidem
exuar: ut cognoſcas, q̃ non solas habeo ul
nas cādidas: neq̃ bouinis oculū p̃dita, mltū gloriōr. eq̃
sum oībo simili? pulchra. Min. Nō prius i (liter
plam exueris Paris, anteaq̃ cestū deponat (incan
tatrix em̃ est) ne te incantauerit p̃ ip̃m. Atqui
cōueniēs fuerat: te nō adeo coloratā huc venire: neq̃
oblitam fucis, haud aliter q̃ fornica (tot & tātis

ραρτινα, ἀλλὰ γυμνὸν τὸ κάλλος ἐπιδεικνύειν. π. ἐν δὲ
γούσι τὸ περὶ τοῦ κεστοῦ, καὶ ἀπόθου. ἀφρο. τί οὖν οὐκ
καὶ σὺ Ἀθηνᾶ τῇ κορυφῇ ἀφελούσα, τίλην τῇ κεφαλῇ ἐπιδεικνύεις, ἀλλ' ἐπισείεις τὸν λόφον, καὶ τὸν Δικαστὴν φοβείσθαι; ἢ δέδρασ μὴ σοὶ ἐλέγχῃται τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων, ὅθεν τοῦ φοβεροῦ βλέπομενον; Ἀθ. ἰδού σοι ἡ κορυφή ἀντὶ ἀφίρηται. ἀφρο. ἰδού σοι καὶ ὁ κεστός. ηρα. ἀλλ' ἀποδυσόμεθα. π. ὦ Ζεῦ, τεράστιε τῆς θεᾶς, τοῦ κάλλος, τῆς ἡδονῆς. οἷά μὲν ἡ παρθένος; ὥς δὲ βασιλικὸν αὐτὴ καὶ σεμνὸν ἀπολάμπει, ἢ ἀληθῶς ἀξιοῦ τοῦ Διός, ὃς δὲ ἡδέως καὶ γλαφυρόντι, ἢ προσαγωγὸν ἐμειδίασεν. ἀλλ' ἦδη μὲν ἄλλος ἔχω τῆς εὐδαιμονίας. εἰ δοκῇ δέ, ἢ ἰδίᾳ καὶ ἐκάστῃ ἐπιδείμνω βούλομαι. ὥς νῦν γε ἀμφίβολός εἰμι, καὶ οὐκ οἶδα πρὸς ὅτι καὶ ἀποβλέψω πάντη τὰς ὀφείας περὶ σπώμενος. Α. οὕτω ποιῶμεν. π. ἄπειτε οὖν αἱ δύο, σὺ δὲ ὦ ηρα περίμενε. η. περιμένω, καὶ ἀπειδάν με ἀκριβῶς ἴδω, ὥς σοι τ' ἀλλὰ ἦδη σκοπεῖν, εἰ καλὰ σοι τὰ δῶρα τῆς νίκης τῆς ἐμῆς. ἦ γὰρ με ὦ πάρι Δικαστῆς εἶναι καλὴν, ἀπάσης ἔσθ' τῆς Ἀσίας δεσπότης. π. οὐκ ἐπὶ δώρεισ μὲν τὰ ἡμέτερα, πληρὴ ἄλλ' ἄπειθι. πεπραγέται γὰρ ἄπερ ἂν δοκῇ. σὺ δὲ πρόσθι Ἀθηνᾶ. Ἀθ. παρέσθ' ἡ σοὶ καὶ ταῖς ἡμεῖς ὦ πάρι Δικαστῆς λαλήν, οὐποτε ἥττωρ ἄπει ἐκ μάχης, ἀλλ' αἰκιστῶν. πολεμιστὴν γὰρ σε καὶ νικηφόρον ἄπερ γάσσομαι. π. οὐδὲν Ἀθηνᾶ δέ μοι πολέμου καὶ μάχης. εἰρήνη γὰρ, ὥς ὃς, τα νῦν ἔσχει τῇ φρυγίᾳ τε καὶ λυδίᾳ, καὶ ἀπολέμητος ἡμῖν ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχή. θαρ' ἔρει δέ, οὐ μειονεκτήσεις γὰρ. καὶ ἂν μὴ ἐπὶ δώροισι Δικάζωμεν. ἀλλ' ἐνδυνθε ἦδη καὶ ἐπίθου τῇ κορυφῇ

riā q̄ndā: s; nudā p̄chritudinē demōstrari. P. Bñ di
cunt de cestu. Depone. V. Quid igitur non
& tu Minerva galeā remouēs, tenue caput de
monstras: sed cōcutis galeam: & iudicem ter
res? An times/ne arguat glaucēdinem oculo
rum, si interritus aspiciat? Min. En, tibi galea
ip̄a aufertur. V. Ecce tibi cestus. IV. Sed
exuāur. P. O lupit/portētū visiōis, o p̄chritudiez
o voluptatē. Quā qdē virgo Min. q̄ v̄o regiū qdā
& venerāde icedit: & vere digna ē loue: aspe (luno
iucūdo ac benigno qdā: blādeq; s̄brisit. S; (ctu p̄ide
iam satis habeo foelicitatis. Si videt, priuatim
ad unāquāq; inspicere volo. q̄ nūc quidē abiguus sū:
& non noui ad quid respiciā, undiq; aspectum di
uellens. V. Sic faciāus. P. Abite igit̄ vos duę, tu
v̄o Iuno mane. I. Maneo, & postq; me exacte
videris: t̄pus erit tibi & alia iā cōsiderare, si pulchra tibi
vincā ego. Si em̄ me Paris, iudica (dona mea videāt:
chrā: totius eris Asię dñs. P. Nō cer̄ (ueris eē pul
na q̄ nobis accedēt/ver̄ alia cōiecturā faciēt (te do
q̄ videbunt. Ver̄ tu accede Miner. Mi. Ad sū tibi.
Et postq; me o Paris, iudicaueris pulchrā: nūq; victus
pugna/s; sp̄ vicēs. bellicosū em̄ te, victoriā (abibis ex
reddā. P. Nihil Min. opus ē mihi bello (referentē,
gna. pax em̄ (ut vides) nūc hab; Phrygiā & (& pu
Lydia;: & sine bello nobis ē patrię p̄cipatus. Cōfide
v̄o. nō minus habebis, equidē nō p̄p̄t dona iudicabi
mus. Sed induere nunc: imponeq; galeam.

ἱκανῶς γὰρ εἶδον· τὴν Ἀφροδίτην παρεῖνα καιρὸς· Ἀφ·
αὐτῇ σοι ἐγὼ πλησίον, καὶ σκόπει καὶ εἰς ἄκριβῶς μηδὲν
παρατρέχωρ, ἀλλ' ἐνδιατρίβωρ ἐκάστω τῶν μελῶν· εἰ δέ
θέλεις ὧς καλὴ, καὶ τάδε μου ὀκνονορ· ἐγὼ γὰρ πόλαι δ
ρῶσα σε νέον ὄντα καὶ καλὸν ὁπδίορ ὅνκ οἶδα, εἰ τίνα ἐτε
ρον ἢ φρυγία τρέφει· μακαρίζω μέρ τοῦ κάλλους· αἰτιῶμαι
δὲ τὸ μὴ ἀπολιπὼντα τοὺς σκοπέλους ἢ ταυτασί τας πέ
τρας κατ' ἄστυ ζῆν, ἀλλὰ διαφθείρειν τὸ κάλλος ἐν ἐρι
μιά· τί μέρ γὰρ σὺ ἀπολαύσεις τῶν δρῶν; τί δ' ἄν ἀπα
ναντο τοῦ σοῦ κάλλους αἰ βόες; ἔπρεπε δὲ ἡδὴ σοι γεγα
μικέναι, μὴ μέρ τοι ἄγρικόν τινα καὶ χωρίτιν, οἷαι κατὰ
τὴν ἰδὴν αἰγυνάμεσ, ἀλλὰ τίνα ἐκ τῆς ἑλλάδος, ἢ ἀργῶ
θεν, ἢ ἐκ κορίνθου, ἢ Ἀσκαιναρ· οἷα περ ἢ ἑλένη ἐστὶ νέα,
καὶ καλὴ, καὶ κατ' ὀνδὲρ ἐλάττωρ ἐμοῦ· καὶ τὸ δὴ μέγι
στον, ἐρωτικὴ· ἐκείνη γὰρ εἰ καὶ μόνον θεάσαι τό σε, οἷδ'
ἐγὼ, πάντα ἀπολιπῶσσι, καὶ παρασχούσα ἑαυτὴν ἐκδο
τορ ἔφεται καὶ συνοικήσει· πάντως δὲ καὶ σὺ ἀνέκοας τί
περὶ αὐτῆς; π· ὀνδὲρ ὧς Ἀφροδίτη· νῦν δὲ ἡδέως ἄν ἀ
κούσαι μί σου τὰ πάντα διηγούμενος· Ἀ· αὕτη θυγάτηρ
μέρ ἐστὶ λήδασ ἐκείνης τῆς καλῆς, ἐφ' ἣν δὲ Ζεὺς κατέστη
κύκνος γερόμενος· π· ποίᾳ δέ τις τὴν ὄψιν; Ἀ· λευ
κὴ μέρ, οἷα μὲν εἰκὸς ἐκ κύκνου γεγενημένη· ἀπαλὴ δὲ, ὥς ἐν
ὧς τραφῆσαι· γυμνάς τὰ πολλὰ καὶ παλαιστικὴ, καὶ οὕτω
δὴ τί περισπούδαστος, ὥστε ἢ πόλεμον ἀμφ' αὐτῇ γενέσ
θαι τοῦ Θησέως, ἄωρον ἔτι ἀρπάσαντος· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ
περ εἰς ὅμην κατέστη, πάντες οἱ ἄριστοι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ
τὴν μνηστῆραν ἀπὸ κινήσαν· προεβρίθη δὲ Μενέλαος τοῦ πελο
ποδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγὼ σοι καταπαράξομαι τὴν γὰ

sufficientē em̄ vidi te. Venerē adesse tempus est. V.
Ipa tibi ego ppe sū. cōtēplare undiq̃q̃ diligent̄, nihil
omittens: sed imorans unicuiq̃ membrorū. Si vero
vis o pulchre, & hęc mea audi obsecro. Ego olim vi
dens te iuuenem pulchrū qualē vix noui, si alte
rū Phrygia nutriat. bt̄m v̄o te reddā p̄chritudine. Cō
v̄o hoc: q̃ nō relinquēs scopulos & hāsce pe
(q̃ror
tras/in urbe viuīs. equidē corrumpis formā in soli
tudine. Quid em̄ tu frui queas mōtibꝫ? q̃d deniq̃ cu
rant tuā pulchritudinē boues? Deceret nāq̃ iā te uxo
rem ducere: nō agrestem & indigenā, quales in
Ida mulieres sūt: sed quandā ex Grēcia, Argo,
vel Corīntho: aut certe Lacenā, q̃l̄ Helena est iuuenis
& pulchra, nihilq̃ minor me. Et hoc maxi
mum: amatoria est. Illa em̄ si solū spectauerit te: noui
ego: omnia relinquet: & letam se tra
dens/sequet̄: & cohabitabit. Nū v̄o audieris nōnihil
de ipsa? P. Nihil Venus. Nunc v̄o iucunde au
dīrem, te omnia narrante. V. Hęc filia
est Ledaē illius pulchrę, ad quā Iupiter deuolauit
cygnus factus. P. Qual̄ v̄o ip̄a ē aspectu? V. Cā
dida, quēadmodū verisimile est eē ex cygno p̄genitā. te
ouo p̄ducta: exercēs se sepe: & lu
(nera deniq̃: & in
utiq̃ affectabil̄: ut & bellū p̄p̄t ip̄az (ctatrix. & adeo
Theseo/intēpestiue adhuc eā rapiēte. ver̄ em̄ (fuerit
q̃ ad florē gtatis deuenit: oēs optimi achi (uero post
desponsationē obtulerūt se. Dolectus v̄o (uor̄ ad
poneso gñe. Att̄n si velis, ego (Menelaus ex Pelo
i (tibi p̄ficiā nū

μοι· π· πῶς φῆς, τὸν τῆς γεγαμημένῃς; Δ· νέος εἶ
σύ καὶ ἄγριος· ἐγὼ δὲ οἶδα ὥς χρὴ τὰ τοιαῦτα δεῖν.
π· πῶς; ἐθέλω γάρ καὶ αὐτὸς εἰδέναι· Ἀφρο· σὺ μὲν
ἀποδῆκίσεις ἐπὶ θέῳ δὴ τῆς ἑλλάδος· κῶπει δ' ἄρ' ἀφί-
κη ἔσθ' τῇ Λακεδαίμονα, ὅφεται σε ἡ ἑλένη· τὸν τεῦθερ δὲ
ἐμὸν ἄρ' εἶναι τὸ ἔργον· ὥπως ἐρασθήσεταιί σου, καὶ ἀκολου-
θήσει· π· τοῦτ' αὐτὸ καὶ ἄπιστον εἶναι μὲν δοκεῖ, τὸ ἀπο-
λιποῦσαρ τὸν ἄνδρα, ἐθέλῃσαι βαρβαρῶ καὶ ξένῳ συνεκ-
πεύσαι· Ἀφρο· δῆρ' ἔρῃ, τούτου γε ἔνεκα παῖδε γὰρ μοι
ἔσθ' οὐ δύω καλῶ ἴμερος, καὶ ἔρως, τοῦτω σοι παραδώσω
ἡγεμόνε τῆς ὁδοῦ γεννησομένῳ, καὶ ὁ μὲν ἔρως ὄλῳσ πα-
ρελθὼν ἔσθ' αὐτῇ, ἀναγκάσει τὴν γυνῶκα ἔρῳ, ὃ δ' ἴμερος
αὐτῷ σοὶ περικυθεῖς τοῦθ' ὅπως ἐσὶν ἴμερτόν τε, θήσῃ καὶ
ἔρασμιον· ἢ αὐτὴ δὲ συμπαροῦσα δειλίσσεται καὶ τῶν κα-
ρίτων ἀκολουθεῖν, ὅπως αὐτὴν ἀναπαύσομεν· π· ὅπως
μὲν τάχα χωρήσει ἄδῃλον ὧς Ἀφροδίτῃ· πληρὲς γὰρ ἡδὴ
τῆς ἑλένης καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ ὄρῳ αὐτὴν οἶομαι, καὶ
πλέω ἐνθὺ τῆς ἑλλάδος, καὶ τῆς σπάρτης ἐπιδαιμῶ, ἢ ἐπ' ὅ-
νειμι ἔχωρ τῇ γυνῶκα, ἢ ἄχθομαι ὅτι μὴ πάντα ταῦτα
ἡδὴ ποίω· Ἀφρο· μὴ πρότερον ἐρασθῇς ὧς παρί, πρὶν ἐμέ
τὴν προμνήστρια καὶ νυμφαγωγὸν ἀμείψασθαι τῇ κρί-
σει· πρέπει γὰρ καὶ μενικφόρον ὑμῖν συμπαρεῖναι, ἢ ἔορ-
τάζειν ἅμα καὶ τοὺς γάμους, καὶ τὰ ἐπὶ νῆκ'· πάντα
γὰρ ἐνεστί σοι τὸν ἔρωτα, τὸ κάλλος, τὸν γάμον τούτου τοῦ
μύλου πρίσθαι· παρίσ· δέδοικα μὴ μου ἀμελήσεις
μετὰ τὴν κρίσιν· Ἀφροδίτη· βούλει ἐπομίσσομαι; πα-
ρίσ· μὴ δαμῶσ'· ἀλλ' ὑπόσχου πάλιν· Ἀφροδίτη· ὑπὲρ
σχνοῦμαι δὴ σοι τὴν ἑλένην.

ptias. P. q̄ pacto ais, eius q̄ iā nupta ē? V. Iuueis es
tu & agrestis: ego aut̄ scio quō opteat talia facere.

P. Quomodo? volo em̄ & ip̄e scire. V. Tu
peregrinaberis ut speculeris Gr̄ciā. & postq̄ puenes
ris in Spartam/ videbit te Helena. Tū vero

mei fuerit operis, quō amore capiat̄ tui: & sequa-

tur. P. Hoc ip̄m & mirabile eē mihi videt̄: vt de-

serat virū: velitq̄ barbaro ac hospiti iungi

naugio. V. Confide, huius rei causa pueri mihi

sūt duo pulchri, Desideriū, & Cupido, hos tibi p̄bebo

duces viḡ futuros. & Cupido prorsus ac-

cendet ip̄am: cogetq̄ mulierē amare. Desiderium

tibi ip̄si imissuz, si qd in te est desiderabile, ponet &

amabile. Ip̄a v̄o astans/ rogabo & Gra-

tias ut sequant̄: oēs q̄ sic ei p̄suadeamus. P. Quō

forſitan procedat incertū est Venus, ver̄ amo iam

Helenā: neq̄ noui quō: & itueri ip̄a mihi videor: na-

uigo q̄ statim in Gr̄ciā: & ad Spartā p̄ficiscor: ac ar-

deo habere mulierē: & tristor q̄ non omnia hæc

facio. V. Non prius amatus fueris Paris, q̄ me

d̄spōdēdi mediatricē, et nuptiar̄ ducē d̄signaueris iu-

dicio. decet em̄ & me victoriā r̄ferētē vob̄, si p̄adeē: ce-

lebrareq̄ pariū nuptias & p̄mia victoriæ. omnia

em̄ insunt tibi: amorē, pulchritudinē, & nuptias hoc

pomo comparare. P. Timeo ne me neglexeris

post iudicium. Venus. Vis iurem? Pa-

ris. Nequa q̄, sed promitte rursus. Ve. Pro-

mitto utiq̄ tibi Helenam

παράδωσεν γυνῶναι καὶ ἀκολουθήσειν γε ἔτι αὐτόν, ἢ ἀφί-
ξεσθαι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν Ἴλιον, καὶ αὐτὴν παρέσομαι, καὶ
συνπαράξω τὰ πάντα. π. καὶ τὸν ἔρωτα, καὶ τὸν ἴμερον,
καὶ χάριτας ἄξεις. α. θάρ' ῥε, καὶ τὸν πόδον, καὶ τὸν ἔ-
μέναιον πρὸς τοῦτοισι παραλήχομαι. π. οὐκοῦν ἐπὶ τοῖς
τοῖς δίδωμι τὸ μῆλον, ἐπὶ τοῖς τοῖς λάμβανε.

καὶ Ἄρεω, καὶ Ἑρμοῦ, ΑΡΕΣ.
ἤκουσας ὦ Ἑρμῆ, οἷα ἠπεύλησεν ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὥς ὑπερο-
πτικὰ καὶ ἀπίθανα. ἢ ἔδελίσσω φησὶν, ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ οὐ-
ρανοῦ σείρω καὶ καθίσω, ὑμεῖς δ' ἢ ἀποκρεμασθέντες κατα-
σπαρ βιάησθε με μάτηρ πονήσετε. οὐ γάρ τῃ καθελεύσει-
τε. εἰ δέ ἐγὼ θελήσαιμι ἐνεκῦσαι, οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ
τὴν γῆν ἅμα καὶ τὴν θάλασσαν συναρτήσας μετεωρίω. καὶ
τ' ἄλλα ὅσα καὶ σύ ἀνέκοας. ἐγὼ δέ τί μιν καθ' ἐμ' ἀπάν-
των ἀμείνονα καὶ ἰσχυρότερόν ἐστιν, οὐκ ἂν ἄρνηθῆην, ὁμοῦ
δὲ τῶν τοσούτων ὑπερφέρειν ὥς μὴ καταβαρῆσειν αὐτόν
καὶ αὐτὴν γῆν καὶ αὐτὴν θάλασσαν προσλάβωμεν, οὐκ ἂν πεισ-
θῆην. Ε. ἐνφύμει ὦ Ἄρεσ. οὐ γάρ ἀσφαλὲς λέγεις τὰ τοι-
αῦτα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. α.
οἶε γάρ με πρὸς πάντα ἄρταῦτα εἰπεῖν. οὐκί δέ πρὸς
μόνον σέ. ὅρ' ἐχέμεν θῆρ' ἢ πιάμην. ὁ γοῦν μάλιστα γελοῖ-
ον ἔδοξε μοι οἰκίσαντι μεταξὺ τῆς ἀπειλῆς, οὐκ ἂν δυναί-
μην σιωπῆσαι πρὸς σέ. μέμνημαι γάρ ἐν πρό πολλοῦ ὅ-
ποτε ὁ ποσειδῶν, καὶ ἡ Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἔπειναν πάντες ἔπει-
βούλευσαν ξυνδῆσαι αὐτόν λαβόντες, ὥς παντῶν ἢ δὲ
διδῶν, καὶ ταῦτα τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μὴ γέ ἢ θεῖος κατελευ-
σάσα ἐκάλεσεν αὐτῷ σύμμαχον βριάρεωρ ἐκατόγχειρα ὄν-
τα, καὶ ἂν ἔδεδετο αὐτῷ κεραυνῷ καὶ βροντῇ. ταῦτα λογιζο-

traditurā me tibi uxore: & q̄ seq̄ curauero ip̄am si ac
nire ad vos Troiā: ip̄aq̄ adero/ (pue
cooperando oīa. P. Nunqd Cupidinē/ Desideriū/
& Gratias adduces? V. Cōfide. Desideriū/ & Hy
meneū ultra hos adducam. P. Igitur ob hęc
do tibi pomum: ideoq̄ adcipe.

21 Mars. & Mercurius. MARS.

Audistīn Mercuri, q̄lia mīatus est nobis Iupit̄: q̄ sup
ba & absurda? Si voluero ait, ego ex coe
lo catenā demittam: vos ȳo si suspēsi huic/ detra
here me conemini: frustra laborabitis. nō em̄ me deor
tis. Si ȳo ego voluero fursū traher̄: nō solū (sū trahes
trā si & mare cōuehēs/ in sublime ferā. & (vos/ s̄ et
alia q̄cūq̄ & tu audiuiti. Ego ȳo, q̄ cū unoq̄q̄ figu
sit melior & fortior, nō negauerī. verē (latī collatus,
tñ tot & tantis p̄stare: ut nō grauitate vincamus ip̄z /
etiā si terrā/ etiā si mare adiunxerimus, non cre
diderī. Mer. Bona verba Mars, nō em̄ tutū ē dice
lia, ne & aliqd fortiamur ob petulantia. Ma. (re ta
Num putas me apud oēs hęc dicere? Imō ȳo ad
te solū: quē loquēdo cōtinentē sciebā, qd̄ igit̄ maxime
culū visum est mihi audiēti in̄ minas/ nō pos (ridi
sum tacere apud te. Memī em̄ nō ita m̄to ante, quan
do Neptunus/ Iuno/ & Minerua insurgentes, machi
nati s̄, cōprehensū ip̄z in vincula cōijcere: q̄ntope for
midarit. & id tres dūtaxat Deos. & nisi Thetis misera
ta, vocasset ip̄i auxiliatorē Briareum centimanum,
et em̄ ligatus eēt ip̄o cū fulmīe & tonitru. Hęc reuol

μένω ἐπὶ εἴ μοι γελᾷ ἐπὶ τῇ καλλιρημοσύνῃ αὐτοῦ. Ε-
σιώπα· ἐνφίμει· οὐ γάρ ἀσφαλέος οὔτε σοὶ λέγειν, οὔτε εἰ-
μοὶ ἀκούειν τὰ τοιαῦτα.

ΚΒ' ΠΑΥΔΟΣ, ΚΑΙ Ἑρμού. ΠΑΝ·
Χαίρει ὦ πάτερ Ἑρμῆ· Ερ· νῆ καὶ σύ γε ἄλλὰ πῶς ἐγώ
σοὺ πατήρ; Π· οὐχ ὁ κυλλήνιος Ἑρμῆς ὡρτυχάνεισ;
Ε· καὶ μάλα· πῶς οὐρῆος ἐμὸς εἴ; Π· μοι χίδηός
εἰμι ἐξ ἔρωτός σοι γεόμενος· Ε· νῆ Δία, τράγον ἴσως τι
νὸς μοι χεύσαντος αἴγα· ἐμὸς γάρ πῶς κέρατα ἔχω, καὶ
ῥίνα τοιαύτην, καὶ πώγωνά λάσιον, καὶ σκέλη διχηνᾶ καὶ
τραγικὰ, καὶ οὐράν ὑπὲρ τὰς πυγὰς; Π· δ' ὅσα ἀρ' ἀπο-
σιώησ' εἰς ἐμέ τόν σεαυτοῦ υἱὸν ὦ πάτερ, ἐπυνείδιστον
ἀποφαίνει, μᾶλλον δὲ σεαυτόν, ὅς τοι αὐτὰ γεννᾷς καὶ παι-
δοποιεῖς· ἐγὼ δὲ ἀναίτιος· Ε· τίνα δὲ καὶ φῆς σου μη-
τέρα; ἢ που ἄλλαθ' αἴγα μοι χεύσας ἔγωγε; Π· οὐκ αἴ-
γα ἐμοί χενσας, ἀλλ' ἀνάμνησόν σεαυτόν· εἴ ποτε ἐν Ἀρκα-
δίᾳ παῖδά ἐλευθέραν ἐβιάσῃ, τί λακωντὸν λακτυλὸν καὶ
τῆισ, καὶ ἐπιπολὺν ἀπορῆισ; τῇ ἱκαρίῳ λέγω πηνελόπην·
Ε· εἴτα τί παθοῦσα ἐκείνη αὐτ' ἐμοῦ τράγω σε δ' μοι οὐκ ἔ-
τεκεν; Π· αὐτῆς ἐκείνης λόγον σοὶ ἔρῳ· δ' τε γὰρ με ἐξέ-
πεμψεν ἐπὶ τῇ Ἀρκαδίᾳ, ὦ παῖ, μήτηρ μέρ σου ἔφη, ἐγὼ
εἰμι πηνελόπη ἡ σπαρτιάτις, τὸν πατέρα δὲ γίνωσκε θεὸς
ἔχω Ἑρμῆν τὸν μαίαν τὸν Διός· εἰ δὲ κεραιφόρος καὶ τρα-
γοσκελὴς εἴ, μὴ λυπεῖται σε· ὅπως γὰρ μοι συνῆν ὁ πατήρ,
ὁ σοὺ τράγω ἑαυτὸν ἀπεικασεν ὥς λαῶν, καὶ διὰ τοῦτο δ'
μοι οὐκ ἀπέβησ' τῷ τράγω· Ε· νῆ Δία, μέμνημαι ποιήσας
τί τοιοῦτον· ἐγὼ οὐρ' ὅτι καὶ λεί με γὰρ φρονῶν, ἔτι ἀγένη-
ος αὐτὸς ὡρ' σὸν πατήρ καλῶσομαι, καὶ γέλῳτα ὀφλήσῃ

uenti/libebat mihi ridere ob iactantiā ipsius, Mer.
Sile. Bona verba. non em̄ tutū est tibi dicere: neq; mi
hi audire talia.

22

Panis. & Mercurij.

PAN.

Salve o pat̄ Mercuri. M. Et tu qdē salve. s; quō ego
tuus pat̄ sum? P. Nōne cyllenius Mercurius tu es?

M. Et maxime. q̄ pacto igit̄ filius meus es? P. Il
lū ex amore tibi factus. M. Per Iouē, for̄ (legitius
ius mēchātis cū capra. meus em̄ quō cor (sitā alicu
us, nasū talē, barbā hirtā, tibias bifidas (nua hēat fili
hirsutas, pindē caudā sup̄ nates. P. Quot cōui (&
cia congefferis in me tuū filiū o pat̄, vituperabilem
demrādo: magis teip̄z otamināt, q̄ tales generas gna
tosq; pcreas. at ego culpa vaco. M. Quā v̄o ais tu
trē? vel ubi latui/qñ cū capra rē haberē e (am ma
pra mēchatus es: s; omiscei tecū si (go? P. nō cū ca
dia puellā liberā violaueris: qd mordēdo (alñ i Arca
ris: & tandē dubitas? Icarī dico Penelopē. (digitū q̄

M. Deinde quid agens illa/ ex me hirco te si sem pe
perit? P. Ip̄ius sermonē tibi dicam. Quādo me e
misit in Arcadiam: o fili, mat̄ quidē tua ait, ego
sum Penelope lacena: patrē cognosce deum
hñs Mercuriū Maie & Iouis filiū. Q; v̄o corniger hir
tusq; tibias es/ ne molestet te. qñ em̄ mihi coi (su
ille tuus, hirco seip̄z sifez fecit, ut lateret: & (bat pat̄
miscedis hirco. M. Per Iouē, memi me (ob hoc si
tale qd. Ego igit̄ q ob p̄chritudinē magnū sa (fecisse
bisexñs, tuus pat̄ vocabor: & risū (piēs, adhuc iber
(captabo

παρὰ πάντοτε ἐπὶ τῇ εὐπαιδείᾳ. π. καὶ μὴν οὐ κατὰ σῶ-
νός σε ὦ πάτερ. μουνισκός τε γὰρ εἰμί, καὶ σιγίζω πάνυ καὶ
πυρόν, καὶ ὁ Διόνυσος οὐδὲν ἐμοῦ ἄνευ ποιεῖν δύναται, ἄλλὰ
ἐταῖρον καὶ θιασώτην πεποίηκέ με καὶ ἡγοῦμαι αὐτῷ χοροῦ.
καὶ τὰ ποίμνια δὲ εἰ θεάσαιό μου ὅποσα περὶ τέγεα καὶ
ἀνὰ τὸ παρθένιον ἔχω, πάνυ ἡσθήσῃ. ἄρχω δὲ καὶ τῆς Ἀρκ-
τίας ἀπαύσης, πρώην δὲ καὶ Ἀθηναίοις συμμαχήσας οὕτως
ἠρίψενσα ἐν μαρμαρυγῇ, ὥστε καὶ ἀριστέιον ἡρέθη μοί τὸ ὑπὲρ
τῇ ἀκροπόλει σπήλαιον. ἦν γοῦν ἐς Ἀθήνας ἔλθῃς εἴσῃ ὅ-
σον ἐκεί τοῦ πανός ὄνομα. Ε. εἰπέ δέ μοι, γεγάμηκας ὦ
παῖρ; ἦν τοῦτο γὰρ οἶμαι καλοῦσί σε. π. οὐδαμῶς ὦ πά-
τερ, ἐρωτικός γὰρ εἰμί, καὶ οὐκ ἂν ἀγαπήσαιμι συνῶν μίαν.
Ε. τοῖς αἰζὶ ἀλαδὴ ἐπιβαίνεις. π. σὺ μὲρ σκώπτεις,
ἐγὼ δὲ τῇ τε Ἥχῳ καὶ τῇ Πίτυϊ σύνειμι, καὶ ἀπάσασιν ταῖς
τοῦ Διονύσου μαῖνάσι, καὶ πάντοτε δάζομαι πρὸς αὐ-
τῶν. Ε. οἶσθα οὖν ὅτι χάρις ὦ τέκνον, ταπρῶτα αἰ τοῦτέ
μοι; π. πρόσταττε ὦ πάτερ, ἡμεῖς δὲ ἴδωμεν ταῦτα.
Ε. καὶ πρόσθι μοι καὶ φιλοφρονον. πατέρες δὲ ὄρα μὴ
καλέσῃς με ἀκούοντός γε τίνος.

ΚΥ. Ἀπολλωνος. καὶ Διονύσου. ΑΠΟΛΛΟΝ.
τί ἄρ' ἐλέγοιμεν ὁμοκτρίους ὦ Διόνυσε, ἀδελφούς οὐκ
τας ἔρωτα, καὶ ἑρμαφρόδιτον, καὶ πρίατον ἀνομοίους ὄν-
τας τὰς μορφάς, καὶ τὰ ἐπὶ τῇδεύματα; ὁ μὲν γὰρ πάγκαν-
λος, καὶ τοξότης, καὶ δύναμις οὐ μικράν περιβεβλημένος
ἀπάντων ἄρχων. ὁ δὲ θῆλυς καὶ ἡμίανδρος, καὶ ἀμφίβο-
λος τῇ ὀψι, οὐκ ἄρ' διακρίναίς εἰτ' ἔφηβός ἐστιν, εἴτε καὶ
παρθένος. ὁ δὲ καὶ πέρα τοῦ ἐντρεπτοῦς ἀνδρικόος ὁ πρία-
τος. Δ. μὴ ἐνθαυμάσῃς ὦ Ἀπολλόν, οὐ γὰρ ἦ Ἀφροδί-

apud oēs ob foelices liberos. P. At q̄ dedecori fue-
ro tibi pat̄: musicus etem̄ sum: & fistula ludo mltū cō-
cinne. & Bacchus nihil sine me facere potest: sed
socium choreę fecit me: & duco ipsi chorum.

Verū tñ ouilia si spectaueris mea/ q̄t circa Tegeā/ &
supra Partheniū hēo: valde miraberis. Impero yō Ar-
dię totę. Prius yō & Atheniēsib; auxiliatus/ sic (ca-
strēnue rē gessi ī Marathone: ut & p̄mū erectū sit mis-
sumitate urbis antrū. Si igit̄ Athenas iueris: sci; (hī in-
tū illic Pan nomē hēat. M. Dic mihi: duxi; (es q̄n-
Pan: lā em̄ hoc (ut puto) iuitabūt te. P. (sti uxore
ter, amator em̄ sū: & nō amarē rē hñs cū (Neq̄q̄ pa-
M. Capras vic; cōscēdis. P. Tu qdē mor; (unica,
at ego cū Echo/ & Piti coeo: cūq; omnibus (des.
Dionysij mēnadibus, deniq; valde affector ab i-
pis. M. Nosti igit̄ ī q̄ gratificeris fili, primuz petēti
mihi? P. Impera pater, nos viderimus illud.

M. aggredere me: comitq; alloq̄re, patrē yō vide ne
appellaueris audiente aliquo.

23 Apollinis, & Bacchi. APOLLO

Quid rei ē: dicēus ne eadē matre genitos Bacchē, frēs
Cupidinē, Hermaphroditū, & Priapū: inæq̄les existē-
tes/ formas & studia gēlia hñtes? Hic etem̄ oīno pul-
cher, sagittarius, & vi non parua stīpatus
oīb; impat. Alius yō effœminatus, semiuir, & ābigu-
us aspectu: nec facile discernas, adolescens ne, an
virgo. Alius aut̄ ultra q̄ deceat virilis est Priap-
pus. B. Nihil mireris Apollo, non enim Ves-

τη αἰτία τούτου, ἀλλὰ οἱ πατέρες διάφοροι γεγενημένοι, ὧς
που γε καὶ ὁμοπαῖδες πολλάκις ἐκ μιᾶς γαστροῦς ὁ μὲν
ἄρσκη, ἐδὲ θήλεια· ὥς περ ὑμεῖς γίνονται. Α· ναὶ ἀλλ' ἢ
μεῖς ὁμοιοὶ ἐσμεν, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδεύομεν. τοξόται γάρ
ἀμφώ. Δ· μέχρι μὲν τόξου τὰ αὐτὰ ὦσ' ἀπολλοῦ,
ἐκείνα δὲ οὐχ ὁμοία· ὅτι ἡ μὲν Ἀρτεμις ξεραιτενεῖ ἐν σὺν
θαις, σὺ δὲ μαυτεύῃ καὶ ἰᾷ τοὺς κἄμνοντας. Α· οἶε γάρ
τὴν ἀδελφὴν χαίρειν τοῖς σὺνθαις, ἢ γε καὶ παρεσκεύασται
ἡρτίς· ἔλλην ἀφίκηται ὅτε ἐς τὴν ταυρικὴν συνεκπλεύσῃ.
μετ' αὐτοῦ, μυσαιττομένη τὰς σφαγὰς. Δ· εὖ γε ἐκείνη ποι
οῦσα· ὁ μὲν γάρ τοι πρίαπος ὃ γελῶν γάρ τί σοι διηγήσοι
μαι· πρῶν ἐν λαμπάκῳ γενόμενος, ἐγὼ μὲν παρήειν τὴν
πόλιν, ὁ δὲ ὑποδεξάμενός με, καὶ ξενίσας παρ' αὐτῷ, ἐπει
δὴ ἀνεπανσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἱκανῶς ὑποβεβρεγμέ
νοι, κατ' αὐτὰς πρὸ μέσας νύκτας ἐπαναστάς ὁ γενναῖος
αἰδοῦμαι δὲ λέγειν. Α· ἐπείρασέ· Δ· τοιοῦτόν ἐστι.
Α· σὺ δέ τί πρόσ ταῦτα· Δ· τί γάρ ἄλλο; ἢ ἐγέλασαι.
Α· εὖ γε, τὸ μὴ χαλεπῶς μὴ δὲ ἀγρίως· συγγνωστός γάρ
εἰ καλῶν σε ὀτῶς ὄντα ἐπείρα. Δ· τούτου μὲν οὕμ' ἐνεκα καὶ
ἐπὶ σέ· ἄρ' ὦσ' ἀπολλοῦ ἀγάγοι τὴν πείραν· καλὸς γάρ σὺ καὶ
κομήτης, ὥς καὶ νῆφοντα ἄρ' σοὶ τὸν πρίαπον ἐπιχειρῆσαι.
Α· ἀλλ' ἐν ἐπιχειρήσει γε ὦ Διόνυσε· ἔχω γάρ μετὰ τῆς
κόμης καὶ τόξα.

καὶ

Ἑρμοῦ· καὶ μαίᾳς.

ΕΡΜΗΣ

ἔστι γάρ τις ὦ μήτερ ἐν οὐρανῷ θεὸς ἀθλιώτερος ἐμοῦ·
μὴ μὴ λέγε ὦ Ἑρμῆ τοιοῦτον μηδὲν. Ε· τί μὴ λέγω; ὅς
τοσ' αὐτὰ πράγματα ἔχω μόνος κἄμνον, καὶ πρόσ τοσ' αὐ
τὰς ὑπηρεσίᾳ διασπώμενος· ἔωθεν μὲν γάρ ἐξανασάντα

nus causa huius est: sed patres differētes. quemad-
modū & ex eodē p̄re geniti, sepe ex uno vētre unus
mas/ alia femina p̄dit. sic estis & vos geniti. A. Pro
nos sises sumus: & eadē exercēus studia. sagit (fecto
ambo sumus. B. Verē q̄d ad arcū p̄tinet, (tarj em̄
At illa ip̄aria: q̄ Diana hospites inficit (hmōi s̄t Ap.
thas: tu v̄o vaticinaris mederisq̄ egrotis. A. (iē Scy-
sororē gaudē Scythis: s̄ illa & p̄parata ē (Tu putas
si q̄s gr̄cus pueniat aliq̄n in Tauricā/ simul nauigare
cum ip̄o: odio prosequēs cēdes. B. Euge illa sic fa-
ciat. Porro quid de Priapo? Rīdicolū q̄ppiā tibi narra-
bo. Nup̄ in Lampſaco eram: accesseramq̄ ad
citātē. ille suscipiēs me/ et hospitium p̄bēs ap̄d ip̄s: post
q̄ cessaueramus a symposio sufficient̄ satura-
ti: post hęc media nocte insurgens ille generosus.
tamē vereor dicere. A. Tentauit te? B. Hoc est.
A. Tu v̄o q̄d ad hęc? B. q̄d em̄ aliud facerē? risi.
A. Euge hoc nō moleste feras, neq̄ rustice, venia em̄
si te sic pulchrū tētauit. B. huius igit̄ rei gr̄a (dignus
erga te Apollo exerceat tētationē. pulcher em̄ es tu et
comatus: ut sobriū tibi Priapum allicias.
A. Sed non tentabit Dionys̄. habeo enim cum
coma & sagittas.

22 Mercurij. & Maię. MERCVR.

Est quis ma' ter, in cōelo deus miserior me?
Ma. Ne dixeris Mer, q̄d istiusmodi. Mer. q̄d nō di
tot & tāta negocia hēo solus laborās, i tā multis (cā: q̄
ta mīsteria distractus, Mane surgenti

σαίρειν τὸ συμπόσιον δέι, καὶ διασρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν·
εἴτα ἐνδεκίσαντα ἕκαστα, παρεστάναι τῷ Δίῳ, καὶ δια-
φέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ' αὐτοῦ ἄνω καὶ κάτω ἡμε-
ροδρομοῦντα καὶ ἐπανελθόντα ἔτι κεκονιμένον παρατιθέναι
τὴν ἀμβροσίαν, πρὶν δὲ τὸν νεώνητον τοῦτον οἰνοχόον ἡγεῖν·
καὶ τὸ νεήταρ ἐγὼ ἐνέχεον· τὸ δὲ πάντων δεινότατον, ὅτι μὴ
δὲ νυκτὸς καθεύδω μόνος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ δέι με καὶ τότε τῷ
πλούτῳ ψυχαγωγεῖν, καὶ νεκροπομπὴν εἶναι, καὶ παρεσ-
ταίναι τῷ δικαστηρίῳ· οὐ γὰρ ἡκανά μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν-
παλαίστραις εἶναι, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κηρύττειν, καὶ ῥη-
τορας ἐκδιδάσκειν ἀλλ' ἔτι καὶ νεκρικὰ συνδιαπράττειν με-
μερισμένον· καὶ τὰ μὲν τῆς ἀλδίας τέκνα παρ' ἡμέραν ἐκά-
τερος ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν ᾧδον ἐσίν, ἐμοὶ δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν καὶ ταῦτα καὶ εἶναι ποιεῖν ἀναγκάσιον· καὶ ὁ μὲν Ἀλκί-
μένης καὶ Σεμέλης υἱὸς ἐκ γυναικῶν Δυσήνων γενόμενος ἐνω-
χοῦνται ἀφρόντιδες, ὁ δὲ μαίᾳς τῆς Ἀτλαντοῦς διακονοῦ-
μαι αὐτοῖς· καὶ νῦν ἄρτι ἡκοντά με ἀπὸ Σιδῶνος παρὰ τῆς
κάδμου θυγατρὸς, ἐφ' ἣν πέπομφέ με ὀφόμενον ὅτι πράτ-
τει ἡ πόλις, μὴ δὲ ἀναπνεύσαντα πέπομφερ αὐθις ἐς τὸ Ἀρ-
γος ἐπισκεφόμενον τὴν Δανάην· εἴτ' ἐκείθεν ἐς βοιωτίαν φη-
σίμ, ἐλθὰν ἐν παρὸδῳ τὴν Ἀντιόχην ἰδέ· καὶ ὅλως ἀπηγο-
ρευκα ἦδη· εἰ γοῦν μοι δυνατὸν ἦν, ἠδέωσ' ἄρ' ἡζίωσα περ-
πάσθαι, ὥσπερ δι' ἐμὴν γῆν κακῶς δουλεύοντες· μετὰ ταῦ-
τα ὦ τέκνον, χρὴ γὰρ πάντα ὑπηρετεῖν τῷ πατρὶ νεανίαν ὄν-
τα, καὶ νῦν, ὥσπερ ἐπέμφθης, σοῦ βεῖ ἐς Ἀργος, εἴτα ἐς τὴν
βοιωτίαν, μὴ καὶ πληγὰς βραδύνων λάβοις· ὀξύχολοι γὰρ
δι' ἐρῶντες·

verrendū est coenaculum: sternenda curia
a. recte dein dpositis singul/assister necessū ē Ioui: af
ferre nuncia ab ipso, sursum deorsumq; toto di
e cursitatē, & redeūtē, adhuc puluere r̄persū mīstrā
ambrosiā. ac priusq; nouitius ille pocillator veniret
& nectar ego ifundebā. Hoc v̄o oīm molestissimū: q
nocte dormio solus oīm: s; optet me tunc ad (neq;
Plutonē aīas deducere: & mortuorū pōpē intēē: sīq;
stere tribunalib;. Nō em̄ sufficebāt mihi diurna (assi
palestris exn̄do: i cōciōib; pconē agēdo/ & (opa in
tores edocēdo: nisi p̄t hęc ad res mortuorū sī (rhe
putarer. Atq; Ledę filij in die alter (pagēdas de
nis vicib; i celo atq; i inferno s̄: mihi v̄o p unāquāq;
em & hęc & illa facere necesse est. Et quidē Alc (di
meng & Semeles filij, ex mulierib; miseris editi, exu
lantur ociosi: at filius ego Maię Atlantis, serui
o ipsis. Et nunc nouit venientē me ex Sidone/a
Cadmi filia: ad quā miserat me, ut vide
rē qd ageret puella: necdū r̄spirātē, misit rursus ad Ar
gos, speculaturū Danaen. Deinde illinc in Boetiā a
it, profectus obiter, Antiopā vide, ut prorsus pari
turū me negaueri mō. Si igit̄ mihi possibile eēt, lubēs
cerē: quēadmodū q i t̄ra durā s̄uiūt s̄uitutē. M. (fa
sta gnate. opz em̄ p oīa morē gerere pa (Missa faci
& nūc quēadmodū missus es, vade ad (tri iuuenes.
Boetiā, ne verbera morans capias, ira Argus: dein i
amantes.
(cundi sunt em̄

οἷα πεποίηκας ὧς τίτάνων κάκισε· ἀπλώλεκας τὰ ἐν τῇ
 γῇ ἅπαντα, μεραινίῳ ἀνοήτῳ πησεύσας τὸ ἄρμα, ὅς τοι
 μὲν κατέφλεξε πρόσγειος ἐνεχθείς· τὰ δὲ ὑπὸ κρύουσι δια
 φθαρῆναι ἐποίησε, πολὺν αὐτῶν ἀποσπάσας τὸ πῦρ· καὶ δὴ
 λῶσ' οὐδὲν ὅτι οὐ ξυνετάρραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγὼ ξυ
 νείσ' τὸ γυγνόμενον κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ, οὐδέ λεί
 χονον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν· τοιοῦτον ἡμῖν τὸν καλὸν ἡ
 νίοχον καὶ διφρηλάτην ἐπέποιμασ· ἦλ' ἡμάρτομεν ὧς Ζεῦ
 ἀλλὰ μὴ καλέποινε· ἐπεεί σθ' ὑἱὸς πολλὰ ἱκετεύοντι· πό
 θεμ γὰρ ἄν καὶ ἡλπίσας τολικοῦτον γενέσθαι κακόν· Ζ
 ὄν' ἡιδεῖσ' ὅσ' οἱ ἐδίδετο ἀκριβείας τὸ πρῶγμα, καὶ ὥς εἰ βρα
 χύτις ἐκβαίη τῆς δόρυ, οἴχεται πάντα· καὶ γνῶσις δὲ καὶ τῶν
 ἰππῶν τὸν θυμὸν ὥς δέῃ συνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν· εἰ
 γὰρ ἐνδοίητις, ἀφηνιάζουσιν ἐνδύς· ὥς περ ἀμέλει καὶ τοῦ
 τὸν ἐξήνεγκαν, ἄρτι μὲν ἐπὶ τὰ λαῖά, μετ' ὀλίγον δὲ ἐπὶ
 τὰ δεξιά, καὶ ἐς τὸ ἐναντίον τοῦ δρόμου ἐνίστε καὶ ἄνω καὶ κα
 τω, ὅλως ἐνθα ἐβούλοντο αὐτοῖ· ὃ δὲ οὐκ εἶχε δ' τι χρῆσαι
 το αὐτοῖς· ἦλ' ταῦτα μὲν πάντα ἡπισάμην, καὶ διὰ τοῦτο
 ἀντίειχον ἐπὶ πολὺ καὶ οὐκ ἐπίστευον αὐτῷ τῇ ἑλάσῃ· ἐπεὶ
 δὲ κατελιπάρεσε δουρὺν, καὶ ἡ μήτηρ κλυμένη μετ' αὐτοῦ
 ἀναβιβασάμενος ἐπὶ τὸ ἄρμα, ὑπεδέμην ὅπως μὲν χρῆ
 βεσθιέναι αὐτὸν ἐφ' ὅπως οὐδέ ἐς τὸ ἄνω ἀφέντα ὑπερνεχ
 θῆναι, εἶτα ἐς τὸ κάταντες αὐθις ἐπὶ νεύειν, καὶ ὥς ἐγχεα
 τῇ εἶναι τῶν ἡνιῶν, καὶ μὴ ἐφίέναι τῷ θυμῷ τῶν ἰππῶν· εἴ
 πορ δὲ καὶ ἡλίκος ὁ κίνδυνος εἰ μὴ ὀρθῇ ἐλαύνει· ὃ δὲ, πῶς
 γὰρ ἦν, ἐπιβάς τοσούτου πυρὸς, καὶ ἐπὶ κῦψας ἐς βάθος
 ἀχανές, ἐξεπλόγη,

Qualia fecisti Titan pessime? Perdidisti in
terra oīa: adulescētulo imprudēti cōmittēs currū, q oīa
obussit: ad trā cursū deflectēs, oīa p inde p frigore cor
rumpi fecit: multū ab ipīs diuellēs ignem: & pror
sus nihil qd nō turbauerit cōfuderitq. Et nisi ego co
gnosceus factū/deiecissem ipm fulmine: nihil re
liqui hominibz pmanisset, talē nobis pulchrum aus
rigam & ministrū emisisti. Phœ. Peccaui Iupiter,
verēt nō moleste feras: q credideri filio mīta suppli
de em dephēder potuisset: tātū futurū ma (cāti, un
Nō noueras qnta egeret diligētia negociū: & (lū: I
uif qz aberrauerit ex via/piculo exponat oīa. (si bre
e qz petulantiā o3 cohiberē nece (cognoscebas yō: &
em idulserit qz: dissidēt statī, put negligēs (ē freno, si
ipz eleuauerūt nūc ad leuā: paulopost (extiterat, hūc
dextrā: & i contrariū cursus intdū sursū & deor (yō ad
sum, prsus q volebāt ipi. Ille yō nō hūit q recte uter
tur ipīs. Phœ. Hec quidē oīa sciebam: & ob id
negavi diu cōmittere ipi currum, at
ubi obsecrauit plorans mater Clymene, cum ipso:
cōscensurus cū esset currū / docui eū q pacto opteret
iceder ipz: i quācūqz ptē sursū vergēdū eēt/quō suble
uaret: deinde in decliue rursus deprimere: qzqz diffici
lis moderatiōis foret habendū: & mīe idulgēdū eēt aio
Dixi p inde & solare piculū/si nō rectā teneat. (eqz
em erat) cōscēdēs tātū ignē, & respiciēs (Ille yō (puer
hiatū, per transuersum agitur. (in pfundum

ὥς τὸ εἶκός· οἱ δὲ ἵπποι ὥς ἤϊσθοντο ὄνκοντα ἐμὲ τὸν ἐπὶ
βεβηκότα, καταφρονήσαντες τοῦ μειρακίᾳ, ἐξετράποντο τῆς
δρόῦ, καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ἐποίησαν· ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἀφείσ,
οἷ μοι δαδύωσ μὴ ἐκπέσῃ αὐτὸς, εἶχετο τῆς ἀντιγῆς· ἀλλὰ
ἐκείνός τε ἤδη ἔχει τὴν δίκην, καὶ μοι ὦ Ζεῦ ἱκανὸν τὸ πένθος
Ζ· ἱκανὸν λέγεις τοιαῦτα τολμήσας· νῦν μὲν οὖν συγγνώμην
ἀπονέμω σοι· ἐσ δὲ τὸ λοιπὸν ἥμ τι ὁμοίον παρανομή-
σῃς, ἢ τί νῦν τοιοῦτον σεαυτοῦ διάδοχον ἐκπέμψῃς, ἀντίκα-
ῖσθ' ὅπόσον τοῦ σοῦ πυρός· ὁ κεραυνὸς πυροδέσερος ὥς· ἐ-
κείνον μὲν οἱ ἀδελφαὶ θαπτέτωσαν ἐπὶ τῷ ἠριδανῷ, ἵνα
περ ἔπεσαν ἐκδίφρευθείς, ἢ λειτρον ἐπ' αὐτῷ λακρύουσαι, ἢ
αἰγίροι γινέσθωσαν ἐπὶ τῷ πάθει· σὺ δὲ συμπληζάμενος τὸ
ἄρμα, κατέαγε γάρ· ὁ ῥυμὸς αὐτοῦ, ἢ ἄτερος τῶν τροχῶν
συντέτριπται, ἔλαυνε ὑπαγογῶν τοὺς ἵππους· ἀλλὰ μέμνη-
σο τούτων ἀπάντων·

ΚΣ Ἀπόλλωνος, καὶ Ἑρμοῦ. ΑΠΟΛΛΩΝ
ἔχεις μοι εἰπεῖν ὦ Ἑρμῆ, πότερος ὁ κάστωρ ἐστὶ τούτων,
ἢ πότερος ὁ πολυδαΰκης· ἐγὼ γάρ οὐκ ἄν διακρίναιμι αὐ-
τούς· Ε· ὁ μὲν χθὲς ἡμῖν ζυγγενομένος, ἐκείνος κάστωρ
ἦν, οὗτος δὲ πολυδαΰκης· Α· πῶς διαγιγνώσκεις· ὁμοί-
οι γάρ· Ε· ὅτι οὗτος μὲν ὦ Ἀπόλλων, ἔχει ἐπὶ τοῦ προσώ-
που τὰ ἵχνη τῶν τραυματίων ἃ ἔλαβε παρὰ τῶν ἀνταγωνι-
σῶν πυκτεύων, ἢ μάλιστα ὅποσα ὑπὸ τοῦ βέβρυκος Ἀμύ-
κον, ἐτρώθη τῷ ἰάσονι συμπλέων· ἄτερος δὲ οὐδέ μὲν τοιοῦτον
ἐμφαίνει, ἀλλὰ καθαρὸς ἐστὶ ἢ ἀπαθὴς τὸ πρόσωπον·
Α· ὦνῃσας, δίδάξας τὰ γνωρίσματα· ἐπεὶ τὰ γε ἀληθῆ
πάντα ἴσα, τοῦ ὧοῦ τὸ ἡμίτομον, καὶ ἀστὴρ ὑπεράνω, καὶ
αἰώντιον ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἵππος ἐκατέρω λευκός· ὥστε

ut venisſe ē. Porro eq̃ ut ſenſerūt / q̃ nō eēm ego q̃ cō
ſcēdiſſet: contēptui hñtes aduleſcētulū ſubuerterūt a
via: & moleſta hęc fecerūt. Ille ỹo habenas remittēs:
puto / timēs ne excideret ip̃e: ap̃phendebat gyrū rotę.
ille q̃ q̃ iā h̃z p̃gnā: & mihi o Iupit̃ ſatis ē qđ (Verētñ
l. Satis dicis. talia auſus: Nūc qđē veniam (lugeā.
tribuo tibi. Qđ reliquū eſt: ſi quippiā ſiſe admiseris:
vel talē tibi ſucceſſorē miſeris: ſtatim ſcies / quan
to tuo igne fulmen ardentius ſit. Quapropter il
lum ſorores ſepeliant in Eridano ubi
cecidit auriga: electrū ob ip̃m lachrymātes: &
ſucinū fiant p̃re paſſione. Tu ỹo coniungens
currū (fractus em̃ ē temo ip̃ius: & ferrum rotarum
diſſipatū eſt) inſequere agitando equos. Me
mor tamen fueris horū omniū.

26 Apollinis, & Mercurij. A P O L.
Habes ne qđ mihi dicas Mercuri: ut̃ Caſtor ſit horū
vel uter Pollux: ego em̃ non diſcerno i
p̃ſos. M. Qui heri ſimul nobiſcū erat / Caſtor:
hic ỹo Pollux eſt. A. Quo pacto diſcernis: ſimi
les em̃ ſunt. M. Qm̃ hic Pollux, Apollo, h̃z in facie
eſt veſtigia vulnerum quę adcepit a certatori
bus pugnans: maxime quę a Bebryce Amy
co: a q̃ vñeratus ē cū laſōe nauigās. Alit̃ ỹo nihil talē
p̃reſert: ſ; purus eſt, & paſſionis vacuus in facie.
A. Iuuiſti me: docendo indicia. qm̃ quidem alia
oīa equalia ſūt: oui ſemiſecta pars, & aſtrū ſuperne,
iaculūq; in manu, equus deiñ utriq; candidus, q̃ prop̃

πολλοῖσι ἐγὼ τὸν μὲν προσέειπον κάσρα πολυδεύην ὄν-
 τα, τὸν δὲ τῷ τοῦ πολυδεύηκος ὀνόματι· ἀτὰρ αἰσέ μοι καὶ
 τόδε τί δῆ, ποτε ὄνῃ ἀμφωζύνεισιν ἡμῖν, ἀλλ' ἐξ ἡμισείας
 ἄρτι μὲν νεκρὸς, ἄρτι δὲ θεὸς ἐστὶν ἄτερος ἀντῶν· Ε·
 ὑπὸ φιλαδελφίας τοῦτο ποιούσιν· ἐπεὶ γὰρ ἔδει ἓνα μὲν
 τεθνάναι τῶν Ληϊῶν υἱέων, ἓνα δὲ ἀθάνατον εἶναι, ἐνείμαρ
 τοῦτ' ὅπως αὐτοὶ τὴν ἀθανασίαν· Α· ὅν
 ρυνετὴρ ὦ Ἑρμῆ, τὴν νομῆν· εἰ γε
 οὐ δέ οὔονται ὅτ' ὧ ἀνθρώλουσ' ὅπως ἐκώθουν οἱ,
 μοι μάλισα· πῶς γὰρ ἴδ' μὲν παρὰ θεοῖσ', ὦ δὲ παρὰ τοῖσ'
 φθιτοῖσ' ὦν· πλὴν ἄλλ' ὥπως ἐγὼ μαντεύομαι, ὃ δὲ Ἄσ-
 κλησιόσ' ἴσται, σὺ δὲ παλαίην διδάσκεισ, παιδοτρίβησ'
 ἄριστος ὦν· ἡ δὲ Ἄρτεμις μοιεύεται, καὶ τῶν ἄλλων ἔκα-
 σοσ' ἔχει τινὰ τέχνην, ἢ θεοῖσ', ἢ ἀνθρώποισ' χρησίμην· οὐτοὶ
 δέ τί ποιήσουσιν ἡμῖν· ἢ ἄργοι ἐνωχέσονται τηλικούτοι
 ὄντες· Ε· οὐδ' αὖ μῶς, ἀλλ' ἀπρωτέτακται ἀντὶ μὲν ὑπηρε-
 τεῖν τῷ Ποσειδῶνι, καὶ καθιππεύειν δ' εἰ τὸ πέλαγος ἢ ἄν-
 πον ναῦτας χειμαζομένους ἰδωσῖν, ἐπικαθίσαντας ἐπὶ
 τὸ πλῆθος, σώζειν τοὺς ἐμπλέοντας· Α· ἀγαθὴν ὦ Ἑρμῆ
 καὶ σωτήριον λέγεις τὴν τέχνην·

ἘΝ Α' ΛΙΘΙ ΔΙΑΔΟΓΟΙ·

Δαρίδου, καὶ Παλατείας·

ΔΩΡΙΣ·

Πάλῳ ἐραστὴν ὦ Παλατεία φασὶ τὸν σιγε-
 λὸν τοῦτον ποιμένα ἐπιμεμνημένοι σοι·

Γ· μὴ σκώπτε Δωρί· Ποσειδῶνος γὰρ υἱ-
 ος ἐστὶν ὁ πόσις ἄν' ἡ·

sepe ego adpellavi Castorē qui Pollux es
 rat; hunc v̄o Pollucis nomine. Sed dic mihi &
 hoc qd sit: qñqdē nō ambo eq̄ adoriunt nos: s; ex me
 nūc mortuus / interdū v̄o deus est alī ip̄or̄: (dicitate
 p̄ fratr̄no amore hoc faciūt. Postq̄ em̄ optebat (M.
 mori Lede filior̄: unū v̄o imortalē eē: ex (unū qdē
 ti sunt ip̄i hoc pacto imortalitatē. A. Ohe (eq̄ p̄tis
 imprudentem Mercuri, distributionem. Siquidem
 neq; aspiciūt sic se mutuo quēadmod' cōcupierāt pu
 to. Nā quō fiat id: quū hic apud Deos / alter v̄o apud
 mortales existat. Verē em̄ uero, uti ego vaticinor, Aes
 culapius medet̄. tu v̄o luctari doces, pueror̄ doctor
 optimus exñs. at hęc obstetricat̄. & aliorum unus
 quisq; habet quandā artē v̄l Dñs / v̄l hoīb; utilē. Hī
 v̄o quid facient nobis? An epulabuntur: tanti
 exñtes? M. Nequaq; s; imperatū est ip̄is: ut min
 strent Neptuno: & moderent̄ optet pelagus: & sic
 ubi nautas tempestate afflictos viderint / desidētēsq;
 nauigio: assuare necessū est ip̄os nauigātes. A. Bo
 & salutarē dicis artem. (nā Mercuri.

MARINI DIALOGI.
 Doridis, & Galatę. DORIS.

Ormosum Galatea, aiunt sicu
 lum hunc pastorem deperire te.

G. Ne deride Doris, Neptuni em̄ si
 lius est: qualiscunq; sit.

Δω· τί οὐρ εἶ καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ παῖς ὡς ἄγριος ἐν τῷ
ἢ λάσσιος ἐφαίνετο, καὶ τὸ πάντων ἀμορφότατον μονόφθαλ
μος· οἶε τὸ δέρος οὐκ ἔσθαι ἀντι αὐτὸν πρόστην μορφὴν·
Γ· οὐδέ τοι λάσσιον αὐτοῦ ἢ ὥς φησὶ ἄγριον ἀμορφόρ ἐστιν,
ἀνδρῶδες γάρ, ὃ τε ὀφθαλμός ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ, οὐ
δὲρ ἐν δέσπερον ὄρωρ ἢ εἰδύ· ἦσαν· Δω· εἰκασὶ γαλα
τεία, οὐκ ἐρασὴν, ἀλλ' ἐρώμενον ἔχον τὸν πολύφημον, οἷα ἐν
παινέεισ' αὐτόν· Γ· οὐκ ἐρώμενον, ἀλλὰ τὸ πάντ'
οὐνειδιστικὸν τοῦτο ἐν φέρω ὑμῶν, καὶ
μοι δοκεῖτε ὑπὸ φθόνου αὐτὸ
ποιεῖν, ὅττι ποιμαίνων ποτὲ ἀπὸ τῆς σκισσιᾶς παιζού
σας ἡμᾶς ἰδῶν ἐπὶ τῆς κῆρυκος ἐν τοῖς πρόσσι τῆς αἵτ
νης καθὼς μετὰ τὸ τοῦ ὄρου καὶ τῆς θαλάττης αἰγιαλος ἀπο
μνησκύεται, ὑμᾶς μὲν ἐν δὲ προσέβλεψεν, ἐγὼ δ' ἐξ ἀπα
σῶν ἢ καλλίστη ἐδοξα ἢ, καὶ μοι ἐμοὶ ἐπέειχε τὸν ὀφθαλ
μόν· ταῦτα ὑμᾶς ἀνί· δειγμα γάρ, ὥς ἀμείνων ἐμὶ καὶ
ἀξιέραστος, ὑμεῖς δὲ παρώφητε.
Δω· εἰ ποίμενι καὶ ἐνδεεὶ καλὴ τὴν ὄφιρ καὶ ἐδοξας,
ἐπίφρονος οἶε γεγονέναι·
καὶ τοι τί ἄλλο ἐρ σοὶ ἐπαινέσαι εἵχερ ἢ τὸ λευκὸν μόρον·
καὶ τοῦτο οἶμαι, ὅττι ξυνήθισ ἐστὶ τυρῶ καὶ γάλακτι, πάν
τα οὐρ τὰ ὁμοία τούτοις ἢ γαίται καλὰ· ἐπεὶ τά γε ἄλλα ὅ
πότε ἄν ἐθελήσῃς μαθεῖν οἷα τυγχάνεισ' οὔσα τῆς ὄφιρ, ἀπὸ
πέτρης τινὸς, εἴ ποτε γαλήνη εἴη, ἐπὶ κύψασα ἐς τὸ ὑδωρ ἰδε
σεαυτὴν, οὐδ' ἐν ἄλλο ἢ χρῶμα λευκὴν ἀκριβῶς· οὐκ ἐπαινέει
δὲ τοῦτο, ἢ μὴ ἐπιπρέπῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἐρυθρὸν· Γ· καὶ
μὴ ἐγὼ μὲν ἢ ἀκράτως λευκὴ, ὁμῶς ἐραστὴν καὶ τοῦτο
ἔχω· ὑμῶν δὲ οὐκ ἐστὶν ἢ ῥτινα ἢ ποιμήν, ἢ ναύτης, ἢ πρῶ

Do. Quid igitur & si Iouis ipsius exnis/agrestis sic
& hispidus apparet: & quod omnino deformissimum est/ uno
culus? Putas ne genus iuuare aliquid ad formam?
G. neque hoc quod hispidus est/ & ut tu ais, agrestis/ defor
virile enim illud, atque oculus decorat in medio fronte (me est:
hil minus vides quam si duo essent. D. videris Gala (te: nis
thea, non amantem/ sed potius adhaerentem abs te hunc Poly: quae
das eum. G. haud equidem adhaerentem huius: sed insignem (sic lau
opprobrii petulantiam hanc non fero vestram: ac
mihi quidem videmini inuidencia quidam istuc
facere. quoniam pascens aliquando/ a littorali specula luden
tes nos conspiciatus/ in prominenti pede Aet
nae: qua videlicet inferius in montem & mare litus pro
tenditur: vos ne aspexerit quidem: ego vero ex omni
bus pulcherrima visa sum: eoque & soli mihi iniecit oculo
lum. haec vos male habet. Argumentum denique est: quod melius
dignior quam amari: vos contra fastiditis esse. (or sum &
D. Si pastori/ & lusco pulchra aspectu visa es:
num istuc inuidendum videri tibi putaueris?
Quod quod quid aliud in te laudare potuit/ quam candorem solum?
Et hoc puto: quoniam assueuerit caseo & lacti: om
nia igitur similia his putat pulchra. Alioqui
ubi libebit scire quali sis facie: a
petra aliquando (si tranquillitas sit) despectas in aquam/ ut templum
teipsum. nil videbis aliud quam nativum candorem perpetuum. Ve
hoc nisi decore admixtus huic fuerit & (rum non laudat
quod ego imodice candida, tamen amatorum (rubor. G. At
habeo, ex vobis vero nulla est/ quam vel pastor/ vel (etiam tale
(nauta/ vel por

θεμεύς ἐπαίνει· ὁ δὲ πολὺφίμος, τὰ τε ἄλλα, καὶ μενοικνύσ-
ἐστι· Δω· σιώπα ὦ γαλάτεια· ἠκούσαμεν αὐτοῦ ἄδον·
τοσ, ὁπότε ἐκώμασε πρῶτον ἐπὶ σέ· Ἀφροδίτη φίλη, ὄνομα αὐ-
τίς ὀγκᾶσθαι ἔδωξε· καὶ αὐτὴ δὲ ἠπικτίς· δία καρνίου ἐλα-
φου γυμνόν τῶν σαρκῶν, καὶ τὰ μὲν κέρτα, πήχεις ὥς
περ' ἦσαν, ζυγώσας δὲ αὐτὰ καὶ ἐνὰ φασ τὰ νεῦρα, οὐ δὲ
κόλλοσι περὶ στρέψας, ἐμελῶ δει ἄμουσόν τι καὶ ἄ-
πωδόν, ἄλλο μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο δὲ ἡ λύρα ὑπῆχε, ὥς τε
ὄνδ' ἐκατέχειν τὸν γέλωτα ἐδυνάμεθα, ἐπὶ τῷ ἐρωτὶ ἡῶ
ἐκείνῳ ἄσματι· ἡ μὲν γὰρ ἡχώ οὐδ' ἀποκρίνεσθαι αὐτῷ ἠ-
θέλει, οὕτω λάλος οὖσα βρυχομένη· ἄλλ' ὁσχύνετο εἰ φαι-
νείμῃ μου μένη τραχέειαν ὥδην καὶ καταγέλαστον· ἔφε-
ρε δὲ ὁ ἐπέραστος ἐν τῷ αἰσ ἀγκάλαις ἀδυσματίου ἀριτοῦ
σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεικότα· τίς οὐκ ἄν
φθονήσῃ ἐσοὶ ὦ γαλάτεια, τοιοῦτου ἐραστοῦ; γ· οὐκοῦν
σὺ Δωρί, δείξον ἡμῖν τὸν σεαυτῆς καλλίω δακνόντι
όντα, καὶ ὥδ' ἡμέτερον καὶ κίθαρίζον ἄμεινον ἐπιστάμενον·
Δ· ἄλλ' ἐραστὴς μὲν οὐδείς ἐστι μοι, οὐ δὲ σεμνύνομαι
ἐπέραστος εἶναι· τοιοῦτος δὲ δῖος δὲ κύκλωψ ἐστίν,
κινάβρασ ἀπόρων, ὥς περὶ ὁ τράγος, ὡμοφάγος,
ὥς φασι, καὶ σιτούμενος τοὺς ἐπίδην,
μοῦντας τῶν ξένων, σὺ γένοιτο,
καὶ σὺ ἀντερῶς αὐτοῦ.

κύκλωπος, καὶ προσειδῶνος.

κ γ κ λ ο †,

ὦ πάτερ, δῖα πέπονθα ὑπὸ τοῦ καταράτου ξένου,
ὅς μεδῆσας ἐξετύφλωσέ με, κοίμαμένῳ ἐπιχειρήσας·
προσεδ· τίς δὲ ὁ

itor laudet. ceterꝫ hic Poly. (ne dicā alia) etiā musicus
est. D. Tace Galatea, audiui mus ipm canen-
tem/quū nup pruriret in te. sꝫ o Venus chara, asinum
quēpiā rudere vidisses. Naꝫ lyre corpus si se fuit capiti
no renudato cornibꝫ: tū cornua cubitis in- (ceruicē
star erant. colligatis ꝫo illis/inductisqꝫ fidibus/neqꝫ
in sinū adci piens/canebat alienū a musis quippiā & a
carmis lege: dū aliud qdē ipse clamaret: aliqꝫ ꝫo lyra re
neqꝫ cohibere risuꝫ poterius/ob amaꝫ (sonaret: ita ut
illum cantu. Siquidē lyre sonitus neqꝫ rēdere (toriū
lebat: adeo loqꝫ exns garriēti: imo puduissꝫ/ (ipi vo-
sa fuissꝫ imitari stridulū cantū & ridiculū. Gesta (si vi-
bat aut amasius iste in ulnis delicias suas/ursæ
catulū villosū, ipiqꝫ nō dissimilē. At quis non
inuderit tibi o Galatea, talē amatorē? G. Quin
tu igitur Doris, demōstra nobis tuū pulchriorem
exntē: qꝫ doctius canere voce, et cythara melius sciat.
D. Sed amator quidē nullus est mihi: neqꝫ iactor
amabilis esse. Talis vero qualis Cyclops est,
hircum nēpe totus olens, tū crudis victitās carnibus,
(ut aiunt) ac deuorans qui appu-
lerint hospites, tuus sit:
tuqꝫ mutuum ames eum.

Cyclopis. & Neptuni.

C Y C L O P S.

O pater, qualia passus sum ab execrabili hospite:
qui inebrians obcēcauit me, dormientē dephendens.

N. Quis vero

ταῦτα τολμήσας ὥς πολύφημους· κ· τὸ μὲν πρῶτον, οὐτίς
ἐαυτὸν ἀπειλάει, ἐπεὶ δὲ Διέφυγε καὶ ἔξω ἦν βέλους, ὁ
Ὀδυσσεύς ὀνομάζεσθαι ἔφη· π· οἶδ' αὖ ὅμ' λέγεις, τὸν ἰθακή
σιον, ἐξ ἱλίου δ' ἀνέπλει· ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπραξε, οὐδὲ
πάνυ ἐνθαρσύνωμι· κ· κατέλαβον ἐν τῷ ἀντρώπῳ ἀπὸ τῆς
νομῆς ἀνασρέφας, πολλοὺς τίνας ἐπιβουλεύοντας δηλονό
τι τοῖς ποιμνίοις· ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα, πέτρᾳ
δὲ ἔστι μοι παμμεγέθης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκονσα, ἐναυσάμε
νος δ' ἔφερον δένδρον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐφάνισαμ', ἀποκρύπ
τειν αὐτοὺς πειρώμενοι· ἐγὼ δὲ συλλαβὴν αὐτῶν τίνας
ὥς περ εἰκὺς ἦν, κατέφαγον ληστὰς ὄντας· ἐνταῦθα δὲ πα
νουργότατος ἐκείνος, εἴτε οὐτίς, εἴτε Ὀδυσσεύς ἦν, Διδῶσ' ἔ
μοι ποιεῖν φάρμακόν τι ἐγχεῖν, ἥδ' ὡς μὲν καὶ εὖοςμον, ἐπὶ
βουλεύτοτατον δὲ καὶ ταραχώδεστον· ὅ' πάντα γὰρ εὐθύς
ἔδόκει μοι περὶ φέρεσθαι ποιόντι, καὶ τὸ σπῆλαιον αὐτὸ ἀνα
σρέφετο, καὶ οὐκ ἐτί ὄλωσ' ἐν ἐμαντοῦ ἥμην· τέλος δὲ ἔα
ὑπνον κατεσπασθῆναι· ὃ δὲ ἀποζύσας τὸν μοχλόν, καὶ πυ
ρώσας γε προσέτι, ἐτύφλωσέ με καθεύδοντα καὶ ἀπ' ἐκεί
νου τυφλὸς εἰμί σοι ὥς πρόσειδον· π· ὥς βαθύμ' ἐκοιμήθης
ὥς τέκνον, ὅς οὐκ ἐξέδορες μεταξὺ τυφλοῦ μενος· ὃ δ' αὖ
Ὀδυσσεύς πῶς Διέφυγεν· οὐ γὰρ ἄν' εὖ οἶδ' ὅτι ἐδυνήθη
ἀποκινήσας τὴν πέτρην ἀπὸ τῆς θύρας· κ· ἀλλ' ἐγὼ ἀφεί
λον ὥς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας πα
ρὰ τὴν θύραν, ἐθήρωμ' τὰς χεῖρας ἐκπετάσας, μόνον παρεί
σταν πρόβατα ἐς τὴν νομὴν, ἐντεμλάμενος τῷ κρείῳ ὀπίσ
θεν· ἐχρῆν πράττειν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ· π· πανθ' ἄνω ὑπ' ἐκεί
νοισι, ὅτι γε ἔλαθον ὑπερελθῶν σε· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους γε κή
κλωσας ἔειπα ἐπιβόησασθαι ἐπ' αὐτόν· κ· συνεκάλεσας

hec ausus est o Polypheme: C. Primum quidē Nullū
se vocauit. at ubi effugit et extra erat sagittę piculz: V
lyssēm se noīari dixit. N. Noui quē dicis: Itha
cum ex Troia nauigantē. Sz q̄ pacto hec fecit: qui nō
admodū strēnuus est: C. Deprehendi in antro/a
pascuis reuertens/multos quosdā insidiantes
uulibus. Verū ubi apposui aditui operculū (petra
em̄ ad hoc est mihi ingens) deinde ignē incēdi: succen
dēs quā manu gestabā arborē allatā e mōte. apparue
re se tētātes. Ego ŷo ŷphēdēs iporū alī (rūt: abscōdes
(quēadmodū par erat) deuorauī. qñquidem la (q̄s
trones erant. Illic tū ŷutissius ille, siue Nemo/siue V
mihi bibere. pharmacū q̄ddā ifundēs (lysses erat. dat
siliatissimū. p̄stātissimūq̄. oīa nā (suaute et bñ olēs. cō
videbant̄ circūferri bibēti: spelunca sub (q̄ statī
uertebat̄: & nō amplius p̄sus apd̄ me erā. Deniq̄ in
sommū dissolutus sum. Ille ŷo acuens vectē/ & i
gni candefacto. obcecauit me dormientē. & ab il
lo tpe cecus suz tibi o Neptune. N. q̄ p̄fūde dor
sili: qui nō exiluisti in teā qñ ocul' orbabaris. (miebas
Vlysses q̄ pacto diffugit: nō em̄ (ut egdez (Verū ille
mouere petrā ab antri ingressu. C. At scio) potuit
ui. q̄ magis ip̄z caperē exeuntē. & assi (ego eā remo
xta ianuā venabar/manus extēdēs. solas de (dēs iu
quens oues in pascuis: cōmendās arieti ea que (relī
necessu e st facere pro me. N. Disco ex il
lis: q̄ latuit furripiens te. Sed alios Cy
clopes oportunū fuisset te clamoribz accersiuisse. C.
m (Conuocaui

ὦ πάτερ, καὶ ἦρόν, ἐπεὶ δὲ ἤρουντο τοῦ ἐπιβουλεύοντος τὸ
ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφηρ' οὐτίς ἐσὶν, μελαγχολᾷν οἰκνέοντες μετὰ
χόντο ἀπείοντες, οὕτω κατεσοφίσάτο με ὁ κατάρρατος τῷ
ὀνόματι· καὶ ἡ μάλιστ' ἠνείασέ με, ὅτι καὶ ὄνειδιζων ἐμοὶ
τὴν συμφορὰν, ὅνδ' ὁ πατήρ φησιν, ὁ ποσειδῶν ἰάσεται σε·
π. θάρσει ὦ τέκνον· ἀμύνουμαι γάρ αὐτόν, ὥς μάτην, ὅτι
εἰ καὶ πῆρ' ὤσιν μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσθαι ἀδύναυτον, τὰ γούρ
τῶν πλεόντων τὸ σῶζειν αὐτοὺς καὶ ἀπολλύναι ἐπ' ἐμοὶ
πρόσεστι, πλείδ' ἐτί.

Ἀλφειοῦ. καὶ ποσειδῶνος. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
τί τοῦτο ὦ Ἀλφειέ, μόνος τῶν ἄλλων ἐμπεσῶν εἰς τὸ πέ
λαγος, οὔτε ἀναμίσγυσθαι τῇ ἄλμῃ, ὥς ἔθος ποταμοῖς ἀ
πάσιν εἶναι, ἀναπαύεισθ' αὐτόν διακυνθεῖς, ἀλλὰ διὰ τῆς
θαλάττης ζυνεῶς, καὶ γλυκύφυλάρτων τὸ ῥέειθρον, ἀμ
γῆς ἐτί, καὶ καθάρους ἐπέγῃ· οὐκ οἶδ' ὅπου βύθιος ὑπο
δύσ' ἀνὰ πτερὰ δι' ἰσχυροὺς, καὶ ἔρωδιος, καὶ ἔοικας ἀνακλῆναι
ποῦ, καὶ αὖθις ἀναφαίνειν σε αὐτόν. ΑΛ. ἐρωτῶ τί τὰ
πρῶτά ἐστιν ὦ ποσειδόν, ὥστε μὴ ἔλεγχε· ἠρώσῃς δέ
καὶ αὐτὸς πολλοὺς. Π. γυναικὸς ὦ Ἀλφειέ, ἡ νύμφη
ἔρᾳς, ἡ καὶ τῶν κρηίδων αὐτῶν μισθός. ΑΛ. νύκ
ἀλλὰ πῇ ἔστιν ὦ ποσειδόν. Π. ἡ δὲ ποῦ σοι γῆς αὕτη ῥεῖ
ΑΛ. υἱοῦ τίς ἐσὶ σικελίῃ, Ἀρέθουσα αὐτὴν καλοῦσιν
Π. οἶδ' αὖ οὐκ ἄμαρπον ὦ Ἀλφειέ τὴν Ἀρέθουσαν, ἀλλὰ διὰ
αὐγῆς τε ἐστὶ, καὶ διὰ καθάρου ἀναβλύζει, καὶ τὸ ὕδωρ
ἐπιπρέπει τοῖς κηφίσιν, ὅλον ὑπερ' οὐτῶν φαινόμενον ἄρ
γυροειδέσ. ΑΛ. ὥς ἀληθῶς οἶσθα τὴν ὦ ποσειδόν· παρ' ἐ
κείνησ' οὐρ ἀπέρχομαι. Π. ἀλλ' ἀπὸ τί μεν, καὶ ἐντύχει ἐν
τῷ ἔρωτι· ἐκείνο δέ μοι εἶπε, ποῦ τὴν Ἀρέθουσαν εἶδες.

oēs o pat. & venerūt. Postq̃ yō interrogauerūt ifidiātis
nomen: & ego dixi, Nullus est: ifanire me putātes/de
luserunt abeuntes. Sic decepit me ille execrabilis,
noīe. Et q̃d maxie male hūit me: q̃ & ipropans mihi
damnū: neq̃ pater inquit, Neptunus sanabit te.

N. Confide fili, puniā em̃ ipm: ut discat: q̃uis
cecitatē mihi oculorū sanare non sit possibile:
nauigantes tamē saluare, & perdere, ad me
omnino pertinere. Verū num ille nauigat adhuc?

Alphēi. & Neptuni. **ALPHEVS.**

Quid hoc rei est: q̃ solus ex alijs laberis in pe-
lagus: nec tñ misceris falsugini: uti assueuerūt fluuī o-
mnēs? Ad hęc, irrequietus teipm diffundis: per
mare incedens/& suaue seruans flumen/non cōmi-
xtus adhuc/purus defluis. Necdū noui: q̃ pacto pfū
mergeris ut aues ganię & ardeolę viderisq̃ (do sub
alicubi/& rursus ī palā pferre teipm. Al. (recōdere
res ē Nept̃, q̃ ppt̃ ne rephēde. amasti (Amatoria q̃dā
& tuīpe sepenūero. N. Mulieris Alphęe/vf (em̃
amore captus es: aut certe Nereidū iparę (nymphę
s; fōtis o Nept̃. N. hic yō ubi trarę (unius? A. nō.
A. Insularis ē, siculusq̃. Arethusa; ip̃ vocāt. (fluit?
N. Nō noui deformē Alphęe, Arethusā: sed lim-
pidus est: & per purū scaturit, aqua proinde
decora est calcul̃, tota supereminēdo ip̃is/apparēs ar-
gentea. Al. Perq̃ vere nosti fontē Nept̃, & ab il-
la igitur puenio. N. Verū tñ abi, & bene rē geras in
amore. Illud yō mihi dic: ubi Arethusam vidisti?

αὐτὸς μὲν ἄρκας ὦν, ἡ δὲ ἐν συροκούσας ἐστίν· Ἄλ·
ἐπειγόμενός με κατέχεις ὥς πρόσειδον περίεργα ἐρωτῶν·
π· εὐλέγεις· χώρει παρὰ τὴν ἀγαπωμένην, καὶ ἀναδύσθαι
ἀπὸ τῆς θαλάττης, ξυναυλίσαι μίγνυσθαι τῇ πηγῇ, καὶ ἐρύ-
δωρ γίνεσθαι.

ΜΕΝΕΛΑΟΥ· καὶ πρῶτέως·

ΜΕΝΕΛΑΟΣ·

Ἄλλοι ὕδαρ μέν σε γίνεσθαι ὥς πρῶτεῦ, οὐκ ἀπίθανον, ἐν ἁ-
λίῳ γε ὄντα· καὶ δένδρον ἔτι φορητόν, καὶ ἐς λέοντα ὀπό-
τε ἀλλαγείης, ὁ μῶς οὐ δέ τοῦτο ἔξω πίστεως· εἰ δὲ καὶ
πῦρ γίνεσθαι δυνατόν ἐν τῇ θαλάττῃ ὀκοῦνται, τοῦτο πάμπαν
θαυμάζω, ἢ ἀπιστῶ· π· μὴ θαυμάσῃς ὥς μενέλαε, γίγνομαι
γάρ· μ· εἶδον καὶ αὐτὸς, ἀλλὰ μοι δοκέεισ, εἰρήσε-
ται γὰρ πρὸς σέ, γακτεῖαι τινὰ προσάγειν τῷ πράγματι·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξαπατᾷ τῶν ὀρώντων, αὐτὸς οὐδὲν
τοιούτου γιγνόμενος· π· ἢ τίς ἄν ἡ ἀπάτη ἐπὶ τῶν οὕτως
ἐναργῶν γένοιτο; οὐκ ἀνεωγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδεν
ἐς ὅσα μετεποίκασα ἑμαντόν; εἰ δὲ ἀπιστεῖς, ἢ τὸ πρῶγμα
φενδέει εἶναι δοκέει, φαντασία τίς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἴσα-
μένη, ἐπει δ' ἄν πῦρ γενόμην, προσένεγκέ μοι ὥς γενναίῳ
τατε τὴν χεῖρα, εἴσῃ γὰρ εἰ ὀρώμαι μόνον, ἢ καὶ τὸ καί-
ειν τότε μοι πρόσεστιν· μ· οὐκ ἀσφαλὴς ἡ πᾶσι
ρα ὥς πρῶτεῦ· π· σὺ δέ μοι μενέλαε δοκέεισ οὐδὲ
πολύπονν ἑώρακέναι πῶπο γε, οὐδ' ὀπασχαι ὁ ἰχθύς οὕτως
εἰδέναι· μ· ἀλλὰ τὸν μὲν πολύπονν εἶδον, ὀπασχει δὲ
ἡδέως ἄν μάθοιμι παρὰ σοῦ· π· ὑποῖα ἄν
πέτρα προσελὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύλας,
καὶ προσφύς ἔχεται κατὰ τὰς πλεκτάνας, ἑκείνη
ὅμοιον ἀπεργάζεται ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τὴν χροάν, μ.

Ipe quidē Arcas ubi erā: ille Syracusis fuerat: Al.
Sollicitū me remoraris Neptune, circa opera amoris.
N. Bene dicis. discede ad amatā. egoq; emergens
a mari/ concordi te miscebo fonti: & una a
qua fiet.

Menelai. & Protei: MENELAVS.

Aquā quidē te fieri Proteu, nō est incredibile: qui ma-
rinus es. & arborē etiā arduā. deinde in leonē te ali-
quādo immutari/ siſiter neq; extra fidem. Si vero &
igne te fieri possibile sit/ in mari habitantē: hoc valde
miror: & minime credo. P. Ne mireris Menelae, si
o em. M. Vidi & ipe. s; mihi videris utiq; (dici-
tur em de te) prestigia quēdā adhibere rei:
oculosq; fallere intuentiū: quū ipse neutiq;
eiusmodi sis factus. P. Et quē nā fallacia in rebo sic
apparentibus cōtingat? Nūquid clausis oculis vidisti
i qnā trāssformaueri meipz? Si vō incredulus es: & res
tibi mendax esse videt/ veluti phātasia qdā añ oculos
stans: ubi ignis factus fuero / admoue mihi generosiss-
sime, manū. scies. n. tūc: nū videar solū flāma: an & cō-
burendi mihi vis adsit. M. Nō admodū tuta ē expi-
entia Proteu. P. Tu vō mihi Menelae, videris neq;
Polypū vidisse unq;: neq; quid agat piscis hic
scire. M. Eūvero Polypū qdē vidi: verūtn qd rerē
agat/ iucūdū foret mihi discere abs te. P. Cuicūq;
petrē se adiungēs/ coaptauerit articulorū cōcavitates:
atq; cōmode cōtinuerit eam per cōplexum: eidem
similē facit seipm: & transmutat colorem: is

μυνόμενος τὴν πέτραν, ὥς ἄν λάθῃ τὸν ὀλίγον, μὴ δ' ἄλλ'
λάττω, μὴ δὲ φανερόν ὡς διὰ τοῦτο, ἀλλ' εἰκὼς τῷ λίθῳ.
μ. φασὶ ταῦτα. τὸ δὲ σὺ πολλῷ παραδοξότερον ὥς πρῶ-
τεῦ. π. οὐκ οἶδα ὥς μενέλαε τίς ἄν ἄλλω πιστεύσειας,
τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς πιστῶν. μ. ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ
πρῶγμα τεράστιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ ὕδωρ γίνεσθαι.

πανόπης. καὶ γαλήνης.

ΠΑΝΟΠΗ.

εἶδες ὥς γαλήνη χθὲς οἷα ἐποίησεν ἡ ἔρις παρὰ τὸ δεῖ-
πνον ἐν θετταλίᾳ, διότι μὴ καὶ αὕτη ἐκλήθη ἐς τὸ συμπό-
σιον; γ. οὐ ξυνειστίωμαι ὑμῖν ἔγωγε. ὁ γὰρ ποσειδῶν
ἐκέλευσέ με ὥς πανόπη, ἀνύμαντον ἐν τοσούτῳ φυλάττειν τὸ
πέλαγος. τί δ' οὖν ἐποίησεν ἡ ἔρις μὴ παρούσα; π. θέτις
ἢ πηλεὺς ἀπ' ἐλπίσιν ἐς τὴν θάλαμον, ὑπὸ τῆς ἀμφιτρύ-
της ἢ τοῦ ποσειδῶνος παραπαραμφθέντες. ἡ ἔρις δ' ἐν τοσού-
τῳ λαθοῦσα πάντα, ἐδυνήθη δὲ ῥαδίως, τῶν μὲν πίνον-
των, ἐνίων δὲ κροτούντων, ἢ νῶ ἀπόλλωνι καθαρίζοντί,
ἢ τοῖς μουσαῖς ἀδούσαις προσεχόντων τὸν νοῦν, ἐνέβαλαν
ἐς τὸ συμπόσιον μῆλ' ὅρτι πάγκαλον, χρυσοῦν
ὅλον ὥς γαλήνη. ἐπεγέγραπτο δὲ, ἢ καλὴ λαβέτω
κυλινδούμενον δὲ τοῦτο, ὥς περ ἐξεπίτηδες.
ἦκε ἔνθα ἥρα τε, καὶ Ἀφροδίτη, καὶ Ἀθηνᾶ κατεκλίνοντο.
καπεῖδ' ἡ δ' Ἑρμῆς ἀνελόμενος ἐπελέξατο τὰ γεγραμμένα.
οἱ μὲν κηρίϊδες ἡμεῖς ἀπεσιώπησαμεν. τί γὰρ εἰποιεῖν
ἐκείνων παρουσῶν. οἱ δὲ αὐτὲ ποιοῦντο ἐκάστη, καὶ
αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλον ἐξίου. καὶ εἰ μὴ γέ οὐ Ζεὺς
διέστησεν αὐτὸς καὶ ἄχρι χειρῶν προὐχώρησε
τὸ πρῶγμα. ἀλλ' ἐκείνος αὐτὸς μὲν οὐ
κρινῶ, φησὶ, περὶ τούτου.

mitans petram: quo nō prodatur piscatoribz: nō imu-
tatus / neqz apparēs id esse ob hoc: s3 si sīs videt lapidi.
M. Aiūt hęc. S3 tuū multo incredibilius Pro-
teu. P. Non noui Menelae, cui alij credideris:
quū ipis tuis oculis fidem neges. M. Vidēs vid i: s3
prodigiosa res est: eundem ignem & aquam fieri.

Panopeg. & Galeni. **PANOPEA.**

Vidisti Galene, heu qualia fecit Contentio ad coe-
nam in Thessalia: eo q nō & ipa vocata fuerat i cōui-
uiū? G. Nō aderam vobis ego. qñqdē Neptunus
iusserat me o Panopea, pacatū intea seruare
pelagus. Verūtn qd fecit otētio: qā pñs nō aderat. P.
& Peleus abierūt i thalamū, ab Amphitri (Thetis
one & Neptuno dimissi. at Contentio interea
clam omnibus (factu em facile erat) aliquibz bibenti-
bz, nōnullz yō applaudētibz, vñ Apollie cythara canē
aut Musis concinētibus intentis, iniecit (ti,
in cōuiuiū malum quoddā unde quaqz pulchrę, aureū
pr̄sus o Galene. Inscriptū poŕo huic erat, pulchra acci-
Versabat yō ipz: quēadmodū de idustria fit. (piat.
venitqz deīn Iuno / Venus / atqz Minerua: ac discūbe
Verū ubi Mercurius adcipiēs / legisset q̄ iscripta (bāt.
nos qdē Nereides cōticuimus. qd. n. oportunū (erat:
illis p̄sentibz? atqz illę altercabant: (fuiſſz nos facere
unaquęqz suū esse malum putabat. Deniqz nisi Iupit
ipse institisset: ad manus usqz processisset
res. Verumtamen ille, non
iudico inquit, de hac re.

καὶ τοὶ ἐκείνοι αὐτὸν Δικάσαι· ἄπιτε δὲ ἐς τὴν Ἰδμ
παρὰ τὸν πριάμου παῖδα, ὅς οἱ δέ τε διαγυῶναι τὴν καλὴν
ονα, φιλόκαλλος ὦρ, καὶ οὐκ ἄρ' ἐκείνοσ κρίναι κακῶς·
τ· τί οὐρ οὐ θεαὶ ὦ πανόπτη· π· τῆμερον, δῖμαι, ἀπίασαι
πρὸς τὴν Ἰδμ· τ· καὶ τίς ἤξει μετα μικρὸν ἀπαγγέλω
ἡμῖν τὴν κρατοῦσαν· π· ἦδ' ἔσσι φημί, οὐκ ἄλλη κρατήσῃ
τῆς Ἀφρδίτης ἀγωνιζομένης, ἢ μὴ τί τάνν δ' Δικαιήτης
ἀμβλυνώτῃ·

τρίτωνος· Ἀμνμώνη· καὶ πόσειδωνος·

Τ Ρ Γ Τ Ω Ν,

Ἐπὶ τὴν Λέρναν ὦ πόσειδον, παραγίγνεται καθ' ἑκάστην
ἡμέραν ὑδρευσομένη παρθένοσ πάγκαλόν τι χρῆμα, οὐκ
οἶδ' αἴγωγε καλλίω παῖδα ἰδῶν· π· ἐλευθέραν τινὰ ὦ τρί
των λέγεις, ἢ θεράπαινα τίς ὑδροφόρος ἐστίν· τ· οὐ μὲν
νουν, ἀλλὰ τοῦ Δαναοῦ ἐκείνου θυγάτηρ μία τῶν πεντήκοι
τα, καὶ αὐτὴ Ἀμνμώνη τ' οὐνομα· ἐπνυόμην γάρ κ' ἦτοσ κατ'
λῶτο καὶ τὸ γένος· ὁ Δαναός δὲ σκληραγωγεῖ τὰς θυγα
τέρας, καὶ αὐτοὺς γαίῃ διδάσκει, καὶ πέμψει ὑδῶρ τε ἀρυ
σομέναις, ἢ πρὸς τὰ ὄνλα, παιδεύει ἀόκνους εἶναι αὐτάς·
π· μόνη δὲ παραγίγνεται μακρὰν δύτῃ τὴν δόρυ ἐξ Ἀργ
γους ἐς Λέρναν· τ· μόνη πολυδύτιον δὴ τὸ Ἀργεὺς ὦσ
οἶσθα, ὥς ἐκνάγκη αἰεὶ ὑδροφορεῖν· π ὦ τρίτων,
ὄν μετρίως μεδιετάραξας εἰπὼν τὰ περὶ τῆς παιδός, ὥς
τεῖωμεν ἔσ' αὐτήν· τ· ἴωμεν, ἦδ' ἔστι γὰρ καιρὸς τῆς ὑδρο
φορίας, καὶ σχεδὸν πον κατὰ μέσην τὴν δόρυ ἐστίν, ἰούσας
ἐς τὴν Λέρναν· π· οὐκοῦν ζεύξοιτο ἄρμα· ἢ τοῦτο μὲν πο
λὴν ἔχει τὴν διατριβήν, ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγῃ,
καὶ τὸ ἄρμα ἐπισκευάζειν· σὺ δὲ ἄλλὰ Δελφῖνά μοι τινα

Quis ille ipse iudicem futurum arbitrarentur. Abite vero in Idam
ad Priami filium: qui nouit discernere pulchritudinem: amator & ipse pulchritudinis exans. neque is iudicat
G. quod igitur de faciebatur o Pano, & P. Hominis (bit propter
in Idam. G. Et quis veniet paulopost (die, ut puto, abeunt
nobis ea quam vicerit: P. Iam tibi dico, non aliam (nunciaturus
Venere certate, nisi mirum in modum iudex (vincet
cecuciat.

Tritonis. Amymonis. & Neptuni.

T R I T O N

Ad Lernam Neptune, proficiscitur quolibet
die aquam ferens virgo undecumque pulchra quendam: nec
nouo ego pulchriorē puellā me fuisse aspiciat. N. Li
ton dicis, aut ancillā quam aquā gestat: T. (bera o Tri
fecto: sed Danae illius filiā / quam ex. 50. filiabus una ē (Nō p
& ipsa: Amymonēque est illi nomē. Deficerē namque cuius
men & genus. Danaus vero dure tra (uis referendo no
lias: & manu operari docet, mittitque ad aquā hau (stat fi
riendā: atque ad alia: erudiens ipsas / ne desidia torpeant.
N. Verumtamen sola ne proficiscitur illa adeo longā viā ex Ar
go ad Lernā: T. Sola, siticulosū vero Argos est: ut
nostis: quod propter ipsam aquā ferre illi necesse est. N. Triton,
non mediocriter me conturbasti / loquens hec de puella. quā
propter vadamus ad ipsam. T. Eamus. iam enim tempus ē aquā
ferendę: & ferme alicubi media via est / vadens
in Lernā. N. Igitur iunge currum. At hoc certe ma
gnā prestat immorationē: adiungere equos iugo:
& currum preparare. Quin tu igitur delphinum quendam

τῶν ὧν ἐὼν παρ' ἄσπετον, ἐφίππασομαι γὰρ ἐπ' αὐτοῦ τὰ
χίστα. τ. ἰδοὺ σοι οὐτοσί δ' Δελφίνων ὠκύτατος. π.
εὐγε ἀπελαύνωμεν· σὺ δὲ παρανήχου ὡς τρίτῳ, καὶ πειθῇ
πάρεσμέν ἐς τὴν Λέρναν, ἐγὼ μὲν λοχίσω ἐρταῦθά πον, σὺ
δ' ἀποσκήσει ὅπότε ἄρ' αἴσθῃ περσιούσας ἀντήν. τ.
αὐτῇ σοι πλησίον. π. καλὴ ὡς τρίτῳ καὶ ὥραία παρθένοσ.
ἀλλὰ συλληπτέα ἡμῖν ἐστίν. α. ἀνθρώπων, ποῖ με ζυγὰς
πάσας ἄγεις; ἀνδραποδιστήσ' εἴ, καὶ ἔοικας ἡμῖν ἀπ'
Αἰγύπτου τοῦ θεῖου ἐπιπεμφθῆναι, ὥστε βοήσομαι τὸν
πατέρα. τ. σιώπισον ὡς Ἀμυμώνη, ποσειδῶν ἐστίν. α.
τί ποσειδῶν λέγεις; τί βιάζῃ με ὡς ἀνθρώπων, καὶ ἐς τὴν θα-
λάτταν καθέλκεισ; ἐγὼ δὲ ἀποπνιγίσομαι ἢ ἀδλία κατὰ
δῦσα. π. θάρ' ρεῖ, ἐνδὲ δεινὸν μὴ πάθῃς, ἀλλὰ καὶ πηγὴν
ἐπὶ νῦμόν σοι ἀναδουθῆναι ἐάσω ἐνταῦθα, πατάξας τὴν τρι-
αίνην τὴν πέτραν πλησίον τοῦ κλύσματος, καὶ σὺ ἐνδαίμων
ἔσῃ, καὶ μόνῃ τῶν ἀδελφῶν ἐν χυδροφορήσεις ἀποθανούσα
νότον· καὶ ζεφύρον. ΝΟΤΟΣ

ταύτην ὡς ζεφύρε τὴν Δάμαλιν, ἥν διὰ τοῦ πελάγους ἐς
Αἰγύπτου ὁ Ἑρμῆς ἄγει, ὁ Ζεὺς Διεικόνησεν αἰλὸς ἔρωτι·
Ζ. ναὶ ὡς νότε, ἐν Δάμαλιν δέ τῷτε, ἀλλὰ πάϊς ἦν τοῦ πο-
ταμοῦ Ἰνάχου, νῦν δέ ἡ Ἥρα τοιαύτην ἐποίησεν ἀντήν, ζηλο-
τυγησάσα, ὅτι καὶ πάντες ἑώρα ἔρωντα τὸν Δία. Ν. νῦν
οὐρ ὅτι ἐρᾷ τῆς βοός; Ζ. καὶ μάλα, καὶ διὰ τοῦτο ἐς
Αἰγύπτου ἀντήν ἐπέμψε, καὶ ἡμῖν προσέταξε, μὴ κυμαί-
νειν τὴν θάλασσαν, ἔστ' ἄρ' διανήξῃται, ὥς ἄπο τεκούσα
ἐκεί· κύει δέ ἡ δὴ θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ καὶ τὸ τεχθεῖν.
Ν. ἡ Δάμαλιν θῷς; Ζ. καὶ μάλα ὡς νότε· ἄρξει τε.
ὁ Ἑρμῆς ἔφη τῶν πλεόντων, καὶ ἡμῶν ἔσαι Δέσποινα.

celerrimū constitue: quem ego festinātissime con-
scēdero. T. Eccū tibi hūcce delphiorū velocissi. N.
Euge utamur eo. tu yō adnata o Triton. & postq̃
assumus ad Lernam/ego insidiabor hic alicubi: tu
vero speculaberis/sicubi sentias ip̃am accedentē. T.
Ip̃a tibi p̃pe ē. N. Pulchra o Tritō & formosa yōgo,
sed cōprehēdenda nobis est. A. Homo, q̃ me cor-
ripis/ducisq̃? Plagiarius es: & videris nobis ab
Ægypto deo missus esse. quapropter inclamabo
patrem. T. Tace Amymone, Neptunus est. A.
Quid Neptunū dicis? qd violas me homo, & in ma-
re detrahis? ego yō suffocabor misera: atq̃ submer-
gar. N. Confide, nihil graue patieris: sed & fontē
tui nominis tibi scaturire sinam hic: percutiens tri-
dente petrā prope littus. tu quoq̃ foelix
eris: ac sola sororum aquā non feres mortua.

Noti. & Zephyri.

NOTVS.

Hanc Zephyre iuuenca, quam per pelagus in
ægyptū Hermes ducit: lupit violauit: captus amore.
Z. Profecto Note, nō iuuenca tunc/s; filia erat flu-
uū Inachi: nunc yō Iuno talem fecit ip̃am/çelo
typia mota: qñqdē videbat amante louē. N. Nūc
igit̃ nū adhuc amat bouē? Z. Impēse, atq̃ ob id in
Ægyptū ip̃am misit: & nobis imperauit/ne estua-
re faceremus mare/donec transuecta fuerit ut pariat
illic. parturit vero iam. Deus fiat ip̃a & foetus.
N. Iuēca ne deus? Z. Et maxie Note, ip̃erabitq̃
ut Mercurius dixit/naugātibo: & nobis erit regina.

δ' ὅτινα ἄρ' ἡμῶν ἐθέλη' ἐκπέμψαι, ἢ κωλύσαι ἐπιπνεῖν.
Ν. θεραπευτέα τοι γαροῦν ὧς ζέφυρε ἦδη δέσποινα γέ οὐ
σα, νῆ Δία ἐννοσέρα γάρ οὕτω γένοιτο. Ζ. ἀλλ' ἦδη γάρ
διεπέρασε καὶ ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν. ὁρᾷς δ' ὅπως οὐκ ἔτι μέν
τετραποδιστὶ βαδίζει; ἀνορθώσας δ' αὐτὴν δ' Ἑρμῆς γυν
ναῖκα παγκάλῃ αὐθις ἐποίησε. Ν. παρὰ δόξα γοῦν ταῦτα
ὧς ζέφυρε, οὐκ ἔτι τὰ κέρατα οὐδ' οὐρά καὶ διχyla τὰ σκέ
λη, ἀλλ' ἐπέραστος ἴδεν. ὁ μὲν τοι Ἑρμῆς τί παθὼν μετα
βέβληκεν ἑαυτὸν, καὶ αὐτὶ νεανίου κυνοπρὸς ὥστος γεγέννη
ται. Ζ. μὴ πολυπραγμονῶμεν, ὅτε
ἄμεινον ἐκείνοσ' οἶδε τὰ πρακτέα.

ΠΡΟΣΕΙΔΩΝΟΣ. καὶ Δελφίνων. ΠΟΣΕΙΔΩΝ
ἔϋγε ὧς Δελφίνες, δ' τί δαί φιλάνθρωποι ἐστέ, καὶ πάλαι
μὲν τὸ τῆς ἰνούς παιδίον ἐπὶ τὸν ἰσθμόν ἐκομίσσατε
ὑποδράμενοι ἀπὸ τῶν σκιρωνίδων μετὰ τῆς μητρὸς
ἐμπεσόν. καὶ νῦν σὺ τὸν κιθαρώδον τοῦτον τὸρ ἐκ μηδύ
μινος ἀναλαβὼν ἐξενηξω ἐς ταῖναρον, αὐτῇ
σκενῇ καὶ κιθάρᾳ, οὐδ' ἐπερὶ εἶδες κακῶς ὑπὸ τῶν
ναυτῶν ἀδολγύμενον. Δ. μὴ θαυμάσῃς ὧς προσείδωρ, εἰ
τούς ἀνθρώπους ἔϋ ποιοῦμεν. ἐξ ἀνθρώπων γε καὶ αὐτοὶ
ἰχθύες γενόμενοι. Π. καὶ μέμφομαί γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι
ὑμᾶς κατανανμαχίσας μετέβαλε. Δέον
χειρώσασθαι μόνον, ὧς περ τούς ἄλλους ὑπογᾶγεται.
ὅπως γοῦν τὰ κατὰ τὸν Ἀρίονα τοῦτον ἐγένετο ὧς Δελφίν;
Δ. ὁ περίανδρος οἶμαι ἔχαιρεν αὐτῷ, καὶ πολλὰ κισ
μετεπέμπετο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχνῃ. ὁ δ' ἐπλουτῆσας παρὰ
τοῦ τυράννου, ἐπεθύμησε πλεύσας οἰκαδε ἐς τὴν
μηδύμναρ, ἐπιδείξασθαι τὸν πλοῦτον. καὶ ἐπιβάς

quęcunq; nā voluerit emittet: aut cohibebit a flatu.

N. Ancilla igit̃ Zephyre, iam regina exi-
stens, p̃ Iouē, bñuola eqdē sic fiat magis. Z. At mō
p̃transijt: innuitq; in terrā. Vides quō non amplius
velut q̃drupes incedit: erigens equidē ip̃az Mer. mus-
lierē oīno pulchrā rursus fecit. N. Inopinata igr̃ hęc
Zephyre: eo q̃ nō āplius illi adst̃ cornua/neq; cauda:
biq; s; amabil̃ ē puella. Mer. utiq; (ad hęc nō bifidę ti-
formauit scip̃z p̃ adulescēte caninus (id efficiēs/trāsf-
ctus. Z. Nō opus fūerit nos inq̃rē. (aspectu fa-
melius ille nouit agenda. (qm̃

Neptuni. & Delphinorum. NEPTV.

Euge Delphini, qñqdē sp̃ amatores hoīm estis: & olī
eius q̃ Ino vocabat̃ filiū, ad Isthmon comitati estis:
suscipientes a Scironijs saxi cum matre
incidentem. Et nūc tu citharedū hunc ex Methy-
mna adciens Arionē/sustulisti in Tēnaron ipso
ornatu & cithara: neq; contempsisti perperam a
nautis interimendum. D. Ne mireris Neptune, si
hominib; benefacimus. ex hoīb; equidē & ipsi nos
sumus pisces facti. N. Eūuero q̃ror ob Bacchū: q̃
vos expugnās nauali pugna, trāformauit. debuerat
capere manu solū: sicuti alios subiugauit. (em̃ voꝝ
Quopactō igit̃ de Arione hoc contigit Delphine?

D. Periander puto congratulabatur ipsi: & sępe
mittebat pro eo ob artem. Ille yō ditatus a
tyranno, in animū induxit: ut nauigaret domum
in Methymnā: demonstraturus opes, conscendens

πυρρῶν τίνος κακουργῶν ἀνδρῶν, ὥς ἔδειξε ἄγων πολὺν
χρυσὸν ἢ ἄργυρον, ἐπεὶ κατὰ μέσον τὸ ἄλγος ἐγένοντο,
ἐπιβουλεύουσιν αὐτῷ δι' ναῦτα· ὁ δὲ κηρώμεν γὰρ ἄπαρ
τα παρ' ἀνέων τῷ σκάφει· ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδοκται ἔφη·
ἀλλὰ τὴν σκευὴν ἀναλαβόντα με καὶ ἄσαντα θρήνων τίνος
ἐπ' ἐμαυτῷ ἐκόντα ἑάσατε· ῥίψαι ἐμαυτόν· ἐπέτρεψαν
ναῦται· καὶ ἀνέλαβε τὴν σκευὴν, καὶ ἔσσε πάνυ λιγυρῶς,
ἔπεσον εἰς τὴν θάλατταν, ὥς ἀντίκα πάντως ἀποθανούμε-
νος· ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν καὶ ἀναθέμενος αὐτόν, ἐξηνζάμεν
ἔχωρ εἰς ταῖναρον· π· ἐπαινώ τῆς φιλοτιμίας· ἄξιον
γὰρ τὸν μισθὸν ἀποδέδωκας αὐτῷ τῆς ἀκροάσεως·

ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ· καὶ κηρείδων·

ΠΟΣΕΙΔΩΝ·

τὸ μὲν στενὸν τοῦτο ἐσ' ὃ ἡ πᾶσις καθηνέχθη,
ἑλλήσποντος ἀπ' αὐτῆς καλεῖσθαι· τὸν δὲ νεκρὸν ὑμεῖς ὦ
κηρείδες παραλαβοῦσαι, τῇ τρωάδι προσενέγκετε,
ὥς ταφείη ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων· Ν· μολαμῶς ὦ
Πόσειδον, ἀλλ' ἐρταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πελάγῃ
τετάφθω· ἐλεοῦμεν γὰρ αὐτὴν, οἰκτίστα ὑπὸ τῆς μη-
τρὸς πεπὸνθῆναι· π· τοῦτο μὲν ὦ ἀμφιτρίτην
δέμιον, ὃν δ' ἄλλως καλὸν ἐρταῦθ' ἀπονέεισθαι ὑπὸ
τῇ φάμῃ αὐτῇ, ἀλλ' ὅπερ ἔφη, ἐν τῇ τρωάδι ἐν
τῇ χειρὶ ρονῆσθαι τεθάρτεται· ἐκείνο δὲ παραμύθιον ἔσται
αὐτῇ· ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐτὰ καὶ ἡ Ἰνώ πείσε-
ται, καὶ ἐμπεσείτω ὑπὸ τοῦ Ἀθάμαντος Διωνουμέ-
νη εἰς τὸ πέλαγος, ἀπ' ἄκρου τοῦ κίθαιρωνος καθόπερ
καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχονσα καὶ τὸν υἱὸν ἐπὶ
ἀγκάλῃ· Ν· ἀλλὰ κἀκείνην σῶσαι δαίσει· χαρισάμε-
νος τῷ Διονύσῳ· τροφὰς γὰρ αὐτοῦ καὶ τίθη ἡ Ἰνώ·

naiculā q̄ndā sceleratorū virorū: ubi mōstrauit q̄ntū
auri & argēti. ac posteaq̄ ī medio ægeo fuerit (ferret
consultāt in ip̄m nautē. Ille v̄o audiebat omni
a: adherens scaphę. Q̄ñquidē hęc vobis vīsa sunt ait:
ornatū capientē me/ canentemq̄ luctuosum quiddā
de me ip̄o quo libeat/ sinite p̄cipitare meip̄z. cōcesserit
nautē. Et adcipiēs ornatū/ cecinit valde argute:
desiluitq̄ in mare: ut statim omnino moritu
rus. At ego suscipiens/ & supponens mihi ip̄z / p̄duxi
ctinēs usq̄ ī tēnarō. N. Laudo amorē musicę. dignā
eī mercedē reddidisti ip̄si pro auditu citharę.

Neptuni. & Nereidum. NEPTV.

Angustū qdē est hoc mare ī qd Helles puella decidit:
q̄ & Hellespontus ab ip̄a vocet̄. Verū mortuā vos
Nereides adcipientes/ ad Troadem afferte:
ut sepeliatur ab incolis. Ner. Nequaq̄
Neptune, sed hic in sui nominis pelago
sepeliatur. miseremur eī ipsius: quę miserrime a no
uerca passiōibz affecta ē. N. hoc qdē āphitrite, nec
fas est/ & maxime inhonestū: si hic alicubi iaceat: p̄pt̄
arenam ip̄am: sed quod dixi/ in Troade/ in
Chersoneso sepeliatur. At istuc solatium erit
ip̄si: q̄ paulopost similia tentare & Ino persuadebis
tur: quę incidet, ab Athamante persequu
ta, in pelagus/ a sumō Citherone, qua parte
descendet in mare: habens filium in
ulnis. Ner. S; & illā seruare oportebit: q̄ gratifice
mur Baccho, alumna eī ipsius & nutrix Ino est.

Π. οὐκ ἔχρη δὴ τῷ πονηρῷ οὐσᾶν· ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ
ἀχαριστέμῃ Ἀμφιτρίτῃ, οὐκ ἄξιον. Ν. δὲ νῦν δὲ ἄρα τί
παθοῦσα, κατέπεσεν ἀπὸ τοῦ κρείου, ὃ ἀδελφὸς δὲ ὁ φρὺ-
ξος ἀσφαλῶς ὀχέεται. Π. εἰκότως· νεανίας γάρ, καὶ δύ-
ναται ἀντέχειν πρὸς τὴν φορὰν. ἢ δὲ ὑπὸ ἀπθείας
ἐπιβῶσα ὀχλήματος παραδόξον, καὶ ἀπειθοῦσα ἐς
βάθος ὀχανέσ, ἐκπλαγῆσα, καὶ τῷ θαύμῳ ἄμασχε-
θεῖσα, καὶ ἰλνὶ γγιάσασα, πρὸς τὸ σφοδρὸν τῆς πτήσεως
ἀκρατὴς ἐγένετο τῶν κεράτων τοῦ κρείου, ὥς τέως
ἐπείληπτο, καὶ κατέπεσεν ἐς τὸ πέλαγος. Ν. οὐκοῦν
ἔχρη τὴν μητέρα τὴν νεφέλην βοηθεῖν πιστούσῃ. Π.
ἔχρη· ἀλλ' ἡ μοῖρα πολλῶν τῆς νεφέλης δυνατωτέρα.
ἱριδος· καὶ ποσειδῶνος.

ἱριδος
τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην ἐς πόσειδον, ἀποσπασθεῖ-
σαν τῆς σικελίας ὑφ' αὐτὸν ἐπὶ νῆκεσθαι συμβέβηκε.
ταύτην φησὶν ὁ Ζεὺς, στήσῃ ἡδὴ καὶ ἀνὰ φῆνον, καὶ ποίη-
σιν ἡδὴ δῆλον ἐν τῷ αἰγαίῳ μέσῳ βεβαίως μένειν,
στηρίζας πάνυ ἀσφαλῶς· δέεται γάρ τι αὐτῆς. Π.
πεπράζεται τοῦτο ὅτι ἱρι, τίνα δὲ ὄμωσ παρέρξει αὐτῇ τὴν
χρεῖαν ἀναφανείσα καὶ μηκέτι πλεονεξῶν. ἱ. τὴν λητὴν
ἐπ' αὐτῆς δέει ἀποκνηῖσαι, ἡδὴ γάρ πονήρως ὑπὸ τῶν
ὠδίνων ἔχει. Π. τί οὐκ οὐκ ἱκανὸς ὁ οὐρανόσ ἐν τεκείνῃ
εἰ δὲ μὴ οὗτος, ἀλλὰ γε πᾶσα ἡ γῆ οὐκ ἂν ὑποδέξασθαι
δύναιτο τὰς αὐτῆς γονάς. ἱ. οὐκ ὅτι πόσειδον· ἢ ἥρα γάρ
ὄρῳ μεγάλῳ κατέλαβε τὴν γῆν, μὴ παρὰσχέιρ τῇ λητῇ
τῶν ὠδίνων ὑποδοχὴν· ἢ τοῖνυν νῆσος αὕτη, ἀνώμοτος ἐστὶν
ἀφανὴς γάρ ἦν. Π. συνήκει· στήδι ὅτι νῆσε,
καὶ ἀνάσθαι αὐθις ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ μηκέτι ὑποφύου.

N. Nō ueniēs fuerit. tā sceleratā exñtē. verxtñ Dio
nō gratificari o Amphitrite, indignū ē. Ner. (nylio
agēs/decidit ab ariete: frat̃ ŷo Phry (lpa certe qppia
xus secure pfectus est. N. Merito. iuuenis em̃ ē, po
tens resistere piculo. Illa vero insueta/
conscēdens vehiculū inopinātū: & respiciens in
patulā pfunditatē, oberrans, ac p̃ timore simul ca
dens/& vociferans, ob violentiam casus
impotens reddita est cornuū arietis: quē vehementer
comphenderat: & decidit in pelagus. Ner. Igitur
oportebat matrē Nephelen auxiliari cadenti. N.
Oportebat quidē: s̃ fatum Nephele potentius est.
Iridis. & Neptuni. IRIS.

Insulam errantem Neptune, separa
tam a Sicilia, submarinā, emergere contingit.
hanc ait Iupit̃, firmā siste mō: atq; cura ut appeat: faci
toq; eam Delon in AEgeo medio firmiter manere:
stabiliens valde secure, indiget em̃ in aliquo ipsa. N.
Paulopost fiet hoc Iris. Verxtñ quam prebebit ipsi
utilitatē apparens/& nō amplius natās? I. Latonā
in ip̃a oportet partū deponere. iā em̃ laborat: ob
grauedies. N. nūqd igit̃ nō sufficit illi celū ad ptū?
Si ŷo neq; hoc: equidē tota tellus num suscipere
posset ip̃ius liberos? I. Nō Neptune. Iuno em̃
iuramēto magno astrixit terrā: ne se exhibeat Latonē
grauedinū mīstrā. hęc igit̃ isula ip̃a/nō addicta iuram̃
eo. q̃ tū neutiq; apparuerit. N. Intelligo. (to est:
& emerge rursus ex pfūdo: nec āplius (Siste o isula:
o subsidās:

ἐλλὰ βεβαίως μένε, καὶ ὑπόδεξαι ὡς ἐνδεμονεστάτη τοῦ
ἀδελφοῦ τὰ τέκνα δύο τοὺς καλλίστους τῶν θεῶν, καὶ
ὑμεῖς ὡς τρίτωνες, διαπορθμεύσατε τὴν λητὴν ἐς αὐτήν,
καὶ γαλήνῃ ἅπαντα ἔστω. Δράκοντα δὲ ὅς νῦν ἐξοιστρῆι,
αὐτὴν φοβῶν τὰ νεογνά, ἐπειδ' ἄρ' τεχθῇ ἀντίκα μέτεισι,
καὶ τιμωρήσει τῇ μητρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγελε τῷ Δίῳ, πάντα
εἶναι ἐνπρεσβῆ, ἔστηκεν ἡ Δῆλος, ἡκέτω ἡ λητὴ, ἢ τικτέτω
Ξάνθου, καὶ ἐαλάσσης. ΞΑΝΘΟΣ

Δέξαι με ὡς θάλασσα δεινὰ πεπονθότα, κατὰ σβεσόμενον
τὰ τραύματα. Θ. τί τοῦτο ὡς Ξάνθε; τίς σε κατέκασεν;
Ξ. Ἡφαίστος, ἄλλ' ἀπηνθράκωμαι ὥλας ὁ κακοδαί-
μων, καὶ ζέω. Θ. Διὰ τί δέ σοι ἐνέβαλε τὸ πῦρ;
Ξ. Διὰ τὸν υἱὸν τῆς θετίδος. ἐπεὶ γὰρ φονέονται τοὺς
φύγας, ἡκέτενσα. ὁ δ' ὅνκ' ἐπ' αὐτῷ τῆς ὀργῆς, ἄλλ'
ὑπὸ τῶν νεκρῶν ἀπέφρμιτέ μοι τὸν ῥοῦν. ἔλθισας τοὺς
ἀθλίουσ, ἐπ' ἧλθον ἐπικλύσαι θέλων, ὥς φοβηθεῖς ἀπόσχοι
τοῦ τῶν ἀνδρῶν. ἐνταῦθα δ' Ἡφαίστος ἔτυχε γὰρ πλησίον
πυρὸς, πᾶν δ' ὅσον, ὅμαι, πῦρ εἶχε, καὶ ὅσον
ἐν τῇ αἵτῃ καὶ εἶπ' ὅτι ἄλλοθι, φέρων, ἐπ' ἧλθε μοι, καὶ ἔκασ-
σε μὲν τὰς πτελέας καὶ μὲν ῥίνας, ὥπτησε δὲ καὶ τοὺς κα-
κοδαίμονας ἰχθύς, καὶ τὰς ἐγκέλευσας. αὐτὸν δὲ ἐμὲ ὑπερ-
καχλῆσαι ποιήσας, μικροῦ δαῖν' ὅλον ζῆρ' ἐργασται.
ὁρᾷς δὲ οὐρ ὅπως διώκειμαι ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων; Θ.
βωλερὸς ὡς Ξάνθε καὶ θερμὸς, ὥς εἰπὸς. τὸ αἶμα μὲν ἀπὸ τῶν
νεκρῶν, ἡ θερμὴ δὲ ὥς φῆς ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ εἰκέτως ὡς
Ξάνθε, ὅς ἐπὶ τῇ ἐμῇ υἱὸν ὥρμησας, ὅνκ' αἰδεσθεῖς ὅτι
κηρυξὶς υἱὸς ἦμ'. Ξ. ὅνκ' εἶδ' οὐρ ἐλεῖσαι γείτονας ὄν-
τας τοὺς φύγας; Θ. τὸν Ἡφαίστον δὲ ὅνκ' εἶδ' ἐλεῖσαι
θετίδος υἱὸν ὄντα τῇ Ἀχιλλεῖα.

sed firma maneat: ac suscipe o foelicissima,
fratris mei liberos duos pulcherrimos Deorum. Et
vos o Tritones, peruehite Latonam in ipsam:
tranquillaque sint omnia. Draconem vero, qui nunc furit
ipsa propter terras, ac nouit genitos, ubi peperit: protinus ad
ac puniet pro matre. Tu vero renuncia Ioui, omnia (orientur prouli:
probe esse acta. stetit Delos: venitque Latona: & peperit.

Xanthi. & Maris.

XANTHVS

Suscipe mare grauiam passum: sana mihi
vulnera. M. Quid hoc est o Xanthe? quid te obussit?

X. Vulcanus. Sed ardeo a prunis prorsus infelix,
atque oburor. M. Verum quomodo tibi iniecit ignem?

X. Propter Achillem Thetidis filium, nam cum ille intimeret
Phryges: supplex illum rogavi, at ille non cessauit ab ira:
pro mortuis corporibus obturauit mihi aluenum, at (verum
missos: subiitque in mentem/ut eum submergeret (ego missus sum
ret a viris troianis. Illic tum Vulcanus. (gerens: qui tritus abstine
alicubi exans, omnes prorsus, ut puto, ignem tunc sibi (erat prope
in Aetna & alibi esset ferens/iniecit (ille habebat: quantum
sitque ulmos/& myrricas: ac interfecit in (mihi: obussit
foelices pisces/atque anguillas. At ipsum quidem me exi-
lire fecit, parum quicquam abfuit, ut non integre aridus redderem.
Vides vero/quomodo iaceo propter iniustiones? T.
turbidus es o Xanthe, & calidus, ut par est, sanguis quidem a
mortuis est: calor vero, ut ais, ab igne. Et merito o
Xanthe, qui contra meum genitum coniurasti: non veritus/quare
Nereidis filius erat. X. Nunc optuit me misereri propter
Phrygum? M. At Vulcanum misereri optuit (quorum
Thetidis filij Achilles.

Δωρίδου· καὶ θετίδου·

ΔΩΡΙΣ

Τί δακρύεις ὦ θετί; Θ· καλλίστην ὦ Δωρί κόρη
εἶδον ἐς κιβωτὸν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐμβληθεῖσαν· αὐτὴν τε
καὶ βρέφος αὐτῆς ἄρτι γέννητον ἐκέλευσε Δεὸς πατήρ, τοῦς
νῦν ὡς ἀναλαμβάνοντας τὸ κιβώτιον, ἐπειδὴ ἄρ' πολὺ ἀπὸ
τῆς γῆς ἀποσπάσασιν, ἀφείναι ἐς τὴν θάλασσαν, ὡς ἀπὸ
λοινοῦ ἁθλία καὶ αὐτὴ καὶ τὸ βρέφος. Δ· τίνοος δ'
ἐνεκα ὦ ἀδελφὴ; ἐπεὶ ἔμαθες ἀκριβῶς ἅπαντα.

Θ· ἀκρίσιος δὲ πατήρ αὐτῆς, καλλίστην οὖσαν ἐπαρθεῖ
νεῦν, εἰς χαλκοῦν τινὰ θάλαμον ἐμβαλὼν· εἶτα, τὸ μὲν
ἀληθὲς οὐκ ἔχω εἰπεῖν, φασὶ δ' οὖν τὸν Δία χρυσὸν γενόμε
νον, ῥυῖναι διὰ τοῦ ὀρόφου ἐπ' αὐτὴν, δεξαμένην δ' ἐκεῖ
νὴν ἐς τὸν κόλπον κατὰ ῥέοντα τὸν θεόν, ἐγκύμονα γενέσ
θαι, τοῦτο αἰσθόμενος δὲ πατήρ ἀγρίος τίς καὶ ζηλότυπος
γέγων, ἠγανάκτησε, καὶ ὑπὸ τινος μεμοιχεῦσθαι οἰηθεῖς
αὐτὴν, ἐμβάλλει ἐς τὴν κιβωτὸν ἄρτι τετοκῦαν. Δ· ἡ δέ
τί ἐπραττεν ὦ θετί, δόποτε καθίκετο; Θ· ὑπὲρ αὐτῆς μὲν
εἰσίγα ὦ Δωρί, καὶ ἔφερε τὴν καταδύμεν, τὸ βρέφος δὲ πα
ρηγείτο μὴ ἀποθανεῖν, δακρύουσα, καὶ τῷ πάππῳ δεικνύ
ουσα αὐτὸ καλλίστον ὄν· τὸ δὲ ὑπ' ἀγνοίας τῶν κακῶν
καὶ ἐμεδίκα πρὸς τὴν θάλασσαν· ὑποπίμπλαμαι αὖθις
τοῦς ὀφθαλμοὺς δακρύων, μνημονεύουσα αὐτῶν.

Δ· καὶ με δακρύσαι ἐποίησας· ἀλλ' ἦδη τεθνήσκῃ;

Θ· ἐν δαμῶς· νῆχεται γάρ ἐτι ὁ κιβωτὸς ἀμφὶ τὴν σέ
ριφον, ζῶντας αὐτοὺς φυλάττουσα. Δ· τί οὖν; οὐκ ἰσώ
ζομεν αὐτὴν τοῖς ἁλιεῦσι τοῦτοισ' ἐμβαλοῦσαι ἐς τὰ δίκ
τυνα τοῖς σεριφίοις, οἳ δὲ ἀνασπάσαντες σώσουσι διλο
νότι. Θ· εὖ λέγεις, οὕτω ποιῶμεν, μὴ γάρ ἀπολέσθω μὲν

Doridis. & Thetidis. DORIS

Quid lachrymaris o Thetis? T. Pulcherrimā o Do-
vidi in arcam a patre deiectā. Illā deniq; (ris puellā,
ac infantem, prolem nup̄ genitam pręcepit pater: ut a
nautis susciperent in arcula: & ubi multū a
terra diuulsi fuerint, demittant in mare: quo per-
eat misera ipsa cum infante. D. Cuius vero
rei gratia o soror? qñquidē exacte didicisti omnia.

T. Acrisius pater ip̄ius, pulcherrimā exñtem, deuo-
uit yginē dñs, i ġneū qñdā thalamū rñmittēs. Dein (qd
pro vero non dixerim) aiunt louē aurum fa- tamē
ctum, defluxisse p̄ impluuiū ad ip̄as: suscipientē yō il-
lam in sinū defluentē deum, grauidam fa-
ctam. Hoc sentiēs pater, agrestis quidā, & celotypus,
senex, indignatus est: & ab aliquo vitiatā esse putās /
ip̄am deiecit in arcam, nouiter enixam. D. Illa yō
qd fecit o Thetis, qñ puenit ad mare? T. De se ip̄a
silebat o Doris, & ferebat odēnationē. infanti (quidē
cabať: ne mors cōtigeret: plorās, & patri auo (yō p̄-
strās ip̄as pl̄cheřimū exñtē. Hoc yō ob inocē (demō-
subridebā usq; ad mare. Porro deī (tiā puellę, a ma-
l' irrigauī oculos, lachrymās ex fręqñti illi (ceps rursus
D. Et me lachrymari fecisti. At nū (us recordatiōe.
T. Neq; qñ nauigat em̄ adhuc circa (qd iā mortui sť
riphō: viuētes ip̄os assuās. D. qd igit? nōne s3 (Se-
uamus ip̄am piscatoribus / inñcientes in re-
tia Seriphñs? Illi yō diuellentes seruabunt.
T. Benc dicis, sic faciamus: ne pereat cer-

τε αὐτή, μή τε τὸ παῖδίον οὕτως ὄν καλῶν.

ΕΝΙ ΠΕΩΣ. καὶ ποσειδῶνος.

ΕΝΙ ΠΕΤΣ.

ὄν καλὰ ταῦτα ὥς ποσειδῶν. εἰρήσεται γὰρ τ' ἀληθές,
ὕπελθῶν μου τὴν ἐρομένην, εἰκασθεὶς ἐμοί, διακόρησας τὴν
τὴν παῖδα. ἢ δὲ ὤτετο ὑπ' ἐμοῦ ταῦτα πεπονθέναι, ἢ διὰ
τοῦτο παρῆχευ ἑαυτήν. Π. σὺ γὰρ ὥς ἐνίπευ, ὑπεροπτι-
κὸς ἦσθα καὶ βραδύς, ὅς κ' ὀρηκὸς δ' ἔτω καλῆς, φοιτῶστος ὅση
μέραι παρὰ σέ, ἀπολλυμένης ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ὑπερώρας
καὶ εἰ χαιρὸς λυπῶν αὐτήν. ἢ δὲ παρὰ τὰς ὀχθὰς
ἀλύουσα, καὶ ἐπεμβαίνουσα, καὶ λονομένη, ἐνίστε εὐχετό-
σαι ἐντυχεῖν, σὺ δ' ἐθρύπτου πρὸς αὐτήν. Ε. τί οὖν;
διὰ τοῦτο ἐχρῆν σε προσαρπάσαι τὸν ἔρωτα, καὶ καθυπο-
κρίνεσθαι. ἐνίπεα αὐτὶ ποσειδῶνος εἶναι, ἢ κατασοφίσασθαι
θαί τὴν τυρῶ ἀφελῆ κόρην οὕσα; Π. ζηλοτυφεῖς ὥς ἐνίπευ,
ὑπερόπτης πρότερον ὢν. ἢ τυρῶ δὲ οὐδὲν δεινὸν πέπονθεν,
οἰομένη ὑπὸ σοῦ διακεκορῆσθαι. Ε. οὐ μὲν οὖν. ἔφησ-
γὰρ ἀπῶν ὅτι ποσειδῶν ἦσθα, δ' καὶ μάλιστα ἐλύπησεν
αὐτήν, καὶ ἐγὼ τοῦτο ἠδίκημαι, δ' τε τὰ ἐμὰ σὺ ἐνφραίνου-
τό τε, καὶ περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα, δ' περ ὑμᾶς συν-
έκρυπτε ἅμα, συνῆσθα τῇ παιδίᾳ αὐτ' ἐμοῦ. Π. σὺ γὰρ
ὄνκ' ἔθελες ὥς ἐνίπευ.

Τρίτωνος. καὶ κηρείδων.

ΤΡΙΤΩΝ.

τὸ κῆστός ὑμῶν ὥς κηρείδες, δ' ἐπὶ τὴν τοῦ κηφέως θυγα-
τέραν τὴν Ἀνδρομέδαν ἐτπέμψατε, οὔτε τὴν παῖδα ἠδίκη-
σαρ, ὥς οἶεσθαι, καὶ αὐτὸ ἠδὲν τέθνηκε. Ν. ἀπὸ τίνος
ὥς τρίτων; ἢ ὥς κηφεύς καθάπερ δέλεαρ προθεῖς τὴν κόρην,
ἀπέκτεινεν ἐπ' ἰῶν, λοχήσας μετὰ πολλῆς δυνάμεως;
Τ. ὄνκ', ἀλλ' ἴσθε, οἶμαι, ὥς ἱφιάναςσα τὸν περσέα.

te ipsa: neque puerulus adeo formosus:

Enipei. & Neptuni. **ENIPEVS.**

Minime honesta hec sunt Neptune. Dicit per vero:
quod circumueneris a me amata: sis effectus mihi: ygitur
puellę. illa vero putabat se a me hec (te pıde ademeris
hoc exhibuit se ipaz. N. Tu Enipeu (passa eē: & ob
cius eras & turbidus: quod puellā sic pulchrā (despecti
die ad te, perditā prę amore cōtempseris: (euntē quā
lētatusque fueris molestiis afficiēdo ipaz. At illa circa ri
piscans/ & icedens/ lauansque: interdū optabat (pas
tibi coire: te delicias agente cū ipa. E. Quid igitur
num ob hoc oportuit te priperere mihi amorē: & mētis
ri Enipeum pro Neptuno: & decipe
re Tyro simplicē puellā exñtē? N. Zelotypia moueris
quū pus cōtemptor tu extiteris: Tyro vero nihil (Enipeu,
putās se abs te violatā fuisse. E. Nō (graue passa ē.
em abiēs te neptunū eē. qđ & maxie (pfecto. dixisti
& ego ob hoc iniuria afficior: quod propter (molestie tulit,
ris: circūdās purpureū quendā fluctū quod (mea tu lēta
peruit sis: & coiuisti cū puella per me. N. At (vos o
non volebas o Enipeu. (quod tu

Tritonis. & Nereidum. **TRITON.**

Cetus vester o Nereides, qui contra Cephei fili
am Andromedā missus est: neque puellam lę
sit: ut putatis: & ipse iam intñt. N. A quo nam
o Triton? Nūqd Cepheus qđ escā pponēs puellam
adortus interemit/ insidians magna vi?

T. Nō. Sed nosti puto, nymp̄ha Iphianassa, Perseū,

τὸ τῆς Δανάης παιδίον, δὲ μετὰ τῆς μητρὸς ἐν τῇ κιβωτῇ
ἐμβληθεὶς ἐς τὴν θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μητροπατρὸς, ἐσώσα
τε οἰκτεῖρας αὐτοῦς. Ν. οἶδα ὅμ λέγεις· εἰκὸς δὲ
ἦδη νεανίαν εἶναι, καὶ μάλα γενναῖόν τε καὶ καλὸν ἰδεῖν.
Τ. οὗτος ἀπέκτεινε τὸ κῆτος. Ν. διὰ τί ὦ τρίτῳ;
οὐ γὰρ δὴ σῶστρος ἡμῖν τοιαῦτα ἐκτίνειν αὐτὸν ἐχρήμ.
Τ. ἐγὼ ἡμῖν φάσω τὸ πᾶν ὥς ἐγένετο· ἐστάνη μὲν οὐρ
ἐπὶ τὰς γοργόνας, ὅθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπίτε
λῶν· ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν λιβύην. Ν. πῶς ὦ τρίτῳ;
μόνος, ἢ καὶ ἄλλους συμμαχούς ἦγε; ἄλλως γὰρ
δύσπορος ἢ δόλος. Τ. διὰ τοῦ ἀέρος· ὑπόπτερον γὰρ αὐ
τὸν ἢ Ἀθηνᾶ ἔθηκεν· ἐπεὶ δ' οὐρ ἦκεν ὀπρὺ διηκῶντο, αἰ
μὲν ἐκὰς εὐδον, οἵ μοι, ὃ δὲ ἀποτεμὼν τῆς μελούσης
τὴν κεφαλὴν, ὥχετ' ἀποστᾶμενος. Ν. πῶς ἰδῶν;
ἀθέατοι γὰρ εἰσιν, ἢ ὅς ἑρ ἴδῃ, οὐκ ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα
ἦλοι. Τ. ἢ Ἀθηνᾶ τὴν ἀσπίδα προφαίνουσα· τοιαῦτα γὰρ
ἦκουσα διηγούμενον αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἀνδρομέδαν, καὶ πρὸς
τὸν κηφέα ὕστερον· ἢ Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος ὑποσίλ
βούσκη ὥς περ ἐπὶ κατόπτρον, παρέσχευ αὐτῷ ἰδεῖν τὴν
εἰκόνα τῆς μελούσης· εἶτα λαβόμενος τῇ λαίᾳ τῆς κόμης,
ἐν οὖρῳ δὲ τὴν εἰκόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἄρπην ἔχωρ, ἀπέτεμε
τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· καὶ πρὶν ἀνέργεσθαι τὰς ἀδελφὰς
ἀνέπτατο· ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν παρὰ λίαν ταύτην αἰθισσίαν
ἐγένετο, ἦδη πρόσγειος πετόμενος, ὅρᾳ τὴν Ἀνδρομέδαν
προκειμένην ἐπὶ τινος πέτρης προβλήτος προσπεπᾶται
λευμένην, καλλίστην, ὥς θεοί, καθεμένην τὰς κόμας, ἢ
μύγμνον πολὺ ἐνεργετῶν μαστῶν· καὶ τὸ μὲν πρῶτον
οἰκτεῖρας τὴν τύχην αὐτῆς, ἀνθρώπα τὴν αἰτίαν τῆς κατα

Danaes prolem tenellam: quam cū matre in arcam
iniectam in mare a materno auo, serua
stis: omisitq; iporū. N. Noui quē dicis, at verissime est
mō iuuenē esse, valdeq; gñosus, ac pulchrū vi (talē
T. Is ē q̄ interfecit Cetū. N. pp̄t qd o Tritō? (deri
nō em̄ mercedē liberatōis eiusmōi nob̄ p̄soluer̄ ip̄z cō
T. Ego vob̄ dicā totū ut accidit. Missus (ueniebat,
ad Gorgonas/ premiū quoddā regi affe (est hic
rens. Verū ubi puenit ī Libyā. N. q̄ pacto o Tritō?
solus ne? an & alios auxiliatores duxit secū? alioqn. n.
difficilis via est. T. Per aerem, pennatum em̄ ī
p̄sū Mierua reddidit. Postq; v̄o puenit ubi degebāt: ille
quidē dormiebāt: ut puto. verū hic abscidēs Medusæ
caput/ abijt euolans. N. Quo pacto cōspicatus est?
iuisibiles em̄ s̄. v̄l q̄ eas viderit: nō īsup aliud qddā de
cōspiciat. T. Mineruę clypeū p̄tēdēs (nā (inceps
audiui p̄dicantē ip̄m apd̄ Andromedā & hęc ego
Cepheū nouissie) Mierua haud dubie ī clypeo resplē
dente quemadmodū in speculo: p̄buit ille ipsam
imaginē Medusę ut videret. Dein̄ adcipiēs leua comā
īspiciētis imaginē: dextra falcem habens/ abscidit
caput ipsius: ac priusq; excitarentur sorores/
sursū volauit. Verū ubi maritimā hāc Aethiopiam
venit: iam volatu terrę proximus/ videt Andromedā
adiacentē in quadā eminenti rupe: paloq; affi
xam, pulcherrimā, Dñ boni, demissa coma, ac
seminudā multū admodū infra ubera. Et primū qdēz
miseratus fortunā ip̄ius/ interrogabat cām condem

δῖκός· καταμῖκρόν δ' ἄλυσ' ἔρωτί, ἔχρη γὰρ
σεσῶσθαι τὴν παῖδα, βοηθεῖν διέγνω· καὶ ἐπειδὴ τὸ κῆ-
τος ἐπ' αὐτῇ μάλα φοβερόν, ὥς καταποιούμενον τὴν ἄνδρ-
μέδαν, ὑπεραίωρθεῖς ὁ νεανίσκος πρόκωπον ἔχων τὴν ἄρ-
πην, τῇ μὲν καθικνύεται, τῇ δὲ προδεικνύσ' τὴν τοργόνα,
λίθον ἐποίει αὐτό· τὸ δὲ τέθηκε κοῦρ· καὶ πέσσυγε
αὐτοῦ τὰ πολλὰ ὅσα εἶδε τὴν μέδουσαν· ὁ δὲ
λύσας τὰ δεσμά τῆς παρθένου, ὑποσχὼν τὴν χεῖρα, ὑπε-
δέξατο ἀκροποδῆτι κατιούσαν ἐκ τῆς πέτρας ὀλισθηρᾶς
ὄντος· καὶ νῦν γαμῆι ἐρτοῦ κηφέως, καὶ ἀπάξει αὐτὴν
ἀργός, ὥστε αὐτὴ θανάτου γάμον ἐν τὸν τυχόντα εὕρετο·
Ν· ἐγὼ μὲν ἐν πάντῳ γεγονότι ἄχθομαι· τί γὰρ ἢ παῖς
ἠδῆκει ἡμᾶς, εἴτι ἢ μήτηρ ἐμεγαλαύχει τότε, καὶ ἡζίου
κελλίῳ εἶναι; Τ· ὅτι οὕτως ἀνῆλθον σε ἐπὶ τῇ
θυγατρὶ μήτηρ γεοῦσα· Ν· μνηστὴρ μεμνημένα ὦ Δωρ-
εκέινωρ, εἴτι βορβορος γυνὴ ὑπὲρ τὴν ἀξίαν ἐλάλησε·
ἱκανὴν γὰρ ἡμῖν τιμωρίαν ἔδωκε, φοβηθεῖσα ἐπὶ τῇ
παιδί· χαίρω μιν οὕν τῳ γάμῳ·

ζεφύρου· καὶ νότου·

ΖΕΦΥΡΟΣ·

οὐ πῶποτε πομπὴν ἐγὼ μεγαλοπρεπεστέρῃ εἶδον
ἐν τῇ θαλάττῃ, ἀφ' οὗ εἰμι καὶ πνέω· σὺ δὲ ἐνὶ εἰδέσ-
ῳ νότι; Ν· τίνα ταύτην λέγεις ὦ Ζεφύρε τὴν πομπὴν;
ἢ τίνες οἱ πέμποντες ἦσαν; Ζ· ἡδίστου θεάματος
ἀπελείφθης οἷον οὐκ ἄλλο ἴδιον ἐστὶ· Ν· πῶς τὴν ἔβ-
δραν γὰρ θάλασσαν ἐργαζόμην, ἐπέπνευσα δέ τι καὶ
μέρος τῆς ἰνδικῆς, ὅσα παράλια τῆς χώρας· οὐ δέ μιν
οὐκ οἶδα ὧν λέγεις· Ζ· ἀλλὰ τὸν σιδώνιον Ἀγνήνορα
εἶδες; Ν· ναί, τὸν τῆς ἐνρώπης πατέρα· τί μὲν;

natōis. Paulo post v̄o amore captus (iuēiēs nāq̄ erat
ut (suareſ puella) admīculo eē eidē dignū duxit. Pla-
tus accessit ip̄se t̄ribiſ, tāq̄ deuoſ (ne posteaq̄ Ce-
medā: demittēs oſos iuuenis / ſtriſ (raturus Andro-
cē, unā qdē manū oñdit: alſa v̄o p̄feſ (ctūq̄ hñs fal-
lapidē cōfecit ip̄z. Ille itaq̄ morte ſubſ (rēs Gorgona
mīta eorū q̄ ſpīcata fuerūt Me (latus ē, iduruerūt dēiq̄
ſoluēs vīcīa v̄gīs, ſuſtinēs manū, ſuſ (duſā. Poſo ille
cepit ſumīs pedibz deſcēdentē ex rupe procliui,
& nūc eā ducit uxore i ip̄a domo Cephei: abducetq̄
Argos. iōq̄ p̄ morte nuptias has ſeſlices iuenit. (ip̄az
N. Ego qdē non admodū ex hoc factō merore affi-
offendit nos: ſi q̄ mō maſ gliata ē (cior. i q̄ em̄ puella
pulchriorē eēſ T. Verūtñ etiā miſ (alñ & p̄ſupſit ſe
filīā maſ. N. nō āplius memie (rūimodū doluit ob
illorū, ſi qd̄ barbara mulier ultra hoc qd̄ (rīus Doris
ſufficiētē em̄ nobis p̄nā dedit: t̄riſ (deciit locuta ē.
filiam. Congratulemur igitur nuptiis. (ta prop̄

Zephyri. & Noti. ZEPHYRVS.

Nunq̄ pompā ego magnificentiorem vidi
in mari ex quo ſum, & ſpiro. Tu vero nunquid
o Noteſ N. q̄nā hęc ē quā dicis o Zephyre pōpāſ
aut q̄ ducētes pompā erātſ Z. Suauiffio ſpectaclo
caruiſti: ut nō aliud videre poſſis poſthac. N. iuxta
threum mare occupatus ſpirabā: atq̄ in (Ery-
pte indici maris, oībz deniq̄ mariti illius regiōis. nihil
igit̄ eorū noui quē dicis. Z. Attñ ſidoniū Agenorē
vidiſtiſ N. Proſecto vidi. Europę genitorē. qd̄ tūſ

Ζ. ΠΕΡΙ ΑΥΤῆΣ ΕΚΕΙΝΟΣ ΔΙΗΓΗΣΟΜΑΙ ΣΟΙ. Κ. Μῶν δ' ὅτι δ
ΖΕΥΣ ἔραστής ἐκ πολλοῦ τῆς παιδός, τοῦτο γὰρ ἢ πάσαι
ἠπιστάμην. Ζ. ὄνκοῦν τὸν μὲν ἔρωτα εἶσθα, τὰ μετὰ ταῦ
τα δὲ ἡδὴ ἔκυσον. ἡ μὲν Εὐρώπη κατεληλύθει ἐπὶ τῇ ἡϊόνα
παίζουσα, τὰς ἡλικιώτιδας παραλαβοῦσα. ὁ Ζεὺς δὲ
ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν, συνέπαιζεν αὐταῖς, κάλλιστος
φαινόμενος. λευκότε γὰρ ἦν ἀκριβῶς, καὶ τὰ κέρατα
ἐνκάμπης, καὶ τὸ βλέμμα ἡμέροσ. ἐσκήρτα δ' οὐκ ἢ αὐτὸς
ἐπὶ τῆς ἡϊόνας, καὶ ἐμνησάτο ἡδίστον. ὥστε τῇ Εὐρώπῃ
τολμήσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτὸν. ὥς δὲ τοῦτ' ἐγένετο, Δρο
μάιος μὲν ὁ Ζεὺς ὤρμησεν ἐπὶ τῇ θάλαττῃ, φέρων αὐτὴν
ἢ ἐνέχετο ἐμπεσών. ἡ δὲ πάνυ ἐκπλάγεται τῷ πρᾶγματι,
τῇ λαίᾳ μὲν ἔχετο τοῦ κέρατος, ὥς μὴ ἀπολισθάνοι, τῇ ἑτέ
ρα δὲ ἠνεμωμένον τὸν πέπλον ζυνείχε. Κ. ἡδὴ τοῦτο
θέαμα ὃ ζέφυρε εἶδες καὶ ἔρωτικόν, νηχόμενον
τὸν Δία φέροντα τῇ ἀγαπωμένῃ. Ζ. καὶ μὴν τὰ
μετὰ ταῦτα ἡδίω παραπολὺ ὃ νότε. ἡ γὰρ θάλαττα
εὐθύς ὁκύμῃ ἐγένετο, καὶ τῇ γαλήνῃ ἐπίσπασαμένη
λείαν παρῆκεν ἑαυτῇ. ἡμεῖς δὲ πάντες ἡσυχίαν ἄγον
τες, οὐδὲν ἄλλο ἢ θεαταὶ μόνον τῶν γιγνόμενων,
παρηκολουθοῦμεν. ἔρωτες δὲ παραπεπετώμενοι
μικρὸν ὑπὲρ τῇ θάλαττῃ, ὥς ἐνιότε ὄκροισι τοῖσι ποσσὶν
ἐπιφανέμεν τοῦ ὕδατος, ἐμμένοντες τὰς δᾶδας φέροντες, ἦ
δεν ἄμα τὸν ὕμνον αἰ κηρείδες δὲ ἀναδύσαι,
παρίππενον ἐπὶ τῶν δελφίνων ἐπικροτοῦσαι, ἡμίγυμ
νοι. αἱ πολλάι τότε τῶν τριτῶν γένουσ, καὶ εἴτι ἄλλο
μὴ φοβερόν ἰδεῖν τῶν θαλαττίων. ἅπαντα περιέχουσε
τῇ παιδίᾳ. ὁ μὲν γὰρ ποσειδῶν ἐπιβεβηκὼς ἄρματός.

Z. De ea ipsa narrabo tibi. N. Profecto
Iupiter amator fuit ex multo tpe puellę: qđ & olim
sciebā. Z. Itaq; amorē qđē nosti: verę q̄ subide acci-
derunt nūc audi. Europa illa descendit ad littus
lusura: coętaneas secū simul assumēs. Porro Iupiter
tauro adsimilans seip̄z/ colludebat illis: pulcherrimus
apparēs. cādidus nāq; erat undiq;: cornua piñ illi
sinuosa, & aspectus benignus. saliebat plane & ipse
in littore: & mugiebat suauissime. q̄propter Europa
ausa est inscendere ip̄m. Quo factō/ple-
no cursu Iupiter exiit in mare: ferens ip̄am /
vehēdoq; incidēs. Illa ȳo vehementē territa ex hac re:
lequa quidē tenebat cornu/ ne periret: alte-
ra ȳo v̄eto cōcitātū peplū cōtinebat. N. Suaue hoc
spectaculū o Zephyre, qđ vidisti: & amatoriū qđ p̄-
lupit̄, natādo ferens dilectā. Z. Atqui quę (stabat
post hęc acciderūt suauiora multo Note. Etem̄ mare
statim nō fluctuās factū est: & trāquillitatē ostētans /
iucundū prębuit seip̄z. At nos omnes quietem agen-
tes, nihil aliud q̄ spectatores facti eorū quę fiebant,
seq̄bāur. Poŕo (Cupido Venusq;) amores aduolātes
parē super mare: ut interdum summis pedibus
attingerent aquā: accensas faces ferendo/ ca-
nebant simul hymeneū. Nereides vero emergentes /
equitū ritu delphinis vectabant: applaudētes seminu-
dę. Ad hęc Tritonū genus: & si quę alia sunt
marinorū/ quę terribili nō sunt aspectu. Oia saliebant
circa puellam. Et quidē Neptunus cōscendens currū,

παρθοῦ μέρος τε, καὶ τὴν Ἀμφιτρίτην ἔχων προΐχε
γενῆσ, προοδωπαρῶν ἡχομένον τῷ ἄδελφῷ· ἐπὶ πᾶσι
δὲ τὴν Ἀφροδίτην δύο τρίτων εἶφερον ἐπὶ κόγχῃς κατοικί
μένον, ὅαν παυτοῖα ἐπιπαύτουσα τῇ νύμφῃ· ταῦτα ἐκ φοι
νίκης ἄκρι τῆς κρήνης ἐγένετο· ἐπεὶ δὲ ἐπέβη τῇ νύμφῃ,
ὁ μὲν ταῦρος ἔτι ἐφαίνετο ἐπιλαβόμενος δὲ τῆς χειρὸς
ὁ Ζεὺς, ὅπῃ γε τὴν ἑνὴν ἐς τὸ Δίκταιον ἄντρον ἐνδριῶ
σα καὶ κατὰ δρυῶσιν· ἡπίστατο γὰρ ἦν ἔφ' ὅτι ἄνοιτο
ἡμεῖς δ' ἐμπεσόντες ἄλλος ἄλλο τοῦ πελάγους μέρος
διεκυμαίνομεν· ἢ μακάριε Ζεφύρε τῆς θεᾶς,
ἐγὼ δὲ χρύπας, καὶ ἐλέφαντας, καὶ μέλανας ἀνθρώ
πους ἑώρων·

ΝΕΚΡΙΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
ΔΙΟΥΓΕΝΟΥΣ· καὶ ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ·

ΔΙΟΥΓΕΝΗΣ·
ὦ πολὺδαυκες, ἐντέλλομαι σοὶ ἐπιδάμταχιστα ἀ
νέηθαι, σὸν γὰρ ἐστὶν οἷμαι τὸ ἀναβιώναι
ἄνθρωπον, ἢν που ἴδῃς μένιππον τὸν κύνα, ἔνυρσι δ' ἄν ἄνθρω
πὸν ἐν κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνιον, ἢ ἐν Λυκείῳ, τῶν ἐριζόν
των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα· εἰπεῖν
πρὸς αὐτὸν, ὅτι σοὶ ὦ μένιππε, κελεύει ὁ Διογένης,
εἰ σοὶ ἱκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέλασται, ἔκειρ
ἐνθάδε πολλῷ πλείω ἐπιγελασόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ
ἐν ἀμφιβολίᾳ σοὶ ἔτι ὁ γέλωσ' ἦν· καὶ πολὺ τὸ· τίς
γὰρ ὄλωσ' οἶδε τὰ μετὰ τὸν βίον; ἐν ταῦτα δὲ οὐ παν
ση βεβαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν· καὶ μάλιστα,
ἐπεὶ δάμ' ὄρασ' τοὺς πλουσίους, καὶ σατράδας, καὶ

translerensq; & Amphitriten precedebat
hilaris: ostentans viam Ioui fratri natanti. Int' omnes
vero Venerē duo Tritones ferebant/ in concha iacen-
tem, flores varios aspergentē sponse. Hæc ex Phœ-
nicia usq; ad Cretā sic tigeūt. Verū ubi pueit ad isulā/
taurus nō amplius apparebat. arripiens yō manum
Iupiter, abduxit Europā in Dictēū antrū, erubescen-
tē demissis in terrā ocul'. sciebat em̄ iā ob qd duceret.
At nōs insidentes alius aliam in pelagi partem,
fluctibus redimus. O beatū Zephyrū, q talia viderit?
Verū tamē ego gryphes, & elephātes, & nigros homi-
nes conspicabar.

MORTVI DIALOGI:

Diogenis. & Pollucis.

D I O G E N E S.

○ Pollux, cōmēdo tibi: postq; celerrie ad supe-
ros redieris (tuū em̄ est arbitror/ reuiuiscere
cras) sicubi videris Menippū canē, inuenies yō ipm
Corinthis iuxta Craneū, vel in Lycēo, conten-
dentes mutuo philosophos irridentem, dicere velis
ad eū: Quoniā tibi Menippe iubet Diogenes.
Si tibi satis terrena deriseris: ut venias
huc: mltō amplius habiturus qd irrideas. Alibi eq; de-
i ābigo tibi adhuc ē/ cuiusmōi risus sit. & certe mltuz
em̄ oīno agnoscat ea q sūt i vita? Hic yō (hoc. Quis
ces a cōstātī risu. quēadmodū ego nūc. Et (nō quies-
ubi videas diuites/ satrapas / & (maxime.

τυράννους δ' ὕψωτα πεινούς, καὶ ἀσκήμανς, ἐκ μόνης διμυ-
γῆς διαγινωσκόμενους, καὶ δ' τι μαλθακοὶ καὶ ἀγενεῖς
εἰσι, μεμνημένοι πῶρ ἄνω. ταῦτα λέγε αὐτῷ, καὶ προσέτι
ἐμπλησάμενον τῆρ πῆραρ ἢ κειρ θέρμων τε πολλῶν, καὶ
εἰπον εὐροὶ ἐρ τῆ τριόδω· ἠκάτης δ' εἰπνον κείμενον, ἢ ὥρ
ἐκ καθαρσίου, ἢ τί τοιοῦτο. π. ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα
ᾧ Διόγενες· δ' πωρ δ' εἰδῶ μάλιστα ὅπῳ ὁσ τίς
ἐσι τῆρ ὅτιρ. Δ. γέρων, φαλακρός, τριβώνιον ἔχωρ πο-
λύθυρον, ἀπαντι ἀνέμω ἀναπεπταμένον, καὶ τῶις ἐπι-
πτυχῶις τῶν ῥακίωρ ποικίλῳ· γελᾷ δ' αἰεὶ, καὶ τα πῶλ-
λά τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.
π. ῥαδίουρ ἐνρῆιρ ἀπό γε τούτων. Δ. βούλει καὶ πρὸς
αὐτοὺς ἐκείνους ἐμ τείλομαι τί τοῦς φιλοσόφους. π.
λέγε· οὐ βαρὺ γάρ οὐ δέ τούτο. Δ. τὸ μέρ, δ' ἴλουρ παύσας-
θαι αὐτοῖς παρεγγύαληροῦσι, καὶ παρὶ τῶν δ' ἴλων ἐρίζουσι,
καὶ κέρατα φύουσι μ' ἀλλήλοισ, καὶ κροκοδείλους ποιούσι,
καὶ τοιαῦτα ἄπαρρα ἔρω, τῶν διδάσκουσιν τὸν νοῦν. π.
ἀλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουςι, κατηγοροῦν-
τα τῆς σοφίας αὐτῶν. Δ. σὺ δέ διμῶζειρ αὐτοῖς παρ-
ἐμοῦ λέγε. π. καὶ ταῦτα ᾧ Διόγενες ἀπαγγελῶ. Δ.
τοῖς πλουσίοις δέ ᾧ φίλτατον πολυδαύκιον, ἀπάγγελε
ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί ᾧ μάταιοι τὸν χρυσὸν φυλάττετε;
τί δέ τιμωρεῖσθαι ἑαυτοὺς, λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ
τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὐς χρὴ ἕνα ὀβολὸν
ἔχοντας ἢ κειρ μετ' ὀλίγον. π. εἰρήσεται καὶ ταῦτα
πρὸς ἐκείνους. Δ. ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε, καὶ ἰσχυ-
ροῖς λέγε, μεγίλλω τε τῷ κορινθίῳ, καὶ δαμοζένῳ τῷ παλαι-
στῇ, δ' τι παρ' ἡμῶν οὔτε ἡ παυθὴ κόμη, ἢ οὔτε τὰ χαροπὰ.

tyrannos sic deiectiones, & neutrius insignes, ex solo elu
latu cognitos: & quod molles & degeneres
sint recordantes eorum quod sunt apud suppositos. Hec illi predicat, pater
ut impleta pera veniat lupino multo: &
alicubi reperta in triuium Hecate coenam iacentem: aut omnem
ex purgatione/vel huiuscemodi re. P. Sed renuntiabo hec
o Diogenes. quod pacto aut agnouero eum maxime: quod nam
est secundum faciem? D. Vetulus, caluus, lacernam huiusmodi
to aditu, omni vento peruiam: & su
perne plicas paniculorum complurium. Ridet vero spiritus: & mul
tum arrogantiam philosophorum considerat.
P. Facile eum fuerit inuenire apud illos. D. vel & ad
illos ipsos referre mandati quippiam philosophos. P.
Dic, non molestum enim neque hoc est. D. Hoc quidem: ut ro
rent sibi ab allegatione nugarum/ & ab omni verbo (tum tepe
quod cornua gerant illi mutuo: crocodilosque (tum pugna:
& hec dubia inquirunt: cum de hoc doceat Iesus. (faciunt:
P. At me indoctum & rudem esse dicent/accusan
tem sapientiam eorum. D. Tu vero plorare ipsis a
me manda. P. Et hec Diogenes renuntiabo. D.
Diuites vero amicissime Pollux, affare
hisce a me verbis. Quid o vani aurum amatis?
Quid vero excruciatis vos ipsos/computantes usuras: &
talentum super talenta addentes: quibus nece est unum obolum
habentes/venire post pusillum? P. Dicam & talia
ad illos. D. Verum & formosis, & preualis
dis dic Megillo/Corintho/ & Damoxeno luctato
ri: quoniam apud nos neque Xanthi forma, aut faciei venustas

ἢ μέλανα ὀμμάτα, ἐρυθρὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐστὶ ἐστὶρ,
ἢ νεῦρα ἔντονα, ἢ ὥμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα, μία ἡμῖν καὶ
νισφασί, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους. π. οὐ
καλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰσῆν πρόσ τοὺς καλοὺς, καὶ
ἰσχυροὺς. Δ. καὶ τοῖς πένησιρ ὧ Λάκωρ, πολλοὶ δ'
εἰσὶ καὶ ἀχθόπενοι τῷ πράγματι, καὶ διηκτεῖροντες τῇ
ἀπορίᾳ, λέγε καὶτε διακρύβην, μήτ' οἰμώζειν, διακησόμενος
τῇ ἐν ταῦτα ὅσοι κίαν, καὶ ὅτι ὄνουνται τοὺς ἐκεί πλούσι
οὺς οὐδὲν ἀμείνουσ' αὐτῶν. καὶ λακεδαίμονι οἱς δὲ τοῖς
σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκ λε
λύσθαι αὐτοὺς. π. μὴδὲρ ὧ Διόγενες περὶ λακεδαίμονι
ων λέγε. οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε. εἰ δὲ πρόσ τοὺς ἄλλους ἐφη
σθα, ἀπαγγέλω. Δ. ἐάσωμεν τούτους ἐπεὶ σοὶ δοκεῖ,
σύ δὲ οἷς προείπω, ἀπένεγκαι παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.
πλούτωνος. ἢ κατὰ μενίππου. κρ. οἷς οὐ
οὐ φέρομεν ὧ πλούτων, μενίππου τούτον τὸν κῆνα πα
ρακοῦντα, ὥστε ἢ ἐκένον ποι κατὰ στήσον, ἢ ἡμεῖς μετα
κῆσωμεν εἰς ἕτερον τόπον. πλ. τί δ' ἡμῶς δεινὸν ἐργά
ζεται ὁ μόνος ὧν; κ. ἐπειδὴ ἡμεῖς οἰμώζομεν,
καὶ σέθεν, ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, μίδασ μὲν ὅσοι
τοῦ χρυσίου, χαρδανάπαλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ
τῶν θεσάνων, ἐπιγελᾷ καὶ ἐξορειαίξει, ἀνδράποδα καὶ καὶ
θάρμανα ἡμῶς ἀποκαλῶν, ἐνίστα δὲ καὶ ἑαῶν
ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς. καὶ ὅλως λυπηρὸς
ἐστὶ. πλ. τί ταῦτα φασίρ ὧ μενίππε; μεν. ὅλη
ἢ ὧ πλούτων. μισῶ γὰρ αὐτοὺς ἀγενεῖς καὶ ὀλε
θρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιάσθαι κακῶς, ἀλλ'
καὶ ἀποθανόντες, ἐτι μέμνηται καὶ παρῆχονται

nigriue oculi, rubor denique vultus amplius adsunt:
non nervi robusti, aut humeri potētes, sed oīa q̄ de nobis
dñr/unus est pulvis, caput renudatū formę fama,
graue neq; hęc mihi fuerit dicere ad formos (P. Nō
virib; p̄stātes. D. Et paupib; o spartane, (sos/&
sunt dolore affecti in rebus/& miseri ob (m̄lti em̄
egestatem) dic: ne lachryment: nec eiulent: narrando
quā hic habituri sint equalitatē: & q̄ visuri sint diui-
tes nihil meliores ipsis. Et Lacedæmonijs
tuis talia (si visum fuerit) a me dicens/ex cru-
ciatu liberaueris ip̄os. P. nihil o Dio, de Lacedæoni-
is dic, nō em̄ adciplient. Quę vero ad alios dixi-
sti/renūciabo. D. Dimittimus hęc tuę coniecturę,
tu ȳo illis predica: referq; mihi eorum sermones.

Plutōis. V̄p̄ aduersus Menippū. CRE S.
Non ferimus o Pluto, Menippum hunc canem, co-
habitantē: q̄prop̄t aut illū alio colloca: aut nos cōmi-
grabimus in aliū locum. P. Quid nobis molesti fa-
ciat paris editiōis mortuus? C. Postq̄ nos ī fletū p̄-
et gemius: illorū r̄cordātes q̄ fursū sūt: Midas (rūpius:
auri, Sardanapal, ȳo multijugę voluptatis, (qdē tāti
thesaurorū, irridet ille sp̄ & exprobrat: m̄ā (pōro ego
cipia & scelestos nos cognōinās: inrdū ȳo & cantās/
conturbat nobis fletum. Deniq; omnino molestus
est. P. Quid hęc de te dicunt Menippe? M. Ve-
re o Pluto, odio namq; ipsos degeneres & pernicio-
sos exñtes: quibus nō profuit viuere perperam: ve-
rū & morientes recordantur/menteq; concipiunt

τῶν ἄνω· χαίρω τοὶ γαροῦν ἀνὴρ ἀντὺς· π· ἄλλ' ὅν
κρί· λυπαῦνται γὰρ ὅν μικρῶν στερούμενοι· μ· καὶ σὺ
μωραίνεις ὡς πλούτῳ, ὁμολῶντος ὡς τοῖς τούτῳ στεναγ
μοῖς· π· ὁυδαμῶς· ἄλλ' ὅνκ' ἂν ἐβελήσαιμι στασιάζει
ὑμᾶς· μ· καὶ μὴν ὡς κἀκιστοὶ ἀνδρῶν, καὶ φρυγῶν, καὶ
ἄσσυρίων οὕτω γινώσκετε, ὡς ὅνδ' ἐπανοσόμενον μου· ἐνδο
γὰρ ἂν ἦντε, ἀκολουθίῳ ἀνὴρ καὶ κατὰ δὴ καὶ καταγε
λῶν· κ· ταῦτα ὅνκ' ὑβρίσ· μ· ὅνκ', ἄλλ' ἐκείνα ὑβρίσ
ἦν, ὡς ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἄξιον ὄντες,
καὶ ἐλευθέρους ἀνδράσι μετρεφῶντες, καὶ τοῦ θανάτου
το παρὰ τῶν ὅν κινημενέοντες· τοὶ γαροῦν ὁμῶς ἐτε πάν
τῶν ἐκείνων ἀφραγμένοι· κ· πολλῶν γε ὡς θεῶν, ἢ μεγά
λῳ κτηματῶν· μ· ὅσους μὲν ἐγὼ χρυσοῦ· σαρδα
ῶν δ' ἐγὼ τρυφῆς· μ· ἐν γὰρ οὕτω ποιεῖτε,
ἐδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὰ γινώθισαν τὸν
πολλῶν συνείρων, ἐπαύσομαι ὑμῶν· πῆτοι γὰρ ἀντὺς
τοιαῦτα ὁμῶς ἐπαυόμενοι·

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· Ἀμφιλόχου· καὶ τροφωνίου·

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ·

σφῶ μέντοι ὡς τροφῶντε, καὶ Ἀμφίλοχε, νεκροὶ ὄντες·
ὅνκ' οἱ δ' ὅπως ναῶν κατηξιωθεῖτε, καὶ μάντις δοκῆτε,
ἢ οἱ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων θεοῦς ὑμᾶς ὑπειλήφασι ν εἶναι·
τ· τί οὐν ἡμεῖς αἰτίοι, εἰ ὑπ' ἀνοίᾳς ἐκείνοι τοιαῦτα
περὶ νεκρῶν δοξάζουσι· μ· ἄλλ' ὅνκ' ἂν ἐδοξάζον·
εἰ μὴ ζῶντες καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα ἐτεραπεύεσθε, ὡς
τὰ μέλλοντα προειδότες, καὶ προειπεῖν ἀνυῶμενοι τοῖς
ἐρωμένοις· τ· ὡς Μένιππε, Ἀμφίλοχος μὲν οὗτος ἂν
εἰδείη, ὅτι ἀντὺς ἀποκριτέον ὑπὲρ αὐτοῦ· ἐδῶ δὲ

que sūt in vita. Gaudeo ergo dimittēs eos. P. S; nō
optet. tristantē em̄ nō paruis rebus orbatī. M. Et tu
euanesce Pluto, suffragium prēbens talibus suspi-
rijs. P. Nequaquā. haud em̄ velim seditionē mouere
int̄ vos. M. atq; o flagitiosissimi Lydorū/Phrygū et
Assyriorū, sic dinoscite: ut mihi non deē quies. tunc
em̄ lamētamini: sequar vos ascēdēs & descēdēs irridē-
do. C. Heccine otumelia? M. Nō: s; illa otumelia
est quā ipi vobis fecistis: adorari vos dignū iudicātes
& liberos vestros delicijs capientes: mortis
q̄ prē omnibus non recordantes: itaq; deflete o-
mnia illa nūq̄ quieturi. C. Multas, Dī boni, & ma-
gnas possedi opes. M. Quantū vō ego auri? S;
Quantas ego voluptates? ME. Euge, sic facite:
dolorēq; afferte vobis ipis. verū ego v̄bū hoc, agno-
sepius obijciēs/cāmbō vobis. decet nāq; (sce teip̄s,
talibus lamentis adhibere cantum.

Menippi. Amphilochi. & Trophonij.

M E N I P P V S.

Vos qdē Trophonie, & Amphiloche, mortui cū sitis
nescio q̄ nā mō tēplis donati extiteritis: vatesq; videā
vāni deniq; hoīes deos vos esse arbitrent. (mini:
T. Quid igit̄ nobis iputādū fuerit: si p̄ īscitiā illi talia
de mortuis opinant? M. Verū hęc nō fuissēt opi-
nisi. & vos cū viueretis/eiusmōi portēta oñdis (nati/
futorū p̄scij, & p̄dicere potentes. (fletis: tanq̄
īterrogātibō. T. Menippe, Amphilocheus certe hic
nouit quō ipsi respondendū sit pro se. Cæterum ego

ἦ ῥωσ εἰμὶ, καὶ μαντεύομαι ἢ ἢ τίς κατέλθαι παρ' ἐμεῖ.
σύ δ' εἰκασὸν ἐπιδεῖκνυμέναι λεβασίᾳ το παρὰ τῶν.
ὄν γὰρ ἢ πίστευσὺ τούτοις. Μ. τί φῆς; εἰ μὴ ἐσ
λεβασίᾳ γὰρ παρέλθω, καὶ ἐστολμένος τῶν ὁδόναις.
γυνοίωσ μάλα ἐν τῶν χερσὶν ἔχω, ἐσπύσω δὲ τοῦ
στομίου ταπεινοῦ ὄντος ἐσ τὸ σπῆλαιον, ὄν ἄν ἐδυνά
μην εἰδέναι ὅτι νεκρὸς εἶ ὥσπερ ἡμεῖς, μόνῃ τῇ γυνεὶ
διαφέρω, ἀλλὰ πρὸς τῆς μαντικῆς. τί δέ ὁ ἦ ῥωσ ἐστὶν;
ἀγνοῶ. Τ. ἐξ ἀνδρώπου τί, καὶ θεοῦς σύνθετον. Μ.
ὁ μὲν τε ἀνδρώπου ἐστὶν, ὥς φῆς, καὶ θεὸς, καὶ δυναμ
φότερόν ἐστι. νῦν δ' οὐκ οὐκ τοῦ θεοῦ ἐκείνο ἡμίτομον
ἀπενέλυσθαι. Π. χρῶμαι μὲν περ ἐν βοιωτίᾳ. Μ.
ὄν οἶδα ὅτι προφώνη, ὅτι καὶ λέγεις. ὅτι μέντοι
ὅλος ἐν νεκρῷ, ἀκριβῶς ὁρῶ.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. ἢ ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ.
σύ δέ ὃς ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ, πῶς ἀπέθανες; ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι
παράσιτος ὢν Δεινίου, πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγώμην ἀπε
πνίγην, οἶσθα. παρῆς γὰρ ἀποθνήσκον τί μοι. Κ.
παρῆς ὃς ΖΗΝΟΦΑΝΤΗΣ. τὸ δ' ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο.
οἶσθα γὰρ καὶ σύ ποῦ πτοιδώρον τὸν γέροντα. Ζ. τὸν
ὄτακτον τὸν πλούσιον; ὥς ἐτὰ πολλὰ κίλει συνόντας.
Κ. ἐκείνον αὐτὸν ἀεὶ ἐνεργάπενον, ὑπισχνούμενος ἐπ'
ἐμοί, τεθνήζεσθαι. ἐπεὶ δέ τὸ πρᾶγμα ἐσ μῆνιστον
ἐπεγίνετο, καὶ ὑπὲρ τὸν τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆ, ἐπίτομόν
τίνα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κληρὸν ἐξεύρον. παριόμενος γὰρ φάρμα
κον, ἀνέπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴ μὲν τάχιστα ὁ πτοιδώρος
αἰτήσῃ πίειρ, πίνει δ' ἐπεικῶς, ζωρότερον ἐμβολόντα ἐσ
κύλικα, εἴ τοι μὲν ἔχειν αὐτὸ, ἢ ἐπιδούναι αὐτῷ.

εἰ δέ τοῦτο ποιήσῃ.

herus sum: vaticino rē si quis descenderit ad me.
Tu vō videris non adisse Lebadiam omnino.
alioqn nō incredulus eēs rebo illis. M. quid ais? nisi
Lebadiam fuissē profectus, amictus linteis,
ridicule ossam manibus gestans, irrepsissē per
angustū aditum in specum: nequaquā fieri po-
tuisset/ut viderē q̄ mortuus es p̄inde atq̄ nos: sola p̄
differēs: s; p̄ diuinādi artē. Quid tandē est (stigiatura
nō em̄ intelligo. T. Ex hoīe q̄ddā & deo (heros?
q̄d neq̄ hō sit (ut ais) neq̄ deus: verē (cōpositū. M.
trūq̄. Nūc igit̄ q̄ tua diuina illa dimidia ps (parit̄ uō
recessit? T. Oracula reddit Meñ, in Lebaida. M.
Haud scio Trophonie quid dicas, quando quidem
totus es mortuus: ut ego plane video.

Zenophantē. & Callidemidē. ZENO.
Tu Callidemides, quo nā mō int̄stī? Nam q̄ ego
parasitus existens Diniē/imodice me ingurgitās p̄fo-
catus sim, tu quidē nosti, aderas em̄ mihi moriēti. C.
Aderā Zenophātes, verē mihi iopiatū q̄ddāz accidit.
Nosti equidem & tu Ptœodorum senem. Z.
Orbū illū diuitem, cui te assidue videbā cōmorantez?

C. Illū ip̄m semp̄ colens captabam: promittens
mihi fore, ut i rē meā q̄p̄mū morerē. verē cū ea res i
p̄ferret, vicz ultra Tithonios ānos sene vi (lōgissimū
q̄ndā viā ad hereditatē p̄uēdi iueni. (uēte, op̄ediariā
nū, p̄suasi pocillatori: ut s̄r atq̄ (Sigdē emēdo vene-
posceret bibere (bibit aut̄ plixius) p̄fē. (Ptœodorus
calicē paratū hñdo qd̄ porrigeret illi. (tius iñceret i
Quod si fecisset,

ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΑΜΕΟΝ ΑΜΗΝ ΑΦΗΣΑΙ ΜΕ ΑΥΤΟΝ. Ζ. ΤΙ
ΟΥΝ ΕΓΕΝΕΤΟ. Ξ. ΠΑΝΥ ΓΑΡΤΙ ΠΟΡΑΔΟΞΟΝ ΕΞ ΕΙΡΕΟΙΚΑΣ.
Κ. ΕΠΕΙ ΤΟΙΝΥΝ ΠΛΟΥΣΑΙ ΜΕΝΟΙ ΗΨΟΜΕΝ, ΔΥΟ ΗΔΗ Ο ΜΕΙΡΑΝΙΣ
ΚΟΣ ΚΥΛΙΚΟΣ ΕΤΟΙΜΟΝ ΕΧΩΝ ΤΗΝ ΜΕΝ ΤΩ ΠΤΟΙΟΔΩΡΩ ΤΗΝ
ΕΧΟΥΣΑΝ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ΤΗΝ Δ' ΕΤΕΡΑΝ ΕΜΟΙ. ΣΦΑΛΕΙΣ,
ΟΥΚ ΑΙΔ' Δ' ΠΩΣ, ΕΜΟΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ΠΤΟΙΟΔΩΡΩ ΔΕ ΤΑ ΑΦΑΡ
ΜΑΚΤΟΝ ΕΠΕΔΩΚΕΝ. ΕΊΤΑ Ο ΜΕΝ ΕΠΙΝΕΥ, ΕΓΩ ΔΕ ΑΝΤΙΝΑ ΜΑ
ΛΑ ΕΚΤΡΑΔΗΝ ΕΚΕΙΜΗΝ, ΥΠΟΒΟΛΗ ΜΑΙΟΣ ΑΝΤ' ΕΚΕΙΝΟΥ ΝΑΙΡΟΣ.
ΤΙ ΤΟΥΤΟ ΥΕΛΩΣ ΕΙΖΗΝΟΦΑΝΤΕΣ Ξ. ΚΑΙ ΜΗΝ ΟΥΚ ΕΔΕΙ ΓΕ ΕΤΑΙΡΟ
ΑΝΔΡΙ ΕΠΙΥΕΛΩΝ. Ζ. ΙΩΣΤΕΙΑ ΓΑΡ Ω ΚΑΛΛΙΔΗΜΕΙΩΝ
ΠΕΠΟΝΘΑΣ. Ο ΥΕΡΩΝ ΔΕ ΤΙ ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑ Ξ. Κ. ΠΡΩΤΟΝ
ΜΕΝ ΥΠΕΤΡΟΧΕΘΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΙΦΝΙΔΙΟΝ. ΕΊΤΑ ΣΥΝΖΗΣ ΔΙΜΑΙ.
ΤΟ ΥΕΓΕΝΗΜΕΝΟΝ ΕΥΕΛΑΝ Η ΑΝΤΟΣ ΔΙ' ΑΓΕ Ο ΟΙΝΟΧΟΟΣ ΕΙΡΓΑΣΑΙΝ
Ζ. ΠΛΗΡ' ΑΛΛ' ΟΥΔΕ ΣΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΟΜΟΝ ΕΧΡΗΜ ΤΡΑΠΕΣ.
ΘΑΙ. ΗΚΕ ΓΑΡ ΑΝ ΣΟΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΛΕΩΦΩΡΟΥ ΑΣΦΑΛΕΣΤΕΡΟΝ.
ΕΙ ΚΑΙ ΘΛΙΓΩ ΒΡΑΔΥΤΕΡΟΣ ΗΜ.

ΚΗΜΩΝΟΣ. Η ΔΑΜΝΙΠΠΟΥ. ΚΝΗΜΩΝ.
ΤΟΥΤΟ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ, Ο ΝΕΒΡΟΣ ΤΩΝ ΛΕΟΝΤΑ.
Δ. ΤΙ ΑΓΑΝΟΑΚΤΕΙΣ Ω ΚΗΜΩΝ Ξ. Κ. ΠΥΝΘΑΙΝΗ, ΟΤΙ
ΑΓΑΝΟΑΚΤΩ Ξ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΝ ΑΚΟΥΣΙΟΣ ΚΟΤΟΛΕΛΟΙΠΑ, ΚΑΤΑΣΟ
ΦΙΣΘΕΙΣ Ο ΑΔΗΛΟΣ, ΟΝΟΣ ΕΒΟΥΛΩΜΗΝ ΑΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΧΕΙΡ
ΤΑΜΑ ΠΑΡΑΛΙΠΩΝ. Δ. ΠΩΣ ΤΟΥΤ' ΕΓΕΝΕΤΟ Ξ. Κ.
ΕΡΜΟΔΑΟΝ ΤΩΝ ΠΑΝΥ ΠΛΟΥΣΙΟΝ ΑΠΕΝΩΟΝ ΟΝΤΑ, ΕΘΕΡΑΠΕΝΟΝ
ΕΠΙ ΘΑΝΑΤΩ, ΚΑΚΕΙΝΟΣ ΟΥΚ ΑΝΔΩΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΠΡΟΣΙΕΤΟ.
ΕΔΟΞΕ ΔΗ ΜΟΙ ΚΑΙ ΣΟΦΟΝ, ΤΟΥΤ' ΕΙΝΑΙ, ΘΕΣΘΑΙ ΔΙΑΔΗ
ΚΑΣ ΕΣ ΤΟ ΦΑΝΕΡΟΝ, ΕΝ ΔΙΣ ΕΚΕΙΝΩ ΚΟΤΟΛΕΛΟΙΤΩ ΤΑΜΑ
ΠΑΝΤΑ, ΩΣ ΚΑΚΕΙΝΟΣ ΖΗΛΩΣΕΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΝΤΑ ΠΡΑΞΕΙ.
Δ. ΤΙ ΟΥΝ ΔΗ ΕΚΕΙΝΟΣ Ξ. Κ. ΟΤΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΑΝΤΟΣ ΕΙΝ

manumittēdū a me, iureiurādo affirmabā illū. Z. qđ
igīt accidit: nā valde inopinātū quiddā narrātus mihi
C. Posteaq; nūc loti venissēs: duo iā pu (videris,
er pocula parata habebat: alterz Ptoeodoro,
habens venenū: alterz vero mihi. Errat autem
nescio quō: mihi venenum/Ptoeodoro inno
xium porrigens. At ubi ille bibit: ego statim val
de porrecti sternebar, suppositiciū illius loco funus.
Cur hęc rides Zenophanta? Atqui nō cōuenit amicū
virum irridere. Z. Lepide profecto Callidemides
tibi res euenit. Senex yō quid ad hęc? C. Primum
qdē turbatū ē ad subitū casuz. Deide itelligēs, puto,
quod acciderat/risit & ipse hmōi q̄ pocillator fecerat.
Z. Verz em̄vero neq; te ad cōpendiū hoc optuit di
uertere. veniss; em̄ tibi p̄ vulgatā viā qđ fuiss; tutius.
& si paulo serius extitisset.

Cnemōis. & Damnippi. **CNEMON.**

Hoc illud est qđ vulgo dici solet: Hinnulus leonē.
D. Quid cōquereris Cnemon? C. Inŕogas quid
conquerar? Heredē prēt anī snīam reliqui: astu delu
sus miser: quos volebam maxime habere
bona mea prēteriens. D. Quinā istuc euenit? C.
Hermolaū illū valde diuitē, orbū, captabā: inszuiens,
iminēte morte, neq; ille grauati officiū admisit meū.
Visum yō erat mihi consultū esse: si proferrē testamē
tum in publicum: in quo illi reliquissē res meas
omnes: ut & ille me imitaretur/idemq; faceret.
D. Quid igitur ille fecit? C. Quid ille in

γαφεταῖς ἐαυτοῦ Δίαθ' ἡ καὶ οὐκ οἶδα· ἐγὼ γοῦν ἀφ' ἵνα
ἀπέθανον, τοῦ τέγουσ μοι ἐπιπεσόντος, καὶ νῦν ἑρμό-
λαος ἔχει τὰμα, ὥσπερ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκυστρον
τῷ Δελέατι συγκάτασπασας. Δ· οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ
αὐτὸν σὲ τὸν ἁλίεα, ὥστε σόφισμα κατὰ σάντου
συντέθεικας. Κ· ἔοικα, διμῶζω τοί γαρ οὔν.
Σίμυλον· καὶ πολὺ στρατόν. ΣΙΜΥΛΟΣ
ἦκεισ ποτὲ ὡς πολὺ στρατε καὶ σὺ παρ' ἡμῶν, ἔτη, οἶ-
μαι, οὐ πολὺ ἀποδέοντα τῶν ἑκατὸν βεβηκώς. Π·
οὐκ ἔτι τῶν τοῖς ἐννευήκοντα ὡς Σίμυλε. Σ· πῶς δέ
τά μετ' ἐμέ ταῦτ' ἐβίωσ' τριάκοντα; ἐγὼ γάρ ἀμφί-
τῳ ἐβλομήκοντά σου ὄντος ἀπέθανον. Π· ὑπερήδισα, εἰ
καὶ σοὶ παρὰ δόξον τοῦ το δόξει. Σ· παρὰ δόξον, εἰ
γέρον τέ, καὶ ἀσθενὴς, ἄτεκνός τε προσέτι, ἢ δεσθαι
τοῖς ἐν τῷ βίῳ ἐδύνασον. Π· τὸ μὲν πρῶτον ἅ-
παντα ἐδυνάμην· ἐτι καὶ πᾶσι δὲσ' ἀρῶμαι ἥσαν πολ-
λοι, καὶ γυνῶνες ἀβροτάται, καὶ μῦρα, καὶ οἶνος
ἀνθοσμίασ, καὶ τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ. Σ·
καὶ νῦν ταῦτα· ἐγὼ γάρ σε πάνν φειδόμενον ἦσι·
στάμην. Π· ἀλλ' ὑπέρρην μοι ὡς γενναῖα παρ' ἄλ-
λων τὰγαθὰ· καὶ ἔωθερ μὲν ἐνθύς ἐπὶ θύρας ἐφοί-
των μάλ' πολλοί, μετὰ δὲ παντῶν μοι δῶρα
προσῆλθετο ἅπαντα χόθρη τῆς γῆς καλίστα. Σ·
ἐτυράννησας ὡς πολὺ στρατε μετ' ἐμέ; Π· οὐκ, ἀλλ'
ἐραστασ εἶχον μυρίον. Σ· ἐγέλασα· ἐραστασ, σὺ
τηλικούτος ὢν, ὁ δὲ δὲσ' τέτταρας ἔχων; Π· νῆ Δία,
τούς ἀρίστους γε τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ γέροντά με, καὶ
φαιλακροῦν, ὡς δρᾶσ' ὄντα, καὶ λημῶντα προσέτι,

scripserit suo testamento, ignoro. Ceteræ ego subito
e vita sublatus suz: tecto me opprime, & nunc Hermo
laus possidet quæ mea sunt, quasi lupus piscis, hamum
cum esca pariter auellens. D. Nō solū hoc, sed &
teipz piscatorē si abstulit. Itaqz technā istā ī caput tu
struxeras. C. Appet sic factū, d'ploro iōqz istuc. (ū
Simyli. ac Polystrati. SIMYLV S.

Venisti tandē Polystrate & tu ad nos: ānos (ut pū
to) haud multo pauciores centum quā vixeris. P.
Octo supra nonaginta, Simyle. S. Quinam
post me vixisti triginta annos? Ego em̄ fere
te septuagenario exñte, perij. P. q̄ suauissime, & si
tibi inopinatū hoc esse videat. S. Inopinatū certe:
si vetulo tibi, īualidoqz, īsuper & orbo, iucundū esse
quicqz ī vita potuerit. P. Principio o
mnia poteram. Deniqz & pueri formosi aderant mul
ti, tum mulieres nitidissime, ungenta, vinum
fragrans, mensqz postremo lautiores Siculis. S.
Nova hæc sunt, nam ego te apprime parcum cre
debam. P. At scatebant mihi vir preclare, ex a
lijs opes. Tum diluculo protinus ad fores meas venie
bāt q̄ plurimi: simulqz ex oīm rerz genere mihi dona
afferebāt, quæ ubiuis terrarz habent pulcherrima. S.
Nū regnū gessisti Polystrate post me? P. Mie, sed
amantes habui inūeros. S. Nō possū nō ridere. Tu
ne amātes? tātus natu quā esses: dētes, & vix hñs. P.
optiātes eorū, hēbā q̄ fuerūt ī cītate: etiā senex, (p louē,
caluus, ut vides, & īsuper lippiens,

καὶ κορυζῶντα, ὑπερῆδοντο θεράπυντες· καὶ μακάριος
 ἦν αὐτῶν, ὅντινα ἄν κ' ἴδοντο προσέβλεψα· Σ· μὲν
 καὶ σί τινα ὥσπερ ὁ φάωρ τὴν Ἀφροδίτην ἐκ χιόω διέπρ
 θμευσας, εἴτ' αὖ σοι ἐνξαμένω ἔδοκε νέον εἶναι, καὶ καλὸν
 ἐξ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίεραστος· Π· οὐκ· ὅλ' αὖ τοιοῦτος
 ὦρ, περιπόνητος ἦν· Σ· ἀνίγματα λέγεις· Π·
 κ' μὴν πρόδηλός γε ὁ ἔρως ὅν τοσὶ πολὺς ὦρ, ὁ περὶ τοῦ
 ἀτέκνου καὶ πλουσίονος γέροντος· Σ· νῦν μανθάνω σον
 τὸ κάλλος ὧ θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τῆς χρυσῆς Ἀφροδί
 τῆς ἦν· Π· ἀτὰρ ὧ σί μιν, οὐκ ὀλίγα τῶν ἔραστῶν
 ἀπολέλαινα, μονονουχί, προσκυνούμενος ὑπ' αὐτῶν·
 καὶ ἐθρυπτομένη δὲ πολλὰ καὶ ἀπέκλειον αὐτῶν τινὰς
 ἐνίοτε· οἱ δὲ ἡμιλλῶντο, καὶ ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο
 ἐν τῇ περὶ ἐμὲ φιλοτιμίᾳ· Σ· τέλος δ' οὐκ, πῶς ἐβου
 λεύσω περὶ τῶν κτημάτων· Π· ἐστὶ τὸ φανερόν μεν
 ἐκάστῳ αὐτῶν κληρονόμον ἀπολιπῶν ἔφασκεν· ὃ δ'
 ἐπιστενέτε, καὶ καλακρυτικώτερον παρεσκεύαζεν· αὐτὸν
 ἄλλας δὲ τὰς ἀληθείας διαθήκας· ἐκεῖνας ἔχωρ κατέλι
 πον, διμῶζειν ἑκάστω φάσας· Σ· τίνα δ' αἰτελεῖ
 ταῖαι κληρονόμον ἔσχωρ· ἦ περ τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους·
 Π· οὐκ αὖ, ἀλλὰ νεώτερόν τινά τῶν μετρητῶν τῶν
 ὠραίων φεύγα· Σ· ἀμφὶ τέσσα ἔτη ὧ πολὺ στρατεῖ·
 Π· σχεδὸν ἀμφὶ τὰ ἑικοσι· Σ· ἦδη μανθάνω δ'
 τίνα σοι ἐκείνος ἔχαριζέτο· Π· πληρὸν ἀλλὰ πολὺ ἐκεί
 νῶν ἀξιώτερος κληρονομεῖν, εἰ καὶ βάρβαρος ἦν καὶ ὄλε
 θρος· ὅν ἦδη καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρίστοι θεράπυνται· ἐκείνος
 τοίνυν ἐκληρονόμησέ μεν, καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐνπατρίδαίς
 ἀριθμεῖται, ὑπεξυμνέμενος μὲν τὸ γένειον καὶ βαρβαρίζων·

cecutiensq; ac naribus muccosis, insuientes. deniq; btus
 erat ex ipsis quęcūq; etiā solū aspexisset. S. Nūqd
 & tu quandā ut Phaon ille, Venerē ex Chio trans-
 uexisti: q̄ dein tibi optāti dederit ut iuuenis eēs. ac for-
 denuo fieres/amabilisq; P. Haud q̄q;. s; taf (mosus
 exns, ut dixi, sup̄ modū amabil' erā. S. ænigmata nar
 Atqui notissimus ē amor ille, in m̄tis exns, (ras. P.
 orbos ac diuites senes. S. Nūc p̄mū disco un (erga
 forma p̄fecta fuerit vir egregie, nimirū ab au. (de tibi
 re. P. verētn Simyle, nō modicas ab (rea illa Vene
 utilitates tulit; p̄p̄modū etiā adoratus ab (amātib;
 Porro illudebā illis etiā sēpius, excludēs nōnul (ip̄is.
 inēdū. verē illi tū decertabāt: ac mutuo sese (los eorū
 apud me q̄dā ambitioē. S. tandē x̄o de tu (p̄ferebāt
 isti facultatibus? P. In p̄patulo quidē (is qd statu
 unūquēq; ip̄orū h̄redē me relicturū dicebā. qd ubi
 crederent illi: obsequētiorē se quisq; eorū exhibebat.
 alteras aut veras testamēti tabulas habens/ illas reli-
 quī: in quibus plorare oēs iussi. S. Quē vero extre-
 me pronunciabant? Num quempiam ex cognatis? P.
 Non per Iouē, sed nouitiū quendā adulescētulorū
 formosū, phrygiū. S. q̄t p̄p̄modū ānos agebat P.
 P. Ferme viginti. S. Iam intelligo cu-
 iusmodi te ille obsequis demeruerit. P. Attñ m̄to il-
 lis dignior qui h̄res esset: etiā si barbarus erat ac p̄dis-
 tus: quem iā ip̄si etiā optimates colunt captantes. Is
 igitur h̄res extitit mihi: & nunc inter patricios
 numerat; subrafo mento, barbaroq; cultu ac lingua.

κόλπου δὲ εὐγενεστέροσ, καὶ κηρέωσ' καλλίωρ, καὶ ὀδύσ'
σέωσ' συνετώτεροσ λεγόμενοσ εἶναι. Σ. οὐ μοι μέλει,
καὶ στατηγισάτω τῆσ' ἐλλάδος, εἰ δοκεί, ἐκείνοι δὲ μὴ
κληρονομεῖτωσιν μόνον.

κράτητοσ· καὶ Διογένουσ.

ΚΡΑΤΗΣ·

μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίνωσκεσ' ὦ Διόγενεσ· τὸν πᾶ
ν πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου τὸν τάσ' πολλὰσ δολιὰ,
δασ' ἔχοντα· οὐ ἀνεψιὸσ' Ἀριστέασ' πλούσιου καὶ αὐτοῦ ὄν.
τὸ ὁμειρικὸν ἐκείνο εἰώθει ἐπιλέγειν,

ἡμ' ἀνείρ', ἢ ἐγώ σε. Δ.

τίνοσ' ἐνεῖα ὦ κράτησ' ἐθεράπενον ἀλλήλουσ· κ. τοῦ
κλήρου, ἐνεῖα ἐκάτεροσ ἡλικιωτάι ὄντεσ, καὶ τάσ' Διαθη
κασ' ἐσ' τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστέαν μὲν δ' μοίριχον εἰ
προαποθάνοι, Δεσπότην ἀφιεῖσ' τῶν ἑαυτοῦ πάντων. μοί
ριχον δὲ δ' Ἀριστέασ', εἰ πρόαπελθοι αὐτοῦ. ταῦτα μὲν
ἐγέγραπτο. οἱ δὲ ἐθεράπενον, ἀλλήλουσ ὑπερβαλ
λόμενοι τῇ κολακείᾳ, καὶ οἱ μάντισ', εἴτε ἀπὸ τῶν ἀστρῶν
τεκμαιρόμενοί τὸ μέλλον, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτων, ὥσ' γε
καλδαίωρ παῖδεσ· ἀλλὰ καὶ ὁ πυθίνοσ αὐτοῦσ ἄρτι μὲν Ἀρι
στέει παρῆχε τὸ κρᾶτοσ, ἄρτι δὲ μοίριχῶ· καὶ τὰ τάλαν
τα ποτὲ μὲν ἐπὶ τούτῳ, νῦν δ' ἐκείνου ἔρρεπε. Δ. τί οὐρ
πέρασ' ἐγένετο ὦ κράτησ· ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον. κ. ἀμφω
τεθνήσκειν ἐπὶ μιᾷσ ἡμέρασ, οἱ δὲ κλήροι ἐσ' εὐνόμιον καὶ
οἰκονομικὴν περιήλθον, ἀμφω συγγενεῖσ ὄντασ, οὐ δὲ πῶ
ποτε προμαντευομένουσ, ὅτ' ἔω γενέσθαι ταῦτα. Διαπλέου
τεσ γὰρ ἀπὸ σικινῶνοσ ἐσ' κίρραν, καταμέσουσ τὸν πόρον
πλαγίῳ περιπεσόντεσ τῷ ἰάπυγι, ἀνιστράφησαν. Δ.
εὖ ἐποίησαν. ἡμεῖσ δὲ ὁπότε ἐν τῷ βίῳ ἡμερ, οὐδεντοί οὐ
τοῦ ἐνενοοῦμεν περὶ ἀλλήλων.

quin Codro generosiorē, Nireo formosiorē, & Vlyse
se prudētiore eū eē p̄dicāt. S. nō mihi admodū curę
etiā si imperet toti Græcię ubi libeat, illi mō nō (est;
potiantur hēreditate.

Cratetis. & Diogenis. CRATES.

Moerichum diuitem noueras ne Diogenes? qui ul
tra modū diues erat: ex Corītho p̄fectus/m̄ltas naues
mercibz possidēs: cuius sobrinus Aristēas conuistas
Homericū illud solebat in ore habere. (ipse q̄qz diues

Aut me confice: aut ego tete. D.

Cuius rei gratia Crates, captabant se mutuo? C.
Hēreditatis causa, utriqz eq̄les quū essent: & testamē
ta in publicū p̄posuerāt. Aristēan quidē Moerichus, si
prior moreretur/dñm reliquit rerz suarz oīm. Moer
ichū ȳo Aristēas, si pus decederet e vita ip̄a. Hęc si q̄
cōscripta erāt. Illi ȳo captabāt se mutuo, alť alterz (dē
tēdēs adulatōe. P̄o diuini siue ex astris (sup̄are cō
coniectantes futurę, siue ex somnijs: quemadmodum
Chaldei faciunt: quin & Pythius ipse nunc Ari
stēan fore victorē, nunc Moerichū p̄nūciabat: et truti
na mō ad hunc, modo ad illū se īclinabat. D. qd igr̄
tādē euenit Crates? nā audire ē ope p̄ciū. C. Ambo
mortui s̄t in una die. ceterę hēditates ad Eunomiū &
thrasyclē deuenērūt: ābos illi cognatos exñtes: ne unqz
aliqud p̄dicētibz diuinis/qz vicz fut̄a eēnt talia. Nauigā
tes em̄ ex Sicyone Cīrrham, in medio cursu vadum
ex obliquo incidentes, orto Iapyge eo depulsi s̄t. D.
Recte factū, nos ȳo aliquñ, dū in vita eramus, nihil ta
le cogitabamus alť de altero:

οὔτε πώποτε εὐζάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ὥς κληρο-
νομήσαι μετῆς βακτηρίας αὐτοῦ· εἶχεν δὲ πάνυ καρτε-
ραὺν ἐκ κοπίνου ποιησάμενος· οὔτε οἷμαι σὺ ὦ κράτῃς, ἔπει-
θύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὰ κτήματα, καὶ
τὸν πῖθον, καὶ τὴν πῆραν, χοίρικας δύο θέμων ἔχουσαν·
κ· οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' ὅνδε σοὶ ὦ Διό-
γενες· ὃ γάρ ἐχρῆν, σὺ τε Ἀντισθένοιο ἐκκληρονομήσας,
ἢ ἐγώ, σοὶ πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα τῆς περσῶν
ἀρχῆς· Δ· τίνα ταῦτα φῆς; κ· σοφίαν,
αὐταρκείαν, ἀληθείαν, παρρησίαν· Δ· νῆ Δία, μέμνη-
μαι τοῦτον διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθέ-
νου, ἢ σοὶ ἔτι πλείω καταλπῶν· κ· ἀλλ' οἱ ἄλλοι
ἡμέλων τῶν τοιούτων κτημάτων, ἢ οὐδεὶς ἐθεράπευεν
ἡμᾶς κληρονομήσαντες προσδοκῶν, ἐσ δὲ τύχρυσίον πάν-
τες ἔβλεπον· Δ· εἰκότως, οὐ γάρ ἐχου ἔνθα δέξαιτο
τὰ τοιαῦτα παρ' ἡμῶν, διερρηκότες ὑπὸ τρυφᾶς, καθά-
περ τὰ σαθρά τῶν βλαυντίων· ὥστε εἴποτε ἢ ἐμβάλλει-
τίς ἐς αὐτοὺς ἢ σοφίαν, ἢ παρρησίαν, ἢ ἀληθείαν, ἐξέπι-
πτεν ἐνθύς, ἢ διέρρει, του πνυθέντος στέγειν ὃν δυναμέ-
νου· οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τοῦ Δαναοῦ αὐταὶ παρθένοι
ἐσ τὸν τετραπλεκένον πῖθον ἐπαντλοῦσαι τὸ δὲ χρυσίον
ῥοῦσι καὶ ὄνυξι καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον· κ· οὐκοῦν
ἡμεῖς μὲν ἐξομεν καὶ ταῦθα τὸν πλοῦτον, οἱ δὲ ὀβολὸν
ἢ ζουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθμέως·
Ἀλεξάνδρου· Ἀντίβου· Μίνωος· ἢ Σικεπίωνος·
ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ·
Ἐμὲ δὲ προκερῖσθαι σὺν ὦ λίβν· ἀμείνων γάρ εἰμι·
ΑΝ· οὐκ ἐνν, ἀλλ' ἐμε· ΔΔ· οὐκοῦν δὲ μίνωος Δίκασα

neq̃ unq̃ optabā, Antisthenes ut moreret: quo hereditate accederet mihi illius baculus. hūit vero egregie dū, oleaginū, a se factū. Neq̃ opinor Crates, tu (validerabas successionē me mortuo, rerū mearū: (desydolū/ac perq̃, choenices duas lupini habētis. (puta C. Neq̃ em̃ mihi his rebus opus erat: s; nec tibi Diogenes, q̃ em̃ ad rē ptiebāt: q̃q̃ tu Antistheni succedēs & ego: tibi mīro potiora atq̃ splēdidiora (accepisti: ipiū. D. q̃nā hec sūt q̃ ais? C. s; (sūt, q̃ vī Persarū sufficiētā, veritatē, fiduciā, & libertatē. (piētā dico, nī illarū me fuisse successorē opuz (D. p̃ louē, memine: tibiq̃ etiā lōge maiores reliq̃sse. (post Antistheaspnabant hmōi posselliōes: nec q̃sq̃ (C. verū alij nos ob spē potiūde hereditatis: s; ad aurū o (captabat mnes intēdebāt oculos. D. haud iniuria. nō em̃ hūc hec a nobis tradita: rimosi ob deli; (rūt vbi adcipēt lut marcida receptacula. q̃ pp̃ si q̃n imittat (cias vequis in eos sapiam/libertatē/aut veritatem: elabitur protinus: atq̃ perstillat: fundo retinere nō valente. Cuiusmōi quiddā accidit Danaī filiabus, in pertusū doliū haustā aquā iportātibus: quū tñ aurū dentibus ac unguibus / oīq̃ conatu s; uarēt. C. Igit nos possidebimus etiā hic n̄ras opes: at illi obolum veniētes portāt solū, et hūc ne ulsius q̃dē q̃ ad portū

Alexādrī. Anībalis. Minois. Scipiōis. (torē.

A L E X A N D E R.

Me oportet preponi tibi Libice. melior em̃ sum.

AN. Nō equidē: s; me. AL. Igitur Minos iudic

τω· Μ· τίνες δ' ἐστε· Ἀλ· οὗτος μὲν Ἀντίβασ δὲ
καρχηδόνιος, ἐγὼ δὲ Ἀλέξανδρος δὲ Φιλίππου· Μ· νῆ-
Δία, ἀμφότεροι ἐνδοξοὶ γε· ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῖν ἡ ἔρις· Ἀλ·
περὶ προεδρίας· φησὶ γὰρ οὗτος ἀμείνων γεγενησθαι στρα-
τηγὸς ἐμοῦ, ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἀπαντες ἴσασι· ὅνχι τούτου
μόνον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ ἐμοῦ, φησὶ δ' ἐνεγ-
κέρτατα πολέμια· Μ· ὅνκοῦρ ἐν μέρει ἑκάτερος εἰ πάτω
σύ δὲ πρῶτος ὁ λίβυς λέγε· Ἀλ· ἔρ μὲν τοῦτο ὧ μίνωσ-
ῶνά μιν, ὅτι ἐν ταῦθα καὶ τὴν ἑλλάδα φωνὴν ἐξέμαθον,
ὥστε οὐ δὲ ταύτη πλεονόντος ἐνέγκαιτό μου· φησὶ δὲ
τούτους μάλιστα ἐπαίνον ἀξίους εἶναι, ὅσοι τὸ μηδὲν ἐξ-
ἀρχῆσ' ὄντες, δ' μωσ' ἐπὶ μέγα προαχώρησαν δι' αὐτῶν,
δύναμιν τε περὶ βαλλόμενοι, καὶ ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆσ'·
ἐγὼ γοῦρ μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τὴν ἰβηρίαν, το πρῶ-
τον ὑπάρχουσ' ὦν τῶ ἀδελφῶ, μεγίστων ἡξιώθη ἀρίστοις·
κρίθεις καὶ τοὺς κελτίβηρας εἴλον, καὶ γαλατῶν ἐκράτησα
τῶν ἑσπερίων, καὶ τὰ μεγάλα ὄρη ὑπερβάς, τὰ περὶ τὸν
ἡρῖδανὸν ἀπαντας κατέδραμον, καὶ ἀναστᾶτον ἐποίη-
σα τοσαύτας, πόλεις, καὶ τὴν πεδινὴν ἰταλίαν ἐχειρῶσα
μιν, καὶ μέχρι τῶν προαστείων τῆς προνχούσης πόλεως
ἦλθον· καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μίᾳς ἡμέρας, ὥστε τοὺς
δακτυλίους αὐτῶν μεδίμνοις ἀπομετρήσαι· καὶ τοὺς
ποταμούς γεφυρῶσαι νεκρῶις· καὶ ταῦτα πάντα ἔπραξα
οὔτε Ἀμμωνος υἱὸς ὀνομαζόμενος, οὔτε θεὸς εἶναι
προσπιούμενος, ἢ ἐνύπνιά τῆς μητρὸς διεζιόν, ἀλλ'
ἄνθρωπος εἶναι ὁμολογῶν στρατηγὸς τε τοῖς συνε-
τωτάτοις ἀντεξεταζόμενος, καὶ στρατῖώταις τοῖς μα-
χίμωτάτοις συμπλεκόμενος, οὐκ ἠδὲν καὶ

get. M. Quinam estis? AL: Hic quidē Añibal
cathaginensis: ego v̄o Alexander Philippi. M. Per
louē, gloriosi utriq̃. s̄ circa qđ vobis ē otētio? AL.
De pręstantia. Dicit em̄ hic meliorē se fuisse du-
cē exercitus: ego v̄o quēadmodū oēs fuerūt. Neq̃ hoc
solū: sed omnes quasi qui pręcesserunt me/affir-
mo mihi cedere ī re militari. M. Igit̄ ī pte utq̃ dicat.
tu v̄o p̄mus Libyce dic. AN. Vnū qđē hoc Mios
me iuuat: qđ hic quoq̃ gręcum sermonē perdidici:
quaprop̄ neq̃ in hoc plus ille tollat lucri me. Aio aut̄
illos maxime laudis dignos esse: qui quod nihil ab
initio existentes/tamen ad magna euasere a seipsis:
potentiamq̃ adciپientes/& digni visi s̄ principatu.
Ego igit̄ cum paucis adpulī ad Iberiam: pri-
mū subcōsul exñs fratri/maxias ad res gerēdas iudica
Proide & Celtiberos cępi. Gallos de- (bar optius.
Hesperię. magnos mōtes trāsmigraui. qđ circū (uici
Eridanū sunt oīa transcurrī: vastatiōez feci eorū qđ illic
erant: urbes/& planā Italiā subiuga-
ui. usq̃ ad suburbia p̄minentis ciuitatis (Romę)
veni. Tantos deinde occidi una die: ut
anuli ipsorū modj̄s mensurati sint. Postremo
fluminibus pontes feci ex mortuis. Et hęc oīa gessi
nec Ammonis filiū nominatus: neq̃ deū me esse
ex cōposito prędicans: vel insomnīa matris narrās: s̄
hominē plane me esse confitens: ducibus sapi-
entissimis comparatus:& militibus pugnan-
di arte clarissimis congregiēns. Non Medos &

ἀρμενίους ὑποφεύγοντας πρὶν διώκειν τίνες, καὶ τῷ πολέμῳ
σαντὶ παραδιδόντας ἐνθὺ τὴν νίκην. Ἀλέξανδρος δὲ πα-
τρώ, αὐτὴν ἀρχὴν παραλαβὼν, κύζησε καὶ παραπολὸ ἐξέτεινε,
χρησάμενος τῇ τῆς τύχης ὁρμῇ. ἐπεὶ δ' οὐκ ἐρίκησέ τε καὶ
τὸν ὄλεθρον ἐκείνου Δαρρείου, ἐν ἰσχύϊ γέ καὶ ἀρβήλοισι ἐκρά-
τησεν, ἀποστάς τῶν πατρώων, προσκυρῆσθαι ἡζίου καὶ
δαίαι τὰν τὴν μηδὲ τὴν μετεδῖήτησεν ἐαυτὸν, καὶ ἐμίαιφονοί
ἐν τοῖς συμποσίοις τοὺς φίλους, καὶ συνελάμβανεν ἐπὶ
θανάτῳ. ἐγὼ δὲ ἤρξα ἐπίσησ τῆς πατρίδος, καὶ ἐπειδὴ
μετεπέμπετο τῶν πολεμίων, μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ πλευσάν-
των τῆς λιβύης, ταχέως ὑπὲρ κούσας, καὶ ἰδύωτην ἐλαυτὸν
παρέσχον, καὶ καταδίκασθεις ἤνεγκα ἐν γυνάμυνωσ το
πράγμα. καὶ ταῦτ' ἐπραξα βάρβαρος ὢν, καὶ ἀπέδευσα
παιδείας τῆς ἑλληνικῆς, οὔτε ὅς μιν ὥσπερ οὗτος ἐρα-
ψώδουν, οὔτε ὑπ' Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθεῖς, ὡς
μόνη δὲ τῇ φύσει ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά ἐστιν ἃ ἐγὼ
Ἀλεξάνδρου ἀμείνων φημὶ εἶναι. εἰ δ' ἔστι καλλίωρ,
οὐ τοσὶ διότι διαθήματι τὴν κεφαλὴν διεδωκετο, μακρό-
σι μὲν ἴσας, καὶ τοῦτα σεμνὰ. οὐ μὲν δὲ αὖ τοῦτ' ἀμείνων
δόξειεν ἀνγεναίου καὶ στρατηγικοῦ ἀνδρός τῇ γνώμῃ πλε-
ορῇ περὶ τὴν τύχην κεχρημένον. μηδ' ἐν εἰρηκέρῳ οὐκ ἄθεν
νῆτοσ λόγον, ἐν δ' ὥς λίβυρ ἐικόσ' ἦν ἡπέρ. αὐτοῦ σύ δὲ
Ἀλέξανδρε, τί προσ ταῦτα φηῖς; Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ὁμί-
νωσ, μηδ' ἐν πρὸς ἄνδρα οὕτω θαρσύν. ἱκανὴ γὰρ ἡ φήμη
διδάξαι σε οἷος μὲν ἐγὼ βασιλεύς, οἷος δὲ οὗτος ληϊσ-
τέος. ὁ μὲν δὲ ὅρα εἰ κατ' ὀλίγον αὐτοῦ δῆνεγκα, ὅς
νέος ὢν ἐπὶ παρελθόντων ἐπὶ τὰ πράγματα, καὶ τὴν ἀρχὴν
τεταραγμένην κατέσχον, καὶ τοὺς φονέας τοῦ πατρὸς

Armenos fugientes priusq̃ sequat̃ quispiā: & au-
denti tradentes statim victoriā. Alexander vero pa-
triū regnum adcipiens/illud admodū ampliavit:
usus fortunę impetu. Postq̃ vero vicit
miserum illū Darium, apud ip̃m & soleas coe-
pit: recedens a patrio more, adorari se passus: &
modū viuendi Medorum consequutus / interemit
in couiuiō amicos: & auxiliari eos conatus in
morte. Ego ṽo dñatus sum equalit̃ patrię. Et postq̃
reuocabar e pręlio: magna classe trañci-
ens in Libyam/continuo parui: & priuatū hoīem me
exhibui: damnatusq̃ tuli equanimiter
rem ipsam. Atq̃ hęc feci barbarus exñs, & expers
disciplinę gręcanicę: neq̃ Homerū quēadmodū ille e-
didici: neq̃ sub Aristotele pręceptore sum eruditus:
sed sola natura optima usus sum. Hęc sunt quibz ego
me Alexandro meliorē prędico. Si ṽo est pulchrior,
quia diademate caput ornauerit: Macedo-
nibz quidē sis: quibz hęc venerāda s̃t. nō tñ pp̃t hęc
videbit̃ generoso duce, viro consilio ma- (melior
gis q̃ fortuna uso. M). Hic quidē dixit non inge-
nerosam orationē, neq̃ ut libycum decuit. Tu vero
Alexāder, quid ad hęc dicis? A. Optuit qdē o Mi-
nos, nihil ad hoīez sic cōfidentē rñdere. Satis em̃ fama
ostēdit tibi qualis ego sim rex: cuiusmōi ṽo hic latro
fuerit. Tamen vide si in paruo illum vicerim: qui
iuuenis exñs adhuc/aggressus sum res: & regnum
obtinuei tandem. Interfectores patris

μετῆλθον· κατὰ φρονίμους τὴν ἑλλάδα τῆς οὐβαιῶν ἀπὸ
λεία, στρατογὸς ὑπ' αὐτῶν χειρὸς τοιμῆς, οὐκ ἠξίωσα τὴν μοῖ
κεδόνων ἐρχὴν περιέπων ἀγαπᾶν ἄρχειν δόσων δὲ πατὴρ
κατέλιπε, ἀλλὰ πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ δεινὸν
ἠγασάμενος εἰ μὴ ἀπάντων κρατῆσαι μί, ὀλίγους ἄγων,
ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν· καὶ ἐπὶ τε τραυικῶν ἐκράτησα με
γάλη μάχη, καὶ τὴν λυδίαν λαβὼν, καὶ ἰωνίαν, καὶ φρυ
γίαν, καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσίῃ ἀείχειν μένος, ἦλθον ἐπὶ
ἰσσοῦ ἐνθα Δαρῆιος ὑπέμεινε, μυριάδας πολλάς στρατοῦ
ἄγων· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ὧ μίνωσ, ὑμεῖς ἴστε, ὅσους
ὑμῖν νεκρὸς ἐπὶ μιάσῃ ἡμέρᾳ κατέπεμψα· φησὶ γοῦν
ὁ πορθμεύς, μὴ διακρίεσθαι αὐτοῖς τότε τὸ σιῶφον, ἀλλὰ
σχεδὶας διαπληζαμένους, τοὺς πολλοὺς αὐτῶν διαπλεῦ
σαι· καὶ ταῦτα δὲ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνένων, καὶ
τι τρώσκεσθαι ἄξιον· καὶ ἵνα σοὶ μὴ τὰ ἐν τύρῳ, μὴ δὲ
τὰ ἐν Ἀρβήλοισι δίκην σάμαι, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἱν
δῶν ἦλθον, καὶ τὸν ὠκεανὸν ὄρου· ἐποίησά μιν τῆς ἀρ
χῆς, καὶ τοὺς ἐλέφαντας αὐτῶν· εἶλον, καὶ πῶρον
ἐχειρῶσά μιν· καὶ σκυῖδας δὲ οὐκ ἐν κατὰ φρονίμους
ἀνδράς, ὑπερβάς τὸν τάναιρ ἐνίκησα μεγάλη ἵππο
μαχία· καὶ τοὺς φίλους εὖ· ἐποίησα, καὶ ἐχθροὺς
ἠμυνά μιν· εἰ δὲ καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἀνθρώποις,
συγγνωστοὶ ἐκείνοι παρὰ τὸ μέγεθος τῶν πραγμά
των, καὶ τοιοῦτόν τι πιστεύσαντες περὶ ἐμοῦ·
τὸ δ' οὐμ τελευτᾶιον ἐγὼ μὲν βασιλεύων ἀπέθανον·
οὗτος δὲ ἐν φυγῇ ὦν παρὰ πρυσίᾳ, τῷ βίθυνῳ,
καθάπερ ἄξιον ἦν πανουργότατον καὶ ὠμότατον ὄντα· ὧς
γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν ἰταλῶν, ἐὼ λέγειν ὅτι, οὐκ ἰσχυρί

ultus sum. Terrui Græciā/Thebas sub
uertens: duxq; illis prepositus/indignū putauī, Ma
cedonū me regno otētū eē: s; cupidus ipādi ultra hoc
reliquerat: totam sperans terrā: & molestū (qd pat
putans/si non omnibus imperarem: paucos ducens/
sustuli in Asiam: & apud Granium vici ma
gna pugna: Lydiam capiēns, Ioniam, & Phry
giam. Et omnino quę transierim sp̄ subiugās/ veni ad
ipm locū ubi Darius expectabat: infinitum exercitū
ducens. Et ab eo tpe o Minos, vos scitis quantos
vobis mortuos in una die miserim. Dicit igitur
portitor (Charon) non suffecisse ipsis tunc scaphā: sed
ligna multa adiungens/multos ipsorū transuexisse.
Et hęc quidē feci ipse periculis expositus/ &
vulnerari non timens. Et ut non quę in Tyro/necq;
in Arbilis narrem: sed & usq; ad In
dos veni: atq; Oceanum mei terminum feci re
gni: ac elephantes eorū coepi: Porumq;
subegi: & Scythas non aspernandos
viros. Transiēs deinde Tanaim / vici magna, equestri
pugna. Amicis benefeci: & de inimicis
ultus sum. Q; si & deus visus sum hominibus:
parendum erat illis / prę magnitudine rei
rum tale quippiam credentibus de me.
Igitur tandem ego regno potitus moriebar.
Hic v̄o Annibal, in exilio fuit apud Perusiā, Bithyniū:
quēadmodū decuit i pbissimū & crudelissimū hoīez.
Q; v̄o vicit Italos: omitto dicere, quoniā non virtute

ἀλλὰ πονηρία καὶ ἀπιστία καὶ λόγοισι νόμιμον δὲ ἢ προ-
φανέσ' οὐδὲν· ἐπεὶ δέ μοι ὠνείδισε τὴν τρυφήν, ἐκλελῆσθαι
μοι δοκεῖ οἷα ἐποίει ἐν καπνῷ, ἑταίρας συνῶν, καὶ τοῦς
τοῦ πολέμου καιροῦς θαυμάσιος καθόντων παῶν· ἐγὼ δὲ
εἰ μὴ μικρὰ τὰ ἐσπέρια δόξας, ἐπὶ τὴν ἑω
μᾶλλον ὥρμησα, τί ἤν' μέγα ἐπραξα, ἰταλίας ἀναί-
μωτ' ἱοβῶν, καὶ λιβύην, καὶ τὰ μέχρι γαλαίῶν ὑπα-
γόμενος· ἀλλ' οὐκ ἀξιομάχα ἔδοξε μοι ἐκείνα, ὑποσπῆσ-
σονται ἦν καὶ δεσπότην ὁμολογοῦντα· εἰρηκα· σὺ δὲ ὥ-
μίνωσ, δίκασθε· ἱκανὰ γὰρ ἀπὸ πολλῶν καὶ ταῦτα·
Σ· μὴ πρότερον ἢ μὴ καὶ ἐμοῦ ἀκούσης· Μ· τίς γάρ
εἰ ὧ βέλτιστε, ἢ πόθεν ὦν ἔρις; Τ· ἰταλιώτης
σκηπίων στρατηγὸς ὁκαθελὼν καρχυδόρα, ἢ κρατήσας
λιβύων μεγάλας μάχαις· Μ· τί οὖν καὶ σὺ
ἔρεις; Σ· Ἀλέξανδρον μὲν ἡττωρ εἶναι, τοῦ δ' Ἀν-
νίβου ἀμείνων, ὅς ἐδίωξα νικῆσας αὐτόν, καὶ φυγεῖν
καταναγκάσας ἀτίμως· πῶς οὖν οὐκ ἀναίσχωντος οὐ-
τος, ὅς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλᾶται, ὧ οὐ δὲ σκηπίων
ἐγὼ ὀνενικῶς αὐτόν, παραβάλεσθαι ἀξιῶ· Μ· νῆ δὲ
ἐυγνώμονα φῆς ὧ σκηπίων· ὥστε πρῶτος μὲν κερῖσθαι
Ἀλέξανδρος, μετ' αὐτόν δὲ σὺ· εἴτα, εἰ δοκεῖ, τρίτος
Ἀννίβας, ὃν δὲ οὗτος ἐνκαταφρόνητος ὦν.

Διογένους· καὶ Ἀλέξανδρου· ΔΙΟΓΕΝΗΣ
τί τοῦτο ὧ Ἀλέξανδρε; καὶ σὺ τέθνηκας ὥσπερ
ἡμεῖς ἅπαντες; Α· ὀρθῶς ὧ Διόγενες οὐ παράλογος
δὲ εἰ ἄνθρωπος ὦν ἀπέθανον· Δ·
οὐκοῦν ὁ Ἀμμων ἐφύετο, λέγων ἑαυτοῦ σε εἶναι
υἱόν· σὺ δὲ Φίλιππον ἄρα ἦσθα; Δ· Φίλιππον

sed malicia, & p̄fidia, ac verbis id egit: iusti v̄o nec me
mor unq̄. Verē qm̄ mihi p̄bro dedit delicias: obliuisci
mihi videt̄ q̄lia admisit ī Capua, mulieribz deditus, &
belli tpe mirabilis ille vir his inserviebat. Ego vero
(quū parua quę in occidēte gessi videant̄) ad orientez
magis impulissem: quid magni effecissem/ Italiā incru
entus accipiens/ & Libyam: & usq; ad Gades im
perans. Sed indigna visa sunt mihi illa: formi
dantia me nunc & dominū confitētia. Dixi. Tu v̄o o
Minos iudica. sufficientia em̄ ex multis hæc sunt.
SC. Nō prius q̄ & me audias. M. Quis tu
es optie vir, aut unde: ut cū his cōtēdas. SC. Italus
Scipio, dux aduersus Carthaginē: & deuincens
Libyam magnifica pugna. M. Quid igitur & tu
contendis. SC. Alexādro quidē p̄stare: ip̄iq; An
nibali melior esse. qui persequens vici eū: ac fugere
compuli ignominiose. Quō igit̄ non erubescit il
le: qui ante Alexandrū certat: cui neq; ego Scipio,
qui euz deuici, me cōparari dignū puto. M. p̄ louē,
recta dicis o Scipio, Quapropter primus quidem
Alexāder, post ip̄m vero tu, deīde (si visu; fuerit) t̄tius
Annibal sit: neq; ille spernendus existens.

Diogenis. & Alexandri. DIOGENES.
Quid hoc rei ē Alexāder: Ita ne & tu mortuus es p̄i
atq; nos oēs. A. Vides Diogenes nimirz. (de
Mie tñ admirandū est: si hō exñs mortuus sim. D.
Igitur Ammon ille Iupiter mentiebat̄: dicēs te suū eē
filiū. An v̄o Philippo p̄e p̄gnatus eras. A. Philip
t (po

Διόδω· ὅν γάρ ἄν ἐτεθικήκειν Ἀμμωνόσῳ· Δ· ἢ μήν
καὶ περὶ τῆς Ὀλυμπιάδος ὁμοία ἐλέγοντο, δρῶντα
ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ βλέπεσθαι ἐν τῇ ἐννῇ, εἴτα ὅτω σε
τεχθῆναι· τὸν δὲ φίλιππον ἐξαπατήσθαι, διόμενον πα-
τέαρ σου εἶναι· Α· καὶ γὰρ ταῦτα ἦμονον ὥσπερ σύ, νῦν δὲ
δρῶ, ὅτι οὐδὲν ὑγιὲς οὔτε ἡ μήτηρ, οὔτε οἱ τῶν Ἀμμωνίων
πρῆται ἐλέγον· Δ· ὅλας τοὺς ἑυδοσ αὐτῶν οὐκ ἀχρησόν-
σοι ὦ Ἀλέξανδρε πρὸς τὰ πρᾶγματα ἐγένετο, πολλοὶ
γάρ ὑπέπτησάν σου, θεῶν εἰναι καὶ νομίζοντες, ὅτι εἰ πέμοι
τίμι τῇν τοσούτην ἀρχὴν καταλέλοιπας; Δ· οὐκ οἶδός ἐστι
ὦ Διόγενες· ὅν γάρ ἐφθασα ἐπισκεψαί μιν περὶ αὐτῆς,
ἢ τοῦτο μόνον, ὅτι ἀποθνήσκων περὶ ἡλικίας τοῦ Δαυλίου ἐ-
πέδωκα· πλὴν ὅλας τί γὰρ ὦ Διόγενες; Δ· τί γάρ
ἄλλο; ἀνεμνήσθην οἷα ἐποίειν ἑλπίσας ἄρτι σε παρελκόμενα
τὴν ἀρχὴν κολακεύοντες, καὶ προστάτην αἰρούμενοι καὶ
στράτηγον ἐπὶ τοῖς βαρβάροις, ἐνιοὶ δὲ καὶ τοῖς δώδεκα
καὶ θεοῖς προστίθεντες, καὶ νεᾶς ὁκοδομούμενοι καὶ θύον-
τες ἐς δρῶντας ὑμῶν; ἄλλ' εἶπε μοι, ποῦ σε δαμάσκειν
νεᾶς ἔβαλαν; Α· ἐπὶ ἐν βαβυλῶνι κείμεναι τρίτην ταύτην
ἡμέραν· ὑπισχνεῖται δὲ πολεμῶν οὐδ' ὑπασπισθῆναι, ἵνα πο-
τε ἀγάγῃ σχολὴν ἀπὸ τῶν θούρων τῶν ἐμπροσθεν, ἐς
Αἴγυπτον ἀπαγαγώμεθα· ἐκεῖ, ὅπου γεννέσθαι εἴσθαι
τῶν Αἰγυπτίων θεῶν· Δ· μὴ γὰρ ὦ Ἀλέξανδρε,
ὑμῶν καὶ ἐν ἁδου ἐπὶ σε μωραίνονται καὶ ἐλπίζοντα
ἀνναβίην ἢ ὀσίριν γενέσθαι; πλὴν ὅλας πρᾶττα μὲν ὦ θειώτα-
τη, μὴ ἐλπίσῃς· ὅν γάρ θέμις ἀνελθεῖν τινὰ τῶν ἄσπεζ Διο-
πλευσάντων τὴν λίμνην, καὶ ἐς τὸν εἰσὼ τοῦ Σομίου παρ-
ελθόντων· ὅν γάρ ἀμελῆς ὁ Διοκῆρ, ἐν δὲ ὁ Κέρβερος ἐν-
καταφρόνητος.

haud dubie. nō em̄ ob̄iisse Am̄onis filius ex̄ns. D. at
qui de Olympiade consilia dicebant. puta draconem
gressū fuisse cū ea: visūq; ī cubiculo: deīn sic ex eo te
peperisse. porro Philippū errare: credentē se pa-
trē tibi eē. A. At ego q̄q; hęc audierā ut tu: nūc v̄o
video. quoniam nihil fani mater/ necq; Ammonij
vates dixerunt. D. Attē mendaciū ip̄orū nō iutile
tibi Alexander. ad res gerendas fuit. multi
em̄ metuebāt te. deū esse credentes. Sed dic mihi:
cui nā ingens illud imp̄iū reliquisti? A. Ignoro
Dio. nō em̄ (cū p̄uētus eēm subita mortē) statui q̄cōq;
p̄t hoc unū: q̄ moriēs Perdiccē anulum tra- (de hoc:
didi. Sed quid rides Diogenes? D. Quid enim
aliud agā? An memisti quid fecerit grēcū nūp arrepto
imperio aduantes: & ob hoc eligentes te
ducem a duersus barbaros: aliqui proinde duode-
cim dñs addiderunt: phana edificauerūt: sacrifican-
tes tibi tanq; dracōis filio? S; dic mihi: ubi te Macedo-
nes sepelierūt? A. Etiā dū in Babylone iaceo t̄tiū iā
diē. Porro p̄mittit Ptolemęus ille satelles meus: si q̄n-
do detur ociū a tumultibus rerū. qui instant: in
ægyptū se deportaturū me/ ut sepeliar illic: unusq; fīa
ex dñs ægyptijs. D. Quō non rideam Alexander.
vidēs & ī īferno adhuc te desipiētē. sperātēq; fore: ut
Anubis/ aut Osiris fias? Verū hęc o diuinissi-
me. ne speres. nō em̄ fas est reuerti quēpiā/ q̄ se trās
miserit paludem. & in hiatum specus de-
scēderit. nō em̄ negligēs ē AEacus: necq; Cerberus cō-
tēpnendus.

ἐκείνου δὲ ἤδ' ὥς ἄν μάλ' οἱ μὴ παρὰ σοῦ, πῶς φέρεις
ὅπ' ὅτ' ἄν νοήσῃς, δ' οἱ ἐνδεμονίαν ὑπὲρ γῆς ἀπολιτῶν
ἀφίζαι, σωματοφύλακας, καὶ ὑπασπιστάς, καὶ σατρά-
πας, καὶ χρυσὸν τοσούτον, καὶ ἔθνη προσκυνούντα· καὶ βα-
βυλῶνα, καὶ βάκτρα, καὶ τὰ μεγάλα θηρία, καὶ τιμὴν, καὶ δώζαν·
καὶ τὸ ἐπίσκημον εἶναι ἐλαύνοντα διαδεσμένον ταινίᾳ
λευκῇ τῇ κεφαλῇ, πορφυρίδα ἐμπεσορταμένον· οὐ λυπεῖ
ταῦτε σε ὑπὸ τῇ μνημνύοντα; τί λακρύεις ὥς μάταιε;
ὅν δὲ ταῦτα σε ὁ σοφὸς Ἀριστέλης ἐπαίδευσέ, μὴ οἶσθαι
βαίβαια εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης; Α· σοφὸς ὁ
ἀπάντων ἐκείνος κολάων ἐπιτριπτότατος ὢν· ἐμὲ μόνον
ἐκασορτὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, δ' ὅσα μὲν ἡγήσατο παρ'
ἐμοῦ, δ' ὅσα δὲ ἐπέσθλην, ὥς δὲ κατεχρήτό μιν τῇ περὶ
παιδείᾳ φιλοτιμίᾳ, θωπεύων καὶ ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐσ-
τὸ κάλλος, ὥς καὶ τοῦτο μέρος οὐτ' ἀγαθόν, ἄρτι δ' ἐστάς
πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον· καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦ θ' ἀγαθὸν ἡγεί-
τ' εἶναι, ὥς μὴ αἰσχύνοιτο καὶ αὐτὸς λαμβάνων·
γόνος ὡς Διόγενος ἄνθρωπος καὶ τεχνίτης· πληρὴ ἄλλα τοῦτο
γε ἀπολέλαινα αὐτοῦ τῆς σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὥς ἐπὶ
μεγίστοις ἀγαθοῖς ἃ κατηρίθην μὲν σωματικῶς γε ἐμπροσθεν·
Δ· ἀλλ' οἶσθα δ' ἀράσεις; ἄλλος γὰρ σοὶ τῆς λύπης
ὑποθήσομαι· ἐπεὶ ἐν ταύθ' αὖ γε ἐλλέβορος οὐ φύεται, σὺ δὲ
καὶ τὸ λήθος ὕδωρ κανδὸν ἐπισπασάμενος πίε, καὶ αὐθίς
πίε, καὶ πολλὰ κῖς, οὕτω γὰρ ἄν παύσῃ ἐπὶ τοῖς Ἀριστέ-
λεος ἀγαθοῖς ἀνιῶμενος· καὶ γὰρ καὶ κλείτορ ἐκείνου ὄρω, καὶ
καλλίσθην, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ σε ὀρμῶντας ὥς διασ-
πάσαι ντο καὶ ἀμύναντό σε, ὥς ἐδρασας αὐτοῦς ὥστε τῇ
ἐτέρᾳ, σὺ ταύτῃ βασιλίζε, καὶ πίνει πολλὰ κῖς, ὥς ἔφη.

Illud vō iucūde admodū velī discere abs te: quō feras
q̄ties in mentē venit, q̄nta fœlicitate in terra derelicta,
huc accesseris. puta corporis custodibꝫ, satellitibꝫ, ac du
cibꝫ, tū auro tātō, ad hęc pplis q̄ te adorabāt. p̄tea Ba
bylone, Bactris, īmanibus illis beluis, dignitate, gloria.
Deiñ q̄ emiebas aspiciuus, dū vectareris ruiētus ami
cādido caput, purpura circūamictus. Nūqd̄ dīf (culo
hęc te ī memoriā subeūtia? Quid fles stulte? (cruciāt
Num hęc te sapiens Aristoteles docuit: ne puta
res firma esse quę pēdent a fortuna? A. Sapiens?
oīm ille quū sit adulatorū perditissimus. Me so
luz sine quęso, Aristotelis facta scire: q̄ mīta petierit a
me: p̄ q̄bꝫ mittēdis scripserit: deiñ quō abusus sit mea
doctrina ambitioē: colens sī ac laudans nūc ob (in
formā, tanq̄ & ip̄a pars sit sumī boni: nunc ob
res gestas, atq̄ opes. Nā post & has inf̄ bona puta
bat collocāda, ne vitio sibi verteret: quū & ip̄e eas ad
Prestigiosus o Diogenes plane hō, & fraudu (cipet.
fructus tuli ex ip̄ius sapia: q̄ nūc ex (lētus. Verꝫ illd̄
maxis bonis q̄ tu omēorasti paulo añ. (crucior ut de
D. At num scis qd̄ facies? remediū em̄ tibi molestiæ
ostendam. Quādoqdē hic veratrū nō nascitur: tu
Lethēi fluminis aquā abundant̄ attrahēs bibe: iterūq̄
bibe: ac sepius: sicq̄ desine de illis Aristote
lis bonis discruciarī. Sꝫ & Clitū illū vīdeo: ac
Callisthenē: aliosq̄ mītos ad te rapti se mouētes, quē
cerpant atq̄ puniāt: ob ea q̄ cōmisisti q̄ndā in (dīf
illos, q̄re ī alterā te hāc ripā d̄feras: & bibe crebrius, ut

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΚΑΙ ΤΑΥΤΑΛΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·
ΤΙ ΚΛΑΪΣ ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ· ἢ ΤΙ ΣΕΑΥΤΟΝ ὁδύρεται ἐπὶ τῇ λίμνῃ
ἐστῶς· Τ· ὅτι ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ἀπόλλωλα ὑπὸ τοῦ Διὸς·
Μ· οὕτως ἀργὸς εἶ, ὥς μὴ ἔσικύψας πίειμ, ἢ καὶ νῆ Διὶ
ἀρυσάμενος κοίλῃ τῇ χειρὶ· Τ· οὐδὲν ὄφελος εἰ ἐπικύ-
ψαιμι· φεύγει γάρ τὸ ὕδωρ ἔπειδ' αὖ προσιόντα αἰσθίται με-
τ' ἡμῶν· Δέποτε καὶ ἀρύσωμαι, καὶ προσενέγκω τῷ Σόματι, ὃν
φθάνω βρέξας, ἄκρον τὸ χεῖλος, καὶ διὰ τῶν δουτύλων
Διὰρ' ῥυέμ, οὐκ οἶδ' ὅπως αἰσθίσει ἀπολείπει χερσὶν τῇ
χείρ' αὖ μου· Μ· τερπαστίον τί πάσχεις ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ· ἀτὰρ
εἰπέ μοι, τί γὰρ καὶ Δέη τοῦ πίειμ, ἐν γὰρ σῶμα ἔχεις ὦ
ἀλλ' ἐκείνο μὲν ἐν αὐδῇ πατέσθαι, ὅπερ καὶ πίειμ ἡμῶν
Διὶ ἡμῶν ἐδύνατο· σὺ δέ ἢ ψυχὴ, πῶς ἀμείνῃ Διὶ ψῆχο
ἢ πίνοισ· Τ· τοῦτ' αὐτὸ ἢ καὶ καλὸν εἶναι, τὸ Διὶ ἡμῶν
τῇ ψυχῇ ὥς σῶμα οὔσαν· Μ· ἀλλὰ τοῦτο μὲν οὐκ
πίσεύομεν, ἔπειθ' ἦν τῷ Διὶ καλὰ ζεσθαι· τί δ' οὐ μὲν
τὸ Δεινὸν ἔσται· Δέδωκας μὴ ἐνδεία τοῦ ποτοῦ ἀποθανῆναι·
οὐκ' ὀρῶ γὰρ ἄλλον μετὰ τοῦτον ἀδὴρ, ἢ θάνατον ἐμ τεύχει
εἰς ἕτερον τόπον· Τ· ὀρῶς μὲν λέγεις, καὶ τοῦτο δ'
οὐ μέρους τῆς καταδίκησ, τὸ ἐπίθυμειν πίειμ μὴδὲν δεῖ
μεν· Μ· ληρέεις ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ, ἢ ὥς ἀληθῶς ποτοῦ δεῖσαι
δοκῆεις ἀκράτου γε ἐλλεβόρου· νῆ Διὰ, ὅστις τοῦ ὑναντίου
τοῖς ὑπὸ τῶν λυττώντων κυνῶν δεδυνγμένοις πέπονθας,
οὐ τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὴν Διὶ ψῆχον πεφοβημένος· Τ· ἔδ' εἰ
τὸν ἐλλεβόρον ὦ ΜΕΝΙΠΠΕ ἀναίνομαι πίειμ, γένοιτό μοι μό-
νον· Μῆ θάρ' ῥε ὦ ΤΑΥΤΑΛΕ, ὥς οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος πίεται
τῶν νεκρῶν· ἀδύνατον γάρ, τοῦ ἔσθ' πάντες ὥς σὺ ἐκκα-
ταδίκησ, Διὶ ψῆχου τοῦ ὕδατος ἔχ' ὑπομένοντος·

Menippi. & Tantalus. MENIPPVS.

Quid eiulas o Tātale? aut cur teip̃z merore afficis
iminēs? T. Qm̃ Menippe enecor ob sitim. (stagno
M. Adeo ne piger es, ut nō prius icūbēs bibas: aut
hauriēs caua volas? T. Nihil utilitatis cōsequor si p
cūbā. r̃fugit em̃ aq̃ si atq; ad moueri me p̃pius sēsit.
verē si quando hausero: ac applicare conor ori: non
p̃uenio effluxum: rigans tm̃ sumā labia: & int̃ digitos
aqua elabit. haud scio quomō rursus relinquit aridā
manū mihi. M. p̃digiosū qddā tibi accidit Tā. verē
dic mihi: quid opus ē tibi bibere, cū nō hēas corpus?
nā illud in Lydia sepultū est: quod bibere ac
sitire potat. tu ỹo aīa cū sis: quinā posthac sitire q̃as:
aut bibere? T. Hoc ip̃m supplicij quiddā est: ut sitim
sustineat aīa ac si corpus sit. M. Sed hoc sic esse
credimus. qñquidē ais te siti excruciarī. verē quid tibi
acerbi ob hoc accidet? Nū metuis, ne iopia potus mo
nō video em̃ alios ultra hos iferos: nec mortē (riare?
migraueris, q̃ tibi eueniat ī alio loco. T. (aliā, si hīc
certe ps ē supplicij: desiderio (Recte qdē dicis. at hęc
pus sit. M. desipis Tā, & vere (āgi bibēdi ubi nō o
re videris mero veratro. nā, p̃ Iouē, diuersū (potu ege
ab his qui a rabiosis canib; morfu lēsi sunt pateris:
qui non aquā/ sed sitim horreas. T. Neq;
veratrū Menippe recusauero bibere, si liceat mihi so
lū. M. cōfide Tā, sic futurū: ut nec tu/ nec alius q̃q; bī
mortuorū. ip̃ossibile em̃ id. q̃q; nō oēs ut tu affi (ba
ciant hac p̃cena: ut sitiāt aqua eos non expectante.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΗΉ ΕΡΜΟΥ·

ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ΠΟΥ ΔΕ ΚΑΛΟΙ ΕΙΣΙΝ, ΗΉ ΚΑΛΑΙ ΩΉ ΕΡΜΗ ΞΕ,

ΥΓΗΣΟΡ ΜΕΝΕΛΥΡΟΝΤΑ· Ε· ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΕΝ ΩΉ ΜΕΝΙΠΠΕ,
ΠΛΗΡΗ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΑΥΤΟ ΑΠΟΒΛΕΨΟΜΩΣ ΕΠΙ ΤΑ ΔΕΞΙΑ· ΕΝΘΑ
ΤΑΙΝΥΔΟΣ ΤΕ ΕΣΤΙ, ΗΉ Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ, ΗΉ ΝΙΡΕΥΣ, ΗΉ ΑΧΙΛΛΕΥΣ, ΗΉ
ΤΥΡΩ, ΗΉ ΕΛΕΝΗ, ΗΉ ΛΗΔΑ, ΗΉ Δ' ΛΩΣ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΛΗ ΠΑΝΤΑ·

Μ· ΟΣΤΑ ΜΟΝΟΝ ΔΡΩ ΚΑΙ ΚΡΑΝΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΚΩΝ ΓΥΜΝΑ,
Δ' ΜΟΙΑ ΤΑ ΠΟΛΛΑ· Ε· ΗΉ ΜΗΝ ΕΚΕΙΝΑ Δ' ΠΑΝΤΕΣ ΕΣΙΝ ΟΙ ΠΟΙΚΤΑΙ
ΘΑΥΜΑΖΟΥΣΙ, ΤΑ Δ' ΟΣΑ, ΩΡ ΣΥ ΞΟΙΚΑΣ ΚΑΤΑΦΡΟΝΕΙΝ· Μ·
Ο' ΜΩΣ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΜΟΙ ΔΕΙΞΟΝ, ΟΥ ΓΑΡ ΑΝ ΔΙΑΓΝΟΙ,
ΗΉ ΕΓΩ ΓΕ· Ε· ΤΟΥΤΙ ΤΟ ΚΡΑΝΙΟΝ ΗΉ ΕΛΕΝΗ ΕΣΤΙΝ· Μ·
ΕΊΤΑ ΑΙ ΧΙΛΙΑΙ ΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΠΛΗΡΩΤΗΣΑΝ ΕΞ ΑΨΑΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΙ ΞΕΣΟΝ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΕ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑ
ΡΟΙ, ΚΑΙ ΤΟΣΑΥΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΑΝΑΣΤΑΤΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙΝ· Ε·
ΑΛΛ' ΟΥΚ ΕΊΔΕΣ ΩΉ ΜΕΝΙΠΠΕ ΖΩΣΑΝ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ· ΕΦΗΣ
ΓΑΡ ΑΝ ΚΑΙ ΣΥ ΑΝΕΜΕΣΗΤΟΝ ΕΊΝΑΙ,

ΤΟΙΨ Δ' ΑΜΦΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΠΟΛΥΝ ΧΡΟΝΟΝ ΑΛΓΕΑ ΠΑΣΧΕΙΝ·
ΕΠΕΙ ΗΉ ΤΑ ΑΝΘΗ ΖΗΣΑΝΤΑ ΕΓΤΙΣ ΒΛΕΨΟΙ ΑΠΟΒΕΒΛΗΚΟΤΑ
ΤΗΝ ΒΑΦΗΝ ΑΜΟΡΦΑ ΔΙΛΟΝΟΤΙ ΑΥΤΩ ΔΟΞΕΙ ΜΕΝ, ΤΟΙ ΑΝΘΕΙ
ΗΉ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΧΟΡΙΑΝ ΚΑΛΥΣΤΑ ΕΣΤΙΝ· Μ· ΟΥΚΟΥΝ ΤΟΥΤΟ
ΩΉ ΕΡΜΗ ΘΑΥΜΑΖΩ, ΕΙ ΜΗ ΣΩΪΕΣΑΝ ΟΙ ΑΧΑΙΟΙ ΠΕΡΙ ΠΡΑΓΜΑ
ΤΟΣ ΟΥΤΩΣ ΟΛΙΧΡΟΝΙΟΝ, ΗΉ ΡΑΔΙΩΣ ΑΠΑΝΘΟΥΝΤΟΣ ΠΟΝΟΥΝΤΕΣ·

Ε· ΟΥ ΣΧΟΛΗ ΜΟΙ ΩΉ ΜΕΝΙΠΠΕ, ΣΥΜΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ ΣΟΙ,
ΩΣΤΕ ΕΠΙΛΕΞΑΜΕΝΟΣ ΤΟΠΟΝ ΕΝΘΑ ΑΝ ΕΘΕΛΗΣ, ΚΕΙ ΣΟ ΚΑΤΑΒΑ
ΛΩΝ ΣΕΑΥΤΟΝ· ΕΓΩ ΔΕ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΝΕΚΡΟΥΣ ΗΉΔΗ ΜΕΤΕΛΕΥΣΟ
ΜΑΙ· ΜΕΝΙΠΠΟΥ· ΗΉ ΚΕΡΒΕΡΟΥ· ΜΕΝΙΠΠΟΣ·

ΩΉ ΚΕΡΒΕΡΕ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΓΑΡ ΕΙΜΙ ΣΟΙ ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΩΝ,
ΕΙ ΠΕ ΜΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤΥΓΟΝ, ΔΙΟΣ' ΗΉ Δ' ΣΩΜΕΡΑΤΗΣ

Menippi. ac Mercurij. MENIPPVS.

Vbi nā formosi illi sūt/aut formosę o Mer, duc doceq;
ut hospitē me recēs huc pfectū. M. haud ociū ē mihi
verē istuc ipso loco rēpice dextrorsū. Illic (Menippe.
Hyacinthus est, Narcissus, Nireus, Achilles,
Tyro, Helena, ac Leda: deniq; oīno quicqd ē vetarum
Men. ossa solū video / & caluarias car (formarū oē.
silia pīde sūt oīa. M. atq; hęc sūt q̄ oēs (nib; rēnudatas,
mirantē: ossa vic; quę tu videris cōtēnere. Mē. (poetę
Attā Helenam mihi ostende. non enim dignos-
co ego. Mer. Hęc caluaria Helena est. Men.
Et quidē mille naues ob hanc impletæ sūt, ex omnibus
gręcis acto delectu: tantiq; cōfluxerūt gręci ac barba-
ri: tot deinde urbes euerse sunt? Mer.
Ceterę, nō vidisti Menippe, viuā hāc mulierē. dicerēs
em sic & tu: vitio dandum non esse:

Pro tali muliere diu tolerare labores:

Deniq; & flores arefactos si quis cōspiciat: abijciētes
colorē / d'formes nimirū ipos videri cōtingit. nōdē florētēs
ac detinētes colorē / speciosissimi sūt. Men. Igī hoc
Mercuri demiror: si non intellexerunt gręci / pro re
uscq; adeo momētanea, ac facile emarcescēte, laborare.
Mer. Nō vacat mihi Menippe philosophari tecū:
quare delecto loco, ubi velis proster-
ne teipm, ego em alias umbras habeo traducendas:

Menippi. & Cerberi. MENIPPVS.

O Cerbere, qñqdē tibi cognatus sū, canis & ipse exñs:
dic mihi p Stygiā paludem: quō se habebat Socrates

ὁπότε κατῆλθε πρὸς ὑμᾶς ὁ ἐμὸς δέ, σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλά-
κτειν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγγεσθαι ὑπό-
τ' ἐθέλεις. κ. πῶρρωθε μὲν ὅς μ' ἐνιππε, παντ' ἀπασιν
ἐδόκει ἀτρέπτω τῷ πρῶσώπῳ προσιέναι, καὶ οὐ πάνυ δε-
διέναι τὸν θάνατον δοκῶν, καὶ τοῦτ' ἐμφῆναι τοῖς ἐξω-
τοῦ σομίου ἐστῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατέκλυεν τοῦ χάσ-
ματος, καὶ εἶδε τὸν ζόφον, καὶ γὰρ ἐτί διαμέλλοντα αὐτὸν
δοκῶν τῷ κινεῖν κατέσπασα τοῦ ποδός ὥσπερ τὰ βρέ-
φη ἐκώκυε, καὶ τὰ ἑαυτοῦ παιδία ὠδύρετο, καὶ παντ' ὅιος
ἐγένετο. μ. οὐκοῦν σοφιστὴς ὁ ἀνδρῶπιος ἦν, καὶ οὐκ
ἀληθῶς κατεφρόνει τοῦ πράγματος. κ. ὄνκ. ἀλλ'
ἐπεὶ περ ἀναγκάσιον ἄττ' ὁ ἑώρα, κατεθρασύνετο, ὥς δὴ θεὸν
οὐκ ὦκων πεισόμενος δ' πάντως ἔδει παθεῖν, ὥς
θαυμάσωνται οἱ θεαταί. καὶ ὅλως περὶ πάντων γε τῶν
τοιούτων εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι. ἔως τοῦ σομίου τολμηροὶ
καὶ ἀνδρείοι, τὰ δ' ἐνδοθεν ἔλεγχος ἀκριβής. μ.
ἐγὼ δέ πῶς σοι κατεκλυθέναι ἔδοξα; κ. μόνος
ὅς μ' ἐνιππε ἄξιός τοῦ γένους, καὶ Διογένης πρὸ σοῦ.
ὅτ' ἢ μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσθ' ἔγχε, μὴ δ' ὠθούμενοι, ἀλλ'
ἐθελούσιοι, γελῶντες, ὁμῶς εἰς παραγγείλαντες ἀ' πασίν.
κάρωνος. καὶ ἐνιππου. χαίρων.

Ἀπόδος ὅς κατάρτατε τὰ πορνεύματα. μ. βόα εἰ τοῦτο
σοι ἠ' δ' ἰομ' ὅς καίρων; κ. ἀπόδος φημί, ἀνθ' ὧν σε
διεπορθμευσάμην. μ. οὐκ ἂν λάβοις παρά τοῦ μὴ
ἔχοντος. κ. ἔστι δὲ τίς ὁ βολὸν μὴ ἔχω; μ.
εἰ μὲν καὶ ἄλλος τίς οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.
κ. καὶ μὴν ἄγξω σε, νῆ τὸν πλούτωνα, ὅς μ' ἵαρε,
ἢν μὴ ἀποδῶς. μ. καὶ γὰρ τῷ ζύλῳ

quā descēdebat ad vos. Visiſe ē at, cū deus sis, nō latrare solū: sed & humano more loqui quando velis. C. Procul quū esset Menippe, omnibus apparuit interrito vultu adcedere: & non valde formidare mortē visus ē: ac cōdere se talē illis qui extra specū stabant volens. Posteaq̃ vō despexit in hiatus: viditq̃ caliginem: & ego insup̃ contantem ip̃s, mordendo, ac nito corripere pedes: quēadmodū infans eiulabat: suosq̃ liberos deplorabat: omniformis factus. M. Igit̃ fucate sapiens homo erat: nec vere cōtemnebat res omnes. C. Haud vere. Sed ubi necessitatē ipsi incūbere vidit/cōfidēs fuit: q̃si vō nō inuitus passurus eēt q̃d oīno opus erat eū pati. q̃ miraculo esset spectatoribus, quod oīno de omnibus istiusmōi viris dicere possūt: usq̃ ad fauces specus auac viriles: atq̃ intus dephēderis & pueros. (daces s̃t vō gnā tibi subiisse specū visus sūt. C. so (M. Ego Menippe, dignus gñre apparuisti: & Diogenes (lus eo q̃ nō coacti subieritis, nec intrusi, sed (p̃or te: ultronei, ridentes, ac plorare renunciantes omnibus.

Charonis. & Menippi. CHARON.
Redde o pfide naulum. M. Vociferare si isthuc tibi voluptati est? C. Redde inq̃ pro eo q̃ te transuexi. M. Nō adcipies certe a non habente. C. Est ne quispiā q̃ nec obolū hēat? M. Si quidē & alius q̃s̃q̃ sit haud scio: ego certe nō hēo. C. Atqui pfocabo te, p̃ Ditem, o impurissime, ni reddas. M. Et ego baculo

σου πατάξας, διολύσω τὸ κρανίον· **κ**· μήτηρ οὖν ἔσθ' ἡ
πεπλευκὴς τοσοῦτον πλοῦν· **μ**· ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ
σοι ἀποδύτω, ὅς με παρέδωκέ σοι· **ε**ρ· νῆ Δία, ὄναί μιν,
εἰ μέλλω γε ἢ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν· **κ**· οὐκ ἀπο-
στήσομαι σου· **μ**· τούτου γε ἐνεκα νεωλκήσας τὸ πορθ-
μῆον παράμενε, πλήρ' ἄλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἄρ' λάβοις·
κ· σύ δ' οὐκ ἦιδες ὥς κομίζεις δέον· **μ**· ἦιδειν
μὲν, οὐκ εἶχον δέ· τί οὖν· ἐχρῆν διατοῦτο μὴ ἀποθανεῖν·
κ· μόνος οὖν ἀνχέσεις, πρῶτα πεπλευκέναι· **μ**· οὐ
πρῶτα ὦ βέλτιστε, καὶ γὰρ ἤρτηλυσά, καὶ τῆς κώπης ἔπει-
λαβόμην, καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν·
κ· οὐδὲν ταῦτα πρὸς τὰ πορθμῖα, τὸν ὀβολὸν ἀποδύ-
ναί σε δέει· οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γενέσθαι, **μ**· οὐκοῦν
ἀπάγαγέ με αὐθις ἐς τὸν βίον· **κ**· χαρίεν λέγεις, ἵνα
καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω·
μ· μὴ ἐνόχλει οὖν· **κ**· δέειξορτί ἐν τῇ πύρρᾳ ἔχεις·
μ· θέρμους εἰ θέλεις, καὶ τῆς ἑκάτης τὸ δέειπνον· **κ**·
πόθεν τοῦτον ὑμῖν ὦ Ἑρμῆ τὸν κύναι ἤγαγες· ὅϊα δέ καὶ
ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγε-
λῶν, καὶ ἐπισκώπτῶν, καὶ μόνος ἄδων ὀιμωζόντων
ἐκείνων· **ε**· ἄγνοεῖς ὦ κάρων ὁπθιον ἄνδρα διεπόρθε,
μευσάσ· ἐλευθερον ἀκριβῶς, καὶ οὐδενὸς ἀτυῶ μέλει, οὗτος
ἐστὶν ὁ μένιππος· **κ**· καὶ μὴρ ἄν σε λάβω· **μ**·
ποτέ ἄρ' λάβης ὦ βέλτιστε· Δίος δέ οὐκ ἄρ' λάβοις·

Διογένους, καὶ μανσώλου· **ΔΙΟΓΕΝΗΣ**
ὦ κάρ ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς, καὶ πάντων ἡμῶν προτὶ
μᾶσθαι ἄξιός· **μ**· καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὦ σινω-
πεῦ, ὅς ἐβασίλευσα καρίας μὲν ἀπάσας, ἥρξα δέ καὶ

tibi illiso cōminuam caput. C. Gratis igitur fueris
transuectus tanto traiectu? M. Mercurius p me
tibi reddat: q me tradidit tibi. Mer. p louē, bñ mecū
si deiceps & p̄soluere debeā mortuorū noīe. (agit:
tā. M. Huius rei grā trahēdo cym (C. haud omit
bā/in pposito p̄siste. verētñ qđ nō hēo qnā auferes?
C. At tu nesciebas qđ tibi fuerit apportādum? M.
quidē: s; nō habebā. qđ igr̄: nū optuit ea grā (Sciebā
C. solus igr̄ gl̄iaberis, gratis te fuisse (me nō emori:
gratis o p̄clare. si qđē exhausti sē (trāsuectū? M. haud
pui: neq; eiulauī solus int̄ alios q (tinā & remū arri
C. Nihil hoc ad naulum. oboluz redde (vecti sē.
re te oportet. haud em̄ fas ē aliū fieri. M. Igitur
reuehe me rursus in vitam. C. Belle dicis: ut
& verbera ob hoc ab AEaco adcipiam.

M. Ne igr̄ sis molestus. C. oñde quid ī pera hēas.

M. Lupinū si velis/ & Hecate comam. C.

Vnde hūc nobis Mercuri adduxisti? tum qualia
garriebat inter nauigandum: vectores omnes irri
dēs/dictēnsq; īcessēs: unus ptoīde cātillās/plorātib;
illis. Mer. An ignoras Charon, quē virū transue
xeris? Liberum plane, & cui nihil curę sit. hic

est Menippus. C. Atqui si unq; posthac te r̄cepo?

M. si r̄cepis alñ o p̄clare? denuo qđē nō possis r̄cipe.

Diogenis. & Mausoli. DIOGE.

Ohe tu Car, quare insolens es: & omnib; nobis p̄
poni dignū ducis? M. Equidē ob regnū o Sino
p̄sis. q̄ppe: qui īp̄auī Carię uniuersę. Dñatus sū p̄tea

ἀνδρῶν ἐνίωρ, καὶ νήσους δὲ τίνας ὑπὲρ γαργόμην, καὶ
ἄχρι μιλήτου ἐπέβην, τὰ πολλὰ τῆς ἰωνίας κατασφρό-
μενος· καὶ καλὸς ἦν, καὶ μέγας, καὶ ἐν πολέμοις
καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνήμα
παυμέγεθος ἔχω ἐπὶ κείμενον, ἠλίκον οὐκ ἄλλος νεκρός,
ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἐς κάλλος ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀν-
δρῶν ἐς τὸ ἀκριβέστατον εἰκασμένον λίθου τοῦ καλλίστου,
οἷον οὐδὲ νεῶν ἐν ἡτίσ' ἄρ' ῥαδίως· οὐδ' οὐ-
κῶ σοι Δικαίως ἐπὶ τοῦτοισ' μέγα φρονεῖν; Δ· ἐπὶ
τῇ βασιλείᾳ φῆς, ἢ τῷ κάλλει, ἢ τῷ βάρει τοῦ τάφου;
Μ· νῆ Δί', ἐπὶ τούτοις· Δ· ἄλλα ὦ καλὲ Μαύσωλε,
οὔτε ἡ ἰσὺς ἐστὶ σοὶ ἐκείνη, οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν· εἰ γοῦν
τίνα ἐλοίμεθα Δικαστὴν ἐν μορφίᾳς πέρι, οὐκ ἔχω εἰ-
πεῖν, τίνας ἐνεκα τοῦ σὸν κρανίου προτίμῃν ἂν τοῦ ἐμῆ·
φαλοκρά' γὰρ ἄμφω, καὶ γυμνά, καὶ τοὺς ὀδόντας ὁμοί-
ως προφαίνομεν, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀφηρέμεθα, ἢ τὰς ῥί-
νας ἀποσσεσώμεθα· ὃ δὲ τάφος, ἢ δι' πολυτελείᾳς
ἐκείνους λίθοι, Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως εἶεν ἐπιδείκνυσ-
θαι, ἢ φιλοτιμείσθαι πρὸς τοὺς ξενοῦς, ὥς δὴ τί μέγα
δοκιδόμικμα αὐτοῖς ἐστὶ· σὺ δὲ ὦ βέλτιστε, οὐκ ὄρω, ὅτι
ἀπολαύεις αὐτοῦ· πληρὲς μὴ τοῦτο φῆς, ὅτι μᾶλλον
ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τῶν κούτοις λίθοις πιεζόμενος· Μ·
ἀνόνητα οὐ μοι ἐκείνα πάντα, καὶ ἰσότημος ἔσται Μαύ-
σωλος καὶ Διογένης; Δ· οὐκ ἰσότημος ὦ γενναϊότατε,
οὐ γὰρ Μαύσωλος μὲν γὰρ οἰμώζεται μεμνημένος τῶν
ὑπὲρ γῆς ἐν, οἷς ἐνδαίμονεϊν ὤκειτο, Διογένης δὲ
καταγελᾷσεται αὐτοῦ, καὶ τάφον δὲ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ
ἔρξει ἑαυτοῦ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς

Lydię gentibus quibusdā: & insulas quasdā subegi.
Miletū usq; perueni: multis partibus lonię deua-
statis. ad hęc formosus erā, ac pcerus, & ī rebo bellicis
pualidus. Deniq; (qd maximū est) ī Halicarnasso mo-
pmagnū hūi, qntū nō alius qsq; defūctor: (numētū
sed neq; pari pulchritudine conditū: equis & homini-
bus diligentissime expressis lapide pulcherrimo,
adeo ut neq; phanū simile quis facile inueniat. Nū vi-
deor tibi iniuria ob hęc efferri aīo? D. Nūquid ob
imperium ais, formam, atq; molem sepulchri?
M. Per Iouē, ob hec inq;. D. Sz o formose Máu,
neq; robur adhuc tibi illud/ neq; forma adest. Si igit
quēpiā elegerimus qui iudicet de forma: nō h3 qd di-
cat, cuius rei causa tua caluaria preferenda sit meę.
calua em̄ utraq; est & nuda: dentes deinde pari-
ter eminus ostentamus: ac oculis orbatī/ nari-
bus sumus simis. Ceterū sepulchru3/ & sūptu magno
illos lapides, Halicarnasseis forsitā licebit (extructos
re atq; gliari erga hospites: tāq; qdā magna (ostēta-
structura apd' ipos sit. tu v̄o vir egregie, n̄ video quō
fructū capias ex ipō. nisi hoc dicas: q; plus oneris
atq; nos sustines, sub tantis saxis pressus. M.
Inutilia igr̄ mihi fuerūt illa oīa: & pis editōis erūt Mau-
solus & Diogenes? D. haud pis editōis o gñosiffie:
īmo Mausolus discruciabī recordatiōe eorū q̄ sunt
in terra: qbo foelicit̄ agere vsuevit. At cōtra Diogenes
irridebit eū. atq; ille qdē de halicarnasseo monumēto
memorabit/ sibi ab Artemisia uxore, ac sorore

κατασκευασμένον· ὃ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ
καὶ τίνα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἐμελεν αὐτῷ τούτου
λόγον, ἀλλὰ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν ἀνδρὸς
βίον, βεβίωκώς ὑψηλότερον ὥς καρῶν ἀνδραποδωδέστατε
τοῦ σοῦ μνημάτος, καὶ ἐν βεβαιότητι χωρίῳ κατασκευασ-
μένον. Νίρεωσ· καὶ Θερσίτου· καὶ Μένιππον· Ν·

Ἰδού δι' Μένιππον οὐτοσί δι' ἡκαστέον πρότερος εὐμορφώ-
τερός ἐσμι· εἴπερ ὥς Μένιππε, οὐ καλλίω σοι Διόνῳ· Μ·
τίνας δὲ καὶ ἐστὲ πρότερον οἶμαι· χρηὴ γὰρ τοῦτο εἰδέναι·
Ν· Νίρεός, καὶ Θερσίτης· Μ· πρότερος ὁ Νίρεός, καὶ πρό-
τερος οὐμὸς Θερσίτης· οὐδέπω γὰρ τοῦτο δῆλον· Θ· ἐν
μὲν ἡλικίᾳ τοῦ τ' ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι· καὶ οὐδὲν τιλι-
κοῦτον διαφέρεις, ἡλικίᾳ σε ὁμῆρος ἐκείνος· ὅτι φλόος ἐ-
πὶ νῆεσσι, ἀπ' πάντων εὐμορφώτατον προσειπὼν· ἀλλ' ὁφο-
βός ἐγώ, καὶ χελιδὸς, οὐδὲν χείρων ἐφαάνη τῷ Δικαστῇ·
ὥρα δὲ σοι ὥς Μένιππε, ὅτι καὶ εὐμορφώτερον
ἢ γὰρ· Ν· ἐμέ γοιτὸν Ἀγίλαστον, καὶ Χάροπον,
ὅς κ' ἀλλήλοισι ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλίῳ ἦλθον·

Μ· ἀλλ' οὐκ καὶ ὑπὸ γῆρι, ὥς οἶμαι, ἀλλήλοισι ἦλθον,
ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσ' ἴμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύῃ μόνον ἄρα
διακρίνοιντο ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐδρυπτον τὸ
σόν· ἀλαπαδνόν γὰρ αὐτό, καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεισ· Ν·
καὶ μὴ ἔρου ὁμῆρον ὅπῳ οἱτ' ἦν ὅποτε συνεστράτευον
τοῖς ἀχαιοῖς· Μ· οὐεῖρατά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ ἄβλε-
πω, καὶ νῦν ἔδειξέ μοι, ἐκεῖνα δὲ οἱ
τότε ἴσασιν· Ν· οὐκ οὐμὸς ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφώτερός
εἰμι ὥς Μένιππε· Μ· οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος εὐμορφος·
ἰσοτιμία γὰρ ἐν ἅδῳ, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες· Θ· εἰμί

parato, put lubeat. verē Diogēes hoc de suo corpe an
aliqd sepulchrū hēat/mīe nouit. neq; em curē ē sibi ea
res. Sed optimatibus de se reliquit viro dignam
vitam, celsiorem o Carum abiectissime,
tuo monumento: ac firmiore in loco substru
ctam. Nirei. ac Therſitē. NIREVS.

En, vel Menippus hic iudicabit: uter nostrū formo
sior sit. Dic Menippe, nū pulchrior tibi videor? M.
Quinā sitis, p̄us puto ingrēdū. nece ē em et hoc scire.
N. Nireus, ac Therſites. M. Vter Nireus, & u
ter Therſites? nondū em hoc liquet. T. Vnum
quidē nunc habeo hoc: q̄ similis sum tibi. neq; tanto
pere excellis/quantum te Homerus ille cecus ex
tulit: omniū formosissimū appellans. Quin fastigi
ato v̄tice ego, rarīq; capill, nihilo mīor visus sū hoc iu
Cōtēplare v̄o tu o Mēippe, quēnā formosiorē (dice.
arbitreris. N. Me Aglaia, Charopeq; prognatum,

Qui pulcherrimus vir, ad Troiam veni.

M. At nō sub terrā (ut puto) formosissimus venisti:
sed ossa oīa sunt sīlia. Verē caluaria tua hoc solum
dijudicari a Therſitē caluaria poterit: q̄ mollis est.
at effēmiatū certe hoc, idēcorū deniq; viro fuerit. N.
Verūt̄n p̄cōtare Homerū/q̄lis fuerim cū pugnarem
in grēcos. M. Sōnia mihi narras. ego v̄o quē vi
deo attēdo: q̄q; nūc tibi p̄sto sunt. Ceterē illa alia, qui
tūc viuebāt norūt. N. Igit̄ nūqd huic formosior ego
sū Menippe? M. Neq; tu/neq; alius formosus hic.
ēq̄litas em apud inferos est: paresq; sūt oēs. T. Mihi

μὲν καὶ τοῦτο ἰκανόν·

ΜΕΝΙΠΠΟΝ· καὶ ΧΕΪΡΩΝΟΣ·

ΜΕΝΙΠΡΟΣ·

ἤκουσα ὧς Χείρων, ὥς θεὸς ὦρ, ἐπιθυμήσειας ἀποθανεῖν·
Χ· ἄληθῆ τάυτ' ἤκουσας ὧς Μένιππε, καὶ Τέδνηκα, ὥς ὄρᾳς,
ἀθάνατος εἶναι δυνάμενος· Μ· τίς δέ σε ἔρωσ τοῦ θανάτου
ἔσχερ' ἀνέραςον τοῖς πολλοῖς χρήματος· Χ· ἔρω πρόσ
σέ' οὐκ ἀσίνετον ὄντα· οὐκ ἦν ἐτί ἡδὺ ἀπολαύειν τῆς ἀθα
νασίᾳς· Μ· οὐκ ἡδὺ ἦν ζῶντα ὄραν τὸ φῶς· Χ·
οὐκ ὧς Μένιππε, τὸ γὰρ ἡδὺ ἔγωγε ποικίλῃς τί καὶ οὐκ
ἀπλοῦς ἡγοῦμαι εἶναι· ἐγὼ δὲ ζῶν, αἰεὶ καὶ ἀπολαύω
τῶν ὁμοίων, ἡλίου, φωτός, τροφῆς, αἱ ὥραι δὲ αἰαυταί,
καὶ τὰ γινόμενα ἅπαντα ἐξ ἧς ἕκαστος ὥσπερ ἀκολουθεῖν
ταῖς τερούμεναις, ἐνεπλάσθη γούμ' αὐτῶν· οὐ γὰρ ἐν τῷ
αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετασχεῖν ὅλως τὸ τερπνόν ἦν·
Μ· εὖ λέγεις ὧς Χείρων· τὰ ἐν ὁδοῦ δὲ πῶς φέρεις,·
ὅφ' οὐ προελόμενος αὐτὰ ἤκει· Χ· οὐκ ἀνδρῶς ὧς μέ
νιππε· ἡ γὰρ ἰσοτιμία πάντ' ἀντιόχον, καὶ τὸ πρᾶγμα,
οὐδ' ἐμ' ἔχει τὸ διάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, καὶ ἐν σκότῳ· ἄλλωστε
οὐδ' εἰς τὴν ὁδοῦ ὥσπερ ἄνω, οὐτε πεινῆν δεῖ, ἀλλὰ οἷον
δεῖς τούτων ἅπαντων ἐσμεν· Μ· ὄρα ὧς Χείρων, μή
περίπίπῃς σε αὐτῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτό σοι ὁ λόγος περισῇ·
Χ· πῶς τοῦτο φῆς· Μ· ὅτι εἰ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ὅμοι
ον, αἰεὶ καὶ τὰντὸν ἐγένετό σοι, προσκορὲς καὶ ἐν ταῦθα
ὅμοια ὄντα, προσκορὴ ὁμοίως, ἀνγείνοιτο καὶ δεῖσται με
ταβολὴν γεζητῆν τίνα· καὶ ἐν τεύθειν ἐς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶ
μαι ἀδύνατον· Χ· τί οὖν ἄν παῖδοι τίς ὧς Μένιππε·
Μ· ὅπερ δῖμαι, καὶ φασί, συνετόν ὄντα, ἀρεσθεσθαι καὶ ἀγα
πᾶν τοῖς παροῦσιν, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἰεσθαι·

Θεῶ δόξα·

quidem & hoc sat est.

Menippi, & Chironis. **MENIPPVS**
Audiui o Chirō, cū eēs deus/desyderasse tñ te mortē.
C, Vera sť q̄ audiūisti Men, mortuusq; sū/ut vides :
cū imortalē ēē potueri. M, q̄ nam te cupido mortis
tenebat, horrendę vulgo rei? C, Dicam ad
te nō impitū, haud āplius iucundū erat mihi, frui imor
talitate. M, In iucundū erat te viueŕ/lucēq; itueri? C,
Nō hoc Menippe: s; iucundū ego quod variū / & nō
sīplex arbitror existere. At ego viuēs ac ppetuo fruēs
īsdem sole, luce, cibo, cūq; horę redirent eēdem:
& reliq; oīm quę cōtingūt foris q̄dlib; veluti conse
quēs recipio q̄dā ordie succederet, satiabar ill. nō em̄
īpō q̄d ppetuo ē tenore / s; ī pmutādo oīno de (ī hoc
M, Probe dicis Chirō: s; illa q̄ apd̄ iferos (lectatio.
cū ad hęc tāq; potiora te otuleris. C, Tagūt quō fers?
si qdē eq̄litas admodū ē pplare qddā. (n̄ īsuauit Me,
nihil plane h; qd̄ īt̄sit: ī luce q; agat / (& hoc rei ē:
neq; sitire/uti apd̄ supos/ neq; (aut ī tenebris. ptea
gētes har; rer; oī; sūus. (esurire nob; necē ē: s; mie e
iuoluas teip;: et eodē tibi s;mo ŕci. (M. vide Ch. ne
D, q̄re istuc ais? M, qm̄ si ea q̄ ī vita sť/simili (dat.
a sp̄ et eodē tenore fuerit tibi: ŕfelles pari rōne q̄ hic sť
silia oīa: ac satiaberis eque: fiatq; necesse est/ com
mutatio in aliā q̄ndā vitā. ver; ut hīc ī aliā migres/ ex
istimo īpossibile C, qd̄ igr̄ faciendū est Menippe?
M, uti puto: & vulgo p̄dicāt: sapiēs cū sis/ boni cōsule:
lige pntia: nihilq; in ill' intolerabile arbitreris. (ac di

Deo gloria,

Ad Lectorem Othomarus Nachtgall

Argentinus.

Statueram quidem, candide Lector, in hoc opere/ vo-
culis græcis, examussim e regione adijcere latinas: ut
fieri assolet in hoc translationis genere: quo verbū ver-
do redditur. quemadmodū ab initio a nobis in pau-
cis dialogis vides obseruatū. Verū ubi hoc ago: vide-
or mihi a rerū natura parumper aberrare: quæ verba
largitur, quo nō significes quid velis. quū non admo-
dum sit opus, celare quid animo gestias. Quis em̄
id non eque efficiat tacendo? Lucianum proinde ora-
torem eloquētissimū, veritus sum: ne balbutientē lati-
ne audias: iactesq; merito de ipso illud Vergilianum:
Dat sine mente sonum.

In rem tuam magis futurum ratus: si latinis pusillum
quoddam verbum adijcerem, quod in græco non ha-
betur: aut rursus græcum supprimerem in latinis, etiā
inverso nōnunq; dictionum ordine: tibiq; , quisquis
es, qui delicatissimas hæc nugas legeris, authoris sen-
tentiam aperirem: q̄ si secus agam/ a Flacci instituto
tota (ut aiunt) via errem. Id inest:

Non verbum verbo curabis reddere fidus:

Interpres.

Quod idcirco admonui: ne quis græcitatis leporem,
me latine arbitretur reddere tentasse. quum hoc pau-
cis admodum nostra ætate sit concessum. Nedum mi-
hi: cui fere aliud agenti/ vix vacavit crassiore Miner-
ua, tyronibus hellenismi hæc libanda proponere. Do-

ctiores meo prouocans exemplo: ut stridulum quid
dam ἀμυσσον καὶ ἀπὸ δὲ cantillantem, ipsi magistri ar
tis egregie cantando vincant. Iucundius enim mihi fue
rit: Musicam eximiam audire, q̃
Stridenti miserum stipula disperdere carmen.
Vale ex Viridario s. Ioannis Argen.

Othomari Nachtgall Distichon:
LVCIANVS.

Me lege, Graius eris. nosces quid fabula ludat:
Et penitus quicquid tota Poesis habet.

In tetricum, ac rugoso supercilio hoīem,
qui hęc legere dedignabitur:

Tetraſtichon eiufdem.

Moribus eſte procul rigidi, vultuq; Catones,
Qui fugitis riſus: ſcommata mixta iocis.
Luſimus in teneris, ſeris quoq; ludimus annis.
Et reliquum vitę, quid niſi luſus erit?

Errata passim in grecis.

a Colūna. i. versu. 9. lege·πιμελῆ· In ea. v. 20. l. ὑπολοί·
 πωρ· c. 2. v. 1. l. κρόνον· v. 10. l. τίνα· c. 3. v. 12. l. μάτην· b c. 2.
 v. 22. l. τούτῃ· c. 3. v. 7. l. προσέχει· v. se. l. ἀφελος· c. 2v. 5. l.
 Δέ μὴ· v. 9. l. εἰπέ· ver. pen. σπινυῆρες· c col. i. v. 5. l. ἀπο
 λαμβάνοις· v. 8. l. ὄρα· c. 2. v. 12. l. κτήμα· ver. 22. σύμμοσιον·
 c. 3v. ul. l. ἡκουσας· c. 2. v. 2. l. ὄν· v. 6. l. πῦρ· v. 15. ἄχρι· v. 19. l.
 μισθόν· d c. 3. v. 22. ubi legis νῦν Δέ Δυσκόν, adde γυναί·
 e c. i. v. 12. l. ἐνίστε· v. 25. l. τοίνον· v. 27. l. συλλαβόντας· c. 2.
 v. pen. l. ἐγκύματα· v. ulf. l. διεφθαρμένος· c. 3. v. 23. l. καὶ γὰρ·
 c. 2. v. 6. l. ἡδύς· v. 10. l. ἄχθον· v. 12. l. καὶ pro ναί· v. 15. l. ἐκεί
 νόγε· v. 19. l. συγκαθεύδουσι· v. 22. l. κοιμάσθαι· v. 25. l. τὸν p τοῦ·
 f c. i. v. 6. l. χαλκίως· v. 10. l. συλλαβέσθαι· v. 15. l. πᾶσαι· v.
 19. l. αὐτῶν· v. 26. ubi legis ἐξαπατά, adde τοῦ· v. 28. l. ἀκίν
 δυνον· c. 2. v. 5. l. ὄντω· v. 20. l. ὄφρα· v. pē. l. ἔδωκε· c. 3. v. 5.
 l. ἐγεγέννητο· v. 21. l. ἐπαίνεσμαι· c. 2. v. 7. l. τολμήσαντα· ibi. l.
 αἰχμαλῶν· v. 11. l. ἐτιμωρῆσατο· v. 19. l. ὄλω· v. 25. l. γένοιτ·
 g c. i. v. 19. l. μορμολύττεται· c. 2. ver. 16. l. ἀπάσας· v. se. l.
 πάντως· c. 3. v. 12. l. ἀγαμός· h c. i. v. 7. l. σύριγγα· v. se. l. Δέ
 ον· v. 16. l. καλλόν· c. 2. v. 21. l. καλῶ· v. pē. l. ὄντω· c. 3. v. 22.
 l. καλή· c. 2. v. se. l. παρῆναι· v. 16. l. ἀπολιποῦσα· i c. 2. v. 1.
 l. αὐτῶ· v. 12. l. ἀνεκύνσαι· c. 3. v. 15. l. ἔλαθον· v. 23. l. καὶ p τὸν
 c. 2. v. 2. l. συνρίζω· v. 2. ubi legis αὐτῶ, adde τοῦ, ver. 16. l. αἰ
 τοῦντι· k c. i. v. 1. l. διάφοροι· c. 2. v. 6. l. πάντων· v. 12. ubi le
 gis καὶ, add' τοι· v. se. l. εἰσίν· c. 3. v. 8. l. λείψανον· v. 12. l. ἡδαι
 et in eo. l. βραχτις· v. añpen. l. κίνδυνος· c. 2. v. añpē. l. ἀλλά·
 l c. 3. v. 2. l. εἰπέ· v. 9. l. ὄτω· c. 2. v. 3. l. γένος· v. 19. l. ἐπίφθονος·
 c. 3. v. 2. l. κρανίον· c. 2. ver. 25. l. ἐντειλάμενος· ver. se. l. μαυθάνω·
 m v. 2. l. ἡνικασέ με· v. 20. l. ὄν· v. 26. ubi legis ὀίσθα τὴν, ad

de πηγή. c. 2. v. 1. l. συρομούσας. c. 3. v. 5. ἀπὶ τῶν. v. se. le. ἀντὸν.
v. 16. l. ἡ τῶ. n. c. 1. v. 18. l. ζέφυρε. c. 2. v. 9. l. ἀντὶ. c. 3. v. 10. l. φι
λομασία. o. c. 2. v. 5. l. ναύτας. v. se. l. ἀπόλοιτο. c. 3. v. 23. l. κῆ
τος. v. 26. l. ἡ ὁ κηφεύς. p. c. 3. v. 17. l. ἀνέλθῃς, σὸν γὰρ. v. 22. le.
ἡ κει. c. 2. v. 13. l. τείλωμαί. q. c. 1. v. 1. l. πρόσωπον. v. 6. l. ἀχθό
μενοι. v. 8. l. ἰσοτιμία. v. 23. l. καθάρματα. c. 2. v. 17. l. ἐπαθόμε
νον. c. 3. v. 10. l. συναμφοτέρων. v. 22. l. ἐθεράπεινον. c. 2. v. 12. le. ὑπε
τα. v. 23. l. ἄτεκνον. & se. l. θεράπειον. r. c. 1. v. 1. l. γράψ. & eo.
ἄφνω. v. 23. l. προσήγετο. c. 2. v. 22. l. πόσα. c. 3. v. 3. l. στρατηγισάτω.
c. 2. v. 5. l. θεέρμων. v. 10. ubi legis παρησίαν, adde ἐνλευθείαν.
v. 12. l. ἐσ δὲ τὸ. v. 16. l. τρυφῇ. s. c. 2. v. 2. l. ἐνίκησε. v. 10. l.
σόλω. & se. l. ἐμαυτὸν. v. 18. l. διαδήματι. v. 21. l. ἀγεννητὸν. c. 3.
v. 2. l. στρατηγός. & se. l. ἀχρή. v. 19. l. ἐνκαταφρονήτως. v. 22. l.
ἡμναμίω. c. 2. v. 26. l. παράδοξον. t. c. 2. v. 5. l. πατέρα. v. 7. l.
τροφήται. v. 12. l. δακτύλιον. v. 23. l. ὄρων. c. 3. v. 2. l. ἐν ναύσῃ. v.
10. l. βέβαια. c. 2. v. 21. l. πραγματοσ. v. 25. l. νεκρούς. u. c. 2. v.
6. ubi legis κατέκνυτο adde εἰ τω. c. 3. v. 7. l. ἡ δει. v. 21. l. διε
πόρθε. ε. supfluit, v. se. l. ἀντῶ. v. se. sic distiguas, σε λάβω
ποτέ. m. c. 3. v. 13. l. ἰσχύς. v. 22. l. ὑπὸ πηλικούτης. v. 26. l. ὤε
το. c. 2. v. 15. l. φειδύς. v. 17. l. ἀγλαία. v. 20. l. ὁμοία. & ibid.
ταύτη. v. 23. l. ὁπῶς. & se. τῶς. & se. ἔχεις. v. ul. l. ἐμοί.